

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

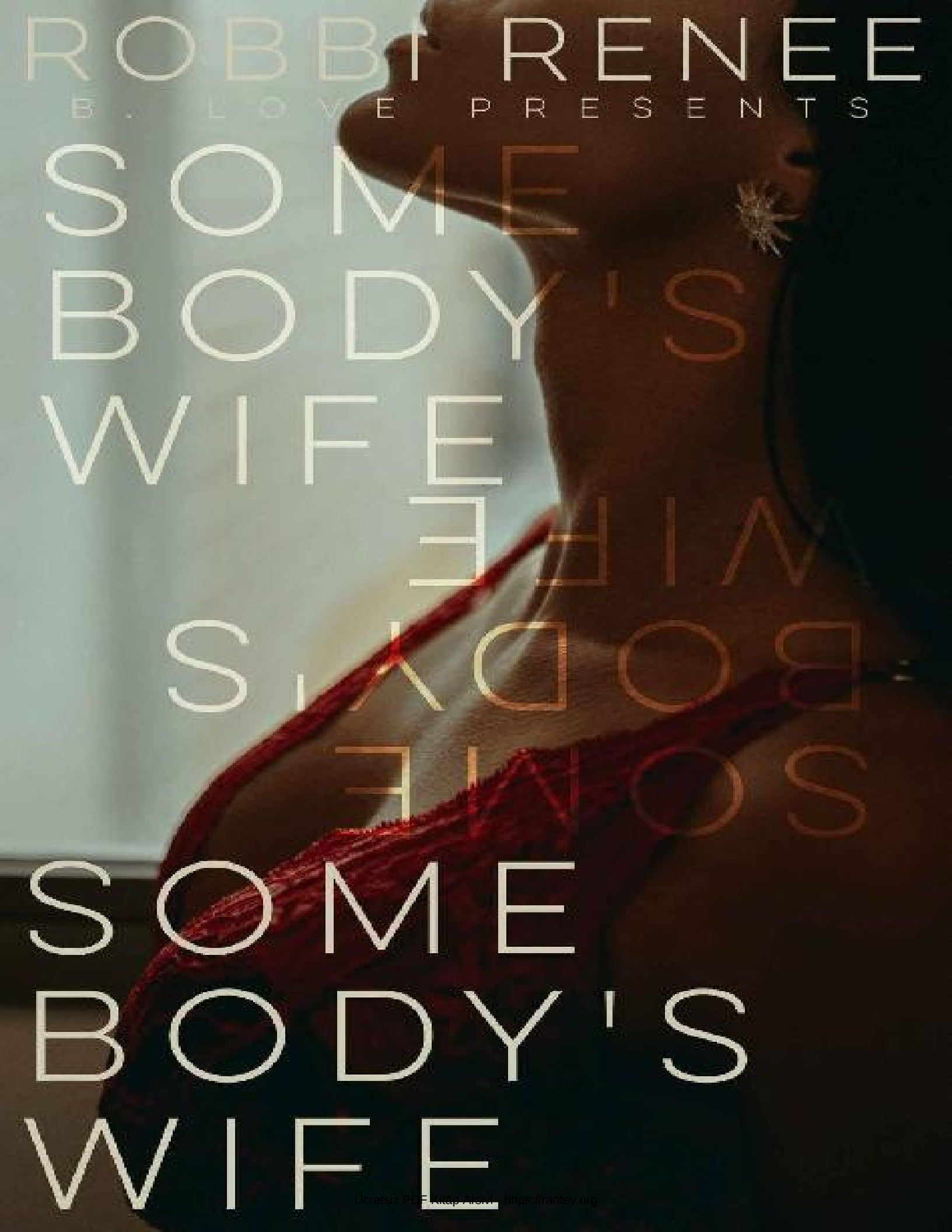
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ROBBY RENEE

BY LOVE PRESENTS

SOME

BODY'S

WIFE

WITH

SIX DOGS

THAT

SOME

BODY'S

WIFE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Birinin Karısı

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ROBBI RENEE

OceanofPDF.com

#BLP

OceanofPDF.com

Copyright © 2022 by Robbi Renee

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

İçindekiler

B. Sevgi Yayınları Özet

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Sonsöz

BLP Tanışma ve Selamlaşma

OceanofPDF.com

Ön gösterimler ve yayın günü bağlantıları için posta listemize katılmak üzere bit.ly/readBLP adresini ziyaret edin!

B. Aşk Yayınları - Yazarların siyah erkekleri, siyah kadınları ve siyah aşkı kutladığı yer.

Değerlendirilmek üzere bir makale göndermek için, ilk üç bölümünüzü blovepublications@gmail.com adresine konu olarak SUBMISSION yazarak e-posta ile gönderin.

The BLP Podcast - bit.ly/BLPUncovered

Sosyal medyada bağlantı kuralım!

Facebook - B. Love Yayınları Twitter -

@blovepub

Instagram - @blovepublications

OceanofPDF.com

Sinopsis

"Jemma bana merhaba demişti... ama o birinin karısıydı."

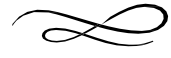
Dr. Ezekiel Green, lisedeki sevgilisinden boşandıktan sonra yeni bir şehirde yeni bir başlangıç yapmaya hazırdır. Müstakbel bir meslektaşıyla profesyonel bir iş yemeği olması gereken şey, hızla ilk görüşte aşka dönüştü... ya da o öyle sanıyordu. Dr. Jemma Holiday enerjik, zeki, güzel ve başka bir adamın karısıydı.

"Birinin karısı olduğumu bilmiyor mu? Umurunda mı? Kahretsin... umurumda mı?"

Dr. Jemma Holiday'in halkın gözünde mükemmel bir hayatı, aşkı, evliliği ve ailesi vardı. Ancak kapalı kapılar ardında, ihanet ve sıradan monotonluk boğucuydu. Durumsal bir zorunluluk evliliği. Kız öğrenci birliğindeki kız kardeşleriyle geçireceği keyifli bir akşam olması gerekirken, aniden hayallerindeki tek gecelik ilişkiye dönüştü... ya da o öyle sanıyordu.

En kötü ne olabilir ki?

Önsöz

OceanofPDF.com

JEMMA

Monroe Üniversitesi, 2000 Yılı Birinci Sınıf Öğrencisi

AMAN TANRIM! Quinton Tyler Holiday tek kelimeyle muhteşemdi. Kaymak gibi bir cilt, büyüleyici yeşil gözler ve kıvrıkcık, koyu kahverengi saçlar. Michael Ealy gibi, sadece daha uzun. 1.80'lik atletik fiziğini keskin, yontulmuş kalçaları ve buna uygun kolları tamamlıyordu. Çocuğun boynu bile... Tanrım. Kim birinin boynunu seksi bulur ki? Ben. Ben biriyim. Kalın, uzun, güçlü ve güzeldi. Konuşurken adam elmasının sallanışına takılmıştım. Onu yalamak istedim... *diğer şeylerin yanı sıra.*

"Jemma, bu benim salak kardeşim Q." Oda arkadaşım Quaron beni tanıştırdı ama ben onun pürüzsüz alt dudağının ortasındaki belirgin çukura odaklanmıştım.

"Ha? Ne?" diye sordum, şimdi utanmıştım.

"Q, bu benim oda arkadaşım, Jemma Jule Warren." Devletteki tam adımı söyledi.

"N'aber güzel kız?" O sulu kış dudaklarının köşesini ısırarak göz kırptı. Parlayan yeşil gözleri yurt odasının etrafına bakıyor, yarattığımız karmaşaya gülüyordu.

Quinton ikinci sınıf koşu fenomeniydi, ben ve kız kardeşi Quaron ise birinci sınıf öğrencisiydik. Quaron ya da onun tercih ettiği *şekliyle Roni* ile okul başlamadan önceki yaz Monroe Üniversitesi'ndeki birinci sınıf karşılama haftasında tanıştım. Aslında daha önce lise birinci sınıftayken, memleketimiz St. Louis'deki bir Siyah Yunan kız öğrenci birliğinin düzenlediği gençlik liderliği programına katıldığımızda tanışmıştık ama görüşmeyi sürdürmemiştik.

Quaron ve ben ikimizin de Betty Shabazz Hall'a atandığımızı fark ettiğimizde, oda arkadaşı olmak için hemen bir plan yaptık. Quaron'un oda arkadaşı *Farklı Bir Dünya*'daki Freddie gibiydi: ilginç, konuşkan ve sinir bozucuydu. Öte yandan benim oda arkadaşım çok acımasızdı. Bir dövüş kulübünün lideri gibi görünüyordu ve açıkçası dehşete düşmüştüm. Birkaç gün plan yaptıktan sonra, yurt danışmanını Quaron'un oda arkadaşının yaktığı adaçayına alerjisi olduğuna ikna ettik ve hayatım için ciddi şekilde korktum.

Quaron ve benim aklımıza *yaratıcı olmak* ve yurt odamızı sarı, turuncu ve beyaz çizgilerle boyamak gibi parlak bir fikir geldi. Kısa sürede fark ettik ki ikimizin de vücudunda yaratıcı bir kemik bile yoktu. Boyumuzdan büyük işlere kalkışmıştık ve hemen destek çağırmamız gerekiyordu. Turuncu beyazın içine akmaya başlamıştı, sarı boya damlacıkları mobilyaların üzerine sıçramıştı ve her tarafımız batık boya karmaşası içindeydi. Quaron'un ağabeyi avlunun karşısındaki erkek yurdu Malcolm X Hall'da kalıyordu. Tereddüt etse de kabul etti ve yardım için ağabeyini aradı.

Quinton gözeneklerinden sızan güvenle yurt odasına girdi. Atletik vücudu Monroe markalı eşofman altı ve beyaz atletikle mükemmel bir uyum içindeydi. Adam seksiydi ve ben hemen aşık oldum.

"Size bu konuda tek bir şartla yardım edebilirim," dedi ve kaşlarını kaldırarak devam etmek için izin istedi. Başımızı salladık. "Güzel Jemma bu hafta sonu benimle çıkmayı kabul etmek zorunda." Quinton'ın bas sesiyle dolu baritonu karnımı döndürdü.

"Defol git, Q. Arkadaşlarımdan birini daha sikmek üzere değilsin," diye bağırdı Quaron, başka kelimesine vurgu yaparak. "Eğer şartların bunlarsa, kıcıımı öp ve teşekkür etme!"

"Sen kendi işine bak, Roni," diye alay etti Quinton, gözleri bana odaklanmıştı. Quaron konuşmak üzereydi ki ben onların atışmalarını böldüm.

"Tamam," dedim yüzüm kızararak. "Seninle çıkacağım."

"Ne?" Quinton ve Quaron hep bir ağızdan cevap verdi.

"Ama benim de kendime göre bir şartım var." Quinton bir kaşını kaldırdı. "İşi *beni* tatmin edecek şekilde tamamlamalısın. Eğri büğrü bir çizgi, yerinde olmayan bir damla boya, anlaşma iptal olur." Sırıttım, kendimden emin bir şekilde kollarımı kavuşturup cevabını bekledim.

"Tamamen tatmin olacağından hiç şüphem yok, güzelim," dedi ve vücudumun uzunluğunu incelerken dudaklarını yaladı. *Aman Tanrım*. "Yarına kadar bitmiş olacak." Quinton elimi sıkmak için elini uzattı.

* * *

DÖRT GÜN SONRA, Quinton'la randevum için hazırlanıyordum. Söz verdikleri gibi, o ve arkadaşı Jamar mükemmel bir şekilde boyanmış çizgili duvarı ortaya çıkardılar ve hatta tavana ip ışıkları astılar.

"Kardeşimle çıkmayı kabul ettiğine inanamıyorum." Quaron suratını asarak güzelce boyanmış duvara yaslandı.

"Anlaşmamızdan cayamazdım." Maybelline kömür karası göz kalemi sürerek kızardım. "Kabul etmelisin ki, kardeşin sayesinde odamız bomba gibi oldu."

"Onun kızı yardım aldı. Sen de mi Jamar'la çıkacaksın? O da en az Quinton'ın aptal kızı kadar emek harcadı." Quaron gözlerini devirdi.

"Belki de Jamar'la çıkmalısın. Kızım, o iyi biri." Güldüm. "Peki kardeşine neden bu kadar yükleniyorsun? İyi birine benziyor." Quinton'ı düşününce yüzümde beliren pembe gülümsemeyi boş yere bastırmaya çalıştım.

Son dört gündür bu randevuya hazırlanıyor, farklı saç modelleri, makyaj paletleri ve kısa mini etek ve topuklu ayakkabılardan dar kot pantolon ve dar bir atlete kadar çeşitli kıyafetler deniyordum. Quinton aradığında bu planları hemen değiştirdi, rahat giyinmemi ve tenis ayakkabısı giymemi söyledi.

"Kardeşim bir fahişedir." Quaron devam etti, ben asitle yıkanmış papatya dükü gibi kot şortumu ve sırtımın küçük kısmında düğümlemiş omzu açık NWA tişörtümü giyerken. Gözlerimi devirdim. O da bana karşılık verdi ve saçımı spiral şeklinde kıvrabilmesi için makyaj sandalyesine oturmamı işaret etti.

"Ve Jamar'ın kızı iyi, ha?" Mırıldandı, sonra hep birlikte kıkırdadık ve ellerimizi birbirine vurarak onayladık.

"Ben büyük bir kızım, Roni. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Quinton zararsızdır. Ayrıca sadece eğleniyoruz." Aynadaki yansımasına baktım.

"Tamam! Ama seni becerdiğinde ve aletini kaptığında bana bir şey söyleme. Bakir ruh." Omuz silkti. "Seni uyarmıştım."

Quaron'un dramatizmine güldüm. Evet, bakireydim ama aptal değildim. Kaybedecek çok şeyim vardı. Yani, Monroe Üniversitesi'ndeki tam akademik bursumu. Ben bir Monroe mirasıydım. Dr. Gavin ve Maureen Warren'ın tek çocuğuydum. Mükemmel bir akademik balerin yetiştirmişlerdi. Babamın dediği gibi, hayal kırıklığı bir seçenek değil, sadece disiplindir.

Bu yüzden Quinton'ın Shabazz Hall'un dışında durması, siyah yıpranmış Wu-Tang Clan tişörtü, kot şortu, siyah Jordan'ları ve arkaya dönük uyumlu şapkasıyla sihirli bir şekilde lezzetli görünmesi önemli değildi. Ben, Jemma Jule Warren, kendimi kontrol edecek ve dizginleyecektim.

"N'aber güzel kız?" Göz kırparak dikkatimi yeşilimsi kahverengi gözlerindeki ışıltıya çekti. Quinton elime uzanıp beni sert gövdesine çekti ve alınma bir öpücük kondurdu.

Özdenetim. Kısıtlama. Kendini kontrol. Kısıtlama, diye düşündüm inandırıcı olmayan bir şekilde.

Quinton ve ben kampüs boyunca yavaşça atletizm binasına doğru yürüdük. Bana son teknoloji ürünü tesisi gezdirdi ama açıkçası biraz kafam karışmıştı. Seslerimiz boş koridorlarda yankılanıyordu. Okulun başlamasına daha bir hafta olduğu için bina oldukça boştu. Bana Lou Brock Atletizm Kompleksi'nin tarihini anlatmak onun ilk buluşma fikri miydi?

"En iyisini sona sakladım." Sırıtarak beni tünelden geçirip piste doğru götürdü.

"Oo-K," diye homurdandım, sıkılmışım.

Quinton'ın güzel gözbebekleri açık hava pistine adımını atar atmaz bir Noel ağacı gibi parladı. Burası onun cennetiydi.

"Mabedime hoş geldiniz," diye gülümsedi, zihnimi okumuştı. Kahretsin, o gülümseme dizlerimin bağını çözdü.

"Quinton, ne yapıyoruz biz? Burada olmamız gerekiyor mu?" Endişeyle sordum.

"Burası benim yolum, güzel kız. 7/24 tüm erişim." Kıkırdadı. "Gel bakalım."

"Kızlar ilk buluşmada bunu mu seviyor?" Sırıttım.

"Bilmiyorum. Buraya hiç kız getirmedim. Ama umarım sevdiğin şey budur, güzel kız."

"Bana güzelden başka bir şey olarak hitap edebilir misiniz? Ben bundan çok daha fazlasıyım." Gözlerimi devirdim, acil durum planını uygulamaya hazırdım - kramp numarası yapmak.

"Benim hatam, şımarık, *akıllı* kız." Yüzü kızardı. "Hadi," diye tekrarladı, isteksiz bedenimi kendisine doğru çekerek.

Quinton başıyla sahanın ortasını işaret etti. Çimlerin ortasına basılmış üniversite logosunun yanına yerleştirilmiş pelüş, bordo battaniyeyi, hasır sepeti, Monroe Üniversitesi markalı iki plastik bardağı ve portatif hoparlörü nasıl gözden kaçırdığımı bilmiyordum.

Yüzümdeki devasa gülümsemeden
nefret ediyordum. "Piknik mi?" Ciyak
ciyak bağırdım.

"Hoşuna gitti mi? Güzel, küstah, zeki kızlar ilk buluşmalarda bunu mu
sever?" diye alay etti, yine o lanet dudaklarını yalayarak.

Dudağımın etli kısmını dişlerimin arasına alarak başımı
salladım. Quinton ayakkabılarını çıkardı, ben de onu takip ettim.

"Güzel Js." Güldü.

"Bunun neresi komik?" Kaşlarımı çatarak retro Jordan'larımı dikkatlice
çıkardım. "Dürüst olmak gerekirse seni Jordan'lar gibi bir kız olarak
düşünmemiştim. Kahretsin, ben de
bir çift spor ayakkabın vardı... kesinlikle Js değil."

"O zaman beni ne tür bir kız olarak gördün Quinton?" Sepeti açarken aval
aval bakarak sordum. İki litrelik Çilekli Vess'teki sodayı bardaklara
doldurduktan sonra iki yiyecek kutusunu ortaya çıkardı.

"Çin yemeği! Ciddi misin?" Yine ciyakladım.

Quinton heyecanıma sevinerek sesli bir şekilde kıkırdadı.

"Küçük bir araştırma yaptım ve güzel... ve zeki Jemma Warren'ın
memleketindeki Çin yemeklerini çok sevdiğini keşfettim. Özellikle de
karidesli kızarmış pilavı," diye açıkladı.

"Nasıl? Ne zaman?" Kelimelerimin üzerinde tökezledim.

"Babam şehre geldi ve ben de bu güzel kızı etkilemek için bir iyilik
istedim. Yani, bu akıllı, güzel kızı." Quinton burnumun ucunu dürttü.

Gülümsememi bastırmaya çalışmanın bir faydası yoktu. Loş stadyum
ışıkları, pırıltılı ay ile birleştiğinde mükemmel bir ilk buluşma için kusursuz
bir fon oluşturuyordu. Yemeğimizi yerken rahat bir sessizlik içinde oturduk,
ara sıra bakışlarımızı kaçırıyor ve pembe yanaklı gülümsemelerimizi
paylaşıyorduk.

"Yani soruma hiç cevap vermedin." Quinton bir kaşını kaldırdı. "Beni ne
tür bir kız olarak görüyorsun?"

Yemeğini yutarken bana uzun bir süre ters ters baktı. Quinton yüzümün
her kıvrımını inceliyor, neredeyse beni rahatsız ediyordu.

"Js yerine yüksek topuklu ayakkabıları, Çin yemeği yerine de fırında
tavuğu tercih edecek türden bir kız." Kıkırdadı.

"Yani, titiz mi? Düşündüğün buydu... ya da düşündüğün. Benim titiz
olduğumu mu düşünüyorsun?" Gözlerimi kısmıştım. "Dürüst olabilir miyim?"
"Dürüst olabilir miyim?" diye sordum, o da başını salladı ve gazozundan
büyük bir yudum aldı. "Böyle düşünen ilk kişi sen değilsin ve muhtemelen son
kişi de olmayacaksın. Sanırım biraz titiz yetiştirildim. Yürümeye
başladığımdan beri bale. Piyano, dilbilim çalışmaları, sosyeteye takdim
baloları ve tüm liderlik programlarım

aileler bulabilirdi. Annem beni bu ayakkabılarla görse muhtemelen firfırlı eteğine ve platform topuklu ayakkabılarına işerdi. O nefret eder, babam ise bayılır. Ama ben, diğer yandan, sadece sevdiğim şeyi seviyorum. Bazen yüksek topuklu ayakkabılar ve mini etek giyen titiz bir kız olmak istiyorum, bazen de Js ve tişörtümle takılmayı tercih ediyorum. Yani, ister kabul edin ister etmeyin. Titizlik benim için bir hakaret değil."

"Hayır. Öyle demek istemedim, şımarık, akıllı kız. Bence sen mükemmelsin." Quinton göz kırptı.

Sonraki iki saati hiçbir şey ve her şey hakkında konuşarak geçirdik. Quinton beni pistte bir yarışa bile davet etti. Önemli bir avantaj elde ettikten ve bir engeli aşmaya çalışırken neredeyse kıcıımı parçaladıktan sonra kazandım. Beni kaldırıp geniş omzunun üzerinden fırlattı, ben de kahkahalarla güldüm. Quinton kendimi o kadar kaygısız, o kadar rahat hissettiriyordu ki.

Shabazz Hall'un merdivenlerine vardığımızda saat gece yarısını biraz geçiyordu. Quinton spor kompleksinden ayrıldığımızdan beri elimi bırakmamıştı. İki elimi de sıktı, parmaklarımı okşarken gözleri parlıyor, aramızdaki mesafeyi kapatıyordu.

"Harika bir ilk buluşma için teşekkür ederim." Sesim titriyordu.

"Önümüzdeki Cumartesi günü aynı saatte ikinci bir randevu için benimle burada buluşacak kadar harika mıydı? Yoksa boyamam gereken başka bir duvar mı var?" Quinton sahanlığa tünedi ve beni iki yana ayrılmış bacaklarının ortasına çekti.

"Teknik olarak, işi tek başına bitirmedin, bu yüzden Jamar'a bir randevu borçlu olabilirim." Kıkırdadım, ellerimiz hâlâ birbirine kenetliydi.

"Siktir et! Jamar'ın bir boka ihtiyacı yok," diye homurdandı. Quinton ellerimi bıraktı ve parmaklarını açıkta kalan belime dayadı. Farkında olmadan, parmak uçlarını hafifçe açıkta kalan sırtımda gıdıkladı. Sıcak, buharlı bir Missouri gecesi idi ama vücudumda canlandırıcı bir ürperti dolaşıyordu. Gözle görülür bir şekilde titredim. Quinton seksi bir şekilde gülümsedi.

"Gerçek konuşma. Seni tekrar görebilir miyim, Jemma?" Yüz ifadesi ciddiydi. "Sanırım bana ilk kez isimle hitap ettin," dedim titreyerek.

"Sorudan kaçmayı bırak." Çenemi kavradı ve sahanlıktan kalkarken ona bakmam için beni cesaretlendirdi. "Güzel, şımarık, akıllı kız Jemma, seni tekrar görebilir miyim?" Quinton beni vücudunun içine aldı, bana bakarken iki koluyla sıkıca sardı.

Ağzındaki nanenin serinletici hissini dudaklarımda hissettim. O kadar yakındık ki, minyatür bir hareket, hafif bir nefes ve dudaklarımız

arpışmak. O tatlı çarpışmayı umutsuzca arzuluyordum. "Evet," diye nefes nefese inledim.

O ışılıtlı gülümsemesini gösterdi ve ben aşık oldum.

"İyi geceler, Jemma Warren."

Quinton bir parmağıyla yanağımanın kemerini, sonra dudaklarımı okşadı ve eğilip en yumuşak, en tatlı, şeker kaplı öpücüğü verdi. Tişrtn avuçlayarak onu kendime çektim ve aradaki küçük farkı ortadan kaldırdım. Yanaklarımı okşadı ve bana kalın, tatlı dilini sundu. Kukum hızla atmaya başladı ve klotuma nemli bir nem yerleşti. Dillerimiz durgun ama hırslı bir dansla oynayıyordu.

* * *

Gençlik aşkı denen bu şeyin üzerinden **yedi ay geçmişti** ve Quinton'la ayrılmaz ikiliydik. Kampüsteki insanlar bizi mkemmел bir kombinasyon olarak görüyordu. Ben onun yang'ının yin'iydim. Birbirimize benziyorduk. Birbirimize deliler gibi aşık olduğumuzdan hiç şüphem yoktu. On dokuzuncu doğum gnm olan Sevgililer Günü'nde erdemli, günahsız hazinemi Quinton'a bıraktım ve bu muhteşemdi. Quinton yavaşça ve sabırla doymuş duvarlarımın her yarığına yerleşti. Nefes nefese, "Benim güzel, akıllı kızım, sen mükemmelsin," diye fısıldıyordu. Quinton'la seviştiğim her an yepyeni bir gün gibiydi. Vcudumla ilgili yeni keşifler, beni neyin memnun ettiğiy ve onu nasıl memnun edeceğim. O, hayal bile edilemeyen bir fantezinin fiziksel tezahürüydü. O alete bağlı adam, henüz on dokuz yaşındayken tartışmasız bir şekilde hayatımın aşkı olarak etiketlenmişti.

Birinci sınıfın son haftası çok yorucuydu ama psikoloji dersimde kusursuz bir final sunumu yapmayı başarmıştım. Konuşmamın son sözlerini söyler söylemez aceleyle tuvalete koştum ve o sabah üçüncü kez kustum. Ağzımı alkalamak için lavaboya eğildim, sonra aynadaki yansımama baktım.

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldandım kendimden başka kimseye. "Lütfen, Tanrım, hayır." Quinton'a mesaj atarken sınıf arkadaşlarımın sunumlarını dinlemek için sınıfa geri döndüm.

Selam. şu an meşgul msn?

Hayır, bae. Ağırlık kaldırmayı yeni bitirdim. 30 dakika içinde antrenmanım var.

Ben: Yine kustum.

Kahretsin!

Ben: Evet. Kahretsin. Q! Ya hamile kalırsam? Ailem beni öldürecek. Babam seni öldürecek.

Q. Bebeğim sakın ol. Bunu birlikte halledeceğiz, tamam mı? Seni seviyorum.

Ben: Seni daha çok seviyorum.

Arkadaşım Maxine'in dairesine dört blok yürüdüm. Monroe'da son sınıf öğrencisi olan üvey kız kardeşiyle birlikte kampüs dışında yaşıyordu. Quinton antrenmanından sonra benimle orada buluşmayı planlıyordu. Walgreens'te durdum ve her marka hamilelik testini satın aldım. Dairenin kapısından içeri girdiğimde Quinton gergin bir şekilde yerde volta atıyor ve beni bekliyordu.

"Bir şey var mı?" diye sordu.

"Q, henüz sınava girmedim. Buraya gelirken markete uğradım." Sırt çantamdan kahverengi kâğıt torbayı çıkardım. "Buraya kadar çişimi tuttum, hadi yapalım şunu. Bu işi bitirmeye hazırım."

Aklımın bir köşesinde hamile olduğumu biliyordum. Doğum kontrol haplarımı almaya özen gösteriyordum ama Quinton'la Kansas City'ye gittiğimiz rastgele bir hafta sonunda haplarımı unutmuştum. Prezervatif kullandık, ama bu bok bütün hafta sonu devam etmedi.

Yine de yanıldığım için göklere kadar dua ettim. Bu sadece bir korkutmaydı. Quinton banyo lavabosuna yaslanmış, ben test çubuğunun ucuna nişan almaya konsantre olurken talimatları okuyordu. Kendimi temizledikten sonra testi tezgâhın üzerine bıraktım ve hayatımın en uzun on dakikasına katlandım. Quinton yumruğunu ağzına götürmüş, küçük banyodaki boş alanda bir ileri bir geri volta atıyordu.

"Quinton!" Bağırdım. "Lütfen volta atmayı keser misin? Beni geriyorsun ve sinirlendiriyorsun."

"Kahretsin, bae. Özür dilerim ama ben de gerginim." Quinton beni göğsüne çekti. "J, bana bak. Bebeğim, seni seviyorum. Ne olursa olsun, sadece J ve Q, değil mi?" Quinton popüler Tony'nin ritmiyle şarkı söyledi! Toni! Toné! "Just Me and You" şarkısının ritmiyle söyledi. Bu pozisyona yerleştik ve kafamızdaki hayali müzikle hafifçe sallandık.

Başını kaldırdı ve test sonuçlarını görmek için omzumun üzerinden baktı. Nefesim kesilerek zümrüt gözlerine baktım, dudaklarım onun güzel gözbebeklerinin buğulu ve dehşet dolu bakışları karşısında titriyordu. Quinton alnını benimkine dayadı ve fısıldadı, "Sadece J ve Q, bae. Sen varsın. Biz varız."

Sessizce ağladım, hayatımdan ve geleceğimizden emin değildim.

OceanofPDF.com

Bir

OceanofPDF.com

JEMMA

Günümüz 2020

Ana kattaki ebeveyn yatak odamızın verandasından **görünen manzara** sabahın erken saatlerinde büyüleyiciydi. Kaynayan yaz güneşi, arka bahçedeki oval havuzun su mavisi suları üzerinde ılık huzmelerini paylaşıyordu. Buharlı bir fincan kahve ile salıncakta uzanmış, çiçek açmış çilekli ortancaların ve sıcak sarı kadife çiçeklerinin güzelliğine hayran kalmıştım. Derin bir nefes alarak, ailem, arkadaşlarım ve bugün karşılaşacağım her insan için dua ederken İsa'nın gücü ve iyiliği üzerine düşündüm. Bütün yaz boyunca bu veranda benim sığınağım, mabedim olmuştu çünkü çoğu sabah uyandığımda kral yatağına dolduran bir boşlukla karşılaşıyordum. Daha mutlu zamanların çerçevesi aile portrelerinin bulunduğu canlı sarı boyalı duvarlar, beni rehin alan melankoliyi aydınlatamıyordu. Mary Mary'nin "Yesterday" şarkısı dahili hoparlörlerden yankılanırken kahvemi yudumlamaya devam ederken yatak odamın kapısının tıkırtısı, hafif ayak sesleri ve ardından duş suyunun sesi kıpırdamama neden olmadı. *Quinton*, diye mırıldandım, sonra soluk soluğa bir nefes verdim.

Sadece J ve Q son yirmi yılda büyük ölçüde değişmişti. Ateşli ve tutkulu gençlik aşkımız artık gönülsüz ve uyumsuz bir çözülmeye dönüşmüştü. Olgunlaşmamış zekâların sevimli kız bebekle romantize edilmiş nostaljisi, aşk dolu dostluk ve durumsal gereklilik üzerine zayıf bir şekilde inşa edilmiş bir evliliği artık sürdüremezdi.

Kısacası, Quinton ve ben tahmin edilebilir ve bağımsız hale gelmiştik. İkimiz de günlük rutinimizden çok uzaklaşmadık. Verandada kahvaltı

Ben ve sabah erken bir koşu, duş, giyinme, kahve-iki şekerli, kremasız-avokadolu buğday tostı ve onun için mutfakta bir muz. Duştan sonra bir anlığına verandada bana katılır, "*Günaydın J*" der ve alnıma ya da yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra komodinden telefonunu alıp iş çantasında sakladığı ve benim bilmediğimi düşündüğü ikinci telefonunu kontrol etmek için yatak odasına geri dönerdi.

"Günaydın, J," diye selamladı beni. Gençlik yıllarımızda sevgiyle söylediği '*güzel, şımarık, akıllı kız*' selamı çoktan gitmişti. Yeni duş almış, Irish Spring sabununun kokusu havaya yayılmıştı, derin derin içine çekti. Quinton, aletini gizlemeye hiç niyeti olmayan basketbol şortuyla nefis bir görüntüye sahipti. J ve Q'nun önceki versiyonunda dizlerimin üzerine çökmüş, açık havadaki koltuğa oturtmadan önce her santimini sindiriyordum. Ama şimdi sadece kahvemı yudumluyordum.

"Günaydın, Q," diye karşılık verdim, gözlerim nemli, dalgalı göğüslü kocam yerine kadife çiçeklerinin uçlarında zıplayan bir yaban arısına odaklanmıştı.

"Jem, bu hafta sonu St. Louis'de bir koşu yarışım var. Yarın sabah erkenden yola çıkıyoruz. Cumartesi gününden önce çocukların biraz antrenman yapmasını istiyorum," diye açıkladı, ellerini beline koymuş dalgın dalgın arka bahçeye bakarken.

Quinton, mezun olduğumuz Monroe Üniversitesi'nde baş atletizm koçuydu. Lou Brock Atletizm Kompleksi'nin atletizm binasının duvarlarını Quinton Holiday adının yazılı olduğu madalyalar süslüyordu. Eski bir atletizm yıldızıyken atletizm koçu olan Holiday, Olimpiyatlara layık birçok atlet yetiştirerek Monroe'yu ülkedeki en rekabetçi üniversite atletizm programlarından biri haline getirdi.

"Farkındayım," diye kuru bir şekilde cevap verdim. "Takvimde yazıyor."

Bu bizim olağanımız, yeni normalimiz haline gelmişti. Programları paylaşmak, kızımızla ilgili güncellemeler, işe gitmek için giyinmek, işten dönmek, yemek yemek... çoğunlukla yalnız ben, sonra iyi geceler. Tekrar. Salıncaktan kalktım, hiçliğe dalmış bakışlarıyla ona katıldım.

"Bu akşam provost finalist yemeğim var ve Roni de şehirde olacak," diye cevap verdim ve yatak odasına girmek için veranda kapısının eşiğinden geçtim.

"Dr. Jemma Holiday yeni rektör için son sözü söyleyecek, ha?" Quinton beni takip edip yataktan pantolonunu kaparak giyinmeye başlarken alaycı bir tavırla sordu.

Ben de eşim gibi mezun olduğum üniversiteye Başkan Yardımcısı ve Öğrenci İşleri Dekanı olarak döndüm. Pozisyonum, üniversitede üst düzey pozisyonlara atama yapan yönetim kurulunda yer almamı gerektiriyordu.

"Ne yazık ki iki finalistle akşam yemeği yemek üzere seçildim. Quaron ve Maxine ile geçireceğim kız kıza hafta sonumu bölüyorlar." Gözlerimi devirerek beyaz bornozumun kemerini çözdüm.

Gömme dolaba girerek, bugün giyeceğim ve kızlar gecesi için hazırlayacağım bir şeyler bulmak için titizlikle düzenlenmiş giysilerimi ve ayakkabılarımı inceledim. Quinton'ın bariton sesi arkamı dönmeme neden oldu, gözlerim dolabın kapısında dikiliyordu.

"Küçük kardeşim benimle konuştuğundan daha çok seninle konuşuyor. Ben giderken o geliyor." Quinton güldü. "Bu muhtemelen kasıtlıydı."

"Evet. Muhtemelen," diye fısıldadım kendi kendime omuzlarımı silkerken.

Quaron ve Quinton arasında sadece on dört ay vardı ama yağ ve su gibi birbirlerine karışamıyorlardı. Öte yandan ben ve Quaron en iyi arkadaştık. Kardeşтик. Ve yıllar boyunca onunla aramızda geçen *her* şeyi biliyordu. Quaron sık sık kardeşine olan sevgisini ve davranışlarından dolayı onu küçümsediğini dile getirirdi.

"Bu sadece kız kıza bir hafta sonu. Sana karşı bir şey değil," dedim, egosunu okşamaya çalışarak. "Eğlenceli olacak."

"Sen, Quaron ve Maxi birlikte misiniz? Burada olmayacağıma sevindim. Geçen sefer sarhoş kıçlarınızı yerden kaldırmak zorunda kalmıştım. Bu sefer tek başınasınız." Quinton kıkırdadı.

Giyecek bir elbise bularak çırılçıplak soyundum. Kıçım ve memelerim tamamen ortadaydı ve Quinton hiç ürkmedi. Bana doğru bir bakış bile atmadı. Bu bizim yeni normalimizdi ve dürüst olmak gerekirse artık o kadar da benzersiz değildi. Zihinsel kopukluk son üç yıldır bizim *yöntemimiz* olmuştu, ama ateşli cinsel yakınlık en az bir yıl önce dağılmıştı. Artık ara sıra sevişiyorduk. Duygusuz, ifadesiz, stoik seks, sadece amımdaki acı verici baskıyı hafifletmek için. Samimi bir tatmin gerekmiyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, bu arzu birkaç ay önce kayboldu. Yani, evet, tahmin edilebilir ve kopuk.

"Acıktıysan mutfakta kızarmış ekmek var," dedi Quinton, içimdeki söylenmeye ara vererek.

Başımı salladım, mutfağa girerken ona baktım.

Boy aynasına dönerek vücudumu inceledim. Uzun boyun, pürüzsüz bir cilt, yuvarlak, diri göğüsler, şehvetli, çocuk doğuran kalçalar ve uyluklar. Geçmişin ince-kalın balo kraliçesi değildim, ama kırk yaşında, bal rengi kıvrımlı bir tatlı olduğumu kendime sık sık hatırlatıyordum. Lanet olası bir tenderoni.

Giyinmeye devam ederken kendimi cesaretlendirerek, "Günaydın güzelim," diye şarkı söyledim.

Yirmi dakika sonra stilettolarım parke zeminde tıkırdayarak mutfağa girdi. Quinton adada oturmuş, yatak odamıza gelmeden önce yemeye başladığı tostı bitirirken telefonuna bir şeyler yazıyordu.

"Shiloh sana bu hafta sonu benimle geleceğini söyledi mi?" diye ağzından kaçırdı, hâlâ telefonuna odaklanmıştı.

"Oh, öyle, ha? Bana söylemedi ama sanırım nedenini biliyorum. Shi takımla birlikte otobüse biniyorsa Jordan iyileşmiş olmalı." Güldüm.

Shiloh Gianna Holiday dünyamızın mutlak neşesiydi. On dokuz yaşında, güzel ve zeki bir kızdı. Shi, Monroe Üniversitesi'nde bir atletizm yıldızı olarak babasının izinden gitti. Daha dik yürümeye başlamadan koşmaya başlamıştı. Quinton ve ben Shiloh'u sırasıyla yirmi ve on dokuz yaşlarında dünyamıza kabul ettik. Neredeyse bebektik. Bir atletizm yıldızının ve üniversite kraliyet ailesinin evlilik dışı hamile kalması gerçek bir skandaldı. Ailelerimizin hayal kırıklığına uğradığını söylemek hafif kalır. Hepimiz kürtağın bir seçenek olmadığı konusunda hemfikir olana kadar annelerimiz ağladı ve babalarımız saatlerce küfretti.

Utanç ve mahcubiyet kalbimde yaşarken, o kampüste karnım şişkin ve başım dik bir şekilde dolaştım. Dokuz aylık hamileyken, bitkin bir halde ikinci sınıfımı başarıyla tamamlamaya kararlıyım ama bunu 3,7 not ortalamasıyla yaptım ve Dekan'ın Listesi'ne girdim. Psikoloji finalimden sonraki gece doğuma girdiğimi hatırlıyorum. On iki saat sonra, yedi kilo, altı onsluk bir kız bebek hayatımı sonsuza dek değiştirdi. Quinton yeni doğmuş bir bebek gibi ağlıyordu. Shiloh'u neredeyse avuçlarının içinde tutuyor, alnından öpüyor ve ona olan aşkını ilan ediyordu.

Quinton gözyaşları içinde bana bakarak, "*Evlen benimle, J,*" diye haykırdı, kızımız dövme kollarına sarılmıştı. "*Bir aile olmamızı istiyorum, Jemma. Seni çok seviyorum, bae.*"

İlk, her şeyimin, hayatımın aşkının romantik teklifine nasıl hayır diyebilirdim ki? Quinton ve ben Monroe Üniversitesi şapelinde, onun son sınıfının başlamasından sadece birkaç hafta önce evlendik.

Tatiller ve ailem Warren'lar Tanrı'nın bir lütfuydu. Shiloh'ya bakmak için boş yuva dönemlerini feda ettiler. Ebeveyn ve evli bir çift olarak bile Quinton ve ben geleneksel bir üniversite deneyimi yaşadığımız için şanslıydık. Ben bir kız öğrenci birliğine, o da bir erkek öğrenci birliğine üye oldu, öğrenci yönetiminde görev aldı ve staj yaptı; tüm bunlar olurken küçük kızımız hafta içi St. Louis'deki ebeveynlerimiz arasında, hafta sonları da Quinton ve benim yanımda gidip geliyordu. Çok zordu ama hayatımın en mutlu günlerinden bazılarıydı.

"Evet, gözümü Jordan'ın yella kışından ayırmayacağım." Quinton kaşlarını çatı. "Shiloh bizim yaptığımız hataları yapamaz-" Ne söylediğini fark ederek aniden durakladı. "Öyle demek istemedim, Jemma."

"Biliyorum." Anladığımı başımla onaylayarak araya girdim. "Ne demek istediğini anlıyorum Quinton. Shiloh başımıza gelen en iyi şey, ama on dokuz yaşında bir bebek ve bir kocayla yaşamasına gerek yok. Genç hayatını kaygısızca yaşaması gerekiyor. Biz o bunu yapmak zorunda kalmayın diye mücadele ettik."

"Aynen öyle, tatlım. Sadece J ve Q." Gülümsedi. "Ben gidiyorum. İyi günler dilerim." Yanağına son bir öpücük kondurdu. Başımı hafifçe sallayarak gözlerimi kapattım.

Artık hiç öpüşmüyoruz, gerçekten öpüşmüyoruz, diye düşündüm, yirmi yıl önceki kadar iyi görünerek uzaklaşmasını izlerken. *Sadece J ve Q, ha?* Quinton'la yıllar içinde ne kadar değiştiğimizi düşündüm. Shiloh bir yetişkin olduğunda evin bize kalacağını hayal ettiğimiz zamanları hatırlıyorum. Shiloh uyurken gizlice sevişmek yerine evin nerelerinde özgürce sevişebileceğimizin planlarını yapıyorduk. Bu koca kış, boş ev tamamen bizim kontrolümüzdeydi ve o bana dokunmuyordu. Mutfaktaki beyaz mermer tezgâha yaslanıp ikinci fincan kahvemini buharını üflerken bir yandan da az önce çıktığı boş kapı aralığına bakıyordum. Quinton bir zamanlar hayatımın aşkıydı, her şeyimdi ama şimdi evimde sadece bir yabancıydı.

* * *

Bu sabah kocamla yaşadığım **duygusuz** değiş tokuşı **rağmen**, arkası altın rengi fermuarlı, kalçalarını mükemmel bir şekilde çerçeveleyen pathcan rengi, vücuda oturan elbisemin içinde kendimi sevimli hissederek üniversite yönetim binasına girdim. Yazdan kalma Senegal buklelerim yüksek bir topuz haline getirilmişti ve çıplak topuklu ayakkabılar ayaklarımı sarıyordu. Haziran ortasıydı ve tatilde olmam gerekirken, Dr. Milson on iki yılın ardından California'daki ailesinin yanına taşınmak için üniversiteden ayrıldığından beri yeni bir rektör seçme görevim vardı.

Komite iki nihai aday seçti ve benden her ikisini de son mülakat için ağırlamamı istedi. Bu öğleden sonra Dr. Sheila Brewer ile öğle yemeği yiyecektim. Dr. Brewer bariz nedenlerden dolayı benim ilk tercihimdi. Tarihsel olarak siyah olan diğer kolej ve üniversitelerde neredeyse yirmi yıllık yöneticilik deneyimi ile inanılmaz referanslara sahipti. Ve bencilce, üniversitenin üst düzey yönetiminin masada biraz daha östrojene ihtiyacı vardı, bu yüzden benim seçimim oydu. Dr. Ezekiel Green ile akşam yemeği bu akşam için planlanmıştı. Bana göre bu görüşme formaliteden ibaretti çünkü ben kararımı vermiştim. Üniversite yönetimine geçmeden önce öncelikle kurumsal sektörde olmak üzere harika referanslara sahipti. Ancak Monroe Üniversitesi'nin ihtiyacı olan şey, idari ekibin *eski iyi çocuklar kulübüne* bir *yenisinin* daha eklenmesi değildi.

"Dr. Holiday, tekrar hoş geldiniz. Yazınız nasıl geçiyor?" Sharon gülümsedi.

Son on yıldır idari ofis müdürlüğü görevini yürütüyordu.

"Bu harika, Sharon. Seninki nasıl? Torunlar nasıl?" diye sordum.

"Cehennem kadar kötü." Kıkırdadı. "Ama onlar benim bebeklerim." Sharon bana sarılmak için ayağa kalktı. "Dr. Brewer ile görüşmeniz bugün saat 13:00'te Oasis'te öğle yemeği için onaylandı. Dr. Green ile akşam yemeği ise saat 20:00'de şehir merkezindeki W Hotel'de Trace'de. Kendisi şehre saat altıya kadar varamayacak, bu nedenle geç bir akşam yemeği talep etti."

"Saat sekizde mi?" Alay ettim. "Çok cesur biri." Gözlerimi devirdim. "İşte bu yüzden otel süitinizin saat üçte hazır olmasını sağladım.

Siz, Dr. Dupont ve Profesör Holiday için saat beşte özel bir yer ayırttık, böylece kızlar gecesini başlatabilirsiniz."

"Sen en iyisisin, Sharon." Koridordan ofisime doğru sersemlemiş bir şekilde ilerlerken söyledim. Bu gece kızlarımla takılacağım için heyecanlıydım. Ne yazık ki Dr. Green'le akşam yemeği eğlencemizi bölecekti ama süitte bol bol içki, yemek ve dedikodu yapacaktık.

Bir okul yılı henüz bitmiş olmasına rağmen, yeni bir okul yılının başlangıcına hazırlanıyordum. Son dakika kayıtları, okuldan ayrılmalar, yaz programları, hoş geldin etkinliğini organize etmek ve bebeklerinin büyümesine izin vermek istemeyen helikopter ebeveynleri yönetmek stresliydi. Bu sabah ofisime girdiğim andan itibaren başım önümde, odaklanmış durumdaydım.

"Tak. Tak. Tak. Merhaba anne." En güzel zümrüt gözleri kısmen aralık kapının arkasından bakıyordu. Shiloh'nun tatlı sesi beni konsantrasyonumdan uzaklaştırdı.

"Hey, bebek aşkım." Onu kucaklamak için ayağa kalktım. "Nasılsın? Bugün bu kadar sevimli görünmeni beklemiyordum."

Shiloh, Quinton'ın klonuydu. Gözleri onunkinden daha koyu bir yeşil tonundaydı ama kıvrıcık, koyu kahverengi saçları, atletik yetenekleri ve 1.90'lık boyuyla neredeyse benden daha uzun olan boyu aynıydı. Onu dokuz ay boyunca taşımama rağmen, o sadece benim gamzeli gülümsememi ve babasınınkinden birkaç ton daha koyu olan bal kahvesi ten rengimi taşıyordu.

"Teşekkür ederim anne." Shiloh reverans yaptı, sonra da kızardı. "St. Louis'e gitmeden önce bir merhaba demek için uğradım çünkü sen, TT Q ve Maxi Teyze bu gece beyaz kızları sarhoş edeceksiniz." Gürültülü kahkahası benim hoşuma gitmeyecek kadar yüksekti.

"Affedersin, küçük kız. Sıkı çalışalım ki sıkı oynayabilelim," diye takıldım, şakacı bir şekilde burnunun ucunu çimdikledim. "Ve boşa harcamaktan bahsetmişken, bu küçük şirin sundress'in Jordan adında bir pist yıldızı frat oğlanıyla bir ilgisi var mı?" diye sordum.

"Anneciğim! Gerçekten mi? Jordan harika biri." Shiloh kanepeye uzanmış, ergenlik çağındaki kızların yaptığı gibi gözlerini deviriyordu. "Babam çok konuşuyor. Ben ve Jordan sadece arkadaşız. Geçen dönem birlikte çok ders aldık, ayrıca atletizm de yaptık, yani bilirsin işte, iyi anlaşıyoruz."

"Tamam, Shi. Ne söyleyeceğimi zaten biliyorsun." Anlayışını sormak için bir kaşımı kaldırdım.

"Benim hazinem değerli ve o da buna layık olmalı," diye sinir bozucu bir şekilde sözlerini sürdürdü ve yine gözlerini devirdi. O lanet olası gözler kafasının arkasına saplanıp kalacaktı.

Shiloh benim küçük kızımdı, tatlımdı ve her zaman açık ve şeffaf bir ilişkimiz oldu. Hayatın mükemmel resimlerini çizen bir anne değildim. Gerçeği ama sadece gerçeği söyledim, bazen açık sözlülüğümle Shi'yi utandırdım. Shiloh benim ve onun

babamın geçmişi. İkimiz de aşk, acı, takdir ve pişmanlık yolculuğumuzu açıkça paylaştık. Genç bir aşk, naif ebeveynler, ama Tanrı'nın lütfuyla sebat ettik. Quinton ve ben, kızımıza evlenene kadar seks konusunda gerçekçi olmayan beklentiler dayatırsak ikiyeüzlü davranmış oluruz. Ben sadece onun kendisi için en iyi kararları vermesini ve korunmasını istedim.

"Benim kızım." Gülümsedim. "Benimle yürü. Birazdan Oasis'te öğle yemeğİ toplantım var." Restoran kampüsün karşısındaydı, bu yüzden beni alması için bir golf arabası ayarladım. Neredeyse 100 derecelik havada kampüs boyunca on dakika yürümeye hiç niyetim yoktu.

"Anne, bu gece siz Delta kızlarına refakat etmem gerekiyor mu?" Kıkırdadı, benim ve kız kardeşlerimin biraz kabadayı olabileceğimizi çok iyi biliyordu.

"Hayır, hanımefendi. Bu hafta sonu çocuklara izin yok." Omzunu dürttüm. "Babanla birlikte St. Louis'deyken büyükannenİ ve büyükbabanı görmeye gitmeyi unutma, tamam mı?" Golf arabası tam zamanında yönetim binasının önüne yanaşırken başıyla onayladı.

Shiloh bana sarılırken "Dikkatli olun Dr. Holiday," diye takıldı. "Seni üç bin seviyorum."

"Seni üç bin bir kere seviyorum." Güldüm, güzel kızımın kendinden emin adımlarla kampüs boyunca yürümesini izledim.

Planlanan toplantıdan yaklaşık on dakika önce restorana vardığımda, Dr. Brewer hostes tarafından masamıza kadar eşlik edilirken ben de yerime oturdum. Muhtemelen ellili yaşlarının başında, uçuşan, kumral, küt kesimli saçları olan, kırmızı ve siyah renkte şirin bir pantolon takım giymiş güzel bir kadındı. Ayağİ kalktım ve onu selamlamak için elimi uzattım.

"Dr. Brewer, sizinle tanışmak bir zevk. Ben Dr. Jemma Holiday. Lütfen bana katılın." Göz alıcı kampüse bakan pencereye bakan küçük masadaki koltuğİ işaret ettim. Dr. Brewer benim için bir zevkti. Yükseköğretimde üst düzey yönetici rollerinde kadınlar için daha fazla fırsat yaratma konusunda hemen bağlantı kurduk. Monroe Üniversitesi için planını net bir şekilde özetledi ve ben de ikna oldum. Yollarımız ayrılmadan önce LinkedIn ve diğİ sosyal medya bilgilerimizi paylaştık. Bilerek hiçbir adayı özgeçmişlerinin ötesinde araştırmadım çünkü internetten bilgi toplamak yerine yüz yüze bir ilk izlenim bırakmak istiyordum. Dr. Brewer ile mükemmel bir karşılaşmadan sonra Dr. Green ile bu akşam yemeğinde tam olarak meşgul olmak zor olacaktı.

Günümün geri kalanını hızla tamamlayarak ofise döndüm. Akranım, arkadaşım ve sıra kardeşim Dr. Maxine Dupont ile otele gideceğim için kampüse Uber ile gittim. Maxi, Mali Hizmetler Başkan Yardımcısı ve Dekanıydı. Üniversitede Delta Sigma Theta Sorority'ye üye olduğumuzdan beri arkadaştık. Maxi, güçlü bir duruşu olan muhteşem, minyon bir çikolata damlasıydı. Onu hep aktris Tika Sumpter'a benzetirdim.

W'ye vardık, süitimize yerleştik, ardından ikinci adayla saat sekizde yiyeceğimiz akşam yemeğinden önce bir şeyler içmek ve atıştırmak için otelin restoranı Trace'e gittik.

Quaron düzgün fiziği ve bal sarısı, kalça uzunluğundaki sahte saçlarıyla restorana tuğladan bir ev gibi girmişti. Eğer Shiloh Quinton'ın klonuysa, Quaron onun teyzesi yerine annesi olabilirdi. İkiz gibiydiler; boyları, vücutları, ten renkleri, her şeyleriyle. Quaron misafir profesördü, bu yaz bir pazarlama semineri ve sonbaharda birkaç ders verecekti. Nike ve Louis Vuitton gibi markalar için kapsayıcı pazarlama gurusu olarak isim yapmıştı. Quaron kısa bir süre önce kurumsal işinden ayrılıp kazançlı bir danışmanlık şirketi kurdu ve aynı zamanda üniversite profesörü olarak bilgilerini paylaşmaya başladı.

"Selam aşkım," diye beni ve Maxi'yi selamladı. "Lanet çantamı valeden unutmama izin vermeyin. Aklımın kötü olduğunu biliyorsunuz." Dramatik bir şekilde bitkin numarası yaptı.

Garson kız masamıza yaklaşıırken, "İlk içkiler benden hanımlar," diye bağırdım. "Merhaba. Ben limonlu martini ve ıstakozlu mantar alacağım." Maxi ve Quaron konyak margarita, yapışkan kanat ve yengeç keki sipariş ettiler. Bardaki birkaç adam bize olan ilgilerini bastırmak için hiçbir girişimde bulunmadı, sert bir şekilde bakarak dikkatimizi çekmeye çalıştılar. Sanırım üç siyah profesyonel ve görsel olarak çekici kadın gözdeydi. Quaron'un aygırı andıran yapısı ve çapkın tavırları gecenin geri kalanında bedava içki içmemizi garantiledi.

"Kadeh kaldıralım," dedi Maxi, kadehini kaldırarak ve biz de onu takip ettik. "Kardeşliğe, ömür boyu sürecektir dostluğa, keşiflere ve yenilenen umuda."

"Ve yeni penis," diye bağırdı Quaron, sakın ve meditatif havayı bölerek. Biz de bağırdık ve kadehlerimizi tokuşturarak anlaştık.

Bu hanımlarla hiç sıkıcı bir an olmadı. Gözlerimden yaşlar akana kadar güldüm. Quinton hakkında şikâyet etmekten ya da nerede olduğunu sessizce sorgulamaktan kurtulmak güzeldi. Maxine ve Quaron kocamla aramızdaki sorunları çok iyi biliyorlardı. Evet,

Evlilik dışı ilişkilerinden haberdar olduğum için belki de sorunu olan bendim, ama Monroe Üniversitesi'nin ünlü çifti olarak kalmamızı sağlamak için bir şekilde acımı gizledim.

Quinton ve ben kampüsün kraliyet ailesiydik. Monroe Üniversitesi mezunları arasında uzun bir soyağacına sahip olan evli atletizm yıldızı ve mezuniyet balosu kraliçesi, her ikisi de iki yaşında bir çocukla sınıf birincisi olarak manşetlerde yer almaya devam etti. Sık sık kasabanın dilindeydik. Louis Üniversitesi'nde doktoramı bitirdiğimde ve Quinton Yunanistan'ın Atina kentinde düzenlenen 2004 Yaz Olimpiyatları'nda yarışırken ilk kadın güçlendirme kitabım en çok satanlar listesine girdiğinde, Monroe'daki her etkinlik ve bağış kampanyası için bizden talepte bulunuldu. On yıl önce hem Quinton'a hem de bana hayatımızın fırsatları sunuldu. Ben Öğrenci Dekan Yardımcısıydım, Q ise önce yardımcı atletizm koçu, iki yıl sonra da baş antrenör oldu. Elit bir hayat yaşıyorduk.

"Dr. Holiday, misafiriniz geldi." Garsonun sözleri beni şimdiki ana getirdi. Saati baktım, zamanın nasıl akıp gittiğini fark etmemiştim.

"Teşekkür ederim, masayı toplayıp onu gönderebilir misiniz lütfen?" Kabinden kalkıp Maxi ve Quaron'a dönerek sordum. "Bir saate kadar işim biter. Siz odaya mı gidiyorsunuz?" Başlarını salladılar ama tek kelime etmediler. Ortak gözleri omzumun üzerine odaklanmıştı.

"Dr. Jemma Holiday?" Arkamdan boğucu, bas dolu bir tını seslendi. Seslenişindeki güç beni derinden sarstı. Hayalperest bakışlarının nesnesini gözümde canlandırmak için dört inçlik ince topuklu ayakkabılarımın üzerinde yavaşça döndüm. Kızlarımın tepkisine ve Will Downingvari sesine bakarak ne beklemem gerektiğinden emin değildim. *Merhaba, Dr. Green. Vay canına! Ağzımın suyu akıyordu. Önümde duran şekerleme rengindeki bu devasa örnek karşısında ağzımın suyu akıyordu. Sertçe yutkundum, ses tellerimin umutsuzca yağlanmaya ihtiyacı vardı.*

"Evet. Evet, ben Dr. Jemma Holiday." Boğazımı temizledim ve derin bir nefes aldım. *Tanrım, çok iyi ve cennet gibi kokuyor!* Sessizce düşündüm ama Maxi ve Quaron fısıltıyla "Kahretsin, o iyi" diye yankılanarak özel düşüncelerime ses verdiler. Düşüncelerimi toparlamak için hafifçe ürperdim.

"Siz Dr. Ezekiel Green olmalısınız? Sizinle tanışmak bir zevk." Elimi uzattım.

"Lütfen bana Zeke de. Ve bu zevk bana ait." Pırıl pırıl beyaz dişleri parlıyordu. Yemin ederim, lanet olası bir Colgate reklamındaki gibi, bir dişin üzerinde parlayan berrak bir ışık gördüm.

İnce ama kaslı, uzun bir yapısı vardı. Quinton'dan daha uzun olduğu kesindi, çünkü dört inçlik topuklu ayakkabılarla bile onu tam olarak sindirebilmek için başımı biraz geriye atmam gerekti. Nemli, sütlü çikolata gibi bir teni, temizce tıraş edilmiş kel kafası, düzgünce kesilmiş, hafif tuzlu bir sakalı vardı. Dr. Green bana aktör Aldis Hodge'u anımsattı. Lacivert takım elbisesi vücuduna bir eldiven gibi oturuyor, kravatında ve cep mendilinde mavi ve gri vurgular bulunuyordu. Bu adam yakışıklılığın güzel bir örneği idi.

"Dr. Green." Ona Zeke demeyi reddettim. "Sizi Başkan Yardımcısı ve Finansal Hizmetler Dekanı Dr. Maxine Dupont ve bu dönem işletme programımızda yoğun bir pazarlama semineri veren misafir profesör Quaron Holiday ile tanıştırmak istiyorum."

"Dr. Dupont, Profesör Holiday, hanımlar, benim için bir zevk." Dr. Green, kendisini ipek saç derisinden parlak tasarım ayakkabılarına kadar kelimenin tam anlamıyla süzen iki palyaçoya başıyla selam verdi. Ve tabii ki, pantolonundaki penis izine bir saniye bile uzun süre bakmadılar. "Ee, siz ikiniz kardeş misiniz? Holiday tipik bir soyadı değil," diye sordu, parmağıyla Quaron ve benim soyadlarımızı işaret ederek.

"Evet. Kız kardeşler." Ben kayınbiraderi eklemek üzereyken Quaron hemen cevap verdi.

"Siz hanımlar bize katılacak mısınız? Bunun bir panel mülakatı olduğunu fark etmemiştim." Güldü ama araştırmaya devam etti.

"Hayır. Bu sefer değil. Yetki Dr. Holiday'de. İkinizin konuşması gereken önemli işler var. Dr. Green, sizinle tanışmak güzeldi. İyi şanslar... O çetin cevizdir, umarım hazırsınızdır." Quaron aptalca güldü.

"Evet, benim için bir zevkti Dr. Green. İyi geceler," diye devam etti Maxi, dişlek bir sırıtişla bana fısıldamadan önce, "Tamam, sürtük. İşte bu kadar. Hayallerimizdeki tek gecelik ilişki. Nasıl olsa işi alamayacak, o yüzden sen de D'nin ne yapacağını gör." Gözlerimi devirmiştim ama şaşırmaşım. Her şeyi biliyordu, bu yüzden Quinton'ı aldatmama ilk göz yumacak kişinin Maxi olması mantıklıydı. Ama ben iki yanlışın bir doğruyu götürmeyeceğini, muhtemelen daha fazla acı vereceğini düşünüyordum.

"İyi geceler hanımlar. Hepinizle biraz sonra görüşeceğim," dedim sertçe, soğukkanlılığımı korumaya çalışarak. Quaron ve Maxi restoranın diğer ucuna doğru yürüdüler ve biz gözden kaybolana kadar belli aralıklarla bize baktılar.

"Oturabilir miyiz?" Dr. Green bana özel kabine oturmam için işaret etti. "Görünüşe göre hepiniz partiyi çoktan başlatmışsınız." Güldü ve henüz kaldırılmamış boş martini bardaklarını işaret etti.

"Evet, bu toplantıya ev sahipliği yapmam istenmeden önce kızlar gecesi zaten planlanmıştı. Bu yüzden bir taşla iki kuş vurmak zorunda kaldım," diye karşılık verdim.

"Özür dilerim. Gecenizi bölmek istemezdim Dr. Holiday." Seksi bir şekilde sırttı ve durmasını istedim. Feromon seviyelerim birkaç aydır uykuda olan şekillerde ateşleniyordu.

"Endişelenme. Görev çağırıyor," diye cevap verdim endişeyle. "Başlamadan önce sipariş verelim mi?"

Başını salladı, menüyü incelemeyi önce bir bakış attı. Ben ızgara somon, o da New York Strip biftek sipariş etti. Yan yemekler paylaşılabilirdi, bu yüzden pirinç güveci ve sırlı sriracha brüksel lahanası üzerinde anlaştık. Garson kız onun için bir konyak ve benim sipariş etmediğim bir limon damlası ile geldi.

"Affedersiniz, başka bir içki sipariş etmedim," dedim, kaşlarım çatılmıştı.

"Birlikte olduğunuz bayanlar benden partiyi devam ettirmemi istediler." Garson kız kıkırdadı.

Başımı salladım, utanmıştım. Dr. Green dudağının içini kemirerek bana çapkınca gülümsedi.

"Çok özür dilerim. Arkadaşlarım sadece gürültücü ve yanlışlar." Kıkırdadım, bilinçsizce yanağımı çimdikledim, yenemediğim gergin bir eğilim.

"Endişelenme. Bana öyle geliyor ki senin gevşemeni ve iyi vakit geçirmeni istiyorlar." Yine o seksi gülümsemesini takındı. Bu adam lezzetli bir şekilde ölümcüldü.

Onun deneyimleri ve yükseköğretime girme motivasyonu hakkında konuştuk. Dr. Green'in ilgi çekici bir hikayesi vardı. Askeri okuldan Syracuse'a, lisans ve MBA derecelerinden Wall Street'e, oradan da yükseköğretime. Hâlâ ilk adayda karar kılınmıştım ama komitenin neden karar vermekte zorlandığını anlıyordum. Bir saatlik yemek ve mülakattan sonra sorgulamam bitmişti. "Pekala, Dr. Green, tüm sorularım bunlar. Hiç sorunuz var mı?"

Benim için sorularınız var mı?" Elimdeki peçeteyi masaya fırlatarak sordum.

"Evet, büyüdüğünüzde olmak istediğiniz şey öğrenci dekanı mıydı?" Dr. Green yavaş bir yudum almadan önce konyak bardağının kenarında bir parmağını gezdirdi.

"Harika bir soru. Aslında hayır. Ben profesyonel bir dansçı olmak istiyordum." Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Seni durduran neydi?" diye sordu.

Shiloh, diye düşündüm, gözlerim ona ve hiçbir şeye takılıp kalmıştı. Yanağımdaki aynı hassas noktayı çimdikledim.

"Özür dilerim, Dr. Holiday. Sizi sinirlendirdim. Burnumu sokmam uygunsuzdu" dedi, rahatsızlığını fark etmişti ama ben reddettim.

"Gergin olduğumu düşündüren ne?" Sessizdi. Sadece beni inceliyordu. Dolgun, mükemmel dudaklarının arasından görünen o kalın kış diliyle neden bana bakıyordu ki? Cevap vermeden önce kravatını düzeltti.

"Yanağınızı hafifçe çimdiklemeden önce parmağınızı yüzünüzün kıvrımına vuruyorsunuz. Senin hakkında ne zaman bir şey sorsam bunu yapıyorsun." Dr. Green seksi bir şekilde sırtımdan önce dişlerini alt dudağının üzerinde kaydırıldı.

Elimi yanağıma doğru uzattım ve sonra hızla geri çektim. Uzun bir kalp atışı boyunca rahatsız edici bir sessizliğe büründük.

"Salonda bir içki için bana katılır mısınız? Bu gece bir grubun çalacağı söylendi," diye ağzından kaçırdı.

"Um, Dr. Green-"

"Zeke," diye araya girdi.

"Dr. Green," diye vurguladım. "Bunun uygun olduğunu sanmıyorum. Burada sadece profesyonel bir sıfatla bulunuyoruz. Parmağımdaki yüzüğü görüyorsunuz, değil mi?" Quinton'ın onuncu evlilik yıldönümümüzde bana verdiği, çok sevdiğim ve hâlâ taktığım pırlantasız altın yüzüğün yerini alan üç karatlık yüzükle onun arasına baktım. Sade, iyi ve karmaşık olmayan demekti. O zamanları bir an olsun görebilmek için adam öldürebilirdim.

"Evet ve çok güzel. Size söz veriyorum, bu tamamen profesyonelce ve masumca." Dr. Green o Colgate gülümsemesiyle sağ elini kaldırdı. Gözlerimi şüpheyle kıсарak bu tatlı adamı inceledim. *Gerçekten beni kandırmaya mı çalışıyordu?* Devam ederken düşündüm.

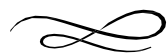
"Tutamayacağınız sözler vermemelisiniz, Dr. Green." Sesimin solukluğu kelimelerimle çelişiyordu.

"Verdiğim sözleri tutma konusunda oldukça iyi bir geçmişim var, Dr. Holiday.
Dene beni."

Gözlerimi kısıtım, dudaklarını yalayışına odaklandım ve sonra gülümsedim. Kahretsin, yemin ederim asi kediciğim nabız atmaya ve damlamaya başladı. Bunu çok uzun zamandır yapmamıştı. *Aman Tanrım! Birinin karısı olduğumu bilmiyor mu? Umurunda mı? Kahretsin... Umurumda mı?*

OceanofPDF.com

iki

OceanofPDF.com

ZEKE

DR. JEMMA HOLIDAY kesinlikle muhteşem ve çok seksiydi. O lanet mor elbisenin kalın bedenini sarışı, sanki güzel vücudu için biçilmiş kaftandı... Bir an için nutkum tutuldu. Ancak şehvetli vücudu, çift çukurlu, geniş gülümsemesi ve altın rengi gözlerinin yanında sönük kalıyordu.

Restorana girdiğimde hayatımda gördüğüm en güzel üç siyah kadını gördüğümde, içten içe akçaağaç şurubu renginde teni olan örgülü bomba güzelin akşamki yemek arkadaşım olmasını umuyordum. Jemma tanıştırmak için bana elini uzattığında gökler dualarıma cevap vermeye devam etti. Onu kendime çekmek ve benim olması için yalvarmak istedim. *Benim neyim var böyle?* Diye düşündüm. Sol elindeki taşı fark etmemek mümkün değildi, yani evli bir kadın olduğu belliydi. Ama lanet olsun, Jemma'da çekici bir şeyler vardı; gözlerinde hüznü bir umut vardı. Ve ben büyülenmişim.

"Şeffaf olabilir miyim, Jemma?" Uzun süren sessizliği bozarak mırıldandım.

Başını salladı.

"Dr. Sheila Brewer'ın komitenin değerlendirdiği diğer aday olduğunun farkındayım. Dr. Brewer ile tanıştım ve her ikimizin de üniversitenin gelecekteki yönü için harika bir seçim olacağına inanıyorum. Ancak üniversitenin yönetim kadrosunda cinsiyet çeşitliliği arayışında olduğunu da anlıyorum. Bu nedenle, olası fırsat konusunda çok iyimser olmakla birlikte, Dr. Brewer'ın muhtemelen nihai seçim olacağından eminim. Bu yüzden

Durum ne olursa olsun, sohbetimizden keyif aldım ve dürüst olmak gerekirse zamanımızın sona ermesinden nefret ediyorum."

Yüz ifadesinden Jemma'nın nutkunun tutulduğu anlaşılıyordu. Belli ki umurumda değildi. Tüm kartlarımı masaya koydum... ve kazandım.

"Tamam. Sadece bir içki. Fazla kalamam. Kızlar gecesi, unuttun mu?" Alt dudağının köşesindeki gergin bir ısırık, yanağındaki bilinçsiz kısıtırmaya ekleniyordu.

Neşeli bir pişmanlık yüzünü kaplamıştı. Arkadaşlarının aksine, Jemma'nın başkasının davulunun ritmine göre yürüyen, güvenli bir kadın olduğunu düşünmüştüm. Son derece çekici ve ilgi çekici olan sinsî bir masumiyeti vardı.

"Bir dakika müsaadenizle, önce kocamı aramam gerekiyor," dedi ve ben de hafifçe kıkırdadım. Alçakgönüllülüğü hoştu ama bu açıklamayı benim iyiliğimden çok, birinin karısı olduğunu kendine hatırlatmak için yaptığını hissediyordum.

Jemma telefon görüşmesi yapmak için izin istediğinde hesabı ödedim. Kardeşim Ezra'nın mesajına geri döndüm.

Ben: Ben iyiyim kardeşim. Evet, başardım. Monroe City yeni favori yerim olabilir.

Brody: Oh kahretsin. Adı ne ve sikiştiniz mi?

Ben: Jemma... Hayır, bu sefer öyle değil. Yine de çok iyi.

Brody: O orta batı kızlarına dikkat et kardeşim. Mısır ekmeği ile beslenirler.

Kardeşim, seni aptal. Ama bu kötü bir kombinasyon değil. Döndüğümde sana vuracağım.

Brody: Evet.

Ona baktığımda Jemma telefon görüşmesini tamamlıyordu. Gerginlik ve kızgınlık güzel yüzünü kaplamıştı. Karşı taraftaki kişiye, yani *kocasına* hitap ederken kaşları birbirine çarptı. Masaya döndü, tavrı umutsuzdu, muhteşem gözlerini aydınlatmaya bile yaklaşmayan sahte bir gülümsemeyle.

"Her şey yolunda mı Dr. Holiday?" diye sorduktan sonra yerimden kalkarak aramızdaki mesafeyi hafifçe kapattım. Bakışları benden ayrıldığında farkında olmadan çenesini tutmak için uzandım.

Elimi nazıkçe iterek titrek bir sesle fısıldadı: "Evet. Evet, her şey yolunda. Her şey yolunda."

Yine o sahte gülümseme vardı. Telefondaki her kimse ruh halinin bir anda değişmesine neden olmuştu. Neden umursadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu saçmalıktan hoşlanmıyordum ve yüzümdeki çatık kaşlara engel olamıyordum. Garson kız elinde fişle yaklaşarak benim sinirli düşüncelerimi böldü. İmzalamak için hesap cüzdanına uzandım.

"Hayır, Dr. Green. Ben hallederim," dedi ve gümüş tepsiye uzandı.

"Çoktan halledildi Dr. Holiday," diye karşılık verdim tutacakla halat çekme oyunu oynarken.

"Hayır. Lütfen bana izin verin. Bu üniversitenin işi," diye ısrar etti.

"Babam yemeğimin parasını bir kadının ödediğini bilse mezarında ters dönerdi," dedim ve elini nazikçe makbuzdan uzaklaştırdım. Teninin yumuşaklığında gereğinden bir dakika daha oyalandım ama başparmağım elinin üstünü okşadığında hiçbir direnç hissetmedim.

"Bu bir randevu değil, Dr. Green. Bu bir iş ve üniversite iş için para ödüyor," diyerek elini çekti. "Ve babanızı kaybettiğiniz için başsağlığı diliyorum." Ses tonu değişti, şimdi yumuşak ve şefkatliydi.

"Teşekkür ederim. İş olsun olmasın, Ezekiel Daniel Green, Sr. kredi kartını çıkardığını görse bana yine de serseri derdi." Okulda öğle yemeğimizi bir kızın ödediğini ilk kez söylediğimizde babamın beni ve kardeşimi azarlayan sesini duyunca güldüm.

"Şey, sanırım Bay Green'e itaatsizlik etmek istemeyiz, bu yüzden bu bizim küçük sırrımız olacak." demeden önce kızardı.

Küçük sırrımız olabilecek pek çok şey düşünebiliyordum. Restorandan çıkarken ona eşlik ettiğimde gülümsemesi parladı. O gülümseme, o gamzeler, o kıç, bu şey benim kriptonitim olacaktı.

* * *

DR. HOLIDAY ile birlikte bir şarkıcı ve piyanistin bulunduğu W Lounge'a geçtik. Seksenli yıllardan günümüze kadar R&B şarkılarını seslendiren şarkıcının sesi çok güzeldi. Sadece mum ışığıyla aydınlatılan karanlık bir köşeye tünedik. Jemma sanki bir şey yaparken yakalanacakmış gibi sürekli kulübe bakıyordu. Rahatladım, kravatımı gevşettim ve takım elbise ceketimi sandalyenin üzerine attım. Ben konyak yudumlamaya devam ederken o bir limon damlası martini daha sipariş etti.

Jemma'nın rahatlaması uzun sürmedi. Birlikte neredeyse çok fazla eğlendik. Kendimi yeniden tanıştığım eski bir arkadaşım gibi hissediyordum. Güldük, konuştuk ve müzik eşliğinde sallandık, bazı şarkılar söylendiğinde nerede olduğumuzu anımsadık. En sevdiğim şarkılar boyunca dans etmeyi teklif etmek istedim ama reddedeceğini biliyordum. Lauryn Hill ve D'Angelo'nun "Nothing Even Matters" şarkısının melodik akorları mikrofondan gürlediğinde kendimi tutamadım.

"Dr. Holiday, bu dansı bana lütfeder misiniz?" Hayır cevabını kabul etmeyerek ayağa kalktım.

"Bilmiyorum. Beklediğimden bir saat daha uzun süredir buradayız. Gitsem iyi olacak." Tekrar etrafına baktı ve herkesin müziğin içinde kaybolduğunu, bize dikkat etmediğini gördü.

"Bu iyi vakit geçiriyorsun demek. Bu benim en sevdiğim şarkı ve bu sadece bir dans. Söz veriyorum mükemmel bir centilmen olacağım." Sağ elimi kaldırarak ona izci onurumu verdim.

İsteksizce başını salladı.

Elimi uzattım ve dans pistine kadar ona eşlik ettim. Elim sırtının küçük kısmına, o mükemmel tombul poposunun hemen üstüne yaslandı. Jemma ellerini omuzlarıma koyarak güvenli bir mesafeyi korudu. Sözümü tutarak usulca belini kavradım ve onu kendime biraz daha yaklaştırdım. İçime çekmemek için elimden geleni yaptım ama lanet olsun, yine de çektim. Vanilya, gül ve biraz da baharat kokuyordu. Kahretsin! Gözlerimi sıkıca kapattım, onun cennet gibi aromasında kayboldum. *Z! Zenci! O evli, diye* kendime hatırlattım. Ama Jemma'nın yumuşak ellerinin yavaşça enseme gezinmesi, parmaklarını tenimde kenetlemesi, bana bağlı bir ilişkinin izlerini göstermiyordu.

"Bu harika bir şarkı," dedi başını kaldırıp bana bakarak. O iri, altın rengi gözleri ve tatlı ses tonu hayallerimi hoş bir şekilde bozdu.

Onaylarcasına başımı sallayarak burnunun kenarına baktım. "Evet, öyle. Lauryn Hill, Jill Scott, Erykah Badu gibi her şey..." Durakladım, gözlerindeki altın rengi benekleri saymamak için boşuna çabaladım. "Onların müziği omuzlarınızdaki yaz güneşi, parktaki aile buluşmaları gibi," dedim.

"Büyükanneimin evinde pazar yemeği, uzun bir günün ardından sıcak bir banyo ve ayak masajı," diye ekledi.

"Yağmurlu bir günde uzun bir şekerleme. Sanki..." Durakladım, kelimeleri bulamadım.

"Kolay, özgür, tanıdık, güvenli. Tükenmiş hissettiğinizde bu müzik sizi dinlendirir." Güzel gözbebekleri telaşsızca kapanırken nefes aldı.

Jemma uzun bir süre düşüncelere daldı. İçinde ciddi şekilde kırılmış olan bir şeyleri onarmak için bu tür müziğe bel bağladığı her halinden belliydi. Tuvalet gitmeden önce iki şarkı daha dinleyerek rahat bir pozisyona yerleştik. Her ne kadar şeffaf olmamaya çalışsa da, onun içini görebiliyordum. Güzel gözlerini kaplayan çığlık, aziz gibi davranmakla günah işlemek arasında bir iç savaşa işaret ediyordu. Kötülüğe karşı dürüstlük. İçindeki iyi kız, kötü kızla mücadele ediyordu. Bu yüzünden okunuyordu.

Masamıza döndüm ve bir tur daha içki sipariş etme görevini üstlendim. Jemma'nın gitmesini istemiyordum ama döndüğünde muhtemelen gecemizi bitireceğini de biliyordum. Başımı salladım ve karşımızdaki masada oturan ve bütün gece beni süzen bir grup kadına gülümsedim. Başımı sallayarak kıkırdadım ve Jemma'yı görene kadar etrafıma bakındım. O da odanın içinde gezinirken çeşitli erkeklerin ilgisinden nasibini almıştı. O kedileri suçlamıyordum; bu kadın hiç çaba harcamadan baş döndürüyordu. Sandalyesini çekmek için ayağa kalktım ama o oturmadan önce konuşmak için eğildim.

"İyi misin?" Kulağına doğru fısıldadım. Başını salladı ve bana sahte bir gülümseme gösterdi. Gözlerimi kıstım ama rahatsız etmemeye karar verdim. "Bir tur daha?" Oturması için onu cesaretlendirerek sordum.

"Beni kendimden uzaklaştırdınız, Dr. Green." Parlak bir şekilde gülümsedi. Bu kez martini bardağından bir yudum alırken gözlerine ulaştı.

"Sizin elementiniz nedir, Dr. Holiday?" Sandalyemde arkama yaslandım ve onu incelemeye devam ettim. Her iki yanağında da daha önce fark edilmeyen küçük çiller vardı. Kalp şeklindeki dudakları yeni bir kat dudak parlaticısıyla kaplanmıştı. Bir yanıt vermeyi düşünürken burnunun nasıl kırıştığını fark ederek sessizce kıs kıs güldüm.

"Cuma gecesi mi? Muhtemelen bir şişe şarap eşliğinde iyi bir kitap okuyor ya da kızıyla rastgele bir üniversiteli kız draması üzerine konuşuyor olurdum," diye kıkırdayarak düşüncelerimin hoşluğunu bozdu.

"Demek sana Monroe City'de bir gece geçirme ayrıcalığına sahibim? Ne şanslıyım." Alaycı bir şekilde güldüm.

"Gerçekten de şanslı bir adamsın," diye şakalaştı ve devam etmeden önce kahkahalarına katıldı. "Monroe City'den bahsetmişken. New York'tan çok farklı. Neden geçiş yapma arzusundasınız Dr. Green?" diye sordu.

"Bu soruyu yanıtlamadan önce, saatin dışına çıkabilir miyiz lütfen?" Kravatımı daha da gevşetip gömleğimin kollarını sıvayarak sordum. "En azından bana Ezekiel diyebilir misin? Ben de sana Jemma diyebilir miyim?" Kaşlarımı kaldırıp onay aradım. "Anlaştık mı?" Yumruklarımı sıktım.

Jemma, "Anlaştık," demeden önce bir kalp atışı boyunca gözlerini kısarak baktı.

Yumruk yumruğa, bağlantı bir an için çok uzun sürdü. Erkekliğim, can çekişen bir hastanın kalp atışları gibi yavaşça çarpmaya başlamıştı. Ne haltlar döndüğünü bilmiyordum ama Jemma uzun zamandır bir kadına karşı hissetmediğim şeyleri besliyordu. Sikimin ona verdiği tepki normal bir erkeğinkiydi. O güzel, seksi bir kadındı, bu yüzden büyüyen penisimi sürekli bastırması beklenebilirdi. Ama lanet kalbim, hayallerimin kadını olmak istercesine gülümsediği her seferinde kontrolsüzce çarpıyordu.

"Teşekkür ederim." Gülümsedim ve sorusunu yanıtlamadan önce konyak bardağımın kenarını parmakladım. "New York'ta doğdum ve büyüdüm. Brooklyn'de. Kariyerim boyunca pek çok harika yerde yaşama fırsatı buldum ama artık yeni bir meydan okumaya hazırım. Monroe Üniversitesi yıllardır HBCU'lar arasında ilk beşe girmek için yarışıyor ve ben de bu yolculuğun bir parçası olmak istiyorum." Omuz silktim. "Ve dürüst olmak gerekirse, daha önce hiç Ortabatı'da yaşamadım, işte bana bir şans... özellikle de yeni bir arkadaş edindiğime göre."

"Oh, gerçekten mi? Kim?" Jemma şakacı bir tavırla omuzlarının üzerinden bakarak alay etti.

"Umarım sen, Jemma Holiday." Göz kırptım.

Jemma sesli bir şekilde nefes verdi, sonra martinisinden biraz daha yudumladı. "Gitmeliyim. Eminim arkadaşlarım beni bekliyordur. Kızlar gecesini tamamen mahvettim," diye mırıldandı ve gergin bir şekilde boğazını temizledi.

"Özür dilerim. Kızlar gecesine izinsiz girmek istemezdim. Ama itiraf etmeliyim ki iyi vakit geçiriyorum. Teşekkür ederim." Kadehimi ona doğru kaldırdım ve o da benimkiyle birleştirdi.

"Benim için bir zevkti ve teşekkür ederim." Başını salladı ve alkolün geri kalanını yutmadan önce gülümsedi.

"Size eşlik edeyim," dedim tam duruşuma geçerek. Hesabı ödedim ve salondan çıkıp lobiye doğru yöneldik. Biz yanlarından geçerken masadaki kadınlar uyumlu bir şekilde "iyi geceler" dediler. Jemma ve ben yüksek sesle güldük. Votka ve konyak resmen bizi ele geçirmişti.

"Dr. Green," diye şarkı söyledi. "Kadınların adamı, görüyorum."

"Hayır. Sana iyi geceler diliyor olabilirler. Bugünlerde asla bilemezsin," diye şaka yaptım, burnunun ucunu ısırđım.

Sadece birkaç saattir tanıdığım bu kadınla çok samimiydim. Bela için yalvardığım çok açıktı. Hiçbir şey ve her şey hakkında konuşmaya devam ederek otelin içinde yavaşça dolaştık. Jemma'yla ilişki kurmak kolaydı, karmaşık değildi ama onu bırakmak zorundaydım.

"Arabanız valedede mi?" Ben sordum.

"Hayır. Biz... Arkadaşlarım ve benim otelde bir süitimiz var."

"Ciddi bir kızlar gecesi yapıyordunuz. Hangi katta? Sizi odanıza kadar geçireyim," diye rica ettim, reddedeceğini biliyordum.

"Hayır, Ezekiel. Buna gerek yok. Sanırım yolumu bulabilirim."

Dilinden ilk kez *Dr. Green*'den başka bir şey döküldüğünü duyunca biraz sıırttım. Elini sıkmak için uzattı. "Sizinle tanıştığımaya tekrar memnun oldum, Dr. Ezekiel Green."

Başımı salladım ve kaşlarımı çatarak beyaz boyalı tırnaklarına baktım. Gerçekten de bu geceyi lanet bir el sıkışmayla bitireceğimizi mi sanıyordu? Kollarımı uzatarak onu sert ama saygılı bir şekilde kucakladım. Bir an tereddüt etti ama sonra ellerini sırtıma yasladı. Oburdum. Açgözlü bir zenciydim, onu bir an daha uzun süre içime çekmek için her fırsatı değerlendiriyordum.

"Siz bir deneyimsiniz, Dr. Jemma Holiday. Katılmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," diye fısıldadım kulağına endişeli bir kısı kıs gülererek, elim ön kolunda durmaya devam ederken onu bırakmaya isteksizdim.

"Gerçekten de büyük bir deneyim oldu. Sizinle sohbet etmek de harikaydı. Her şey için iyi şanslar," dedi hafif bir titremeyle. Jemma yine o lanet dudağını dişledi ve tüyleri kadife gibi pürüzsüz tenini istila ederken endişeyle yanağını çekiştirdi.

Görünürdeki çekim karşılıklıydı. Kulağına fısıldamak istedim, *amının ıslak olduğunu biliyorum. İzin ver bunu senin için halledeyim*. Çünkü giderek büyüyen ereksiyonum onun tüm huzurunu ve mutluluğunu bozmak üzereydi. İş teklifi almayacağım için bunun bu kadını son görüşüm olacağından emindim. Düşüncelerim berbattı ama onu biraz daha istedim. Zaten hayır cevabını almıştım, o yüzden siktir et dedim.

"Bu gece herhangi bir saatte sohbetimize devam etmek isterseniz, 2021 numaralı süitteyim." Oda anahtarımı elbisesinin dış cebine soktum, sonra eğildim

ve fısıldadı, "Düşünme. Tereddüt etme. Sadece gel."

OceanofPDF.com

Üç
∞

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

JEMMA

DR. GREEN ve ben asansörün başında durmuş, lobiye gelmesini bekliyorduk. Zil sesiyle birlikte arabaya bindik, ardından birkaç otel müşterisi daha geldi. Ben endişeyle bir köşede dururken o sakince diğer köşeye yerleşti. Yaşlı bir beyefendi ikimize de baktı ve "Bu güzel çift için hangi kat?" dedi.

"Benim için on beş lütfen," diye hızlıca geveledim.

Dr. Green kıs kıs güldükten sonra, "Yirmi tane lütfen. Teşekkür ederim." Beyefendi sırtıttı, sonra iki numaraya da basarken omuz silkti.

Ezekiel telefonuyla meşgulumuş gibi davranırken arada sırada aynadan beni izliyordu. Yüzüm kızardı çünkü benim de kendi dikiz şovum devam ediyordu. Başını kaldırdığında bakışlarımı kaçırmak için elimden geleni yaptım ama yapamadım. İçimden bir ses çikolata tenini biraz daha özümsemek, gömleğinin açıklığından görünen dövmesinin ucuna, gri benekli sakalına ve o lanet kel kafasına bakmak istiyordu. Kahretsin! Asansörün telaşsız yükselişi, birkaç saatlik anılarımızı korumama izin verdi. Onu neden yakalamak istiyordum ki? Onu saklamak için bir zaman kapsülünde saklamak, sonra koşullarım farklı olduğunda erişmek. Başka bir yaşamda onunla tanışmaktan mutluluk duyacaktım.

Yaşlı beyefendinin yorgun gözleri benimle Dr. Green'in aynadaki yansıması arasında gidip gelirken aramızdaki belirgin kimyaya aval aval bakıyordu. Başımı telefonuma eğdim ve aniden Quinton'ın daha önce salonun tuvaletindeyken ona gönderdiğim çağrıya ya da mesaja yanıt vermediğini fark ettim. Asansör on beşinci katın zilini çaldı.

"Hanımefendi. On beş mi?" diye sordu yaşlı beyefendi. Yavaşça başımı salladım.

Başımı kaldırdım ve aynada Ezeziel'in bakışlarını son bir kez yakaladım. Hüzünlü bir gülümsemeyle "İyi geceler," diye mırıldanırken yüzümü melankoli kapladı ve bakışlarımızdan hiç ayrılmadım.

"Gece daha yeni başlıyor, Dr. Holiday. Keyfini çıkarın," dedi Dr. Green seksi bir şekilde.

Asansörden çıkarken arkama bakmamanın en iyisi olacağına karar verdim. Kapılar kapandı ve o gitmişti. Telefonumun zil sesini açtığımda, birden fazla mesaj bildirimiyle çınladı. Quaron ve Maxi daha önceki mesajıma cevap vermiş, Dr. Green ile salonda bir şeyler içeceğimi bildirmişlerdi.

Maxi: Yeeesss kaltak. İyi eğlenceler.

Roni: Tamam, kardeşim! İyi eğlenceler, boo.

Roni: Ve sen yanlış bir şey yapmıyorsun, Jemma.

Roni: Bu zencinin kardeşleri, arkadaşları var mı?

Maxi: Kahretsin, amca mı, kuzen mi? LOL

Roni: Sadece kontrol ediyorum kardeşim. İyi misin?

Maxi: Tamam hat kardeş! Neredeyse gece yarısı oldu. Git ve iyi doktordan iyi bir penis al.

Evet lütfen. O duvarlarda yeni bir şeye ihtiyacın var.

Roni: Tamam, bu yanlıştı. Kardeşimin arkasını kollamam gerekirdi ama...

Maxi: Serseri kışını sikeyim. Seni kaltak!

Süitimize girmek için anahtarı okuturken onların maskaralıklarına kahkahalarla güldüm. Quaron şezlonga tünemiş, Maxi ise kanepeye uzanmıştı. Ön kapı girişinde duran oda servisi tepsisinde sadece şekerlemeli kek, dondurma ve pizza kalıntıları vardı.

"Vay, vay, vay. Ne yazık ki aynı görünüyorsun. Saçların ve kıyafetlerin bozulmamış, yani sanırım hayallerimizdeki tek gecelik ilişkiyi yaşamamışsın," dedi Maxi, ses tonunda hayal kırıklığı vardı.

"Ve ayık görünüyorsun. Demek sevişmediniz, ha?" diye sordu Roni. Kaşları da hayal kırıklığıyla doluydu.

"Neyim ben? On sekiz yaşında, sorumlulukları olmayan biri mi? Hayır, kıyafetlerim dağınık değil. Hayır, sarhoş değilim. Ve *hayır*, o adamla yatmadım." Gözlerimi devirerek Maxi'ye doğru yürüdüm ve elbisemin fermuarını açmasını işaret ettim.

"Yani, sadece söylüyorum. Kesinlikle becerirdim," diye mırıldandı Roni, koyu likörünü yudumlamadan önce dilini dışarı çıkardı.

"Ben öyle biri değilim. Kusura bakma kardeşim," diye şakalaştım, sonra telefonumdan gelen tanıdık melodiyle ürperdim. *Quinton*. Gözlerimi devirerek ofladım.

"Alo?" Kızgınlığımı en aza indirmeden cevap verdim.

"Ne oldu, J? Uzun süre konuşamam. Aradığını gördüm. Başardık," diye ağzından kaçırdı Quinton, arka plandaki sesi onu tam olarak anlayamayacağım kadar yüksekti.

"Umarım öyledir Quinton, neredeyse gece yarısı oldu. Beni daha önce arayamadın mı? Nerede olduğunu öğrenmek için kızımızı aramak zorunda kaldım."

"Biliyorum. Benim hatam. Şimdiye kadar üçüncü şişenizi içmişsinizdir diye düşündüm." Güldü, keyfimi yerine getirmeye çalışıyordu ama hiç komik değildi.

"Mazeretler, Quinton. Ama her zamanki gibi seni yapmaya devam edeceğim."

"Jemma, böyle yapma, tamam mı tatlım? Bu gece iyi eğlenceler. Kızlara ne var ne yok dediğimi söyle ve yarın için bize iyi şanslar gönder."

Durakladı, sonra asistanı Jamar'ın bas dolu sesini duydum. "Q, olay yerine gitmeye hazır mısın?"

"Gitmeliyim, J. İyi geceler." Quinton telefonu kapattı.

Telefona bakarken başım geriye doğru sallandı ve boynum yuvarlandı. Vay canına! Hayır, seni seviyorum, seni özlüyorum, hiçbir şey. Ama neden şaşırmıştım ki?

"Ne dedi o?" Maxi sinirli bir şekilde sordu. "Belli ki her zamanki gibi saçma sapan bir şey çünkü buraya bulutların üzerindeyken geldin, sonra onun kışından gelen bir telefonla tavrın boka sardı."

Quaron sadece başını salladı. Her zaman benim ve Quinton'ın aptallıklarının ortasında kalıyordu. Taraf seçmek zorundaymış gibi hissetmesinden nefret ederdim.

"Kahretsin, Quinton," diye fısıldadı test edercesine. "Aptal kardeşimin kazanmasını istiyorum ama o bir pislik."

"Evet," diye kabul ettim. "Ve o da diğer pislikle birlikte." Sırıttım, Quaron'a doğru dönerken kaşlarım çatıldı.

"Jamar?" Quaron, yediği patates kızartması neredeyse boğazına kaçarken öksürerek sordu.

Başımı salladım. Başını salladı.

Quaron ve Jamar üniversite yıllarımız ve yüksek lisans okulumuz boyunca ateşli ve ağırdı, ta ki Jamar on yıllık sınıf toplantısı sırasında lise aşkıyla yeniden bir aşk yaşayana kadar. Roni'nin kalbi kırılmıştı. Evlendi ve sonunda aldattı ve şimdi o kadından boşandı. *Belki de Veronica'yı arayıp boşandıktan sonra yeni erkeğinin ona nasıl davrandığını öğrenmeliyim*, diye düşündüm, içimden geçenlere kıs kıs gülererek.

"Bir t y n iki ku u." Quaron'un g rtlaktan gelen h r lt s  beni   imdiki zamana geri döndürdü. Aynı anda kafalarımızı salladık.

gözünü kırpmadan konyağı yudumladı.

Sonunda elbisemi çıkardım ve odanın diğer ucundaki şezlonga fırlattım. Ezekeil'in bana verdiği oda anahtarı, dram dolu bir ağır çekimde havaya uçtu. Çok uzun süre havada kaldı ve uçumuzun ortasındaki halının üzerine düştü. Donup kaldım çünkü tüm gözlerin üzerimde olduğunu biliyordum. Arkadaşlarıma baktığımda, sanki hamilelik testiymiş gibi aval aval bakıyorlardı.

"O nedir, Jemma?" Maxi siyah boyalı tırnağını yere doğru uzatarak sordu, kulaktan kulağa gülümsüyordu.

"Ve yalan söylemeden önce, lütfen *bu* odanın anahtarını şuradaki masanın üzerine koyduğunu unutma." Roni kaşlarını kaldırdı ve dar koltuk masasının üzerinde duran beyaz anahtar kartını işaret etti.

"Ummm..." Ciyakladım. "Bu Ezekeil'in. Yani, Dr. Green'in." Dramatik bir şekilde kanepeye çökerken dişlerimi sıktım.

"Ve?" Roni araştırdı.

"Ve... Konuşmamıza devam etmek için beni odasına davet etti," dedim gergin bir şekilde beyaz uçlu tırnağımı kemirerek.

"Jemma!" Maxi ve Roni hep bir ağızdan bağırdı. "Sürtük, git." Maxi kapıyı işaret etti.

Başımı salladım ve "*Hayır, hayır, hayır.* Bunu yapamam, millet." Yüzümü yıkamak ve dişlerimi fırçalamak için hızla banyoya girdim. Hızla beni takip ettiler.

"Tamam, koca meselesini bir kenara bırakırsak... neden olmasın?" Maxi alaycı bir şekilde sordu.

"Yani... işte bu. Duh!" Ağzım diş macunuyla doluyken söyledim. "Ve ben bu adamı sadece kaç saattir tanıyorum... beş saat mi?" Aynadaki yansımalarına bakarak tükürdüm. "Bir tecavüzcü, bir katil, bir pedofil olabilir," diye sayıklayarak agresif bir şekilde yüzüme Olay Yağlı temizleyici sürdüm.

"Pedofil mi? Kaltak, sen kırk yaşındasın." Roni alaycı bir şekilde bana hatırlattı. Kaşlarımı çatarak ona orta parmağımı uzattım. "Gerçekleri konuş Jemma ve bize karşı dürüst ol. Ezekeil ile geçirdiğin zaman hoşuna gitti mi?" diye sordu.

Başımı salladım, sutyen ve külottan başka bir şey giymeden banyo tezgahına yaslandım.

"Gecenin bitmesini mi istiyordun?" Maxi araştırdı.

Başımı iki yana salladım. Kurulama havlusunu yüzümden aşağı silerken usulca "Hayır" dedim.

* * *

İKİ SAAT SONRA, sırtımı kanepeye dayamış yere tünemiş, üç boş şarap şişesine, parçalanmış bir cheesecake'e, arka planda başka bir St. Olaf hikayesi anlatan Rose Nylund'a ve sızmış en iyi iki arkadaşına bakıyordum. Kızlar gecemize yaklaşık bir saat kala partiye yenilebilir şeyler getirmişlerdi, yani kafayı bulmuşlardı. Ben reddettim. Ayık düşüncelerim yıkım ve arzu arasında savaştı. Quinton'ın kim bilir kiminle kim bilir ne yaptığına dair yıkıcı görüntüler beni kısa süreliğine yıkımın eşğine getirmişti. Ezeziel'in yatıştırıcı antrasit gözbebekleri beni özletirken, tanıdık bir arkadaş gibi bariton sesiyle bir kez daha onurlandırılmayı arzuluyordum.

İnce otel odası anahtar kartını parmak uçlarımda evirip çevirdim. Bilinçsizce tekrar tekrar çevirerek, odamda kalmam ya da doktorla vahşi tarafta bir gezintiye çıkmam için her türlü mantıklı ve mantıksız nedeni düşündüm. İyilik ve kötülük kıran kırana bir kavgaya tutuşmuştu.

Sen iyi bir kızsın, Jemma.

Şimdi kötü ol ve sonra af dile. Berbat görünüyorsun... yerinde kal!

Ama o adamın kel kafasının ne kadar pürüzsüz olduğunu gördün mü? Sen birinin karısısın.

Ama Quinton'ın kıcı şu an nerede, ha?

Çok uzun süre mantıksızca tartıştım. Başımı salladım, bu hareketin şeytanı ruhumdan silkeleyeceğini umuyordum. "Aklını kaçırmışsın Jemma Jule," diye fısıldadım, anahtar kartı bir aptal gibi alnıma yapıştırarak. Maskaralıklarına güldüm, sonra bir an için Ezeziel'in beni gülümseten sözlerini düşündüm. "Sen bir tecrübesin, Jemma." Bu ne anlama geliyordu? Bir iltifat mıydı? Daha fazla araştırmak istedim ama gecemiz bitmek zorundaydı.

"Düşünme. Tereddüt etme. Sadece gel," diye fısıldadı bilinçaltım. Ürperdim, kafamın içinde olduğu açıkça belli olan sesi bulmak için bir an için odaya baktım. Ezeziel Green beni çıldırtıyordu ve onun iyi olduğu gerçeğinden başka hiçbir şey bilmiyordum. Ve komik, ve akıllı, ve nazik, ve... "Siktir et!" Nefes nefese söyledim.

Sessizce ayağa kalktım, Gucci kaydıraklarımı giydim ve telefonumu ve oda anahtarımı almak için odanın diğer ucuna süzıldüm. İki saniyeliğine düşündüm ki

Ama bu hareket bana fikrimi değiştirmem için daha fazla zaman kazandıracaktı. Cesaretimi kaybetmeden önce aceleyle koridorda ilerledim. Asansör bölmelerinden biri, sanki şeytanın kendisi beni ho benzeri bir davranışta bulunmaya çağırıyormuş gibi aralık duruyordu. Aynadaki yansımamı yakaladığımda görünüşüm beni dehşete düşürdü; taze yüzlü, küpesiz, dağınık topuz yapılmış sağ örgülü, siyah motorcu şortu ve üzerinde kırmızı harflerle '*Unapologetically Dope since 1913*' yazan beyaz bir tişört giymiştim. *Belki de kıyafetlerimi değiştirmeliydim* diye düşündüm.

"Ne kadar, Jemma?" Maxine ve Quaron'a hızlıca bir mesaj yazarken aynaya bakarak kendime alaycı bir şekilde sordum. ***Tamam sürtükler. Ben içeri giriyorum!***

Sinirlerimi bozmaya başladığım için gözlerimi devirirken başımı sallayarak yirmi numaraya bastım ama düğme yanmadı. Panelin üzerindeki altın plakaya baktım ve asansörün diğer misafir katlarına erişmek için bir anahtar gerektirdiğini öğrendim. *Çok aptalım. Ya anahtar çalışmazsa?* Anahtarı altın levhanın üzerinde kaydırmayı delicesine düşündüm. Anında yirmi rakamı parladı ve ben ona ters ters bakarken asansörün hareket ettiğini bile fark etmeden bana bakmaya başladı.

Ding! Sesten irkildim, sonra derin bir nefes alarak parmak uçlarımda asansörden çıktım. Şeytan gerçekten meşguldü çünkü koridordan sola döner dönmez 2021 süiti resmen suratıma tokat gibi çarptı. Bir an durakladım çünkü bunu tam olarak düşünmemiştim. Saat geç olmuştu ve ben burada, neredeyse sabahın ikisinde bu adamın otel odasına zorla giriyordum. Gecenin bu geç saatinde içeri daldığımı haber vermek için telefon numarasını almamıştım. Ya uyuyorduysa? Ya fikrini değiştirdiyse? Ya işi alamayacağını öğrendiğinde cinsel taciz suçlamasında bulunursa? Resmen kaybetmiştim.

Anahtarı kaydırmadan önce telefonumu susturdum. Kilit açma sesi ve yanıp sönen yeşil ışık geri dönüş olmadığı anlamına geliyordu. Benimkiyle aynı olan süite yavaşça adım attığımda, Ezekeil'in heybetli vücudu odanın karşısındaki kanepeye yayılmıştı. Koltuk onun Herkül gibi gövdesine kıyasla minyatür görünüyordu. Üzerinde gri polar Nike şort, düz beyaz bir atlet, bir bacağı minderin üzerine sarkmış ve kolunu başının arkasına dayamıştı, diğer kolunda ise kahverengi, yırtık pırtık bir kitap vardı. Koyu renk, çerçevevi gözlükleri geniş burnunun üzerine yerleşmiş, seksiliğini artırıyordu. Televizyon sessizdi ve mekândaki tek görünürlüğü sağlıyordu. Kapının açılma sesini duyunca başını kaldırıp baktı, sonra da sanki benim gelmemi bekliyormuş gibi elindeki kitabı göğsüne dayadı. Ağır kapının gürültülü tıkırtısı arkasından kapandı.

ama birbirimize olan odağımızı bozmadı. Ciğerlerim karnıma, kıcıma, sonra da ayak parmaklarıma düştü. Konuşamıyordum. Sonsuzlukları andıran bir süre boyunca sessiz bir umursamazlıkla oyalandık, ama sadece dakikalar geçiyordu.

"Merhaba," dedi seksi bir şekilde.

"Merhaba," diye gergin bir şekilde mırıldandım. Ciğerlerimin yeniden ortaya çıkması için dua ederek sertçe yutkundum. "Ne yaptığımı bilmiyorum," diye fısıldadım, parmaklarımin anahtar kartını okşamasını izlemek için gözlerimi indirdim.

"Ama yine de buradasın," diye mırıldandı Ezekiel gırtlaktan, bakışları içime işlemeye devam ederken. Gülümsemesi yumuşak ve kışkırtıcıydı, endişemi yavaş yavaş azaltıyordu. "Gel," diye rica etti, elini loveseat minderine vurarak. Arkasına uzandı ve yolumu göstermesi için yer lambasını yaktı.

Odanın öbür ucuna koşmayı arzulayarak buna mecbur kaldım ama bunun yerine mesafemizi daraltmayı tercih ettim. Kanepenin kenarına tüneyip anahtarını önümdeki masaya bıraktıktan sonra odaya göz gezdirdim. Bir başka Nike şort ve ona uygun bir tişört, yanında renkli Air Max'lerin bulunduğu sandalyenin üzerine örtülmüştü. Sanki okulun ilk gününe hazırlanıyormuş gibi kıyafetlerini yerleştirdiği düşüncesiyle hafifçe kıkırdadım. Bakışlarımı ona yönelttim ve daha önce beni baştan çıkaran kol dövmesinin inceliklerine bir göz attım. New York'a saygı duruşunda bulunan bu serap çok güzeldi. *O da güzeldi.* Elimi uzatıp *ona* dokunmadan önce hemen gözümü kaçırmak zorunda kaldım... *ona* dokundum, onun yerine hâlâ göğsünde duran kitaba bakmayı tercih ettim.

"James Baldwin'den *The Fire Next Time*," dedim meraklı bir kaş kaldırarak. "Cuma gecesi için oldukça ağır bir kitap."

Ezekiel güldü ve dik oturmak için kaslı bacağına büküldü. Ayağa kalktı ama cevap vermedi, kitabı kapattıktan sonra birkaç adım atarak siyah Louis Vuitton sırt çantasına yerleştirdi ve mini bara doğru yürüdü. Buzdolabını işaret ederek, "İçecek bir şey ister misiniz?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Bu mini bar fiyatları çok saçma. Güzel görüntü sizi yanıltmasın. Su şişesini otuz saniyeden fazla elinize alırsanız sizden on beş dolar alırlar" diye şakayla karışık uyardım.

"Bu *seferki* üniversitenin parasıyla. İş... hatırladın mı?" Göz kırptı.

Ezekiel küçük bir şişe Knob Creek aldı ve birkaç küp buzun üzerine döktü. Havası çok ilgi çekiciydi. Bu kibir değildi, sadece saf bir özgüvendi. Yürüyüşündeki cesur, çarpık bacaklı salınım açıkça

Şortundaki etkileyici izden sorumlu olan uzunluğa yer açmak için.

İçine çekme. İçine çekme. İçine çekme, diye kendime yalvardım ama salağım yine de derin bir koku aldı. Dial sabunu ve Creed kolonyası duyularıma sızdı ve lanet amımı ıslattı.

"NYU'da yaz döneminde yoğunlaştırılmış bir eleştirel ırk teorisi dersi veriyorum." Başıyla sırt çantasını göstererek kitabı işaret etti. "Dersim yarın akşam, o yüzden sadece birkaç şeyi not alıyordum."

"Ha?" Ürperdim, baritonu kolonyanın neden olduğu sersemliğimi bozarken sözleri dikkatimi çekti. "Ah. Ezekiel, çok özür dilerim. İşini bölmek istememiştim. Gelmemeliydim. Ben gideyim." Kendimi aptal bir kadın gibi hissederek hızla ayağa kalktım ama aynı hızla kanepeye geri çekildim.

"Hayır. Lütfen kal." Sesi alçak ve sertti... yalvarıyordu. Hipnotik bakışları ben oturana kadar vücudumda gezinirken bileğimi nazıkçe tutmaya devam etti. O heybetli eller sihirli iksirleri tutuyor, bana büyü yapıyordu.

Sesli bir şekilde ofladım. "Burada ne işim var, Dr. Green?"

"Mükemmel bir gece geçirmeye devam ediyorsunuz Dr. Holiday. Dünyanızda olan ya da olmayan bir şey sizi buraya getirdi," dedi. Yüzünü şehvetli bir gülümseme kapladı. "Yanlış bir şey yapmıyorsun Jemma," dedi kendinden emin bir şekilde.

Neden herkes bu konuda her şey çok yanlışken ama çok doğru hissettirirken... ve cüretkâr ve alışılmadıkken bunu söyleyip duruyordu? Ben güzel ve mükemmel bir Jemma'ydım, yıllar önce hamile kaldığımda zaten hatalarını iflas ettirmiştim. Bu yüzden sorumsuzca davranışlar kabul edilemezdi ama her ne haltsa bu konuda hiçbir şey aceleci hissettirmiyordu. Sadece birkaç saat onun yanında kaldıktan sonra bile.

Ezekiel elinin tersini yüzümün yan tarafında gezdirdikten sonra çenemi kavradı. "İyi iş çıkardın, Jemma. Düşünmedin ya da tereddüt etmedin. İçgüdülerini takip ettin."

Gözleri. O bakışlar. Okşaması. O alet. Kahretsin! Voodoo yaptığına ikna olmuşum.

"Ben hiç tek gecelik ilişki yaşamadım," diye geveledim, ama iddiam ciddiydi.

"Ben de öyle." Parıldayan beyaz dişleriyle dolgun alt dudağını kemirdi. "Bana öyle geliyor ki Dr. Holiday benim bu sokaklarda bir fuckboy olduğumu falan düşünüyor." Ezekiel elimin arkasını öptü

Biz gürültülü bir şekilde kahkahalar atarken anlık endişem tamamen kayboldu.

"Cidden Jemma, neden bilmiyorum ama senden hoşlanıyorum ve bu işin bitmesini istemiyorum. İyi, kötü ya da kayıtsız, neyse o. Ve burada olman senin de benden keyif aldığını gösteriyor." Kendisine odaklanmam için çenemi tekrar kaldırdı, kaşlarını kaldırarak onay aradı.

Dişlerimi alt dudağımın üzerinde kaydırarak başımı salladım. Kaslı kolunu saran kıvrımlı özgürlük heykeli dövmesini boydan boya öpmeden önce lanet dudaklarımla bir şeyler yapmalıydım.

"Biraz rahatlayalım. Erken bir uçuşum var ve Monroe City'deki son birkaç saatimi seninle geçirebilirsem onur duyarım." Bana ağzı kapalı bir gülümseme attı, sonra da göz kırptı. *Lanet olası büyüculük*, diye düşündüm.

Oda servisi siparişi verdikten ve birkaç minyatür şişe şarap içtikten sonra Ezeziel beni rahat etmem için cesaretlendirdi ve kaydıraklarımı çıkarıp ayaklarımı kanepeye uzattı. Uzun, sert uzuvları benim kalın, yumuşak uzuvlarıma dolanırken o kanepenin bir ucuna yaslandı, ben de diğer ucuna uzandım. Rahatça doluşmuş, birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkarıyor ve bu süitin dışındaki gerçekliğimizi tamamen göz ardı ediyorduk. Bu adamla neden bu kadar kaygısızdım? Muhtemelen parmak uçlarını dalgınca bacağımda aşağı yukarı gezdirmesinden rahatsız olmalıydım. Daha da iyisi, şortumun dikişini parmaklayıp yirmi bir soruyu oynarken dizimdeki yara izinin etrafına daireler çizmesinden ne kadar hoşlandığım konusunda endişelenmeliydim.

"En sevdiğin dondurma hangisi?"

"Tuzlu karamel," dedim tereddüt etmeden.

"Hangisi en iyisi... *Cuma mı, gelecek Cuma mı yoksa sonraki Cuma mı?*"

"*Cuma*," diye ağzımdan kaçırdım, sanki zili çalmak zorundaymışım gibi.

Ezeziel'in kaşları çatıldı. "Neden?"

"Orijinal olan her zaman en iyisidir." Omuz

silktim. "En sevdiğin kitap hangisi?"

"Toni Morrison'dan *The Bluest Eye*," dedim heyecanla, bu oyuna gerçekten girmiştim.

"Şu anda hangi kitabı okuyorsun?"

"Joan Vassar'dan *Black*." Bu kez kaşları yabancılıkla çatıldı. "Buna bayılacaksın. Güven bana," dedim sertçe ve o da başını salladı.

"En sevdiğin şair kim?"

"Nikki Giovanni." Nedendir bilinmez, bu cevap karşısında gülümsedi ama araştırmamaya karar verdim.

Ezekiel aslında bana yirmi bir soru sordu ve ben de hemen cevapladım. Son soruyu sormadan önce parmaklarıyla dizimin üzerinde davul çalma hareketi yaptığında yüksek sesle kıkırdadım. Bu masum hareket bacağımda tüylerimi diken diken etti; bu his kalçalarımın arasına vurabileceği başka bir şeye doğru yol alıyordu.

"Ve en sevdiğin şarkı?"

"E-Money. Neo-soul'un kraliçesi, Bayan Erykah Badu," diye baş döndürücü bir şekilde telaffuz ettim, vurgu için yavaş bir vücut dönüşü yaptım.

"En sevdiğin sanatçı değil, şapşal, en sevdiğin şarkı." Kıkırdadı. "Erykah Badu'nun herhangi bir şarkısı en sevdiğim şarkıdır, ama seçmek zorunda olsaydım..." I

durakladım, parmak ucumu çeneme dokundururken dudaklarımı büzdüm.

"Next Lifetime'," diye niyetlendiğimden çok daha nefes nefese söyledim.

Gözbebeklerimiz meraklı bir bakışla şarkı sözlerini eşzamanlı olarak işledi, ancak söylenmemiş duygulara hayat vermemeyi seçti.

Bütün gece aramızda şefkatli sorular havada uçtu. Irk, müzik, sosyal adalet meseleleri, edebi dehalar, aklınıza ne gelirse... Hiçbir konu sınır tanıımıyordu. Göz kapaklarımın ağırlığıyla savaşıırken Ezekiel'in etime amaçsızca vuruşları silikleşti. Ne zaman ayrılmaya çalışsam, her şey ve hiçbir şey hakkında başka bir sohbeti teşvik ediyor ve ayrılmamı engelliyordu. Burada uykuya dalmak istemiyordum. Bu adamın otel odasında uyuyamazdım.

Sabah 6:07.

Ezekiel'in odasında uyuyakalmışım. *Kahretsin!* En son hatırladığım, sabah dört buçuk civarında saate bakıp bedenime uyanık kalması için yalvardığımdı. Bir battaniyeye sarınıp başımın arkasına bir yastık koyarak etrafımı gözlemledim ama bir şey... biri eksikti. Vücuduma yaslanan devasa yapısının ağırlığı artık yoktu. Koyu, çikolata renkli Tanrı gitmişti.

Kanepede doğrulup, daha önce giysilerinin durduğu sandalyeye baktım. Sırt çantası ve bavulu gitmiş, boşlukta bir oyuk oluşmuştu. Sesli bir şekilde gerindim, ondan bir mesaj var mı diye telefonumu kontrol ettim ama numaramın onda olmadığını hemen fark ettim. Shiloh bana mesaj atmıştı ama Quinton'ın adı yeni arama kayıtlarımda yoktu. Başımı salladım, Maxine ve Quaron'dan sabahın erken saatlerinde gelen mesajları okudum.

Maxi: *Yeess kaltak. Yeni uyandım ve sen burada değilsin. Emin olabilirsin, kardeşim!*

Roni: AMAN TANRIM! Kimsin sen? Bu Cuma Jemma zencisini sikmeyi seviyorum. LOL

Maxi: O adamla işin bitti mi? Bu sabah seni besliyor mu?

Evet. O sik.

Maxi. Acele et ve karnını doyur, çünkü bir sürtük açtır. Saat 9'da kahvaltıya gidiyoruz.

Kıkırdadım, sonra yüksek sesle, dramatik bir şekilde nefes verdim, ellerimi uyluklarıma vurarak uzuvlarımı harekete geçirdim. Gözlerim bir kez daha etrafı taradı, sanki Ezekeil dolaptan fırlayıp bağıracaktı gibi. Gözlerim masanın üzerinde duran bir nesneye takılınca başımı salladım. Neredeyse antika gibi görünen, koyu kahverengi ve altın kapaklı bir başka kitaptı bu. Üzerinde 'Jemma için' yazan bir kâğıt parçası üstten gözüktüyordu, sanki bir kitap ayracı görevi görüyordu.

"Nikki Giovanni'nin Toplu Şiirleri," diye yüksek sesle okudum, parmağımı folyo baskının üzerinde kaydırarak. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Nasıl? Neden? Bu nereden çıkmıştı? İşaretleli sayfayı açıp notu okurken dudaklarım küçük bir gülümsemeye dönüştü.

Dr. Holiday, gizlice çıktığım için özür dilerim ama sabah 7'de uçağım vardı. Mışıl mışıl uyuyordunuz, sizi rahatsız etmek istemedim. Jemma, benim için bir zevkti. Eğer bir daha huzuruma çıkmazsan, lütfen kalıcı bir etki bıraktığını bil. Belki başka bir hayatta kelekler gibi tekrar karşılaşırız. Parlamaya devam et, güzelim.

P.S. Nikki Giovanni benim de favorim. Rocky Road dondurması, Next Friday ve Eric Roberson da öyle... İki şarkı arasında kaldım... Dealing ve Borrow You.

Uslu durun, Dr. Holiday.

- Zeke

Kıkırdadım ve dikkatimi kitaba vermeden önce her iki şarkının sözlerini kontrol etmeyi aklıma not ettim. Yerimli sayfadaki şiir tesadüf olamazdı. Bir erkek tarafından bastırılmış bir kadının duygularını ifade ediyordu. Büyümesinin, öz değerinin ve kimliğinin bir erkeğin algısına bağlı olduğuna inandırılmış bir kadın, ta ki öyle olmadığına karar verene kadar. Görebiliyor muydu? Halsizliğimi fark edebilir, kararsızlığımı hissedebilir miydi? Kalbimin kırıklığı bu kadar açık mıydı? Nikki Giovanni'nin 'Kadın'ının edebi ihtişamını özümseyerek göz kırıp düşmelerine izin verdiğimde gözyaşlarım kabardı ve görüşümü bulanıklaştırdı.

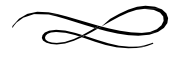
"Bir kitap olmaya çalıştı, ama o okumadı. Kendini bir ampule dönüştürdü ama adam büyümesine izin vermedi. Bir kadın olmaya karar verdi ve

Yine de erkek olmayı reddetti. O da bunun doğru olduğuna karar verdi."

Gözyaşlarım sayfaları lekeledi, çok ihtiyaç duyulan bir arınmanın izlerini bıraktı. Ezeziel sadece bir gecede beni gördü; iyiliğimi, kötülüğümü, acımı ve sıkıntımı. Kusursuz bir yabancı ihtiyaçlarımı onayladı, beni ben olduğum için tanıdı ve bir geceliğine de olsa buna bayıldı. Beklenmedik bir şekilde, gözyaşlarımın arasından kıkırdadım ve boy aynasında kendime bir göz attım. Yüzümü boyayan parıltı inkâr edilemezdi. Gelmiş geçmiş en iyi tek gecelik ilişkinin tadını çıkarırken yüzümdeki ışıltı parlak, neşeli ve kaygısızdı.

OceanofPDF.com

Dört

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ZEKE

"SENİ ÖDÜNÇ ALABILIR MIYIM? *Belki aldırılmaz.*

Sadece bir iki şarkı için, benimmişsin gibi davranabiliriz." Ofisimin hoparlörlerinden Eric Roberson'ın melodileri yükseliyordu. Ceviz ağacından yapılmış parke zeminde ilerleyerek zeminin rengiyle uyumlu, tavandan tabana ahşap kitaplıklardan birinin üzerine bir kitap yerleştirdim. Yazın verdiğim yoğun kurs için son dersi hazırlıyordum. Neo- soul melodisini mırıldanarak James Baldwin'ın kitabının sırtında parmağımı gezdirdim *ve onu düşündüm.* Monroe City'den döneli birkaç hafta olmuştu ve Jemma Holiday'i aklımdan çıkaramıyordum. Onun bal rengi gözleri, gamzeli, çarpık gülümsemesi ve güzel yüzü her gün kapalı gözlerimin ardında canlanıyordu. Kahretsin, onun kıvrımlı, dolgun vücudunun zihnimde dönüp duran görüntüleri neredeyse her gece uykumu kaçırıyordu. Jemma lanet olası bir mucizeydi... ve lanet olası bir sorundu.

Onu zihnimden silkelemek için gözle görülür bir şekilde titreyerek işime devam etmek üzere masama doğru yürüdüm. Monroe Üniversitesi'ndeki işi alamasam bile NYU'daki görevimden ayrılacaktım ve önümde başka fırsatlar vardı. Üniversiteden işin durumu hakkında henüz bir bildirim almamıştım. Bu görevin bana teklif edilmeyeceğinden emindim, ancak posta yoluyla bir ret mektubu almadığım için üniversite rektörünün *ya da Jemma'nın* benimle doğrudan iletişime geçmesini bekliyordum. İki yüzden fazla e-posta arasında gezinirken, genellikle görmezden geldiğim birkaç LinkedIn bildirimi vardı, ancak bu kez iki otomatik e-posta bildirimi dikkatimi çekti.

Merhaba, Dr. Ezekiel Green, Dr. Jemma Warren Holiday ağınıza katılmak istiyor.

Dr. Jemma Warren Holiday size bir mesaj gönderdi.

Ofis sandalyemde arkama yaslandım, ellerimi başımın arkasında birleştirdim ve parmaklarımı enseme çaprazladım. İleri geri sallanırken, ekrandaki mesajlara, sanki sayfadan fırlayıp bana akıl tokadı atacaklarmış gibi aval aval bakıyordum. Neden sadece isteğini kabul edip mesajı açmadım ki? *Muhtemelen görüşme sırasında bana zaman ayırdığı için teşekkür ediyordu. Belki de bu benim ret bildirimimdir.* Ultra geniş çift monitörüne boş boş bakarak düşündüm.

"Zeke. Evet, Lil. Neredesin dostum?" Ağabeyimin dramatik ve yaygaracı sesi evimin her yerinde çınlıyordu. Müziğin sesini kısmak için uzaktan kumandaya uzanırken başımı salladım.

"Neden bağıırıyorsun? Ofisteyim," diye talimat verdim, önceki düşüncemden ayrılmadan. Kardeşim Ezra'nın koridordan gelen ağır ayak seslerini duyabiliyordum. Kendimi onun gök gürültüsünü andıran kükremesine hazırlıyordum. Bu zenci her zaman gürültücüydü ve yaklaşımında çoğu zaman yanılırdı.

"Kahretsin, Lil. Seni arayıp duruyordum. Burada ne yapıyordun?" Sinirlendiği belliydi ama nedenini anlayamamıştım.

"Ne istiyorsun, Big? Çalışıyorum dostum. Acil olan ne?" Ben de ona kaşlarını çatarak karşılık verdim.

Ağabeyim başımın belasıydı ve aynı zamanda en iyi arkadaşımdı. Aramızda tam iki yaş vardı, ironik bir şekilde aynı gün, farklı yıllarda doğmuştuk. Çocukken annemiz bizi sık sık aynı şekilde giydirdi ve insanlar ikiz olduğumuzu düşünürdü. Bugün bile, eski mahallemizde bazıları tarafından *ikiz* olarak adlandırılıyor. Ortaokula başladığımızda, Ezra ikiz göndermesinden rahatsız oldu ve beni küçük kardeşi olarak açıkça tanımlamak için bana *Lil* demeye başladı. Ben de ona *Büyük* diyordum çünkü o benim ağabeyimdi ama aynı zamanda o zenci kocaman olduğu için. İkimiz de 1.80 boyundaydık; ancak ben ince yapıyıldım ve belirgin kol ve bacak kaslarım vardı, Ezra ise iri yapıyıldı ve devasa kas kütlesine sahipti. Bu adam spor salonundan çıkmazdı. Ben kel bir kafayı tercih ederken, o yanları sivriltilmiş kısa saçlarını sakalına doğru sallıyordu ve en genci ben olmama rağmen benimkinden daha az kırılmış saçları vardı.

"Bu benim acil durumum değil, annenin acil durumu," dedi ve hayal kırıklığı içinde başını arkaya attı.

"Annene, programım müsait olduğunda kaju gevreğini getireceğimi söyledim," diye açıkladım.

Hep birlikte kıkırdarken Ezra, "Sanırım kışın Vesta Livingston Green için yeterince hızlı hareket etmiyordu," diye takıldı.

Annemiz Vesta, istediği şeyi istediği zaman isteyen yetmiş yaşında emekli bir lise müdürüydü. Louis'de havaalanındaki See's Candies mağazasında en sevdiği şekerlerden bazılarını görmüştüm ve o zamandan beri o lanet kaju gevreğini evine getirmem konusunda beni ölümüne endişelendiriyordu. Şimdi de kardeşimi peşimden gönderiyordu.

"Zaten bu saçmalığa ihtiyacı yok," diye kıkırdadım.

"Ama yine de küçük oğlu ona aldı," diye dalga geçti Ezra. "Ne üzerinde çalışıyorsunuz Dr. Green?" diye sordu masamın etrafında dolanarak. Aniden doğruldum, boş yere LinkedIn bildirimini ekranımdan silmeye çalıştım ama artık çok geçti.

"Hayır, hayır, zenci. Ne yaptığını görüyorum. O kadını mı takip ediyorsun Lil? O *evli kadını*," diye vurguladı Ezra.

"Dostum, defol git buradan. Hayır, onu takip etmiyorum. Bana LinkedIn'den bir mesaj gönderdi," diye övündüm.

"O zaman sorun ne? LinkedIn'de başın çok fazla belaya giremez." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Sorunun tam olarak ne *olduğunu* düşünerek uzun bir duraksamaya girdim.

"Her şey böyle başlıyor, Big. Önce sosyal medyada profesyonel bir bağlantı, sonra bir bakmışsın DM'lerine girmişim, güzel kışını Brooklyn'e siyah trüflü pizzaya uçurmaya çalışıyorum," diye mızızlandım, bir elimi sakalıma sürterek.

Ezra bana boş boş baktı çünkü en sevdiğim yemeği kimseyle paylaşmadığımı biliyordu. Hiçbir şey söylemeden omzumun üzerinden uzanıp dokunmatik ekrandaki mesaj düğmesine bastı. Ekranda Jemma'nın resminin bir simgesi belirdi. Onu sadece örgülerle görmüştüm, bu yüzden omuzlarını open doğal saçlarıyla resmini görmek muhteşemdi. Koyu kahverengi dalgalı saçları kırmızımsı sarı vurgularla yüzünü çerçevesiyor, kaplumbağa rengi, geniş çerçeveli gözlükleri ve kıpkırmızı rujuyla süsleniyordu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, kırmızı bir blazer ceket ve altında siyah bir gömlek giymişti. Kulaklarındaki sade elmas küpeler ile uyumlu bir elmas kolye boynunu sarıyordu. Kahretsin, bu kadın iyiydi.

"Kahretsin, gayet iyi. En azından memelerinden yukarısı," dedi Ezra umursamazca. Ona aptalmış gibi ters ters baktım.

"Dostum, kapa çeneni." Mesajına odaklanamayarak başımı salladım.
"Yine de iyi... *her yerde*. Ve kalın." Daha da vurgulamak için şarkı söyledim.

Kardeşıme Jemma hakkında her şeyi anlatmıştım. Otel odamda uyuyan bedeninin üzerinde nasıl gezindiğimi, güzelliğini o kadar uzun süre seyrettiğimi, neredeyse uçağımı kaçıracağımı bile. Yüzünün her kıvrımını, burnunun eğimini ve o ipeksi dudaklarını yakalamak zorundaydım çünkü onu bir daha görebileceğime gerçekten inanmıyordum. Aptal kığım ona Nikki Giovanni kitabıyla birlikte bıraktığım bir nottan bile bahsetti. Tamamen tesadüftü.

O yolculukta yanımda en sevdiğimiz şairin *şiiirlerinden* oluşan bir kitap vardı.

"Mesajda ne yazıyor?" Ezra soruyordu ama omzumun üzerinden mesajı görebiliyordu.

Merhaba, Dr. Green. Sizinle tanışmak bir zevkti. Geçmişinizden çok etkilendim ve görüşlerimi işe alım komitesiyle paylaştım. Son başvuruları inceliyorlar ve önümüzdeki haftalarda bir karar verecekler.

Gelecekteki çalışmalarınızda iyi

şanslar. Dr. Jemma Holiday

İlk mesajdan sadece birkaç dakika sonra gönderilen ayrı bir mesaj daha vardı.

P.S. Gelecek Cuma favoriniz... hmm, bu tartışılır. Rocky Road dondurmasını ve Eric Roberson seçimlerinizi hiç denemedim... #messy. LOL Nikki Giovanni GOAT... ortak bir noktamız olduğunu gördüğüme sevindim. Kitap için teşekkürler. Muhteşem. Umarım bu jestinize karşılık verme fırsatım olur.

Uslu durun, Dr. Green.

~ Jemma

Tüm yüzüm aydınlandı ve parmak uçlarım cevap vermek için hevesle klavyenin üzerinde dans ederken umurumda bile değildi.

"*Bayan Holiday olduğu için selamlaşmanızda Bayan Holiday'in de olmasına dikkat edin,*" dedi ağabeyim ve masamın etrafından dolanarak karşımdaki koltuğa oturdu. "Çok güzel bir kız Lil, biraz zaman geçirdiğinizi biliyorum ama..." Ezra'nın hırçın sesi kesildi, ifadesi ciddileşti. Kardeşim pek çok konuda saçmalardı, küçük kardeşi hariç. "Sadece dikkatli ol. Seni tanıyorum, Zeke."

"Ne biliyorsun Ez?" Klavyeden geri çekildim ve gözlerimi kısarak başımı yana eğdim.

"Sende gri alan yok. Her şey siyah ve beyaz. Bir kadını ya fiziksel olarak becermek için hissedersin ya da zihinsel olarak hissedersin... ve

Onu becermek isteğe bağlı. Gecenin bir yarısı otel odanızda bu güzel, akıllı, güzel kalçalı kadının olması ve sadece *konuşmanız...* bu senin için zihinsel bir şey, kardeşim," dedi başını sallayarak. "*Hassas kıçlı Ralph Tresvant denen adam* aşık olacak."

Biz kahkahalarla inlerken orta parmağımı gösterdim.

O akşamın ilerleyen saatlerinde, kardeşimle birlikte kuzenim Myron'la buluşup bir şeyler içmek ve kanat yemek için bir mahalle barına gittik. Birkaç saat, birden fazla bira ve bu iri kalçalı kırmızı kemikli garsonu eve götürüp tam da kardeşimin söylediğı şeyi yapmamak için gösterdiğim iradedden sonra, saat on bire yakın bir saatte kahverengi taş evime geri döndüm. Duş aldım ve bir kitap ve iPad'imle yatağıma çöktüm.

Okumayı, günlük tutmayı, hatta internette rastgele insanlarla Words with Friends oynamayı bile denedim ama aklımı onun LinkedIn'inden uzak tutamadım. Bağlantı davetini kabul ettim ama mesaja yanıt vermedim. Cevap vermek istedim. Sadece merhaba demek ve teşekkür etmek için bile olsa yanıt vermem gerekiyordu.

Başımı yatak başlığına dayayıp bir bacağıma şilteden sarkıtarak boş gözlerle duvardaki tabloya baktım. Jemma Holiday beni sarsmıştı. LinkedIn'den uzaklaşıp diğer sosyal medya sayfalarıma göz atmaya karar verdiğimde Instagram bildirimlerimde kimi takip etmem gerektiğine dair öneriler belirdi. Minyatür ikonlardan oluşan listede *JulesPen* adında biraz tanıdık bir yüz vardı. Resim, bir resmin karikatürüydü, bu yüzden gerçekten o olduğundan emin olmak için gözlerimi kısıtım. Öyleydi de. Ve göz kamaştırıcıydı. *Jemma Holiday*.

Erişimin açık olup olmadığını ya da onu takip etmek için talepte bulunmam gerekip gerekmediğini anlamak için önce sayfaya tıkladım. *Bu sekizinci sınıftan kalma bir saçmalık*, diye düşündüm kıkırdayarak. Sayfa erişime açıldığında rahat bir nefes aldım. Jemma Holiday, JulesPen'in yazarıydı. Onun bir yazar ve kelime aşığı olduğunu tamamen unutmuştum. Röportaj araştırmam sırasında, çok satan üç motivasyon kitabının yayınlanmış bir yazarı olduğunu ve sık sık çeşitli kadın etkinliklerinde konuştuğunu öğrendim. Ancak *JulesPen*, birkaç hafta önce tanıştığım kadından çok farklı bir kişiliğe sahipti. Kendini sevmeye, beden olumlama ve cinsellik hakkında şehvetli çıkarımlarla karışık günlük olumlamların bir karışımı vardı. Güzel siyah kadın bedenlerinin filigranlı görsellerinin üzerine *Kendine Not... Sen Yeterlisin ve Mükemmel Kusurlu* gibi kelimeler yerleştirilmişti. Ancak özellikle bir resim, çünkü gönderisi, dikkatimi çekti. Neredeyse çıplak bir kadının çarpıcı gri ölçekli portresi, sadece

Göğüslerini ve kalçalarını örten kırmızı ipek bir eşarp renk ipucuydu. Tuval, üzerinde Nikki Giovanni'nin "Kadın" şiirinin sözlerinin yer aldığı bir portresiydi. Büyüleyiciydi... nefes kesiciydi. Kalın kalçaları, kıvrımlı kalçaları, sırtındaki o lanet kavis ve dudaklarına dokunuşundaki baştan çıkarıcılık... Kahretsin, sikim boxerımın içinde çadır kurdu. Altındaki yazıyı okumak için isteksizce gözlerimi resimden ayırdım.

Başka bir hayattan gelen güzel yabancılar bile size değerinizi hatırlatabilir.

"Lanet olsun! Lanet olsun, Jemma," diye homurdandım, Instagram'daki takip et düğmesine tıkladım ve ardından LinkedIn mesajına yanıt verdim.

* * *

"COMMON VE TIFFANY HADDISH Serena'ya karşı mı? Küfür." Hızlıca bir yanıt yazarken Jemma'nın mesajını okuyarak sesli bir şekilde kıkırdadım.

@InQUIsitive1: 100%! Ortak ve Tiffany görünüyordu Kolay.

Karmaşık değil.

@JulesPen: Common GOAT ve Serena sırasıyla GOAT. Lirik bir atletik deha olurlardı. Little Common Williams. LOL

Common Williams?

Evet. Serena o kadar patron ki onun soyadını almasını isteyebilir.

Kahretsin! LOL. Sağduyu'yu böyle yapma. Peki ya Angela Rye? Onlar için GOAT bebekleri yok mu? **@JulesPen:** Angela Rye? Boooo! Hayır teşekkürler ve iyi geceler efendim.

Kahkahalar atarak elimi yüzüme vurdum. Jemma ve ben, LinkedIn mesajına yanıt verip onu IG'de takip ettiğimden beri yaklaşık bir haftadır Instagram DM'lerimizde bu şekilde devam ediyorduk. O da hemen beni takip etti ve birkaç fotoğrafımı beğendi ama mesaj göndermedi.

Birkaç gün sonra, siktir et dedim ve ona mahallemdeki siyahlara ait kitapçının yan tarafına boyanmış, Nikki Giovanni ve diğer siyah edebiyatçıların yer aldığı bir duvar resminin resmini mesaj attım. O tek gönderi neredeyse günlük iletişimin kapılarını açtı. Şu lanet olası

Bir sonraki sözlerini beklerken dans eden noktalar beni öldürecekti. Sadece bir kez tanıştığım bir kadının üzerine nasıl atılmışım? Lanet olası evli bir kadın. Elbette fiziksel olarak etkilenmişim -sadece o koca kış bile bir zenciye zayıflatmaya yeterdi- ama güzel aklı beni büyülemişti. Zeki, anlayışlı ve alaycı esprileriyle beni güldürmeye devam ediyordu.

Bazı günler saatlerce müzikten, politikadan, üniversite deneyimlerinden bahsediyor, beni Netflix'te *Bridgerton*'ı izlemeye ikna etmeye çalışıyordu. Bu kadınla bilinmeyen bir uçurumun derinliklerine doğru gittikçe daha da düşüyordum ve paylaştığı periyodik fotoğraflar dışında haftalardır ne sesini duymuş ne de yüzünü görmüştüm. İletişim kurma becerimizin rahatlığı ve akıcılığı kolaydı. Fırtınaların ortasında sessizdi. Açıklayamadığım ya da anlayamadığım bir huzur. Onun her kelimesiyle ziyafet çekiyordum; edebi hünerlerine karşı oburdum. Hatta bir erkeğin bakış açısına ihtiyacı olduğunu iddia ederek yeni kitabının ilk birkaç bölümünü okuma ayrıcalığını bile bana verdi. Saate baktığımda, benim için saatin onu geçtiğini, onun içinse dokuzu biraz geçtiğini fark ettim.

LOL. Çok vahşisin. Tatlı rüyalar ve iyi geceler, Jemma.

* * *

Sabah koşumun son kilometresinde nefes nefese **kaldım**. Hayali bitiş çizgisini geçtikten sonra ellerimi dizlerimin üzerine koyarak kamburlaştım. Hızlı nefes alıp vermelerim yavaşça sakinleşti, boyumun ölçüsünü aldım, ellerimi belime dayadım ve arkadaşım Stella'nın koşu parkurunu tamamlayışını izledim. Stella Nolan, yaklaşık beş yıl önce New York'taki bir Siyah girişimciler grubu aracılığıyla tanıştığım uzun boylu, ince-kalın bir kadındı. Benden sadece bir iki santim kısaydı ve bana Lisa Leslie'yi hatırlatan koyu çikolata rengi bir teni vardı. Bir iş etkinliğinden sonra tek gecelik bir ilişki olması gereken bu durum, çıkarları olan bir arkadaşlığa dönüştü. O zamanlar ikimiz de yeni boşanmıştık ve sadece karşılıksız seksle ilgileniyorduk. Dün gece benim canım şehirdeki en sevdiğim restoranlardan birinden siyah trüflü pizza çekti, onun da Broadway dışı bir gösteriye bileti vardı. Stella ile geçirdiğim gecelerin erkekliğimin dizlerimin dibine kadar amına girmesiyle biteceği kesindi, ama dün gece aklımdaki en uzak şey buydu.

Telefonumu kontrol ettim ve Jemma'nın mesajıma yanıt verip vermediğini görmek için Instagram'a girdim. Ona dün akşamki siyah trüflü pizzamın fotoğrafını göndermişim, ki bu alışılmadık bir şey değildi. Diğer tahrik edici sohbetlerimizin arasında yemek fotoğraflarını değiş tokuş ederdik. Ama cevap vermemişti, bu da alışılmadık bir durumdu. Başımı salladım çünkü kıcıım kötü durumdaydı. Mesajıma cevap vermesini engelleyecek ne yaptığını merak etmekten kendimi alamıyordum. Evet, Jemma evliydi ama yazışma sıklığımız evli bir kadınınki gibi değildi. Bazı günler sabah, öğlen ve akşam konuşurduk. Genellikle, ben doğrudan mesaj ekranından çıkamadan küçük noktalar zıplamaya başlardı, ama bugün öyle olmadı.

"Bugün yavaş hareket ediyorsunuz, Bayan Nolan." Son turunu bitiren Stella'ya takılmak için telefonumdan başımı kaldırdım. Önünde uzanan uzun bacaklarıyla piste oturmak için çömelirken bana doğru küçümseyici bir el salladı.

"Her neyse. İki haftadır koşmadım," diye nefes nefese kaldı.

"Bahaneler, bahaneler. Hadi, kahve içeceksek gitmem gerek."

Ellerimi ona doğru uzatarak kaldırımdan inmesine yardım ettim. Kafeye kadar bir milden az yürüdük ve dışarıdaki küçük bir bistro masasına oturduk. Stella hiç vakit kaybetmeden bana birkaç hafta önce bir konferansta tanıştığı bir kadından ve onu nasıl ziyaret etmek istediğinden bahsetti. Daha birkaç saat önce sikimi yutması için bana yalvardığı düşünülürse, bazıları bu konuşmayı garip bulabilirdi ama Stella kimden ve neyden hoşlandığını bilen bir kadındı. Ve seksten hoşlanıyordu... cinsiyet önemli değildi. Ona göre, cinsiyet sosyal bir yapıydı. Aynı fikirde olduğumu söyleyemem ama Stella'nın yatak odasında hiçbir sınırı yokken ve hiç siklemiyorken, sık sık bir *arkadaşını* bize katılmaya davet ederken ben kim oluyordum da yargılıyordum?

Ona Jemma hakkında tek kelime bile fısıldamamıştım, ki bu alışılmışın dışındaydı. Aklımdan sadece bir anlığına geçen kadınlar sabah tartışmalarımız için serbestti ama Dr. Holiday tamamen yasak bölgedeydi. Birkaç gece önce, sabah ikiyi geçene kadar uyuyamadım çünkü tavşan deliğine girmiş, Jemma'nın IG sayfasına gömülmüştüm. Olumlama üzerine olumlama, şiir üzerine şiir okudum, tükendim, *lanet* olsun, *onun* her şeyine takıntılıyım. Otel odamda bu büyüleyici kadınla vakit geçirdikten, sayfasını inceledikten ve kitaplarını okuduktan sonra, bana göre *JulesPen* gerçek otantik Jemma'ydı. Robotik, bazen cansız Dr. Jemma Holiday değil. Mükemmel derecede kusurluydu ve

güzel bir şekilde kırılmıştı ve bu kişilik onun yazılı yorumlarının sayfalarında yaşıyordu.

"Zeke. Sevgilim. Telefonun çalıyor." Stella'nın kısık ses tonu beni sersemliğimden uyandırdı.

Beş-yedi-üç alan kodu... Bu Monroe City.

"Ben Dr. Ezekiel Green," diye cevap verdim.

"Dr. Green. Bu Dr. Dominic Whittaker, Monroe Üniversitesi Başkanı."

"Evet, Dr. Whittaker, nasılsınız efendim?" Stella'ya parlak gözlerle bakarak sordum.

"İyi bir zaman mı?" diye sordu.

"Evet, efendim. Sabah koşusundan sonra bir fincan kahve alacağım ama şu an harika bir zaman."

"Dr. Green, komitemiz adaylığınızdandır olduğca etkilendi ve size Monroe Üniversitesi'ni bir üst seviyeye taşıyarak ülkedeki tarihsel olarak Siyah kolejler ve üniversiteler için bir numaralı tercih olma fırsatını yeni rektörümüz olarak sunmak istiyoruz."

Sandalyemde hareketsiz kaldım. Kuşkusuz şoktaydım. Heyecanlı ve... şok. Gerçekten de bana bir HBCU'da provost rolü teklif ederek ertelenmiş hayalimi mi gerçekleştirmişti? Lisedeyken umutsuzca Howard Üniversitesi'ne gitmek istiyordum ama spor zekâm bana beyazların çoğunlukta olduğu bir kurumda tam burslu okuma imkânı sağlamıştı ki bu maddi olarak reddedemeyeceğim bir fırsattı. Pişman değildim ama özgeçmişime siyah üniversite deneyimini eklemeye kararlıydım.

"Bu harika bir haber, Başkan Whittaker. Teşekkür ederim efendim. Gerçekten nutkum tutuldu ve onur duydum efendim."

"Dr. Green, iş zekanız ve yükseköğretimde, özellikle de PWI'lerde eleştirel ırk teorisine olan bağlılığınız ve savunuculuğunuz Monroe'da uzun bir yol kat edecektir. İnsan kaynakları müdürümüz kısa süre içinde size teklifimizi detaylandıran bir e-posta gönderecek. Beklentilerinizi aştığımız için memnun olacağınıza inanıyorum" diyerek beni temin etti.

"Tekrar teşekkür ederim, Başkan Whittaker. Bu fırsatı verdiğiniz için minnettarım. Sizin de anlayacağınız üzere, bu benim ve ailem için çok önemli bir karar. Teklifi tam olarak değerlendirmek için bana bir hafta kadar süre tanırsanız çok memnun olurum. Yeni okul yılının yakında başlayacak olması nedeniyle zaman kısıtlamalarınızı anlıyorum, bu nedenle size hemen bir yanıt verebilmek için elimden geleni yapacağım efendim."

"Elbette, ihtiyacınız olan zamanı ayırın. Benim direkt telefonum sizde var, istediğiniz zaman benimle iletişime geçmekten çekinmeyin. Eğer Monroe Üniversitesi Jaguar'ı olmaya karar verirsiniz, ki öyle olacağınıza inanıyorum, üst düzey idari personelikle bir an önce bir akşam yemeği düzenleyerek onları bu değişime alıştırmak isterim. Bir önceki rektörümüz pek çok kişi tarafından seviliyordu, bu nedenle değişim yönetimi stratejisinin hassas yapısı kritik önem taşıyor."

"Tamamen anlıyorum Başkan Whittaker. Eğer bu fırsatı kabul edersem, doldurmak zorunda kalacağım boşluğun farkındayım."

Ben sakın ve şaşkın bir şekilde otururken çeşitli selamlaşmalarla görüşmeyi sonlandırdık. "İş aldın," dedi Stella, sesinde bir parça hüzün vardı. "İş aldım."

OceanofPDF.com

Beş
∞

OceanofPDF.com

JEMMA

Ben tatildayken Başkan Whittaker'ın personele dağıttığı e-postayı okurken nefes nefese **"İŞİ ALDI"** diye hayıflandım.

"Kim iş buldu?" Shiloh uçakta yanıma tüneyerek sordu.

Devre mülk sahibi olduğumuz Cabo'daki yıllık aile gezimizden dönüyorduk. Ailem, Bay ve Bayan Holiday, Quaron, Shiloh, Quinton ve ben cennette bir hafta geçirdik. Bu benim için bir başka yoğun okul yılı başlamadan önce dinlenmek için mükemmel bir fırsattı. Ayrıca bana isimsiz son kitabım üzerinde çalışma fırsatı verdi.

"Yeni rektör açıklandı," dedim, hâlâ trans halinde olduğum için dikkatim dağılmıştı. Kelimeleri muhtemelen yirmi kez okudum. *Dr. Ezekiel Green, Jr.'ı Monroe Üniversitesi'nin yeni rektörü olarak ilan etmekten mutluluk duyuyorum.*

"Aradığınız kadın bu mu? Dr. Brewer?" Quinton'ın baritonu beni hayallerimden uyandırdı. Dikkatle dinlediğini fark etmemiştim bile.

Başımı salladım. "Hayır. Sanırım Dr. Green'le çalışmaya karar verdiler."

"New York Üniversitesi'ndeki adam, değil mi?" Başımı salladım.

"Profesyonel olarak oynadığını duymuştum.

Quinton devam etti ama bunun bir soru mu yoksa bir açıklama mı olduğundan emin değildim.

Ezekiel dört yıl boyunca Tampa Bay Buccaneers takımında profesyonel futbol oynamıştı. O gece W Lounge'da benimle NFL'de geçirdiği zamanın hikâyelerini paylaştı. Bu sohbet süitindeki kanepede de devam etti. Futbol kariyerini sona erdiren ve hayati tehlike arz etmeyen akciğer rahatsızlığını açıklayarak geçmişteki çabalarını detaylandırırken dikkatle dinledim. Tabii ki bu bilgiyi Quinton'la paylaşmayacaktım, bu yüzden omuz silkтім.

"Anne, Dr. Brewer'ın işi alması için mücadele ettiğini sanıyordum?" Shiloh telefonundan hiç ayrılmadan sordu.

Tekrar omuz silktim. Sheila Brewer'ın yeni bir rol üstlenmesini engelleyebilecek bir sağlık sorunuyla uğraştığını duymuştum ama bu doğrulanmamıştı. Bu duyuru üzerine, sağlığının iyi olması için dua ettim ve ona bir "seni düşünüyorum" kartı göndermeyi aklıma not ettim.

İniş hazırlanırken yaşadığımız ani türbülans, Dr. Ezeziel Green'i her gün gerçek hayatta, canlı ve renkli olarak görme düşüncesi beni hafifçe rahatsız ettiği için midemdeki ağırlıkla eşleşmiyordu. Onunla çevrimiçi iletişim kurmak ve ara sıra flört etmek bir şeydi, ama şimdi o uzun boylu, bitter çikolata tanrısı adamla çalışmak zorunda kalacaktım... *her gün*. Bu kötüydü... gerçekten kötüydü.

"Sanırım yönetim kurulu başka bir yöne gitmeye karar verdi. Dr. Green de güçlü bir adaydı. Üniversite için iyi olacak," dedim kendimden emin bir şekilde çünkü bunun doğru olduğuna inanıyordum.

"Hemen takvimine girip atletizm takımının bütçesine öncelik verdiğinden emin olacağım. Monroe Üniversitesi'ne yeni ekipman gibi basit şeyler için yalvaramayacak kadar çok para kazandırdım," diye yakındı Quinton. Başımı salladım, gözlerimi devirdim çünkü bu tiradı daha önce de duymuştum.

Uçak Myrtle Beach'e inmeye hazırlanırken pencereden dışarı bakıyor, altımdaki manzarayı seyrediyordum. Burası babamın yıllık aile buluşmasının gerçekleştiği yerdı ve eve dönmenden önce tatilimi tamamlayacaktı. Shiloh ve ben sosyal medyasız bir tatil geçirmeye karar vermiştik, bu yüzden dünyaya geri döndüğümde telefonum hızla bildirimlerle çınlamaya başladı. Ezeziel ile en son bir hafta önce, tatile çıkmadan bir gün önce, Common'ın ilişki sorunları hakkında konuşurken iletişim kurmuştum. IG'yi kontrol ettiğimde iki mesaj gönderdiğini gördüm; biri övgüyle bahsettiği siyah trüflü pizzanın resmiydi, ikincisinde ise sadece "*N'aber **Jemma?***" yazıyordu. *İyi misin?* Cevap vermeyi düşündüm ama bunun yerine uygulamayı kapattım. Ne diyebilirdim ki? Ezeziel kafamda, rüyalarımda yaşayan ve bir daha asla görmeyeceğim efsanevi bir adamdı. Kahretsin, güvenlik yanılısamı sağlayan lanet olası iPhone'umda yaşıyordu. Ama şimdi, o benim liderim, patronumdu. Ne diyebilirdim ki?

Üniversite resmi duyuruyu yayınladığından beri LinkedIn'de de yer aldığından emindim. Uçaktan inmek için beklerken ikona tıkladım ve işte oradaydı. Duyuruya iliştilen resim bir günah olmalıydı. Kakao rengi teni, ten rengi takım elbisesini tamamlıyordu,

beyaz gömleği, mor ve altın rengi kravatı. Postayı yüzlerce tebrik mesajı süslüyordu. *Herhalde ben de tebriklerimi sunmalıyım* diye düşündüm. Tebrik etmeyen tek üniversite yöneticisi ben olsaydım muhtemelen biraz tuhaf görünürdü. Maxi'nin deli kıcı bile gönderiye yorum yaptı, muhtemelen bana **"Sürtük... rüyalarımızın tek gecelik ilişkisi işe girdi"** diye mesaj attıktan hemen sonra. **WTF."** Ardından spiral göz emoji si geldi.

Gözlerimi devirip hızlıca *"Tebrikler Dr. Green"* yazdım. *Monroe Üniversitesi'ndeki liderliğinizi dört gözle bekliyoruz.* Bu yanıt aptalcaydı... vurdumduymaz ve duygusuz. Ama ben tam tersini hissettim. İyi kalpli doktora karşı açıklanamayan harare tli bir şefkat kalbimi rahatsız ediyordu. Eze kiel ve ben haftalardır birbirimize bağlıydık, adeta sarmaş dolaştık. Bu adamın kahvaltıda, öğle ve akşam yemeklerinde ne yediğini biliyordum. Her sabah ne kadar koştuğunu ve siyah trüflü pizzaya olan ani aşermesinin iletişimimizi ne zaman bozduğunu biliyordum. Annesini doktor ziyaretlerine ne zaman götürdüğünü bile biliyordum. İletişimsiz geçen bir hafta düpedüz acımasızdı. Ne kadar karşı koyarsam koyayım, Eze kiel zihnimin inceliklerini ele geçiriyordu ve bu his beni dehşete düşürüyordu.

"J! Daha hızlı hareket etmeliyiz," diye bağırdı Quinton, kalabalık havaalanından aceleyle geçerken.

Ona sinirli ve bir o kadar da kızgın bir bakış fırlattım. Aramızdaki gerilim arttıkça Quinton'a karşı duyduğum küçümsemeyi maskeleyemeyi de giderek zorlaşıyordu. Quinton'a karşı olan tavrımın Eze kiel'le giderek artan ilişkimle bir ilgisi olup olmadığını sık sık sorguluyordum. Ama kendime bu evliliğin Dr. Green'le olan bu şey, *her ne haltsa*, başlamadan çok önce batmakta olduğunu hemen hatırlatmam gerekiyordu.

Kiralık eve vardığımızda ailemden ve daha da önemlisi Quinton'dan kısa bir süreliğine uzaklaşabildiğim için minnettardım. Sahildeki dört yatak odalı mini malikâne çok güzeldi. Sürgülü veranda kapılarına yaslanmış, okyanusun muhteşem koyu mavi tonuna hayranlıkla bakıyordum. Martılar özgürce o kadar yükseğe uçuyorlardı ki, güneşi öpüyor gibiydiler.

"Hey, benim küçük kızım," diye şarkı söyledi annem odama girerken. Altmış beş yaşında olan annem çok güzeldi. Neredeyse iğrençti. Bal rengi bronz teni ve benimkine benzeyen kıvrımlı fiziği onu annemden çok kız kardeşime benzetiyordu.

"Hey, anne. Sen ve babam odanıza yerleştiniz mi?" Eve bitişik çok sayıdaki güverteden birinde bana katılırken sordum.

"Evet, baban bütün gece kardeşleriyle çılgınca konuşabilmek için dinleniyor," diye kıkırdadı gözlerini devirerek. "Prensesim ve Quinton nerede?"

"Shi sahilde koşmaya gitti ve sanırım Q da ona katıldı. Onları bilirsin, hiçbir antrenmanı kaçırmazlar." Kıkırdadım ve geriye, muhteşem manzaraya doğru baktım.

Başını salladı ve muhteşem manzarayı seyretmek için bana katıldı. "Bu konuda konuşmaya hazır mısınız?" diye sordu, gözlerini okyanus dalgalarından ayırmadan.

"Ne hakkında konuşacağız anne?" Diye sordum ama zaten biliyordum. Gençken Maureen Warren'dan hiçbir şey saklayamazdım ve bu durum bugün de geçerliydi. Örümcek hisleri her zaman açıktı.

"Çocuk, benimle oynamaya çalışma." Hızla azarlayan bir bakış fırlattı bana. "Damadımla neden karı kocadan çok iş ortağı gibi görüldüğünüzü konuşmaya hazır mısınız?" Annem kaşlarını kaldırdı. "Aranızdaki mesafe bir süredir belliydi ama bu yolculuk..." Sesi endişeli bir mırıltıya dönüştü. "Hepiniz yabancı gibiydiniz. Ve küçük kızım, kalp acısı, üzüntü ve kızgınlıkla kaplanmışsın. Babanın sana verdiği o güzel gözlerde bunu görüyorum. Kızgınlık her yerinde." diye açıkladı.

Bir annenin dokunuşunda insana kırılma izni veren şeyin ne olduğunu bilmiyordum ama beni kucaklamak için kolunu omzuma attığında tamamen kırıldım. Gözyaşları barajı beni hızla boğdu. Annem, kalbimin kırılmasına izin vermem için bana alan tanırken sessizdi. Birkaç dakika sonra konuşma yeteneğimi yeniden kazandım.

"Anne, çok yorgunum. Ben ve Quinton... eskisi gibi değiliz. Artık onu tanımıyorum. Şu an gördüğün adam benim için bir yabancı gibi. Q'm, hayatımın aşkı olduğunu düşündüğüm adam artık yok. O gitti. Konuşmuyoruz, öpüşmüyoruz, sadece... yapmıyoruz. Dürüst olmak gerekirse, beni istemiyor. Bir zamanlar sahip olduğumuz tutku sona erdi." Boş boş omuz silktim.

"Her şey değişir, insanlar değişir. Yirmi yaşındaki birinin ihtiyaçları kırk yaşındaki birinin arzularından çok farklıdır. Asıl soru şu: Onu istiyor *musun*, Jemma?" Annem kısık gözlerle dudaklarını büzdü ve bir yanıt bekledi.

Ona uzun bir süre ters ters baktım. Quinton'ı doğurduğu oğlu gibi seviyordu, bu yüzden bu durumu dikkatli bir şekilde yönetmem gerekiyordu. Oğlumun yasını çoktan tutmuştum.

İlişkimiz kopmuştu ama bu keder annem ve tüm ailem için yeni olacaktı.

Elimi sıkarak, "Dürüst ol aşkım," diye teşvik etti.

"Hayır," diye fısıldadım. "Onu istemiyorum. Çok uzun zamandır ne zihinsel ne de fiziksel olarak ona sahip olamadım." Yüksek sesle ofladım ve başımı sandalyenin arkasına yasladım.

"Başka birini mi istiyorsun?" diye sordu, kaşlarını özenle bulutlara kaldırarak. Yanağımı çimdiklerken gergin bir şekilde alt dudakımı dişledim. Anneme verecek bir cevabım yoktu, ama kafamın içinde zıplayan ve merkezimde oynayan cevap yankılanan bir *evetti, evet, evet*.

"Güzel ayak parmaklarını başka bir su kütesine mi daldırıyorsun, küçük kız?" Sesi sertti.

"Ne, anne?" Gözlerim yanlış anlamayla kısıldı.

"Bana naz yapma Jemma Jule," diye sertçe azarladı, sonra sesini fısıltıya indirdi. "Sadakatsizlik mi ediyorsun, Jemma? Sen hâlâ birinin karısısın, biliyorsun değil mi?"

"Hayır anne," diye ağzımdan kaçırdım.

"Yeni bir penis o anda iyi hissettirebilir, ancak iki yanlış hiçbir şeyi doğru yapmaz," diye haykırdı.

"Anne!" Ağzının bozukluğu karşısında başımı sallayarak bağırdım. Ama sonra sustum, gözlerim büyüdü. *İki yanlış* mı söyledi? Sessizce sorguladım. İki yanlış, Quinton'ın evlilik dışı ilişkilerinden haberdar olduğu anlamına geliyordu. Aman Tanrım, bütün aile biliyor mu? Konuşamadım.

"I-" Boğazım düğümlenerek mırıldandım. "Biliyorum anne," bu konuşmayı işlerken ciğerlerimden süzüldü.

"Bebeğim, bir kadının fiziksel olarak bu saçmalığın içinde var olurken zihinsel olarak evliliğini terk etmesi için sadece birkaç neden vardır." Kıkırdarak sırttı. "Taciz... ve Quinton'ın kışının ölmeye hazır olmadığını biliyorum. Finansal sorunlar... ve ben sana kendi esrarına sahip olurken onunkini de idare etmeyi öğrettim. Ya da yüklerini başka bir kadınla paylaşıyor."

Kadınlar, diye düşündüm ama bunu ona söylemeye cesaret edemedim.

"Eğer aldatıyorsa, o zaman vermeniz gereken oldukça basit bir karar var," diye kesin bir dille belirtti.

"Basit mi?" Ağlamamak için kendimi zor tutarak sordum. Başını salladı.

"Eğer Quinton benim inandığım şeyi yapıyorsa, o zaman size tam olarak kim olduğunu gösteriyor demektir. Bu yüzden ona inanmak ya da inanmamak arasında bir seçim yapmak zorundasınız. Bazı insanlar bir kez aldatan her zaman aldatır der ama ben buna inanmıyorum. Bununla birlikte, bu düşüncesizliği asla unutmayacağınıza inanıyorum. Ama affetmeyi seçersen, onun değil, kendi akıl sağlığın için öfkeni serbest bırakmalısın." Annem tecrübelerinden bahsediyormuş gibi konuşuyordu ama bunu sormaya cesaret edemezdim. Kırk üç yıllık evlilikten sonra, annemin çok şey gördüğünden emindim. Annem yanaklarımı avuçladı, gözyaşlarımı silerken devam etti, "Yani hayatımın güzel aşkı, seçeneklerin var. Ya kalır ve katlanırsın ya da ayrılır ve özgürleşirsin. Tüm kartlar senin elinde, tatlım."

* * *

"DR. RAY ŞİMDİ SİZİ GÖRECEK," dedi minyon resepsiyonist en cırtlak sesiyle.

Başımı salladım, saatime baktım ve sonra ofisin ön kapısına göz attım. Monroe City'ye döneli yaklaşık iki hafta olmuştu ve Quinton'la ilk çift terapisi randevumuza gidiyorduk. Quinton'a terapi fikrini bir yıl önce sunmuştum ama o reddetmiş, gerçek bir terapistte alternatifler denemeyi tercih etmişti.

Annesinin hastalanması nedeniyle ertelemek zorunda kaldığımız bir tatil planladı. Erteleme iptale dönüştü çünkü seyahate hiç çıkmadık ve Bayan Holiday artık gayet iyiydi. Quinton Beş Sevgi Dili kitabını satın alacak kadar ileri gitti; üçüncü bölüme kadar geldi ve evliliğini kurtarmak için çabalamayı bıraktı. İş ve hayat araya girdi ve sonunda normal zombi benzeri rutinimize döndük.

Geçen ay, gözyaşlarıyla dolu acımasız bir tartışmanın ardından "Siktir et. Benden bu kadar" diye bağırmamla sonuçlanan ve aynı duyguların birkaç hafta önce Meksika'da da yinelenmesi üzerine terapiye gitmeyi kabul etti. Quinton'ın neredeyse imkansız isteği üzerine, Monroe City'de olmayan HBCU eğitilmiş bir doktora olan bir terapist belirledim. Dr. Ray'in ofisi şehrin yaklaşık yirmi mil dışında, gizlilik yanlısı olacak kadar uzaktaydı.

Gece mavisini kapıya doğru yürüdüm ve hafifçe tıklatarak açtığımda Dr. Morrison Ray'in hışırtılı, neredeyse boğucu sesiyle karşılaştım. Gözlerim

Doktorla göz göze gelmeden önce yüzüme tokat gibi çarpan Barry White bas sesiyle irkildim. Neyse ki yüzü ve fiziği sesiyle uyuşmuyordu. Dr. Ray kahverengi tenli, tıknaz bir beyefendiydi, muhtemelen ellili yaşlarının başındaydı. Ve kalçaları vardı, kadınsı şekilli gerçek kalçalar gibi. Biraz garipti. Garipti ama şiddetle tavsiye edilirdi. Dr. Ray, melez tenliler için çift danışmanlığı konusunda uzmanlaşmış, lisanslı bir siyah erkek aile terapistiydi.

"Günaydın, Dr. Holiday. Ben Dr. Ray. Sizinle tanışmak bir zevk," dedi ve elimi sıkmak için ayağa kalktı. "Bay Holiday bize katılacak mı?" Dr. Ray kanepeye oturmamı işaret ettikten sonra arkama bakarak pek de iyi olmayan eşimi aradı.

"Lütfen bana Jemma deyin ve gerçekten Bay Holiday'in burada olup olmayacağını bilmiyorum. Aramalarıma cevap vermedi." Yenilmiş gibi görünerek omuz silktim. Kahretsin, çok yorgundum. Quinton danışmanlığa öncelik veremiyorsa, kırık kalbimi onarmak için çalışmasını neden bekleyebilirdim ki?

Pelüş fıstık ezmeli deri koltuğa oturduğumda Dr. Ray başıyla onayladı. O da benim karşımdaki aynı kanepeye yerleşti. Aramızdaki masada şişe su, bir kutu mendil, bir kâğıt ve bir fincan yazı kalemi duruyordu. Ofis sıcak kahverengi, mavi ve fildişi tonlarıyla dekore edilmişti. Etrafa göz gezdirirken duvarda çeşitli dereceler, tablolar ve aile portreleri gördüm. Dr. Ray, karısı olduğunu tahmin ettiğim bir kadın, diğer dört yetişkin ve üç küçük çocukla birlikte resmedilmişti.

"Anita," diye ağzından kaçırdı.

İrkilerek ona döndüm ve "Affedersiniz?" diye sordum.

"Bu benim otuz yıllık eşim Anita," diye gururla resme doğru işaret etti. "Benim adımları taşıyan en büyük oğlum, eşi Jessica, kızlarım Alyssa ve Alexandria, torunlarım Avery ve Raven ve şu tıknaz erkek bebek de en yeni torunum Malcolm." Gururla gülümsedi.

"Çok güzel bir aileniz var. Otuz yıllık evlilik... vay canına. Bu büyük bir lütuf. Benim annemle babam da kırk yılı aşkın süredir evliler," dedim aydınlanmış bir gülümsemeyle.

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim. Yirmi yıllık evlilik... vay canına." Alaycı bir şekilde kıkırdadı ve ben de gülmeme engel olamadım. "Şimdi, Bay Holiday'i bekleyelim mi?" Kaşlarını kaldırdı.

Telefonuma baktım, doksan dakikalık seansımızın on beşinci dakikasına girmiştik ama Quinton'dan ne bir mesaj ne de bir arama vardı. Arabayı sürdürdük.

Ayrı bir nedeni vardı çünkü Cumartesi günü yapılacak gösteri yarışına hazırlanmak için atletizm takımıyla erken bir antrenman yapacaktı. Gözlerimi hızla kırıştırarak dilimi ısırdım ve gözyaşlarımı engellemek için sesli bir şekilde nefes verdim. Asi bir gözyaşı yuvarlanırken başımı salladım, sonra mırıldandım, "Hayır, hayır, beklememeliyiz. Bu randevuyu iptal etmek istersen anlarım. Siz bir çift terapistisiniz ve ben bugün burada bir çift olarak bulunmuyorum." Alaycı bir şekilde sııttım ve tek gözyaşımı sildim.

"Ben bir terapistim, Jemma. Bir kişi, iki kişi ya da on kişilik bir grup, yine de işimi yapacağım," diye açıkladı Dr. Ray.

"Peki benim için bireysel olarak tam olarak ne ifade ediyor?" Araştırdım.

"Benim işim hayatınızdaki bulmacanın parçalarını ayırmanıza yardımcı olmak. Bulmacayı çözmeniz gerekmiyor ama *siz* kendi başınıza bulmacayı çözmeye ya *da* başka bir oyun oynamaya karar verirken bu karmaşayla güvenli bir şekilde başa *çıkabilmeniz* için size potansiyel yöntemler sunmak." Dr. Ray kanepenin koluna yaslanmış, yumruğunu çenesinin altına dayamış, haki chino pantolonunun ve kahverengi mokasenlerinin içinde bacak bacak üstüne atmıştı. "Bu kulağa bir plan gibi geliyor mu?"

"Peki ya kocam her şeye rağmen ortaya çıkarsa? Bu benim *bulmacam* için ne anlama geliyor?" Şüpheyle sorguladım.

"Bay Holiday'in davranışları senin bulmacanı ya da hayatını nasıl yönlendireceğini belirlememeli, Jemma. Onun çözmesi gereken kendi bulmacası var, senin de kendi bulmacan var."

Vay anasını! diye düşündüm. Bu basit benzetme o kadar karmaşıktı ki, seansın üzerinden bir saat bile geçmeden başım dönmeye başlamıştı.

Dr. Ray dikkatle bana odaklanırken, "Şimdi bana Jemma'dan bahset," diye rica etti.

"Tamam. Ben Monroe Üniversitesi'nde Öğrenci İşleri Başkan Yardımcısı, yazar ve motivasyon konuşmacısıyım. Bir eş ve on dokuz yaşındaki kızımın annesiyim. Kısaca Jemma Jule Holiday bu," diye şarkı söyledim ve ağlama isteğimi sahte bir mutluluk ifadesiyle gizledim.

"Tamam. Özgeçmiş için teşekkürler. Şimdi bana gerçek Jemma'dan bahset." "Ne demek istiyorsun?" Kendimi biraz rahatsız ve savunmasız hissederek sordum.

Dr. Ray koltuktaki duruşunu hiç değiştirmeden, "Şu anda gözyaşlarına boğulmak üzere olan Jemma hakkında bilgi almak istiyorum," dedi. Ben ise dalgın bir şekilde sağ bacağımı öyle hızlı zıplatıyordum ki, parmak uçlarım ince topuklu ayakkabıların içinde acıyordu.

"Gerçek Jemma mı?" diye sordum. Dr. Ray'e baktım, duygularım kızgınlık ve ıstırap arasında gidip geliyordu. Sertçe yutkundum, bir an için

dikkatimi tekrar ona odaklamadan önce gözlerimi aile portresine diktim. "Onu tanı mıyorum... gerçek Jemma'yı. Hâlâ hayatını de ğiştiren bir talihsizlik yaşayan yirmi yaşındaki kız mı yoksa zorlukları yenen ve klişeleri çürüten kırk yaşındaki kız mı? Bilmiyorum. Yani... Onun kim oldu ğundan emin de ğilim." İçimi çektim, bir damla gözyaşı yüzümü çizdi.

"Peki, bugünün Jemma'sı nasıl hissediyor?" diye sordu, so ğukkanlılığını koruyarak. Küçük bir çocuk gibi omuzlarımı silktim. Çok rahatsızdım ama benimle ilgilenmeyen biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı. Alay etmeyecek ya da yargılamayacak biri. Dışarıdan bakıldığında hayatım mükemmel görünüyordu ama içimde çürüyor, parçalanıyor.

"Kızgın oldu ğum zamanlar dışında kendimi hissiz hissediyorum. Bazen nefes aldığımı bilmek için sahip oldu ğum tek duygu öfke oluyor. Yaşadığımı," diye mırıldandım, gerçe ği itiraf etmekten utanarak. "Nefret ve küçümseme ikinci sırada geliyor."

"Kime karşı nefret ve küçümseme?" diye sordu.

Uzun bir kalp atışı için durdum, dalgın bir şekilde doktora doğru baktım. "Ben," diye bağırdım.

"Neden?" Dr. Ray sakın ama odaklanmıştı.

Bıkkın bir iç çekiş salıvermeden önce yanaklarımı emdim. "Yeterli olamadığım için. Ailemi utandırmak istemedi ğim için. Kendimi... çekip gidecek ve kendimi se çecek kadar güçlü hissetmedi ğim için," diye itiraf ettim, dudaklarımın kenarlarındaki tuzlu gözyaşlarını yalayarak.

"Bu iyi, Jemma. Bu harika bir başlangıç," diyerek başıyla onayladı. "şimdi, hayat hızlı olgunlaşmasını gerektirdi ği için yolunu kaybeden yirmi yaşındaki kızla, yeni bir rota çizen ve düşündüğünden daha güçlü olan kırk yaşındaki kızı tanıştırmaya çalışalım. Kula ğa nasıl geliyor?"

Başımı salladım ve gözyaşlarımı sildim.

* * *

Saatler sonra, yorgun ama umutlu bir şekilde evime girdim. Quinton'la bugünkü randevuya gelmemesi konusunda tartışmamak için ruhumu çoktan yatıştırmıştım. Bıkmış bir kadının yaşayan, nefes alan bir yansımasıydım.

"Selam," diye kuru bir sesle selam verdim, elimde market poşetiyle garajın yan kapısından içeri girerken. Quinton adada oturmuş, bilgisayarında bir şeyler yazıyordu.

Bilgisayar.

"Hey, J. Arabada başka çanta var mı?" diye sordu, sesi benimkine benziyordu ama daha fazla tedirginlikle karıştı.

"Hayır," dedim aynı anda başımı sallarken. "İyi misin?" Tereddütle sordum çünkü son zamanlarda en basit sorular bile onu rahatsız ediyordu.

Bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Evet. Bunu neden sordun?"

"Bir şeye üzölmüş gibi görünüyorsun. Mesafeli." Kelimelerimi dikkatle seçtim.

"Jemma, ben iyiyim. Konuşmaya ya da bir şeyleri analiz etmeye gerek yok. Bana öğüt vermene ihtiyacım yok. Ben iyiyim." Kaşlarını çatı.

Başımı yana doğru eğdim. *Bana öğüt* veren bu referans bedenimi ısıttı. "Hayır, belli ki kimse sana akıl veremez Quinton. Yardıma ihtiyacın yok çünkü her şeyi çözmüşsün." Öfkeyle kıs kıs güldüm.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, kafası ciddi şekilde karışmış görünüyordu.

"Bugün terapi randevumuz vardı Quinton. Evlilik danışmanıyla. Senin özel kriterlerine göre bulduğum biriyle."

"Kahretsin," diye mırıldanarak ensesini ovuşturdu. "Jem, özür dilerim. Bir dahaki sefere, söz veriyorum."

Gözlerimi devirerek alay ettim. "Her neyse, Quinton. Bir dahaki sefere olmayacak," diye ağzımdan kaçırdım ve mutfaktan çıktım. "Saat beş buçukta buradan ayrılmamız gerekiyor... Bilginize," dedim ve koridorda gözden kayboldum.

"Ne için?" Sesi yankılandı. Quinton kaşları çatılmış bir halde yatak odasının kapısında belirdi.

"Rektör, Üniversite Supper Club'da hoş geldin yemeği veriyor," diye sinirli bir şekilde tükürdüm, dolabı karıştırırken.

"Kahretsin. Bunu unutmuşum." Gerinirken başını salladı.

"Anlaşıldı," diye mırıldandım ve kıyafetlerimi çıkarıp duşa yöneldim. "Takvimine uymayacaksan neden bir asistanın var?"

Quinton derin bir nefes aldı ve ağır adımlarla yatak odasını geçip yatağın üzerine oturdu.

"Gidebilecek misin Quinton?" Ses tellerimde dans eden tavra engel olamadım. Açıkçası Quinton'ın bu yemeğe katılıp katılmaması umurumda bile değildi ama *ondan* uzaklaşmak için gitmesine ihtiyacım vardı.

"Evet, Jemma, kahretsin. Ben gidiyorum. Başımda bir sürü iş var ama gidiyorum," diye bağırdı, sonra gözlerini devirdi. "Yine de ayrı ayrı gitmemiz gerek."

Dolabın kapısını kapattım, sonra da acı acı tükürdüm, "Gerçekten mi Q? Neden? Nerede olmak zorundasın? *Bana* sadece bir gece verebilir misin?" Karşısında çırılçıplak durarak bağırdım.

"Bu saçmalığa başlama, Jemma." Üzerindeki düz beyaz tişörtü ve Nike basketbol şortunu çıkarmaya başladı. Muhteşem derecede çekici bir adamdı, bu yüzden kadınların neden ona akın ettiğini tamamen anlıyordum. Bazen geçmişteki tüylerimin diken diken olmasını diliyordum. Kalçalarımın arasındaki zonklama onun için yeniden alevlensin istedim. Ama alev, cazibe o kadar hızlı söndü ki, aramızdaki bu yeni dinamiği yaratan tüm olayları hatırlayamadım bile. İlişki olarak maskelediğimiz bu iş çekişmesi.

"Neye başlamaya, hmm?" Devam etmeden önce bir kaşımı kaldırdım, "Kocamın bu gece hangi cehennemde olduğunu merak etmeye mi?"

"Al bakalım, beni sorguluyorsun," diye iç geçirdi, artık o da çıplaktı. Sanki tamamen giyinikmişiz gibi tartıştık. Çıplaklığın hiçbir anlamı yoktu... ikimiz için de hiçbir şey yapmıyordu.

"Quinton, şüphe tohumları ekmeye ve o sürtükleri ihanetle sulamaya devam edip sonra da bana bahçemde büyüyen lanet otları hayal ettiğimi söyleyemezsin!" Bağırdım. "Tanrım, Quinton, üzerimde ağırlığın olduğunu göremiyor musun? Senin aciliyetin benim aciliyetim oluyor. Senin meydan okuman benim meydan okumam, ama karşılıklılık nerede? Ne zaman unutma şansım olacak? Ne zaman hata yapabilirim? Ne zaman ihtiyacım olanı karşılayacaksın? Prensesin olduğumu söylüyorsun ama parlak zırhlı şövalyem nerede?"

"Beni rahat bırak, Jemma. Al sana süslü soliloquies. Bu saçmalıkları kitaplarına sakla," diye tükürdü gözlerini devirerek. "Gidiyorum dedim ve sonra da kıcımlı eve getiriyorum. Çeneni çalıştırmayı ve sosyalleşmeyi sevdiğini biliyorsun ve bu gece o bok için havamda değilim. İzninizle," dedi ve yanımdan geçip banyoya doğru yürüdü.

Vay canına. Söylediğim tek bir kelimeyi bile duymadı. Bir dakika boyunca daralmış, öfkeli gözlerle onu inceledim. Başka türden bir kadın olsaydım, rastgele bir nesneyi kafasına fırlatırdım. Ama eşikte durdum ve korkutucu bir sakinlik tercih ettim.

"Belli ki bugünlerde pek de havanda değilsin Q. Sorunun ne bilmiyorum ama ben değilim. Bu yüzden sana önerim

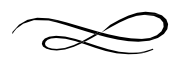
ve benimle deliymişsin gibi konuşmayı kes. Üzülmesi gereken biri varsa o da benim. Ama kalabilirsin ya da gidebilirsin Quinton, gerçekten umurumda değil. Her zamanki gibi kendini yap, ben de kendimi yapmaya başlayayım." Kulaklığımı kulağıma taktım ve yanından geçip küvete girdim.

"Peki bu ne anlama geliyor J?" Quinton, sikini sallayarak ve suratını asarak sinirime dokunmaya devam etti.

Bir yanıt vermedim ama sessizce düşündüm, *size anlatabileceğimden daha iyisini gösterebilirim.*

OceanofPDF.com

Alt1

OceanofPDF.com

JEMMA

QUINTON, inci beyazı Escalade'siyle Mercedes'imın arkasına takıldı ve University Supper Club'ın valesine yanaştık. Mekânın havası lüks bir kabareydi ve şehirdeki en iyi bifteklerden bazılarına sahipti. Kıvrımlarımı vurgulayan siyah beyaz bir kalem elbise ve baldırlarımı ortaya çıkaran kırmızı rügan Louboutinler giymiştim. Yazdan kalma örgülerimin yerini doğal kıvrıcık, çene hizasında, vahşi ama evcilleştirilmiş bob kesimim almıştı.

Quinton vale temsilcisinden önce kapıma yaklaştı. Kapıyı açtı ve arabadan çıkmama yardım etmek için elini uzattı. Pozisyonu nedeniyle vücutlarımız çarpıştı ve gözlerinde dudaklarına asla yansımayan bir özürle bana baktı. Bunun yerine alnımı öptü, beklediğimden... istediğimden daha uzun süre kaldı. Quinton dirseğini uzattı ve "Gidelim mi?" diye fısıldadı. Dolgun kırmızı dudaklarım kızgınlığımı bastırmak için ince bir çizgi halinde kıstı. Kolunu kabul ederek başımı salladım.

Özel odaya girdiğimizde, daha önce kimlerin geldiğini bir an için tespit ettik. Loş ışıklı alanda etrafıma bakarken önce Maxine'i fark ettim, sonra gözlerim hemen *ona* kayd. Dr. Green tamamen siyah özel dikim bir takım elbise, kravatsız beyaz bir gömlek ve kırmızı bir cep mendili giymişti. Sakalları özenle kesilmişti ve parlak kel kafasına doğru uzanıyordu. Bardağında ne varsa ondan bir yudum almadan önce Maxi'nin söylediği bir şeye güldü. O lanet Colgate gülümsemesi unutulmazdı.

Başkan Whittaker bizi "Koç ve Dr. Holiday, gelebilmenize çok sevindim," diyerek karşıladı.

"Bunu kaçırmazdık Başkan Whittaker," diye karşılık verdi Quinton mutlulukla. Derin bir nefes aldım ve ona gözlerimi devirmemek için gülümsüyormuş gibi yaptım. Bu sahte şeylerde ustaydı.

"Dr. Holiday, Dr. Green ile zaten tanışmıştınız ama sizi Koç ile tanıştırayım." Başkan Whittaker Ezekiel'in durduğu barı işaret etti.

"Siz ikiniz devam edin. Ben tuvalete gideceğim," dedim, onunla yüz yüze görüşmeden önce bir dakikaya daha ihtiyacım vardı.

Başlarıyla onayladılar. Koridorda hızla tuvalete doğru ilerledim. Maxi hareket ettiğimi fark etti ve beni takip etti. Banyo kapısının gıcırdadığını duymadan önce kendimi başka birinin yanındaki bir kabine kapattım.

"Dr. Holiday," diye şarkı söyledi Maxi. "Kadınlar tuvaletinde bir toplantı mı yapıyoruz?" Gürültülü bir şekilde kıkırdadı.

Yanımdaki kabinden tanıdık bir ses yankılandı. "Neden ikiniz de banyodasınız? Neler oluyor?" Quaron homurdandı.

Maxi gülerek, "Senin kız kardeşin bu güzel kıçlı doktoru gördükten sonra muhtemelen külotunu değiştirmek zorunda kalmıştır," dedi. "O zenci buraya Double O Seven gibi girdi."

Başımı salladım ve oturdum çünkü şimdi gerçekten işemem gerekiyordu. Sifonu çekip kendimi temizledikten sonra elbisemi düzelttim ve iki çift meraklı gözle karşılaşılarak kabinden çıktım.

"Aww, bak Maxi. Siyahları, kırmızıları ve beyazlarıyla aynı şekilde giyinmişler," diye alay etti Quaron, elleriyle ağzını kapatarak.

Onu tersledim ve kuru bir sesle "Hepinizden gerçekten nefret ediyorum" diye mırıldandım. Ellerimi yıkarken bu iki aptalla göz teması kurmaktan kaçındım.

"Sorun ne, Jemma?" Maxi çıplak boyalı dudaklarının kenarlarını kıvrarak ofladı.

Duvara yaslandım, gözlerim mısır patlağı tavana odaklandı, sonra sesli bir şekilde nefes verdim. "Onu bir daha görebileceğimi hiç düşünmemiştim. Neden kendimi bu kadar suçlu hissediyorum?"

"Ne için suçlu? Instagram mesajları mı?" Maxi sorguladı.

"Evet! Quinton'a sabah, öğle ve akşam sosyal medyada biriyle sohbet ettiği için kızardım. Birbirimizin DM'lerine girmeye devam edeceğimizi ve her şeyin yolunda gideceğini düşündüm... hepsi eğlenceliydi. Çünkü onu bir daha görmeyi planlamıyordum," diye sertçe belirttim.

"DM'lerde kaymak mı? Nesin sen... yirmi yaşında bir rapçi mi?" Roni'nin bayat espri anlayışı genellikle komikti, ama şimdi sadece

Şaka bana yönelik olduğu için sinir bozucu.

"Hayır, ama daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Burada olmaması gerekiyordu. Nasıl rol yapacağımı bilmiyorum-"

"Sanki onu çekici bulmuyormuşsun gibi," diye bitirdi Maxi. Başımı salladım.

"Abla, eğer Quinton olsaydı, kızacağını söylemiştin. Flaş haber, Quinton oldu. Bu adamla konuşmayı düşünenin bile tek nedeni o. Kardeşim aziz falan değil Jem," diye fısıldadı Roni.

"Evet, ama iki yanlış-" dedim, annemin duygularını papağan gibi tekrarlayarak. "Jem, sen yanlış bir şey yapmadın," diye araya girdi Maxi.

"Sen

adamla yatmadım. Sadece sohbet ediyoruz... dostça sohbetler. Sizi mutlu eden sohbetler, ekleyebilirim."

Maxine haklıydı, gerçekte Ezekiel ile uygunsuz bir sınırı aşmamıştım. Hiçbir zaman cinsel içerikli konuşmalar yapmadık ya da gelecekte görüşeceğimizi ima etmedik. Diyaloğumuz rahat, samimi ve tahrik ediciydi - tam bir zihin becerme. Ama Jemmaland'da fantezilerimle oynadı, amımı diliyle öptü ve beni bayıltana kadar becerdi.

Daha bu sabah, aklımda o varken uyandım. Quinton'ın iğrenç kıcını yakınımda istemediğimden beri gül vibratörümle duşta özel bölümler düzenli bir olay haline gelmişti. Geçtiğimiz aylarda, en sevdiğim seks sembolü aktörlerin görüntüleri bu anları çok daha iyi hale getirmişti. Ama bu sabah Ezekiel gösterinin yıldızı haline gelmişti. Başımın üstündeki buharlı sağanak ve vücuduma masaj yapan çoklu jetlerle, sıcak duş bankına tünedim ve her gün kafamda oynayan filmini başlatmak için gözlerimi kapattım. Neyse ki ücretsiz giriş hakkım vardı çünkü bazen makaranın tekrar etmesine izin verirdim. *The Good Doctor*'ın çalma listesindeki neo-soul sesleri odada dans ediyordu.

Yara izlerimin hafif dolgunluğunda bir parmağımı gezdirdikten sonra göğsümü okşadım ve elimi kedimin çıplak pürüzsüzlüğüne götürdüm. Orada birkaç keyifli dakika boyunca daireler çizdim. Onun parıldayan gülümsemesi hayal gücümde alay konusu olurken çok ıslanmıştım. Dudaklarımı yaladım, klitorisimi müziğin hızına göre okşadım. Vibratörü bir an için görmezden geldim çünkü bunun bir süre daha sürmesini istiyordum ve o şey beni saniyeler içinde kalkışa hazır hale getirecekti.

Başımı arkaya atarak suyun kayganlaştırıcı etki yapmasına izin verdim ama buna ihtiyacım yoktu. Kediciğim sıırılsıklamdı, *onun* denizinde boğuluyordu.

Karnımdaki yoğunluk fokurdadıkça inlemeler daha da arttı. Dudağımı ısırırken, belli belirsiz fısıldadığını duydum: *"Sen lanet olası bir deneyimsin, Jemma.* Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve asla sormayacağımı düşündüm çünkü bu kelimeler hayallerimde yaşıyordu. Ama gerçekte cevabı ne olursa olsun, cevabın amımı çiseleteceğinden emindim.

Gülü üç kez tıklayarak en sevdiğim ayara getirdim. *Yavaş, hızlı, hızlı, yavaş,* kırmızı canavar mırıldandı. Bu şey küçüktü, ama klitorisime bastırduğimde bir yumruk attı. "Kahretsin, Ezeziel!" Oniks Tanrısı'nın vücuduma yüklediği imgelerle duşta tek başıma inledim. Aslında onun lanet olası adını hoyratça ve hiçbir özür ya da pişmanlık duymadan inledim. O bir serap olsa da, o lanet orgazm vahşice gerçektir.

Yani evet, yanlış bir şey yapmamıştım ama o benim profesyonel alanımı işgal ederken, kendimi dizginlemek zorlu bir mücadele olacaktı. Aletin kırımını, kalınlığını ve damarlarını amıma girerken hayal ettiğimde bu yemeğe nasıl girecek ve onu meslektaşım olarak nasıl karşılayacaktım?

"Jem." Maxi parmaklarını şıklattı. Sanki hipnozdan çıkarılıyormuşum gibi ürperdim.

"Um, evet. Evet. Haklısın. Aptalca davranıyorum." Kendimi toparlamam gerekiyordu, aynaya dönüp saçımı ve makyajımı kontrol ettim. Derin bir nefes aldım ve fısıltıyla nefes verdim, "Ben Dr. Jemma lanet Holiday'im. Ben hallederim."

Üçümüz banyodan Charlie'nin Melekleri gibi çıktık. Ama muhtemelen daha çok Üç Kafadarlar'a benziyorduk. Özel odaya girdiğimizde yemek zili çaldı. Güzelce dekore edilmiş on kişilik iki yemek masası odanın diğer ucuna yerleştirilmişti. Quinton'ı bir köşede, kulağıyla omzu arasına sıkıştırdığı telefonuyla önünde duran Jamar arasında konuşurken gördüm. Onları görmezden gelerek yerime oturmadan önce bara doğru ilerledim ama Creed'in kolonyasının kokusuyla karşılaştım. Frank Sinatra'nın imza kokusu olan Bois Du Portugal'ı sürmüştü. Narenciye ve odunsu karışım onda mükemmel duruyordu.

"Dr. Jemma Holiday. Sizi tekrar görmek güzel," dedi Ezeziel ve elimi sıkmak için elini uzattı. Sağ eliyle sol elimi kavradı, sonra diğer eliyle bağlantıyı gizleyerek avucumu nazikçe gıdıklama özgürlüğünü sağladı. Tüylerim diken diken oldu. Gerçek kış, dolgun kış tüylerim diken diken oldu.

"Dr. Ezekiel Green. Sizi görmek de çok güzel. Tebrikler ve Monroe'ya hoş geldiniz. Üniversite için vizyonunuzu görmekten heyecan duyuyoruz" diye seslendim, sesim neredeyse prova edilmiş gibiydi.

Ellerimiz gereğinden uzun bir kalp atışı boyunca birbirine dolanmaya devam etti. Bir adım daha yaklaştı, geri adım atmam gerekirdi ama atmadım. Ezekiel beni inceledi. Tıpkı süitindeki gecede olduğu gibi, bakışları bana maruz kaldığımı hissettirdi, sanki gerçeğimi ortaya çıkarmak için katmanları soyuyormuş gibi. Ama aynı zamanda, bakışları çekici ve güvenliydi.

"Uzun zamandır konuşmuyoruz. IG'm sensiz aynı değil," diye mırıldandı ve fısıldamak için eğildi, "Benden kaçmana gerek yok, Jemma."

"Biliyorum ve değilim," diye nefes nefese cevap verdim. Yemek zili tekrar çaldı ve ben bağımızı koparmaya çalıştım ama Ezekiel'in söyleyecek daha çok şeyi vardı.

Beni bırakmadan önce "Telefonunu kontrol et," diye talimat verdi ve akşam yemeği partisine katıldı.

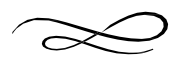
Bara yaslanarak arkamı döndüm, onun kendinden emin yürüyüşünü görmeye ihtiyacım yoktu. "Size içecek ne getireyim hanımefendi?" diye sordu barmen.

"Bir double Clase Azul, limonla soğutulmuş," diye geveledim, geceyi atlatmak için biraz sıvı cesarete ihtiyacım vardı. Barmen başıyla onayladı ve siparişimi hazırlamak için uzaklaştı. Telefonumu kontrol etmek için yalnız kaldığım andan faydalandım.

InQUIsitivE1: Yemekten önce biraz sohbet edebileceğimizi umuyordum ama bunun sizin için garip olabileceğini anlıyorum. Benden kaçmak zorunda değilsin. Sohbetlerimiz, iletişimimiz özeldir, kutsaldır. Sadece seninle benim aramda. Bu benim için güvenli bir alan oldu ve umarım devam eder ama geri çekilmek istersen bunu anlarım. Top senin sahanda.

Quinton'ın yanındaki yerime oturduğumda içkimin yarısını çoktan tüketmişim, huzursuzca masa düzenime baktım, bir şeyin beni kurtarmasını bekliyordum. Ya bu yemeğin bir an önce bitmesi ya da tekilanın acele edip beni iyice sarhoş etmesi gerekiyordu. Kafamı kaldırdım ve hemen Ezekiel'in bana baktığını gördüm. Dudağını ısırmadan önce başını salladı, sonra konuşmasına devam etmek için dönerken gülümsedi. Tanrım, başım büyük beladaydı! Siktir et, bir kaltak tehlikedeydi.

Yedi

OceanofPDF.com

ZEKE

KORKUNÇ. Jemma ile bu geceki *karşılaşmamı* tanımlamak için kullanabileceğim tek kelime buydu. Ya da belki... bütün gece saklambaç oynamasını izlediğim için çok komikti. Benim yanımda birkaç dakikadan fazla kalamıyordu ve kesinlikle yalnız değildi. Ben sola gidersem, o sağa giderdi. Başkaları onu sohbete dahil ettiğinde, kesinlikle gerekli olmadıkça benimle göz teması kurmayı reddediyordu. Jemma kaçıyordu ama bilmediği şey benim kovalamacayı seven bir adam olduğumdu.

Koç Holiday ile aralarındaki dinamiği gözlemledim ve dürüst olmak gerekirse, hiçbir şey yoktu. En azından o siyah beyaz elbiseyi giymiş olan o güzel kıçlı kadına bağlılığını gösterecek bir etkileşim yoktu. Ara sıra masanın ucuna doğru bakıyordum ve ikisi arasındaki gerilim bıçakla kesilebilecek kadar yoğundu; iki yabancı karşılıklı bakışmayı zar zor başarabiliyordu. Mezuniyet balosu kral ve kraliçesi ile ilgili anıların masanın etrafında yayılmasıyla aralarındaki tarihsel bağ açıkça görülüyordu. Sahte, hafif bir gülümseme karşılık olarak ağızlarının kenarlarını kıvırdı. Jemma'dan çok Koç'u gözlemledim çünkü onu görüp görmediğini merak ediyordum. Yanındaki bu güzel harikayı gerçekten fark etmiş miydi? *Hayır, onun aptal ve kör kıcıını*, diye sessizce düşündüm, konyağımı geri atarken.

Koç Holiday, "Dr. Green, maalesef kalamayacağım ama sizinle tanıştığımıza memnun oldum, Monroe'ya hoş geldiniz," dedikten sonra aceleyle oradan ayrıldı. Jemma'ya bir bakış fırlattı, ama Jemma en ufak bir endişe duymuş gibi görünmüyordu, gözlerini bir an için ona dikti, sonra kaldığı yerden devam etti

Konuşma. İçimdeki zenciye göre, bu aptal yer ve fırsattan başka bir şey bırakmıyordu. Ama bunu fark eden tek erkek ben değildim. Onun güzelliğini takdir eden birkaç erkeğin gezinen gözlerini gördüm.

Jemma, erkeği gittiğinde sanki kafesi açılmış gibi tekila içerek etrafta zıpladı. Sosyal kelebek kanatlarını açmaya hazırdı. Akşam yemeği kulübünde çalan müzik eşliğinde kalçalarını salladı, hâlâ yudumluyordu. Gırtlaktan gelen bir kıkırdamayla başını geriye atıp dolgun alt dudağını ısırduğunda, hoş geldin etkinliğine veda etme zamanımın geldiğini anladım.

Tanımadığım bir sesin adımı söylediğini duyana kadar neredeyse kapıdan çıkmak üzereydim.

"Dr. Green, hemen gidiyor musunuz? Birkaçımız bir içki daha içmek için yerel bir bara, Henley's'e gidiyoruz. Yetişkin ve seksi kalabalığa hitap ediyor, bu yüzden öğrencilerle kaynaşmak konusunda endişelenmenize gerek yok.

Bize katılmak ister misiniz?" dedi açık ela gözlü, güzel, ince-kalın, alaca renkli kadın. "Özür dilerim, bana adınızı tekrar söyler misiniz?" Hafifçe yüzümü ekşiterek sordum.

Gülümse.

"Christina. Christina Hall. Ben üniversitenin Personel Şefiyim, bu yüzden sık sık birlikte çalışacağız," diye tanıttı dudaklarındaki parlaticıyı ısırarak. Christina koca kıçlı, güzel bir kızdı; normalde akşam için bana eşlik etmesini isteyeceğim bir tipti. Ama son zamanlarda karşı cinsle olan ilişkilerim yüzde yüz anormaldi.

"Hayır, teşekkür ederim. Davetiniz için minnettarım Bayan Hall-" "*Bayan* Hall," diye araya girerek beni düzeltti.

"Bayan Hall, davetiniz için teşekkür ederim ama bu gecelik bu kadar yeter," dedim karşımdaki güzel kadının çıplak sağ omzunun üzerinden Jemma'ya bakarak. Tek gördüğüm *oydu* ve umutsuzca kendimi bu örtülü kontrolden kurtarmam gerekiyordu. Üzerimde kurduğu hâkimiyet hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Jem, kesinlikle sen sürmeyeceksin. Benimle gelebilirsin. Seninle arabada buluşuruz." Jemma'nın arkadaşı Maxine'in tuvalete doğru giderken seslendiğini duydum. Jemma bakışlarımı kaçırarak başını salladı.

Başımı salladım çünkü bir serseri gibi dışarı çıkmak üzereydim. "Aslında ben de size katılacağım. Bir süre burada kalmayı planladığım için Monroe Şehri ortamını tanımaya başlamalıyım." Gülümsedim ve kolumu uzatarak Bayan Hall'u çıkışa doğru yönlendirdim.

HENLEY'S KESİNLİKLE yetişkin ve seksi bir havaya **sahipti**.

Bana New York'u hatırlattı ve kendimi evimde hissettirdi. Parlak keten koltuklar rustik ahşap duvarları çevrelerken, uzun bistro masaları dans pistini ve canlı bir grubun bulunduğu küçük bir sahneyi kaplıyordu. Girişte kimliğimi doğruladılar ve ardından üniversitenin rektörü olarak VIP bölümünün benim için her zaman müsait olduğunu söylediler. *Bayan Hall*, buranın üniversite yöneticileri için otuz yaş sınırıyla mahremiyet sunan üniversite kentindeki az sayıdaki mekândan biri olduğunu söyledi. Geleneksel lisans öğrencileriyle etkileşime girme riski yok. Bu kadın konuştu, konuştu ve yaklaşık yirmi dakika sonra kelimeleri birbirine karıştı ve sesi bir Charlie Brown karakteri gibi çıkmaya başladı.

O mırıldanırken ben de bir konyak daha yudumlayarak Jemma'ya bir mesaj gönderdim.

Gördüğüm kadarıyla hala saklanıyorsun. Dışarı çıkıp oynayabilirsin. Isırmayacağıma söz veriyorum. [*Wink Emoji*]

@**JulesPen**: Isıracağınıza kesinlikle inanıyorum. [*yüz buruşturan emoji*]

Çok haklısın. LMAO [*dil dışarı emoji*]

Kulüpte eğlenen bir avuç başka üniversite çalışanıyla tanıştırıldım. Şimdiye kadar, bir kadın ben kalıcı bir ev bulana kadar yemeklerimi hazırlamayı teklif etti ve bir diğeri sosyal medya sayfalarımı yarı takip ettiğini açıkça itiraf etti ve sabah koşusunda bana katılmak istedi. Monroe'daki kadınlar çok sevimliydi ve kesinlikle mısır ekmeğiyle besleniyorlardı ama benim gözlerim sadece bir Ortabatı göz kamaştırıcısını aradı.

Kulübün etrafına göz gezdirdim, müzik eşliğinde sallanıyordum ve Maxine ile Quaron'un dans pistinde olduğunu, Jemma'yı VIP kabinlerinden birinde yalnız bıraktıklarını fark ettim. Bayan Hall sonunda tuvalete gitmek için izin istemişti, ben de *ona* yaklaştım. Kabine doğru yürüdüm, gülümseyerek ve hafif bir ses tonuyla, "Dr. Holiday. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum?" Etrafına bakındı, görünüşe göre bir kaçış yolu bulmaya çalışıyordu ama yoktu. Gizlice koltuğa kaydım ama aramızdaki güvenli mesafeyi korudum. "Belki de JulesPen'le sadece arkadaşızdır," dedim sorgulayan bir kaş kaldırarak. "Bu mudur yani? Dr. Holiday ile konuşamıyorum ama Jules ile iletişim kurabiliyorum, öyle mi?"

Jemma başını salladı. "Burada olmaman gerekiyordu," diye fısıldadı, neredeyse duyulmayacak şekilde. "Seni bir daha asla görmemem gerekiyordu." Başını sallayarak iç çekti.

"Anladığım kadarıyla iş için oyunu alamadım?" Alay ettim.

"Ezekiel, yani Dr. Green." Yüksek sesle ofladı. "Bu çok garip hissettiriyor... yanlış."

"Tam olarak neyi yanlış yaptık, Jemma?" Dirseklerimi masaya dayayıp garsona bir tur daha içki getirmesini işaret ettim.

"Telefonda konuşmalarımız zararsızdı. Sadece DM'lerinde geziniyorduk. Şimdi buradasın... kanlı canlı," diye fısıldadı dişlerini sıkarak, güzel gözleri vurgu için genişlerken.

İçimden dökülen içten kahkahayı durduramadım. "DM'lerimde kaymak. Gerçekten mi? Kaç yaşındayız, yirmi mi, Jemma? Çocuklarımız böyle yapar."

"Hayır, biz de bunu yapıyorduk," diye bağırdı, gözleri odanın içinde gezinirken.

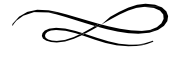
"Tüm kontroller sende. Dur dersen dururuz." Bir parmağımı gizlice elinin üst kısmına kaydurdım ve geri çekilmedi. "Durmak istiyor musun, Jemma?"

Ben onun cevabını beklerken aramızdaki hava yoğunlaştı. Daha iyi bir adam olsaydım, durmamız gerektiğini söylemesini isterdim. Ama şu anda bana ulaşamayan bir kadını arzulayan *boktan bir zenci* olduğum için farklı bir sonuç umuyordum. Her iki durumda da onun pozisyonuna saygı duymaktan başka bir şey yapamazdım.

Jemma gözlerini kapadı ve bir anlığına derin bir nefes aldı, parmakları hâlâ kabinin gölgelerinde benimkilere dolanıyordu. Başını iki yana salladı.

"Söz ustasının söyleyecek sözü yok," diye takıldım ve çapkınca bir göz kırptım. Kıkırdadı ve başını koltuğa yasladı. "Hayır. Durmak istemiyorum."

Sekiz

OceanofPDF.com

JEMMA

MONROE ÜNİVERSİTESİ'nin bağış toplama etkinliği, yeni bir grup bursiyeri ve ailelerinin okula yatırdığı parayı karşılayan en önemli başlangıç etkinliği idi. Quinton ve benim yüzümüzü göstermemiz bekleniyordu, hatta neredeyse zorunluydu. Eski olimpiyatçı ve rekorlar kıran atletizm koçu ile ödüllü, çok satan yazar, doktoralı eşinin üniversite için bir milyon dolardan fazla para getireceği garanti edilmişti. Yani yatakta kalmak, istediğim gibi kurabiye ve kremalı dondurma yemek bir seçenek değildi. Bugün rol yapacak enerjim yoktu ama görev çağırıyordu, bu yüzden yataktan kalktım ve ana yatak odasından banyoya doğru yürüdüm. Burayı çok sevmiştim. Gıcır gıcır gri ve beyaz fayans zemin, yeni manikürlenmiş ayak parmaklarımı serinletiyordu. Banyo yapmak için yeterli zamanım olup olmadığını anlamak için banyodan çıkıp komodinin üzerindeki saate baktım ve vardı.

Parlak Eylül güneşi devasa ana banyomuzdaki tavan penceresinden içeri süzülüyordu. Güneş ışınları, odanın ortasına yerleştirilmiş ve büyük bir duşa bağlanmış jakuzili küvetin üzerinden süzülüyordu. Sıcak suyu açtım çünkü bu banyonun buharlı olması gerekiyordu. En sevdiğim mango ve shea yağı banyo bombasını ekleyerek parmak uçlarımla suyu test ettim. Mükemmeldi. Banyo zamanı benim için tam bir ruh haliydi. Köpükler, şarap, müzik ve tepedeki avizeden gelen loş ışık. Bu benim dinlenme, rahatlama ve sahte bir hayat yaşamanın stresinden kurtulma zamanımdı. Holiday adını ve itibarımı korumak için bir maskaralıkken mutluymuş gibi davranmak.

Duvarda asılı boy aynasının önünde soyundum. Omuz hizasındaki doğal kumral saçlarım ipek gibi yeni taranmış ve maşalanmıştı. Manikürlü kaşlar, uzun kirpikler, altın kahverengi gözler ve dolgun dudaklar.

"Kahretsin, çok tatlıyım." Daha iyi bir ruh haline bürünmek için kendimi cesaretlendirerek kıkırdadım.

Kesinlikle bir manken ölçülerinde değildim. İki yüz kilo ağırlığındaydım ama dolgun, kıvrımlı silüetimin her hatlarını seviyordum. Pürüzsüz, kestane rengi tenim, biçimli kalçalarım ve hatta ameliyat izleriyle işaretlenmiş yuvarlak, zarif göğüslerim bile güzeldi. Buharlı banyoya adım attığımda yatak odasından gelen gürültüyü duydum. Quinton evdeydi.

"İşte başlıyoruz," diye mırıldandım.

"N'aber, J?" Quinton kaşlarını çatarak banyoya girdi. "Zamanında hazır olacak mısın?"

Başımı hafifçe salladım. İşte buradaydım, kığım çıplaktı ve kocamın bana sorabileceği tek soru hazır olup olmadığımды. Beş yıl önce olsa beni lavabonun üzerine yatırır, sayısız santimiyle kedimi doldururdu. Ama neden şaşırmıştım ki? Artık beni çekici bulmaya bile çalışmıyordu.

"Ne zaman gitmemiz gerektiğini biliyorum, Quinton." Öfkelen dim. "Bana koçluk yapmana ya da beni yönetmene gerçekten ihtiyacım yok. Rolümü biliyorum." Gözlerimi devirdim. "Hey, Google, yüzde yüz ses!" Küvete girerek bağırdım. Söyleyeceği hiçbir şeyi duymak istemiyordum.

"Hey, Google. Durdur!" Quinton bağırarak karşılık verdi. "Bağış kampanyasından önce tavrını düzeltmeni öneririm. Bunun üniversite ve atletizm programı için büyük bir potansiyeli var."

"Gerçekten mi, Q? Benimle öğrencilerinizden biriymişim gibi konuşmayı bırakmanızı öneririm. Ben lanet olası Başkan Yardımcısı ve Öğrenci İşleri Dekanıyım. Bu gece ne kadar para getirebileceğimizi herkesten iyi bilirim," diye bağırdım. "Merak etmeyin. Güzel, mükemmel, mutlu bir evliliği olan Dr. Jemma Holiday imajım dolapta asılı duruyor. Bu gece kesinlikle onu giyeceğim."

"Her neyse, J. Hazır ol yeter." Banyodan çıktı.

"Evet, her neyse." Dudaklarım titriyor, gözyaşlarımı engellemek için savaşıyordum. Quinton'la bir zamanlar sahip olduğumuz şey için ağlamaktan bıkmıştım. Onu sevdiğimi inkâr edemezdim.

Q. Kalbimde ona yer vermemem için çok fazla geçmişimiz vardı ama Quinton Holiday'i hiç sevmezdim. Sınırd a nefret ederdim.

Otuz dakika sonra banyomu bitirmiş, gül kokulu vanilya yağını cildime sürmek ve makyajıma başlamak için makyaj masasına tünemiştım. Quinton duşta durmuş, ısınmış fayansa yaslanmış, suyun başının üzerinden akmasına izin veriyordu. Koşu sezonuna stresli bir başlangıç yapmayı beklediğini biliyordum ama bitkin ve kederli görünüyordu.

Son birkaç haftadır her zamankinden daha sinirli ve hırçındı. Artık pek bir evliliğimiz olmamasına rağmen, aslında dostça ve hoşgörölü olduğumuz anlar vardı. Ona bir şeyler oluyordu ama bu konuda konuşmuyordu.

Quinton duştan çıktı ve buna itiraz edilemezdi; yirmi yıl sonra hâlâ çok seksiydi. O yeşil gözler eskiden büyülüydü, anında iç çamaşırlarımı ıslatıyor ve her emrine boyun eğmemi sağlıyordu. Şimdi o gözler o kadar çok acı ve zarar barındırıyordu ki, kendimi artık çok derin bakmazken buldum.

Quinton tüm çıplaklığıyla duştan çıktı. Aleti de bir sanat eseri idi. Lezzetli, dolgun damarlı, uzun bir alet. İtiraf etmeliyim ki, görkemli kütlesini kirletilmemiş vajinamda ilk kez kaydırıldığı andan beri onun tarafından sikmatize edilmişim. Bu ıslak duvarları süsleyen tek erkek. Quinton'ın cinsel tatmini hiçbir zaman sorun olmamıştı. Yıllar süren evlilikten sonra, diğer erkeklerde neyi kaçırdığımı hiç merak etmedim çünkü bana düzenli olarak müstehcen bir şekilde iyi bir penis gönderiyordu. Ama her şey bir anda değişebilirdi -ilişkiler, insanlar, koşullar. Yani daha önce ağzımı sulandıran ve her gece beni komaya sokan sayısız inç, artık arzulamadığım bir adama bağlı başka bir nesneydi.

Havluya sarınmış bir halde arkamdan yaklaştı ve makyaj aynasındaki yansımama dik dik baktı. Bir ömür gibi görünen ama sadece saniyeler içinde azalan bu bakışmayı sürdürürken fondötenimi sürmeye ara verdim. Bu, yeni normalimiz haline gelen rahatsız edici bir durağanlıktı. İkimiz de çoktan yok olmuş bir şeyden vazgeçmeye istekli değildik. Quinton ellerini çıplak omuzlarıma koydu ve hafifçe kıvrılmış saçlarımı öptü.

"Özür dilerim Jem," diye fısıldadı, uzaklaşmadan önce bir saniye daha baktı.

Sertçe yutkundum, gözlerimi hızla kırıştırdım, tüylerim diken diken oldu. Cinsel bir çekim hissettiğim için değil, sesinin yoğun, depresif tınısı tuhaf hissettirdiği için. Bu özür, önceki tartışmanın çözümünden daha derinlere akıyordu. Bir şeyler çok yanlıştı.

* * *

QUINTON ve ben Monroe Üniversitesi kampüsündeki Martin Luther King Jr. Etkinlik Merkezi'ne gittik. Balo salonu okul renkleri olan bordo ve altın rengiyle çok güzel bir şekilde dekore edilmişti. Her masayı taze sarı gül demetleri ve kaliteli porselenler süslüyordu. Beş yaşından sonra en iyi kıyafetlerini giymiş akademisyenler balo salonunda dolaşarak sessiz müzayede bağışları talep ettiler. Çeşitli öğrenci grupları girişimlerini tanıtırken, üniversitenin caz grubu beş yüz konuğu eğlendirdi. Masa başına on bin dolarlık fiyatla bile tüm biletler tükendi.

"Koç ve Dr. Holiday. İkiniz de her zamanki gibi harika görünüyorsunuz," dedi Başkan Dominic Whittaker şampanyasını yudumlamadan önce. Başkan Whittaker ellili yaşlarının sonlarındaydı ve eski bir futbolcu ve şimdi de son on yıldır üniversitenin lideri olarak üniversiteyle bir geçmişi vardı.

"Teşekkür ederim Başkan Whittaker," dedi Quinton elini sırtımın alt kısmına koyarak. "Güzel karın bu gece nerede?" diye sordu.

"Her zamanki gibi buralarda gevezelik ediyor ve harika davranıyor." Başkan Whittaker gereğinden çok daha yüksek sesle kıkırdadı.

Birkaç dakika sohbet ettikten sonra sohbet etmek istediğim başka yöneticiler olduğunu fark ettim. "Beyler bana müsaade ederseniz. Birkaç öğrencimle görüşeceğim," dedim. Quinton yanağıma bir öpücük kondurdu ve ben de harika bir performans sergileyerek bunu yerine getirdim.

Balo salonunda dolaştım, bağışçıları selamladım, öğrencilerle bağlantı kurdum ve sonunda Maxine'e giden yolu buldum.

"Kahretsin, Dr. Holiday," diye ciyaktı Maxi. "Çok güzel görünüyorsun, kardeşim." Birbirimize sarıldık.

Bordo payet ve saten tek omuzlu, diz hizasında, kıvrımlarımı en profesyonel şekilde saran kokteyl elbisemin içinde kendimi iyi hissediyordum. En sevdiğim Christian Louboutin metalik altın ayakkabılarımı giymiştim ve buklelerim sağ omzumun üzerinden ışıltılı altın bir tarak ve sallantılı küpelerle sallanıyordu.

"Teşekkür ederim, abla!" Gülümsedim. "Sen de oldukça seksi görünüyorsun." Maxi etrafında dönerek straplez siyah elbisesini gösterdi.

"Görüyorum ki bu gece maskeni iyi takmışsın. Seninle daha önce konuştuğumda, bu şeye gelmemene bir saniye kalmıştı," diye espri yaptı.

Maxi birçok kez evliliğimden bana danışmanlık yapmıştı. Ona kalsa Quinton'ı iki yıl önce terk ederdim.

"Kızım, şimdiden çok yoruldum ve daha yeni geldik. Ama bu şeyden ne kadar nefret etsem de, başka seçeneğim olmadığını biliyorsun." Gözlerimi devirdim. "Monroe Üniversitesi'nin tatilleri için değil." Alay ettim.

Ben ve Maxi ara sıra el sıkışıp yoldan geçenlerle selamlaşırken sohbet ediyor ve insanlar hakkında dedikodu yapıyorduk. Zilin sesi sohbetimizi böldü. Üniversite rektörü ve diğerleri, Quinton'ın hoş geldiniz demesiyle başlayan selamlama konuşmalarını yapmak üzereydiler. Sahte maskemi düzelttim çünkü onun iyi bir gösteri yapacağını ve benim de başroldeki kadın olarak sıraya girmem gerektiğini biliyordum.

"Bayanlar ve baylar. Onuncu Yıllık Başkanın Bağış Gecesine geldiğiniz için çok teşekkür ederiz. Bir kez daha, Monroe Şehri'nin en gözde biletiyiz." Quinton sahte bir şekilde kıkırdadı. "Beni tanımayanlar için söyleyeyim, ben Quinton Holiday, rekorlar kıran Monroe Üniversitesi erkek atletizm takımının baş koçuyum." Başta takımdaki öğrenciler olmak üzere kalabalık yüksek sesle alkışladı.

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim," dedi ve devam etmeden önce kalabalığı sakinleştirmek için kollarını hareket ettirdi. "Monroe Üniversitesi'nin kalbimde özel bir yeri var. On sekiz yaşımdan beri benim için ikinci bir ev oldu. Önce öğrenci ve atletizm takımının bir üyesi olarak, sonra yardımcı koç olarak ve şimdi de baş koç olarak. Monroe, hayat boyu sürecektir dostluklar edindiğim yer, ama daha da önemlisi, mezuniyet balosu kraliçesi, güzel eşim Dr. Jemma Holiday ile tanıştığım ve ona aşık olduğum yer." Sahnede ona katılmam için bana işaret etti. "Tatlım, gel de insanlara merhaba de."

Sahte gülümsemem ve yarışma dalgam tam olarak etkisini gösteriyordu.

Quinton elini sırtıma dayayarak konuşmasına devam etti. Soğukkanlılığımı korumak ve bu sahte köpek ve midilli gösterisine devam etmek için derin nefes aldım. Sahnede birkaç dakika geçirdikten sonra, vücudumda tanıdık bir his olan bir sıcaklık kıvılcımının hareket ettiğini hissettim. Antrasit gözler bana dikilmiş, seksi bakışlarıyla her hareketimi izliyordu. Onun dikkatli bakışlarından kaçındım, kızarmamak için boşuna çabaladım ama artık çok geçti.

Ofislerimiz farklı binalarda olduğu için son birkaç haftadır ondan uzak durmayı başarmıştım. Açıkçası, pozisyonum gereği onunla çeşitli toplantılarda karşılaşmam gerekecekti ama koridordaki kazara karşılaşmaları ya da personel salonundaki garip anları atlatmak istiyordum. Aramızdaki bu şey, her ne ise, Monroe Üniversitesi kampüsünde kesinlikle profesyonel kalmalıydı. Ancak saatler sonra, sanki hala New York'ta yaşıyormuş gibi devam eden IG diyalogundan keyif aldım.

York'a. Quinton konuşmasını bitirdi ve biz de sahne merdivenlerinden inerek ona doğru yürüdük.

"Dr. Holiday. Sizi tekrar görmek çok güzel." Dr. Ezekiel Green elindeki konyak kadehiyle yolumuzun üzerinde durmuş, son derece seksi görünüyordu. Siyah üzerine siyah özel kıyafeti uzun, kaslı vücudunu görkemli bir şekilde sarıyordu. *Vay be!*

"Dr. Green. Sizi de görmek güzel." Durakladım. "Koç Quinton Holiday'i hatırlarsınız," diye gergin bir şekilde yeniden takdim ettim. Ama ikisi aynı alanı doldururken neden gergindim ki? Ne yazık ki bu adamla hiçbir şey yapmamıştım.

"Sizi tekrar görmek güzel, Koç Holiday. Yakında bir atletizm yarışına katılmayı dört gözle bekliyorum." Ezekiel'in ışıltılı gülümsemesi kalçalarımın arasında hafif bir karıncalanma yarattı.

"Siz de, Dr. Green. Monroe Üniversitesi'ne tekrar hoş geldiniz. Bir sonraki yarışımızda sizi de aramızda görmek isteriz. Bir şeye ihtiyacınız olursa bize ulaşmaktan çekinmeyin," dedi Quinton. "Bana biraz müsaade edin. Tatlım, hemen döneceğim," dedi, aceleyle ayrılırken dikkati dağılmıştı.

Ezekiel'in kısılmış gözleri, kıvrıkcık saçlarımın tepesinden dört inçlik kırmızı popomun ucuna doğru yolculuk ederken beni süzdü.

"Kesinlikle göz kamaştırıcısın Jules. Pardon, bu ortamda Dr. Holiday demeliydim." Seksi bir şekilde gülümsedi. "Ama cidden, çok güzel görünüyorsun." Ezekiel çevrimiçi sohbetlerimiz sırasında bana Jules diye hitap ediyordu, ama cesur baritonunun bunu yüksek sesle söylediğini duymak merkezimde mutluluk verici bir kapana neden oldu.

"Teşekkür ederim. Sen de oldukça şıksın." Kızardım. Boğazımı temizleyerek, *"Yalanacak kadar iyi görünüyorsun,"* diye düşündüm. "Monroe Üniversitesi'nin ilk büyük etkinliğinden nasıl keyif alıyorsun?"

Başını salladı ve odaya göz gezdirdikten sonra şöyle dedi: "Bu harika bir manzara. Tüm bu parlak siyah beyinler tek bir yerde toplanmış. Eğer okul yılının geri kalanında dört gözle bekleyeceğim şey buysa, o zaman çok mutluyum."

"Evet, oldukça muhteşem. Peki ya senin geçişin? Monroe City, Büyük Elma'ya kıyasla nasıl?" Kıkırdadım, çikolata gözlerine bakmamaya çalışırken içkimden bir yudum aldım.

"Sessiz. Temiz." Kıkırdadı. "Ama haklıydın, burası farklı ama şu ana kadar çok iyi. Brooklyn'deki mahallem küçük bir kasaba gibiydi, bu yüzden Monroe ev gibi hissettiriyor. Sonunda bir yer bulduğum için minnettarım.

Bir gece daha otelde kal." Ezeziel güldü ve sağ gözünün altındaki en tuhaf yerdeki en şirin gamzesini ortaya çıkardı.

"Oh, bu harika. Şehrin hangi bölgesindesiniz?" Sorguladım çünkü bu IG DM'leri olarak bilinen güvenlik ağımızda konuştuğumuz bir konu değildi.

"Diamond Crest mahallesindeyim. Sanırım burası şehrin kuzey tarafı sayılır. Hâlâ şehri öğrenmeye çalışıyorum. Tanıdık geliyor mu?" diye sordu.

"Um, evet. Tam olarak nerede olduğunu biliyorum. Yetişkin hayatımın çoğunu Monroe'da geçirdiğimi hatırlıyor olmalısın." Gergin bir şekilde cevap verdim çünkü bir kez daha rahat edemeyeceğim kadar yakındı. Ben de Diamond Crest topluluğunda yaşıyordum.

Tıpkı o gece otelde yaptığımız gibi sorunsuz bir şekilde sohbete daldık. Son yirmi yılımı adadığım adamla konuşmak diş çekmek gibiyken, bu adamla iletişim kurmanın neden bu kadar zahmetsiz olduğunu anlayamıyordum. Quinton'la iletişim kurmak, anestezi olmadan ameliyatla yirmi yaş dişlerini çektirmek gibiydi. Her şey bir tartışmaydı. Bu ortamda Ezeziel ve ben özgürce kıkırdayabiliyorduk. Meslektaşık, değil mi? İnsanlar birbirimize girmemizi bekliyordu ama ben güvenli mesafemi korudum. Jamaika yemeği için malzeme istediği yerel markette yaşadığı deneyimi anlatırken garsondan bir kadeh şarap aldım.

"Aman Tanrım," diye kıkırdadım. "Bunu kesinlikle burada bulamazsın. Ama-"

"Affedersiniz. Siz Jemma Holiday misiniz?" Birdenbire bir kadın yaklaştı ve kahkahalarımı böldü. Kraliyet mavisi straplez bir elbise giymiş, saçlarını ipeksi bir şekilde düz kestirmişti. Kadın sık sık omzunun üzerinden bakarken endişeli ve sıkıntılı görünüyordu. Garip bir şekilde, belli belirsiz bir tanıdıklığı da vardı.

"Evet. Ben Dr. Holiday. Sizin için ne yapabilirim?" Gülümsedim ve Dr. Green'den uzaklaşarak dikkatimi ona yönelttim.

"Ben Bethany. Bethany Williamson," diye ağzından kaçırdı.

Donup kaldım. Nutkum tutuldu. Yerimden kıkırdayamadım. Bethany Williamson'ın kim olduğunu çok iyi biliyordum. Üniversitenin hastanesinde çalışıyordu ve Quinton'ın metresiydi. Telefon kayıtlarına göre Williamson, Quinton'ı sık sık arayan ve mesaj atan telefon numarasına ekli kişinin soyadıydı. Bu konuda ona yaklaştığımda, tabii ki yalan söyledi ve suçu aşık olduğu bir öğrenciye attı. Geçmişte bir öğrenci sapığı olmasına rağmen

bunun aynı durum olmadığını biliyordu. Bethany kocası olan yetişkin bir kadındı.

"Yüzündeki ifadeye bakılırsa, kim olduğumu bildiğine dair bir his var içimde," diye küstahça devam etti, sanki yan sürtük olmaktan gurur duyuyormuş gibi.

Ezekiel kısık gözlerle beni izliyor, altın gözbebeklerimi karartan kızıl ateşi fark ediyordu. Parmaklarımı sürekli esnetip yumruğumu kalçama vururken gergin bir şekilde dudaklarımı ısırıyordum. Söylediği tek bir kelimeyi bile duymadım. Tek bildiğim tehlikeli derecede şiddetli bir patlamanın eşiğinde olduğumdu.

"Quin artık aramalarımı kabul etmiyor ve bilmeniz gerektiğini düşündüm-"

Quinton hızla karısıyla metresinin arasına girerek, onun yaklaşmakta olan itirafını yarıda kesti. O güzel yeşil gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak gibiydi.

"Bethany, bunu yapma. Burada olmaz, şimdi olmaz," diye umutsuzca yalvardı Quinton, kelimeler sıkılmış dişlerinin arasından yavaşça dökülüyordu.

"Peki ne zaman Quinton? Numaramı engelledin ve vermemiz gereken bazı kararlar var," dedi sesini alçaltmaya çalışarak.

Quinton onun bileğini yakaladı ve bana bakarak sarsıldı. "Quin ve ben bir yılı aşkın süredir görüşüyoruz. Seni terk edeceğini söyledi. Birlikte olacağımızı söyledi ama şimdi hamileyim ve beni görmezden gelmek istiyor." Kahve rengi yüzünden bir damla gözyaşı süzülürken oflayıp pufladı. Quinton'ın bileğini sıkıca kavramasıyla mücadele etmeye devam etti. "Bunu yapmaya hakkın yok, Quinton. Bunu görmezden gelemezsin. Bu bebeği tek başıma büyütmemi bekliyor," diye bağırdı Bethany, öfkesini benimle Quinton arasında gidip gelerek.

Yoldan geçenler hızla tırmanan sahneyi gözlemlemek için hızlarını yavaşlattılar. Nefesim kesildi, kelimeler boğazımda düğümlendi, konuşamadım. Ciğerlerimdeki hava boşalmış, oksijen kaynağım tükenmişti. Nefes alamıyordum.

"Ne oluyor Bethany?" Quinton daha büyük bir olay yaratmamaya çalışarak dişlerini sıktı. "Bunu neden burada yapıyorsun? Arabana git. Bir dakika içinde orada olacağım," diye öfkeyle talimat verdi. Adam çıkışını hızlandırmak için onu hafifçe itince Bethany irkildi. Koşarak uzaklaşmadan önce gözyaşlarıyla dolu bakışlarını bana daktı. "Jemma, tatlım, lütfen gitme. Sorun çıkarmadan önce bunu düzeltmememe izin ver. Konuşmamız gerektiğini biliyorum. Hemen döneceğim. Bana gitmeyeceğine söz ver," diye tekrarladı. "Dr. Green, ona benim için göz kulak olur musunuz lütfen?" Ezekiel'e sordu ama suç mahallinden öfkeyle kaçmadan önce bir yanıt beklemedi.

Felç olmuştum. Uzuvarım çalışmıyor, onun hızlı yorumunu kafamda tekrarlarırken gözlerim aptala takılıp kalıyordu. *Onu doğru mu duymuştum? Az önce bebek mi dedi? Bu kadın kocamın bebeğini mi doğuruyor?* Oda karardı. Duvarlar sanki bir labirentin içinde yönümü şaşırmışım gibi dönüyordu. Şarap kadehi elimden kayarken bayılmak üzereydim. Ezeziel'in iri gövdesi düşmemi engelledi ve kadehi elimden alıp bir tepsiye koyarken garson tekrar yanımdan geçti. Geçici olarak yanımda durduğunu unutarak boş gözlerle ona baktım. Acı çeken yüzüm utançtan kızarmıştı.

Çılgılık atmak, kızgınlığımı haykırmak istedim ama telaffuz edebildiğim tek kelime "Zee" oldu. Ses tonumdaki çaresizlik ve azap göz ardı edilemezdi. Ezeziel'in tehditkâr yüz ifadesi aynı anda hem gazabı hem de kurtarıcıyı işaret ediyordu. Quinton'ın kıcını tekmelemesine iki saniye kala, beni kurtarmak isterken ikincisini seçti.

"Jules, seni buradan çıkarayım," diye fısıldadı kulağıma, titreyen bedenime doğru eğilip beni seyircilerden gizlerken. Neyse ki sadece küçük bir kalabalık oluşmuştu ama bu gerçek midemde kabaran aşağılanmayı bastırmadı. Hasta olacaktım. İri gözlerim ona dik dik baktı, öfkeyle başını salladı, hâlâ suskun, nutku tutulmuştu. Zombi gibi amaçsızca onu takip ederken, bir elini sırtımın küçük kısmına koydu ve beni binanın arka tarafına doğru yönlendirerek gizlice elimi tuttu. Arka planda Maxi'nin adımı fısıldayan sesini duydum ama konuşmadım. Tam anlamıyla bir şok halindeydim. Şaşkındım. Quinton'ın patavatsızlıkları hakkında bilgim vardı ama dikkatsizliği bambaşka bir konuydu. *Lanet olası bir bebek.*

"Jem. Jemma, bekle." Durakladım, Maxi'yi görmek için arkamı döndüm ama Ezeziel'in elinden kurtulamadım. "Neler oluyor? Az önce Quinton'ı dışarıda bir kadınla tartışırken gördüm," diye fısıldadı, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için omzunun üzerinden bakarak.

"Bethany. Hamile," diye mırıldandım duyulabilir, şiddetlenmiş bir nefes vererek. Maxi'nin gözleri irileşti. Daha fazla ayrıntıya gerek duymadı, ismi ve durumu hemen anladı.

Bethany'nin ilişkilerini ifşa etmesi sürpriz olmadı. Quinton'ın onunla bir ilişkisi olduğunu biliyordum ve ayrıca bir üniversite çalışanı olan Gavin Williamson ile evli olduğunu da biliyordum. Benim görevde olduğum süre boyunca peyzaj müdürüydü. Her nasılsa, kendimi onun asla bir sorun olmayacağına ikna etmişim çünkü onun da Quinton kadar kaybedecek şeyi vardı. Ama belli ki yanılmışım.

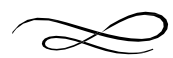
"Buradan gitmesi gerekiyor. Hemen şimdi," dedi Ezekiel ve dikkatini Maxi'ye yöneltti.

"Tamam, sen onu bir yere götürebilir misin, ben de buradaki işleri halledeyim?" Maxi sordu, kaşları endişeyle çatılmıştı. "Ben ikinizi de idare ederim. Dr. Green, lütfen beni daha sonra aramasını sağlayın."

Başını salladı. "Onunla ilgileneceğim. Sana söz veriyorum."

OceanofPDF.com

Dokuz

OceanofPDF.com

ZEKE

JEMMA, onu siyah Mercedes G-Class'ıma bindirdiğimden beri tek kelime etmemişti. Monroe sokaklarında gezinirken boş gözlerle camdan dışarı baktı. Ona defalarca aç olup olmadığını, eve gitmek isteyip istemediğini sordum ama o sadece başını hayır anlamında salladı. Başka ne yapacağımı bilemedim ve onu evime götürdüm. Kapılı sitenin siyah demir çitlerine yaklaşıp şifremi girdim. İki katlı kolonyal eve sadece bir hafta önce taşınmıştım, bu yüzden birkaç kutuyu gezmesi gerekecekti, ama bunun dışında ev hemen hemen bir araya getirilmişti. Garajı açmak için düğmeye bastım. Hâlâ sessizdi.

Kampüsten ayrıldığımızdan beri telefonu durmadan çalışıyordu. O serseri Quinton arayıp duruyor, Jemma da onun aramalarını reddediyordu. Bunu düzeltmek için ne söyleyeceğini düşündüğünü gerçekten merak ediyordum. Metresi hamileydi ve iş yerinde karısına bu saçmalıkla yaklaşmıştı. Bu iğrenç ötesiydi. Müdahale etmek bana düşmezdi ama Jemma'nın gözlerinde öldürücü bir ateş gördüğümde onu hemen oradan çıkarmalıydım. O Bethany denen hatun ününe değmezdi.

"Jemma," diye seslendim, dikkatini çekmeye çalışarak. "İçeri gelmek ister misin, yoksa seni eve götüreyim mi?"

"Bu iyi." Sonunda kapı koluna uzanarak konuştu.

"Hayır. Bekle. Ben hallederim." Kamyondan çıktım, onu almak için yolcu tarafına döndüm. O güzel yüz hâlâ uyuşmuş ve gözyaşlarıyla lekelenmişti. Evimin kapısını açtım ve içeri girmesi için işaret ettim. Şu an onun kışına bakmam için uygun bir zaman değildi ama kahretsin. Bu kadın çok iyiydi. Jemma'yla ilk tanıştığımda, ona olan ilgimi inkâr edemezdim.

cazibe. Onu istedim. Onu *istiyorum*. Ama o evli, mutsuz ama yine de evli.

O güzel gülümsemesi, mükemmel, akçaağaç şurubu rengindeki gözleri, kalın kalçaları ve biçimli kalçaları görmezden gelinemezdi ama güzel aklı beni tamamen sarhoş etmişti. O gece otelde, onunla oturduğum andan itibaren sohbetimiz zorlamasızdı. Uzun zamandır böyle bir duygu yaşamamıştım. Kelimenin tam anlamıyla Jemma'yı düşünmeden edemiyordum ama onu bir daha asla göremeyeceğimi anladığım için aklımdan çıkarmam gerekiyordu.

Başkan Whittaker arayıp görevi bana teklif ettiğini söylediğinde, en hafif tabiriyle şok oldum. Daha sonra diğer aday Dr. Brewer'a meme kanseri teşhisi konulduğunu öğrendim. Tamamen iyileşmesi için dua ettim ama hayatımın fırsatını yakaladığım ve *onu* görecek için bencilce şükrettim. Dr. Jemma Holiday beynimdeki her sinire sızmıştı. Ve şimdi burada, evimdeydi çünkü aptal kocası her şeyi berbat etmişti. *Lanet olsun. Başım belada.*

"Güzel bir evin var." Melodik fısıltısı sersemliğimi bozdu.

"Teşekkür ederim. Hâlâ yapmam gereken çok şey var ama kararımdan memnunum." Dört yatak odalı, üç buçuk banyolu kat planına göz gezdirdim. "Size içecek bir şeyler getireyim mi? Su, kahve, çay-"

"Votka," diye araya girdi. "Eğer varsa." O güzel gülümsemesiyle beni kutsadı.

Evet, dostum. Başım çok büyük belada, diye düşündüm, başımı sallayarak.

"Seni yakaladım." Duraksadım, büyük odadan mutfağa doğru yürüdüm. "Lütfen oturun. Rahatınıza bakın. Kendinizi evinizde hissedin."

Jemma'nın telefonu tekrar çaldı ve bu kez o cevap verdi.

"Hey, Shi. Nasıl gidiyor bebeğim?" Jemma rol icabı bile olsa hemen canlandı. Diğer uçtaki kızı olmalıydı. "Tamam. Dikkatli ol, Shiloh. Geldiğinde bana mesaj at, tamam mı? Seni seviyorum."

Jemma kömür grisi koltuğun kenarına oturdu ve ayakkabılarını çıkardı. Telefonu tekrar çaldığında derin bir nefes verdi. Bu kez cevap vermeyince arayanın Quinton olduğunu anladım. Adı ekranda her belirdiğinde yüzünde saf bir öfke ifadesi belirliyordu.

Cep telefonunun bir tuşuna basarken, "Beni aramayı kes," diye fısıldadığını duydum.

"Al bakalım." Ona yarısı Tito's ile dolu bir bardak, bir misket limonu ve bir buz topu uzattım. Kanepenin diğer ucuna tünedim, hafif adımlarla ilerliyordum. "Kızınız kaç yaşında?" diye sordum.

"On dokuz otuz dokuza gidiyor," diye kıkırdadı. "Shiloh kendini anne sanıyor. Sürekli beni kontrol ediyor." Jemma gülümsedi. Kızının onun gururu ve neşesi olduğu çok açıktı.

"Tamamen anlıyorum. Kızım Eriya on sekiz yaşına yeni girdi. Vitaminlerimi aldığımdan ve yeterince dinlendiğimden emin olmak için beni arıyor." Kızımı düşününce benzer bir sevinç duyarak kıkırdadım. "Yaya Ocak ayında Monroe'ya başlayacak."

"Oh, bu harika. Tebrikler." Telefonu kokteyl masasına çarpıp titrediğinde Jemma'nın sevinci anlıktı. Öfkeyle gelen mesajı okudu. Quinton mesajda her ne yazdıysa onu çok kızdırmıştı. Jemma özür bile dilemedi, benim önümde onu aradı.

Geçmişteki Zeke, o zenciye karısının benimle birlikte olduğunu ve ona hak ettiği gibi bakabileceğimi söylemekten çok memnun olurdu. Ama ben sakinleştim ve bir bardak Angel's Envy'yi yudumlarken sessizce değişimi izledim.

"Quinton, Shiloh'u arama. Arkadaşlarıyla dışarıda, bu yüzden onu bizim pisliğimize bulaştırma. Düzeltiyorum... senin saçmalıklarına!" Jemma bağırdı. Telefonda onun nerede olduğunu sorarak uluyan orospu kıcını duydum.

"Nerede olduğumu neden bilmek istiyorsun Quinton? Güvendeyim. Bilmen gereken tek şey bu." Durakladı. Bu kez dinlerken gözlerinin kenarlarından yaşlar süzülüyordu. "Oh, şimdi de bizim hakkımızda mı konuşmak istiyorsun? Sence de biraz geç değil mi? Sana inanamıyorum, Q." Her şeyi berbat eden kendisi olduğu halde telefonda bağırması delilikti. Tekrar yerini sorarken sıkılmış dişlerinin arasından, "Şu anda beni görmek istemezsin çünkü seni öldürebilirim. Bu saçmalık için seni boğabilirim." Jemma başını avucunun içine düşürdü. "Şu anda bunu yapamam. Bana sadece bir gece ver, Quinton. Lütfen. Bu boku sindirmem için sadece bir gece." Jemma aramayı sonlandırdı, sonra votkayı geri atıp bardağı boşalttı.

"Tuvaletinizi kullanabilir miyim?" Titriyor, ağlamamak ve çığlık atmamak için elinden geleni yapıyordu.

"Elbette," diyerek onu koridorun sonundaki misafir banyosuna yönlendirdim. İyi olduğundan emin olmak için kapının dışında bekledim. Karşı duvara yaslandığımda şiddetli hıçkırıkları duydum. Bu beni çok kızdırdı. Bu adam Jemma gibi bir kadınla ilişkisini tehlikeye atacak kadar aptal mıydı? Geçmişte kendi payıma düşen saçmalıkları yapmıştım ama bu seviyede bir saygısızlık yapmamıştım. Birkaç dakika sonra dışarı çıktı ve beni orada görünce şaşırdı. Çekici, kadifemsi pürüzsüz cildi gözyaşlarıyla lekelenmişti.

"Jemma, ne yapabilirim?" Gözyaşlarını nazikçe silmek için elindeki mendili alarak sordum. Ama onları yakaladığım anda daha fazlası serbest kaldı. Kahretsin, onu kollarıma almak istiyordum çünkü acısını dindirebileceğimden emindim. Onu okşamak, ona sahip olmak, Jemma'yı benim yapmak. İstedim ki... Başımı salladım, kafamdaki tuhaf aşk düşüncesini boşalttım.

Öfke, keder ve kalp kırıklığı gözlerinde parlayan alevlerde iç içe geçmişti. Bu duygulara fazlasıyla aşınaydım. Jemma karşımdaki loş koridorda duvara yaslandı ve yere yığıldı, dizlerini göğsüne bastırdı, elleriyle yüzünü kapatarak acısını gizlemeye çalıştı. Tonozlu tavanlarda yankılanan ve kalbimi tamamen parçalayan bir feryat kopardı.

İçgüdüsel olarak onu dikkatlice kucağıma aldım ve yüzünü boynuma yasladı. Yatak odama doğru ilerleyerek Jemma'yı yatağa yatırdım ve hala elinde sıkıca tuttuğu cep telefonunu çıkarıp komodinin üzerine koydum. Tek kelime etmedim, sadece ağlamasına izin verdim. Odanın karşısındaki şezlonga tünedim, kendimi onu yalnız bırakmaya ikna edemiyordum. Sessizlik, sessiz, kaynayan hıçkırıklar dışında her yeri işgal etti. En az yarım saat boyunca hareketsiz yattı, sürgülü kapılardan dışarı baktı.

"Hamile olduğumu öğrendiğimde hayatımın bittiğini düşündüm. Quinton ve ben çok genç ve naiftik. Kendimizi her şeyi yapabileceğimize inandırmıştık. Tüm şüphecilerin yanıldığını kanıtlayacaktık. Yirmi yaşından beri birinin karısı ve annesi oldum. Onlardan başka bir şey tanımadım... ondan. Evliliğim birkaç yıldır sallantıdaydı. Monroe'daki ailemizin şerefini korumak için bir iş ilişkisi. Gözyaşlarım Quinton için değil. Evliliğimin ölümünün yasını uzun zaman önce tuttum." Fısıltıyla konuşarak onun görkemli bedenine yaptığım sessiz incelemeyi bozdu. Ona doğru yürüdüm, o devam ederken yatağın ayak ucunda dinlendim.

"Ama Quinton'la bir anlaşmamız olduğunu sanıyordum. Söylenmemiş bir anlaşma ama beni bu şekilde incitmeyeceğine dair bir anlaşma. Arkadaşlığımızı yok etmeyecekti. Ama Quinton bana, ailemize ne yaptı? Bir daha asla arkadaş olamayız. Bundan asla tam olarak kurtulamayacağız." Jemma içini çekerek kızarmış yanaklarından bir nefes çekti. "Kulağa çılgınca gelse de, en çok acı veren şey bu. Aldatmak değil, hatta bir bebek bile değil. Ama en iyi arkadaşınız aynı zamanda hayat arkadaşınız olduğunda ve size ihanet ettiğinde? Teselli için kime koşarsınız? Beni dengeleyecek kimse yokken eksenim kontrolden çıkmış gibi hissediyorum. Sanki umutsuzca nefes almaya çalışıyorum ama..."

"Hava yok," diye ekledim.

Jemma bana bir ömür gibi görünen bir süre boyunca baktı. Umutsuzca onu öpmek istedim ama onun yerine örtüyle üzerini  rtt m. "Biraz dinlen, Jules. Bir şeye ihtiya ın olursa ben oturma odasında olacağım." O odadan siktir olup gitmem gerekiyordu.

Jemma'nın kederini gözlemlemek, kalbimin derinliklerinde gömülü kalmasını tercih ettiğim kendi anılarımı ortaya çıkardı. Eski e im Michelle ve ben benzer bir gençlik a kı ve tecrübeli kalp kırıklığı hikayesine sahiptik. Lisede tanışmı tık ve o zeki, güzel bir amigo kızdı. Bense zeki, haydut, yetenekli bir futbol oyuncusuydum. On yedi ya ında yetişkin kuzenlerimle sokaklarda ko tururken araba hırsızlığına suç ortağı olduğum için hakim karşısına  ıktım. Neyse ki yargıç siyah kı ıma merhamet etti çünkü o ve futbol ko um kardeşlik karde iydiler. Anlaşmaya göre ya liseyi askeri kampta bitirecektim ya da hapse girecektim. Aynı zamanda Michelle oğluma hamile olduğunu öğrendi. Bu beni çabucak toparladı. On dokuz yaşındayken evlenmiş ve bir ya ında bir çocuğa ebeveyn olmu tuk.

Hayat bir mücadeleydi, ama Michelle ve ben bir takımdık, ta ki olamayana kadar. Neredeyse on yedi yıllık evlilik ve iki çocuktan sonra, hiç sahip olmadığı şeyleri keşfetmek istediğine karar verdi. Yani ben onun ilk ve tek erkeği olduğumdan beri hiç sahip olmadığı bir siki... Ta ki ben olmayana kadar. Evlilikten önce ve evlilik sırasında kendi pisliğimi yapmı tım, bu yüzden onun ekstra pisliği ailemizi etkileyene kadar çok sinirlenemezdim. Geceleri geç yatıyor, çocukların etkinliklerini unutuyor, i e gitmiyordu; hatta hiç içmediği otu bile içmeye ba lamı tı. Evliliğimi kendimden çok çocuklarım için kurtarmak için yalvardım, bu yüzden terapiyi denedik. Karımın, en iyi arkadaşımın bana başka birine açık olduğunu söylediğini duyduğumda hissettiğim öfkeyi hala hatırlıyorum.

* * *

GECE YARISINI GE MI TI. İki saat geçmişti ve Jemma hâlâ yatak odamdaydı. Sonunda uykuya daldığını umuyordum ki koridorun karanlık derinliklerinden muhteşem, kıvrımlı bir siluet belirdi.

"Hey," diye fısıldadı.

"Hey," diye karşılık verdim. "Biraz uyudun mu?"

"Pek sayılmaz." Jemma durdu ve kayıtsızca odaya baktı. "Muhtemelen bir Uber çağırmalıyım. Eve ya da bir otele ya da Maxi's'e gitmeliyim. Bilmiyorum." İçini çekti, endişeyle kıpırdandı ve şiş yanağını çimdikledi. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye mızızlandı ve bu söz doğrudan sikime vurdu. Kanepedeki yerimden kalktım. Televizyonun parıltısı dışında ev zifiri karanlıktı. Onun güzel bedeninden birkaç santim uzakta durdum. Vanilya ve gül kokusu duyularımı ateşledi. Kahretsin, yüzünü kucaklamak ve parlayan yanaklarındaki tuzlu gözyaşı lekelerini öpmek istedim ama direndim.

"Jemma, saat neredeyse sabahın biri. Bu saatte Uber'e binmene izin verirsem nasıl bir adam olurum? Bu gece burada kalacaksın ve sabah nereye gitmen gerekiyorsa seni oraya götüreceğim." Hayır cevabını kabul etmiyordum. Bu pazarlığa açık değildi.

"Sanırım haklısın. Bir tişört ya da başka bir şey alabilir miyim? Bu elbise içinde uyumak için değildi." Hafifçe kıkırdadı ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı.

"Evet. Eminim bir şeyler bulabilirim." Yatak odama geri dönerken farkında olmadan elini elimde tuttum. Birkaç kutuyu karıştırdım, bir NYU tişörtü ve bir çift basketbol şortu buldum.

"Bu iyi mi? Yapabileceğimin en iyisi bu." Yüzümdeki sırıtma o an için biraz fazla şehvetliydi.

"Sorun değil. Teşekkür ederim, Ezekiel. Sana gerçekten minnettarım. Ve bu gece için özür dilerim. Seni kendi pisliğime bulaştırdığım için. Çok özür dilerim." Gözyaşları tekrar düşme tehlikesi geçirdi. Bu kez daha çok utançtan kaynaklanıyordu. Jemma'nın elleri titriyor, hayal kırıklığı içinde oflayıp puflayarak elbisesinin yan fermuarını açmaya çalışırken duyulabilir bir şekilde sinirleniyordu.

"Özür dilemene gerek yok." Başımı salladım, onu biraz yalnız bırakmak için uzaklaşmaya hazırlandım, ama titreyen uzuvları geri çekilmemi durdurdu. "Size yardım etmemin bir sakıncası var mı?" diye sordum.

Başıyla onayladı.

Onu kısa bir süredir tanıyor olmama rağmen, güçlü ve kuvvetli bir kadın olmasına rağmen kırılğan olduğunun farkındaydım. Telaşsızca odanın karşısına geçtim ve titreyen kolunu kaldırıp fermuara ulaşmamı sağlarken arkasında durdum. Çok küçüktü, bu yüzden iri ellerim manevra yapmamı zorlaştırdı, tıpkı parfümünün aromatik tuzlu kokusu gibi.

Fermuarı açtım, elbise bedeninden kurtulurken tek askı omzundan düştü. Tanrım, bana bakmak için başını çevirdiğinde pürüzsüz, hindistan cevizi rengindeki omzunu öpmek istedim. Ama arzumu bir kenara bıraktım.

Jemma arkasını döndü, düşmemesi için elbisenin önünü tutarak mükemmel olduğundan emin olduğum şeyi ortaya çıkardı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Büyük, güzel, şaşkın gözleri şehvetle bakarken, gözyaşlarımdan arta kalanları parmaklarımla uzaklaştırmaktan kendimi alamadım. İyi ve kötü, doğru ve yanlış arasındaki mücadele kafamın içinde oynayıyordu. Sağduyu geri çekilmem için çılgılık atarken, onun nemli, parıldayan gözleri beni güçsüz bıraktı. Uzun bacaklarım bir adım daha atarak aramızdaki mesafeyi kapattı.

Bir elimle tişörtü tutarken, bir parmağımı yüzünün kıvrımlarında, boynunda ve tüyleri diken diken olmuş göğsünde gezdirdim. Jemma'yı ellerinde sıkıca tuttuğu elbiseyi bırakması için cesaretlendirdim, böylece üstünü değiştirmesine yardım edebilecektim. Nefes alış veriş sığıdı. Göğsünün ritmik iniş çıkışları hipnotize ediciydi.

Güzel kıvrımlar gözlerimi şenlendirdi. Jemma kum saati figürüyle kalındı ve inkar edilemez derecede seksiydi. Elbiseyi kısmen sıyrarak siyah saten ve dantelli askısız tek parça zıbını ortaya çıkardı. Sütyen şeffaftı ve narin kumaşa karşı şişen elmas sertliğindeki meme uçlarını ortaya çıkarıyordu.

Alnından, burnundan, sağ yanağından, sonra da sol yanağından öptüm. Karşılıklı nefes alıp veriyorduk, dudaklarımız yakınlaşmakla tehdit ediyordu. Öne doğru eğildi ve gözlerini kapatarak rahat bir nefes verdi. Gözyaşlarıyla lekelenmiş dudaklarına en tatlı ve nazik öpücüğü kondurmadan önce şakaklarımız birleşti. İlk öpücüğümüz.

"Jules," diye nefes nefese mırıldandım, sesim bir sürtük gibi çıkıyordu ama umurunda değildi.

Masum bir öpücük, minik öpücüklerden oluşan bir bukete dönüştü. O kollarını uzatırken ellerim sırtının küçük kısmını okşadı, parmak uçları enseme masaj yaptı. Dillerimiz birleştiğinde, aylardır içimde kaynayan bir arzuyu gerçekleştiriyordum. Her gün özlemimi çektiğim tatlı dudakların tadına bakma fırsatı. Ağzını dilimle doldurdum, inlemelerinin ilerleyişine göre yavaşça kaydurdum ve okşadım. Elbisenin pullu kumaşı hızla dağıldı, ayaklarının dibinde birikti ve umutsuzca keşfetmek istediğim bir şehveti ortaya çıkardı. Bel boncukları belini süslüyor, en büyük, dolgun, mükemmel kıkına götürüyordu.

"Jemma, çekip gitmen gerekiyor... hemen şimdi." İki elimle saçlarını sıkıca kavradığımda sesim gırtlaktan geliyordu ve şiddetliydi. Yaladım, sonra derin nefes alırken boynunu öptüm, gözlerim tutkuyla tembelce aşağı indi. Ellerimi ceplerime sokarak onun etli bedeninden isteksizce çekildim. Amını yalamak için dizlerimin üzerine çökmekten kaçınmaya çalışarak birkaç adım geri çekildiğimde hareketsiz, sessiz ve güzel bir şekilde açıkta duruyordu. Jemma'nın vücuduna yapmak istediğim şey asi, doğal olmayan ve düpedüz iğrenç olacaktı. "Sana yapmak istediğim şeyler, Jules... Tanrım." Başımı iki yana salladım, içimden geçenlerin ses verdiğini fark etmemiştim. "Bana bir neden vermeye devam ediyorsun," dedim fısıldayarak.

Onun güvenliği için yarattığım boşluğu kapattı. "Ne için bir sebep?" Jemma fısıldayarak gömleğimin dikişini tuttu ve kaçma niyetimi engelledi.

Başparmağım alt dudaklarını okşarken dört parmağımı boynuna doladım. "Seni o zencinin elinden almak ve zihnine ve bedenine nasıl tapılması gerektiğini sana göstermek için. Tatmin olmak. Becerilmek." Durdum, cenneti tatması için onu genişçe açarken, içindeki boku nazikçe boğmaya susamıştım. "Takım elbisenin ve derecelerin seni kandırmasına izin verme. Seni becereceğim, Jemma. Ama... yapmamalıyız."

On

OceanofPDF.com

ZEKE

Bu kelimeleri ciğerlerimden **zorla** çıkardım çünkü kesinlikle yapmamız *gerektiğini* düşünüyordum ama onun pişmanlıklarının nedeni olmak istemiyordum. Jemma geri çekildi, benden hafifçe uzaklaşırken aramızdaki boşluk aniden açıldı. Reddedilme. Yüzündeki çökmüş ifade terk edilmişlik, yanlış kullanım... ihmal kokuyordu. Bir şeye ihtiyacı vardı ve ben umutsuzca onun donörü olmak, ona hayat vermek, her arzusunu yerine getirmek istiyordum. Jemma'yla zaten zihinsel bir bağım vardı ama bana bedenini hediye ederse bunu asla geri veremezdim.

Parmak uçlarım kalçalarına doğru inerken ellerim üç renkli bel boncuğunun üzerine kondu ve onu bana yaklaştırdı. "Jules, bana bak. Lütfen inan, seni istiyorum. *Hem de çok.*" Şakağımı yüzünün yan tarafına dayadım ve dudaklarına doğru fısıldadım. "Ama yapmamalıyız." Başımı bir o yana bir bu yana çevirirken belli belirsiz konuştum, ondan çok kendimi ikna etmeye çalışıyordum.

Jemma kendinden emin bir şekilde, "Ezekiel, yapmalıyız," diye geveledi. "Beni hiç rüyanda gördün mü?" diye sordu.

Başımı salladım, şakağım hâlâ onun parlak tenine yapıştı.

"Çünkü rüyalarımnda her şeyi *mahvediyorsun*. Bu yüzden yapmalıyız, çünkü benim zihnimde zaten yaptık," diye sözlerini tamamladı. "Hayatımda sadece bir kez pervasız ve asi olmak istiyorum. O yüzden Zeke, kesinlikle yapmalıyız," diye fısıldadı yüzümün kıvrımlarını okşayarak. "Yapabiliriz," diye inledi.

Bu kadın doğrudan gözlerimin içine bakarken beni şok etti, sonra dudaklarımı yumuşak, ıslak öpücüklerle selamladı. Dudaklarımı yaladım, Dr. Holiday'ın tadına bakmak için can atıyordum, "Ve bakacağız" diyerek inlemesine karşılık verdim.

Gri eşofmanımın üzerindeki şişkinlik giderek büyüdü. Aletim ağrıyordu, Jemma için zonkluyordu. Ama onun kremesi güzelliğinin sadece bir tadıyla tatmin olacaktım. Kumarbaz bir adam değildim ama amının şeker kaplı tatlı olduğuna bir milyon dolar bahse girerdim.

Jemma nefessiz kalmıştı, her öpücük ve dokunuşta nefes nefese kalıyordu. Bir elimle boynunu okşarken diğer elimle güzel kıcını yoğuruyordum. Boynuma sıkıca sarılırken inlemeleri daha da arttı. Sessiz gözyaşları hâlâ yüzünü lekeliyordu, o çalkantılı günün acısını çekerken bir yandan da zevk alıyordu. Vücudu gerildi. Jemma kafasının içindeydi. Fazla düşünüyordu. Ama beni sürekli daha yakına çekiyordu. Bunu istiyordu... Bunu arzuluyordu. Benim onu arzuladığım kadar onun da beni arzulaması için dua ettim.

İç çatışmasını ortadan kaldırmak için yanağını ısırdım, sonra kulağına yaklaştım ve fısıldadım: "İzin ver seninle ilgileneyim. O hayalleri gerçeğe dönüştürmeme izin ver. Sadece bu gece için. Lütfen." Onun ihtiyaçlarını geçici olarak karşılayacağımı bilsem bile yalvarmaktan gurur duymuyordum.

"Evet," diye onayladı.

"Sen çok güzelsin. Seninle tanıştığım ilk günden beri... güzelliğin eşsiz. Jemma Jule senin için mükemmel bir isimdi çünkü sen bir mücevhersin, değerli bir taş. Bu yüz, bu gözler, dudakların... Kahretsin, kadın." Ağzını yakaladım, ateşli dil darbelerine devam etmeden önce alt dudağını ısırdım.

Sanki doğum günümüş gibi onu yavaşça, mutlulukla vücut şekillendiriciden çıkardım. Kahretsin, o bir ödül, en büyük hediye ve ona karşı dikkatli olmalıydım. Onu yavaşça kral boy yatağına yatırdım. Ellerini nazikçe vücudunun üzerinde kavuşturmuş, göğüslerini gizliyordu. Enfesti ve ben onun her yerine erişmek istiyordum. Uyluklarının iç kısmına doğru öpücükler bırakarak mücevherinin tepesine ulaştım. Derin derin içime çekerek, burnumu pürüzsüz, çıplak merkezine doğru kaydurdum ve şekerli aromasından zevk aldım. Karnına doğru ilerledim, gövdesinin her santimine öpücükler serpiştirdim.

Müzik her zaman evimdeki surround ses hoparlörlerinden çalardı. Alicia Keys'in "Like You'll Never See Me Again" şarkısı odada bangır bangır çalıyordu. Sözler bu an için uygundu çünkü Jemma'ya kesinlikle son kezmiş gibi sarılacak ve öpecektim, çünkü muhtemelen öyleydi. Onu otel odamda bırakmak zorunda kaldığım anı hatırladım. Uzun dakikalar boyunca onun güzelliğini seyretmiş, uyurken yüzünü incelemiştim, çünkü bunun gerçekten de birlikte ilk ve son seferimiz olacağını düşünmüştüm. Bu anı onu sık sık ve derinden öpmeme neden oldu.

Jemma gergindi ama her istediğinin bu olup olmadığını sorduğumda durmamam için bana yalvardı. Titreyen elleri hâlâ göğüslerini okşuyordu. Ellerini itmeye çalıştım ama sıkı sıkı tutuyordu. Onu görmem gerekiyordu, her şeyini.

"Yara izlerim var. Göğüslerimde," diye fısıldayarak kekeledi. "Büyük, karanlık ve çirkinler." Utanç ve mahcubiyet görkemli yüzünü istila etmiş, vücudunu saran kollarını bırakmayı reddediyordu.

"Jules, bebeğim, her santimini görmek istiyorum çünkü mükemmel olduğunu biliyorum. Ama bu seni rahatsız ediyorsa durabiliriz." Çenesini kemirdim, sonra boynuna bir öpücük kondurdum.

Parmak uçlarını nazikçe geriye doğru sıyırıp göğsündeki tutuşu gevşettiğimde başını salladı.

"Seni bir göreyim güzelim," diye mırıldandım alçak sesle, neredeyse duyulmayacak şekilde.

"Beni hiç kimse böyle görmedi. Ondan başka bir erkek. Ben sadece Quinton'la birlikte oldum," diye itiraf etti, neredeyse utanarak.

Kahretsin. Şimdi o adamların eski karım için oynadığı rolü oynuyordum. Jemma'ya yeni bir deneyim sunuyor, ona hiç sahip olmadığı bir penisle tanıştıırıyordum.

"Sana zarar vermeyeceğim, Jemma. Söz veriyorum. Tutamayacağım sözler vermeyeceğimi söylemişim." Ve bunda ciddiymdim. Nedenini anlamıyordum ama bu kadına tamamen aşık olmuştum. Kazanılması imkânsız bir çıkmazda olduğumu biliyordum ama umurumda değildi. Sadece aklını endişelerinden uzaklaştırmak istiyordum. Sadece bir gece için bile olsa.

Jemma ellerini tamamen serbest bıraktı ve yapacağımı söylediğim şeyi yapmama izin verdi: onunla ilgilenmek. Ellerini çözdüm ve muhteşem yuvarlak göğüslerini sergiledim. Yara izleri ve her şeyiyle, tek kelimeyle büyüleyiciydi.

"Kahretsin, *haklıymışım*, mükemmelsin," diye mırıldandım, göğsünün tamamını içime çekmeden önce bir meme ucunu yaladım.

"Aaahh!" Jemma gürültülü bir şekilde inledi, sırtı bembeyaz çarşaftan aşağıya doğru eğildi. Amansız takibime devam ettim, diğer göğsüne de aynı ilgiyi gösterdim, bir öpücük daha kondurmadan önce boynunu dişledim. Öpücüklerinin açgözlülüğü ve inlemelerinin sertliği, bir süredir dokunulmadığını ya da tatmin edilmediğini açıkça ortaya koyuyordu. Elim amina gitti ve başparmağımı şişmiş ampulüne dayadım. O kadar hassas ve sırlıskılandı ki.

"Aaahh, sssss," diye tısladı Jemma.

Tanıdık aşıklar gibi öpüştük. Dillerimiz akraba ruhlar gibi iç içe geçmiş, ahenkli inlemelerimizin ritmiyle dans ediyordu. Parmaklarımı ıslak kıvrımlarına doğru kaydırmadan önce klitorisleriyle oynadım, şefkatle bir, sonra iki parmağımı ihtişamına daldırdım. Jemma'nın içi sıkı, yumuşak ve doygundu. Yapışkan pekmezi parmaklarımı ısıttı, ben de onun derinliğine hoş bir şekilde daldım ve g-noktasını gıdıkladım.

"Mmmm, Dr. Green," diye şarkı söyledi.

Kahretsin, bana Zeke demesi için ona baskı yaptım ama bu mahrem koşullar altında bana doktor demesi hoşuma gitti. Kıkırdadım, parmaklarımı acımasızca okyanusuna sokup çıkardım.

"Bana Zeke demen için ne yapmam gerekiyor?" Dudaklarına karşı fısıldadım.

Jemma sustu. Kendi dudaklarını ısırmadan önce dudaklarımın kenarını yaladı, çarşafı yumrukladı, müstehcen itişin tadını çıkarıyor gibi görünüyordu. Özü parmaklarımın etrafında kasıldı, boşalmak üzereydi ama benim başka planlarım vardı. Bir anda parmaklarımı çıkardım, ballı nektarından hiçbir iz bırakmadığımdan emin olmak için açgözlülükle yaladım. Dudaklarımı hızla onun çiçek açan açıklığıyla yüz yüze gelecek şekilde değiştirdim. Gördüğüm en güzel amdı. Suları pürüzsüz, dolgun, şişen etine karşı parlıyordu. Yavaş ve titiz bir tempoyla özel dudaklarının kıvrımlarını yavaş yavaş dilimle öptüm. Yalama, emme, höpürdetme, sakarin sularından daha fazla içme.

"Çok tatlısın." Merhamet göstermemeye devam ettim. Pervasızlık, peşimden koşmamın adıydı. Jemma kırılmanın eşiğindeydi - yüksek sesle inliyor, yatağa sert yumruklar atıyor, hayali bir boku, onu kurtaracak herhangi bir şeyi tutup uzanıyordu. Boş yere kaçmaya çalışıyordu ama kalçalarını ölümüne kavrayışım bunu neredeyse imkânsız kılıyordu.

"Lütfen," diye yalvardı.

"Lütfen ne, Jules?"

"Lütfen, Dr. Green," diye sızlandı.

"Bana ne istediğini söyle," dedim.

"Ezekiel. İstiyorum... kahretsin. Lütfen," diye bağırdı, yatağa doğru dönüp duruyordu, cümlesini tamamlayamıyordu.

"Lütfen ne?" Onun doymuş kıvrımlarına karşı mırıldandım. Uzun, yavaş hareketlerle, sütle ziyafet çeken bir kedi gibi tüm koca kıçlı amını tekrar tekrar yaladım.

"Eğer bana söylersen, söz veriyorum senin için bunu gerçekleştireceğim." Onun hazinesinin tadını çıkarmaya devam ettim. "Söyle bana, Jemma," diye emrettim.

"Ezekiel! Boşalmak istiyorum. Seni istiyorum!" Jemma gözlerinden yaşlar süzülürken çığlık attı.

"Benim için hazır olduğuna emin misin, güzelim?" Yüzünde şehvet uyandıran işkence ve tatmin ifadeleri belirirken alay ettim. "Söyle. Söyle bana, bebeğim." Parmaklarımı değiştirdim, işaret ve orta parmaklarım g-noktasını okşarken yüzük parmağımın kıcını delmesine izin verdim, ama klitorisini şişen dudaklarımdan asla bırakmadım.

Aklını kaçırdı, bir an için delirdi.

"Evet! Kahretsin. Hassiktir. Hassiktir. *Zeke!*" Jemma acımasız bir doruğa ulaştı, akıtılmış suları yüzüme karşı parlıyordu. Parmaklarımı tekrar yalayarak temizlerken inleyerek onun nefis tadına doyamadım. Doymak bilmiyordu ve açgözlü kıcım hâlâ onu arzuluyordu.

En seksi melodik iniltiyi çıkarırken nefes almakta zorlanıyordu. Sırtını yatağa yasladı, hâlâ artçı şokun etkisiyle kıvranıyordu. "Jules, bebeğim, iyi misin?" Ön kolunu öperek sordum, Titreyen bedeninin yanında dinlenirken nemli tenine masaj yapıyordum.

"Aman Tanrım, aman Tanrım," diye fısıldadı tekrar tekrar, saçlarını avuçlayarak. Gülümsedim, onun güzel zevkine hayranlıkla bakarken sikim şişti. Lanet dudağını ısırp koparmak üzereydi. "Mmhmm. Ben iyiyim." Nefes nefese kıkırdadı, tamamen doymuştu.

"Durmamı ister misin?" Durakladım, çenesini tutarak onu bana bakmaya zorladım. "Beni istiyor musun, Jules?" Başını salladı. "Evet mi hayır mı bebeğim?" İstedim.

"Evet," diye fısıldadı Jemma, parmaklarını ıslaklığıyla parlayan sakallarımda gezdirirken. Beni öptü, dudaklarımdaki kişisel özünü tadarken şeytani bir sırıtişla dudaklarını yaladı.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye mırıldanırken ağzımın kenarında hafif bir kıvrım belirdi. Yataktan kalktım, komodinin çekmecesinden bir prezervatif alırken eşofman altımı çıkardım. Jemma utangaç bir şekilde beni inceledi, dövme kaplı göğsüme ve karnıma baktı. Aletimi lateksle kaplayışımı izlerken gözleri dikkatle irileşti.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi, iyi doktor?" Şaka yaptım.

Başını salladı, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı.

Seksi bedenini boydan boyda öperek hayalini bozdum. En tuhaf yerleri öpmekten zevk alıyordum... ayağının üstünü, baldırını, sağ dizindeki yara izini. Etini keşfettim, lekeli ve lekesiz, hiçbir bölge ihmal edilmedi.

Jemma yara izleri konusunda utangaçtı, onları gizlemek için bilinçsizce yorganı çekiyordu. Sağ göğsünün altındaki kıvrımlı, dolgun yara izini ve sol göğsündeki çapa şeklindeki izi usulca öptüm ve yaladım. Jemma benim için mükemmel derecede kusurlu ve çok güzeldi. O yara izleri umurumda bile değildi. Vücudu benimle bütünleşirken başımın arkasını kucakladı ve yargısını gölgelemeye çalışan her şeyi reddetti.

Arayışım kararlı ve amaçlıydı. Hazinesinin her santimetrekaresini sabırla işgal etmeden önce aletimin mantarlaşmış başı amının dudaklarının kenarında duruyordu. Sertliğim yumuşak kıvrımlarından ve dolgun çıkıntılarından yavaşça süzülüyordu. Umutsuzca onu yutmak istiyordum, ama sıkı duvarlarının erkekliğimi sıkma şekli, vuruşlarımı telaşsız, kasıtlı ve metodik tuttum. Damlayan barajlarının içinde kaydım, bir dakika dinlendim, mücevherinin çevreme uyum sağlamasına izin verdim. Jemma çok rahat ve kızarmıştı. Kahretsin! Şimdi kığım çıldırmış ve delirmişti. Lanet olsun! Bu kadın benim sonum, ölümüm olacaktı.

"Kahretsin, Jules. Çok sıkısın. Tanrım, güzelim, çok iyi hissediyorsun," diye inledim, hâlâ salyangoz hızında hareket ediyordum, onun heyecan verici çekirdeğinin sıcaklığının tadını çıkarıyordum. Yeni doğmuş bir bebek gibi boynunun kıvrımlarına sokuldum.

"Ezekiel. Bu da ne böyle?" Jemma iki eliyle yüzünü tutarsızca kapattı ve şaşkınlıkla başını sallayarak "*Aman Tanrım*" diye mırıldandı. Sonra mırıldandı, "Çok iyi, çok iyi. Ssss, çok iyi."

Boynuna karşı gizlice gülümsedim. Jemma'nın ağzı bozuktu ve bu beni tahrik ediyordu. Bu yüksek eğitilmiş söz ustasını sözsüz bırakmak beni memnun ediyordu. Sonra gözyaşları döküldü ama bunların zevk mi yoksa pişmanlık gözyaşları mı olduğunu ayırt edemedim.

Tek damlayı parmaklarımla uzaklaştırdım ve takibime bir süreliğine ara verdim. Vereceği yanıtı korkuyordum ama sormak zorundaydım. "Neden ağlıyorsun? Durmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Hayır. Lütfen durma. Ben sadece... bu sadece..." Yüzünü kolumun kıvrımına yasladığında iniltisi bir sızlanmaya dönüştü. İsteksizce, aletimi yavaşça *onun* huzurundan çektim ve nemli tenine sıkıca sokuldum.

"Ne var, Jules?" Parmağımı çenesinin altına sokarak sordum, ortak bir bakış için çaresizdim. Kaşlarımı daha da kaldırarak cevap vermesini teşvik ettim.

"Sadece böyle olacağını hayal etmemiştim. Kendini bu kadar iyi hissetmeni," diye mırıldandı, adeta şarkı söylüyordu. Baştan çıkarıcı bir şekilde

Yüzümün kıvrımlarını okşadı, parmak uçlarını vücudumda gezdirdi. Mırıldandı, "Ben iyiyim. Ben iyiyim, Zeke. Söz veriyorum."

Kıçımı kavrayan Jemma, devasa bedenimi önceki pozisyonuna geri döndürdü. Beklenmedik molaya rağmen, sertleşmiş aletim hazırda bekliyordu. Tatlı, melodik sesi bana Zeke diye seslendiğinde bu sefer gülümsememi gizlemedim.

Jemma'nın küçük eli hassas erkekliğimi manipüle etti ve aletimi en yumuşak yere götürmeden önce gırtlaktan bir inlemeye neden oldu. Bu şey bir Venüs sinek kapanı gibiydi. Yağlı dış dudakları yavaşça beni sardı, ben sürekli girip çıktım, sonra kedicik kapandı ve kolanımı güçlü bir şekilde tuzağına düşürdü.

"Kahretsin, Dr. Holiday." Tısladım.

Jemma bacaklarını bileklerinden belime kilitledi ve kalçalarını bedenlerimizin ürettiği sessiz ritimle salladı. Boynumu okşayarak beni daha yakına, daha derine teşvik ederken, onun yukarı vuruşları benim aşağı vuruşlarımı selamlıyordu. Hızımı artırarak kalçalarından birini omzumun üzerinden geçirdim, ayak bileğini, baldırını öptüm, sonra dilimi dizindeki kıvrımın arasından geçirdim. Hazinesine karşı ahlaksızca vurup iterken her yerine dokunmayı arzuluyordum. Nemli bedenlerimiz en ilahi coşkuyla birbirine dolanmıştı.

"Zee. Zee," diye mırıldanarak tırnaklarını acı verici ama hoş bir şekilde etime geçirdi.

Zee, Zeke değil. Kahretsin! Bu sikimin seğirmesine neden oldu. O aptal zenciye veda etmek için de aramış olabilirdi çünkü bu bir paketti. Elimden gelse Jemma hiçbir yere gitmeyecekti.

"Jules, bebeğim, kahretsin. Aman Tanrım. Nefissin," diye inledim, yanaklarını parmak uçlarımın arasında enerjik bir şekilde tutarak bana bakmasını emrettim. Ben ağır bir şekilde mırıldanırken gözlerimiz ahlaksız bir çırpınıyla oyalandı, "O orospu çocuğu bu sulu, tatlı, sıkı kıçlı amcığı bırakmak için çıldırıyor."

Bu ifade Jemma'da bir şeyler uyandırdı. Sanki kanıtlaması gereken bir şeyler varmış gibiydi. Diğer bacağını da kaldırarak beni iki kalçamı da omuzlarıma koymaya zorladı. Yataktan NYU tişörtünü kaparak, kumaşı kıçımın etrafına gergin bir şekilde sardı ve iriliğimi okyanusunun kavernöz derinliklerine davet etti. Dolgun kalçalarının ritmik dansı, amının daralmasına ve sikimi daha da sıkı kavramasına neden oldu.

"Kahretsin, bebeğim. Sakın durma. Her ne sikimse, durma," diye mırıldandım. Dediğim gibi, iyi bir şey için yalvaracak kadar gururlu değildim.

Jemma'nın vücut dili bana onun da zirveye ulaştığını gösteriyordu. Dudakları dişlerinin arasına sıkışmış, gözleri başının arkasına kaymıştı, boşalıyordu... sert ve hızlı bir şekilde. Ve ben de isteyerek onu takip ediyordum.

"Zeke!"

"Jules!"

"Kahretsin, Zee, ben-"

"Kahretsin, Jem, ben-"

"Boşalıyorum!" Eşzamanlı zevkimizi birkaç seçkin küfür eşliğinde tatlı bir şekilde duyururken orgazm bizi şiddetle parçaladı.

Jemma tırnaklarını kel kafamın arkasına geçirdi. Nefes alıp verirken göğsünün inip kalkması giderek yavaşladı. Boyumdan uzun bedenimi kısa bir süreliğine onun boynuna sarılmış kalın ve minyon bedenine yasladım ama o bunu umursamıyor gibiydi, kalın bacaklarını gergin bir şekilde etrafıma sararak kaçmamı engelledi.

"Bir saniye kalkmama izin ver," dedim, nemli tenine minik öpücükler kondurarak. Boynumu bıraktı ve ben de prezervatifi atmak için yataktan kalktım. Banyoyu kullanırken sıcak suyu akıtarak ellerimi yıkadım, ardından bir havluyu buharı çıkana kadar ıslattım.

Kahretsin, yatak odasına girip onun pırıltılı tarçın teninin yanına çöktüğümde bacaklarım titriyordu. Rahatlamış görünüyordu, endişesi bir anlığına durmuştu. Sıcak havluyu nazikçe tenine koydum. Ben onu okşayıp kendinden geçişimizin kanıtlarını temizlerken sarsıldı ve inledi. Sonrasındaki ısıltının içinde kaybolup banyoya geri dönmeden önce mücevherinin tepesine yumuşak bir öpücük kondurdum.

İtiraf etmeliyim ki, banyonun eşliğinden bakarak onu süzdüm. Jemma o kadar güzeldi ki, özellikle de panjurların arasından sızan ay ışığı ile süslendiğinde. Cenin pozisyonunda kıvrılmıştı, tamamen çıplak ve tatmin olmuştu, iri ellerimin sıcaklığı onu kucaklayana kadar bir an uyukladı.

"Size bir soru sorabilir miyim?" Fısıltı tonunda bir sesle sordum. "Mmm-hmm," diye şarkı söyledi.

"Neden yazar oldun? Jules, Jemma'dan farklı bir kişiliğe sahip gibi görünüyor." Bana o kadar sokulurken parmaklarımla buklelerini okşadım ki aldığım nefesle verdiğim nefesi ayırt edemedim.

"Ben Jemma Jules Warren olarak doğdum. Bana her iki büyükannemin adı verilmiş. Anne tarafından büyükannem Jemma Mae, bir öğretmendi,

Babaannem Jules ya da biz ona JuJu derdik, bir gazeteciydi. Monroe'da kendi radyo programını sunan ilk siyah kadındı. İkisine de yakındım, bu yüzden sanırım mesleklerim onları onurlandırmaya devam etme yolum." Tırnağını göğsümdeki tüylerin üzerinde gezdirerek gülümsedi. Bu şey gerçekten yakın hissettirdi. Çok tanıdık.

"Bu çok güzel," dedim, onunla olan bu yakınlığın içinde kaybolmuştum. "Sana JuJu diyebilir miyim?" Kıkırdadım, o gülerken yanağının tepesini çimdikledim.

"Hayır, efendim." "Ama bana Jules demen hoşuma gidiyor" diye nefes nefese mırıldanana kadar şakalaşmamız bir anlık sessizliğe gömüldü.

Boynuma daha da sokulurken yüzünün köşelerinin tenime karşı bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim. Bu duyguya karşılık verdim çünkü bende sakinlik, soluklanma... buluyordu. Yakınlığımız iyi hissettiriyordu. Birinin karısı olamayacak kadar iyi. Kızımın başı çok büyük beladaydı. Allah kahretsin! Dr. Jemma Mutherfucking Holiday.

OceanofPDF.com

On bir

OceanofPDF.com

JEMMA

*Seni terk edeceğini **söyledi.** Bu bebeğe tek başıma bakmayacağım!*

Kim bilir ne kadar zamandır kocamla yatan ve kocamın bebeğine hamile olan bir kadının ağzından dökülen Tanrı'nın en korkunç sözlerinin yankısıyla uyandım. Gözlerimi sildim çünkü rüya görüyor olmalıydım, daha doğrusu korkunç derecede iğrenç bir kabus görüyordum. Yatak odam loştu. Sabahın erken saatlerindeki güneş, karartma perdeleriyle boy ölçüşemezdi. "Hmmm. Ne zamandan beri karartma perdelerim var?" diye mırıldandım. Siyah komodinin üzerindeki saate baktım, bangır bangır beyaz rakamlar sabah 6:42'yi gösteriyordu. Bir dakika, bu benim saatim ya da komodinim değildi. "Belki de hâlâ rüya görüyorumdur," diye mırıldandım usulca, hafifçe yer değiştirirken.

Kahretsin! Kalçalarımın arasındaki sızı çok gerçektir, tıpkı beni saran kaslı, kardeşlik kanca damgalı, bitter çikolata kollar gibi. Lanet yatak odamın yakınında bile değildim.

"Günaydın, güzelim. İyi misin?" Sabahın o hırıltılı, seksi sesi kulağıma çarptı. Gözlerim irileşti, çaresizce ve korkuyla bu şehvetli tını ile yüz arasında bağlantı kurmaya çalıştım. Lanet olası kediciğim kakao renkli yabancıya aşınaydı çünkü bas dolu tona anında ıslanarak karşılık verdi.

"Um, evet. Evet, iyiyim. İyiyim," diye gergin bir şekilde cevap verdim, hâlâ pencereye bakıyordum ve gerçekliğimle yüzleşmeyi reddediyordum. Sese bağlı dudaklar omzumu öptü. Ürperdim, titredim çünkü o dudakların günahkâr hatırası düpedüz lezzetliydi.

"Jemma. Bana bak," dedi ve iki parmağını çenemin altına koyarak beni yaklaşmaya teşvik etti. Döndüm ve en seksi, en rahatlatıcı antrasit gözlerle baktım.

"Benden kaçmaya çalışmıyorsun, değil mi?" Gülümsedi. "Bugün nereye gitmen gerekiyorsa seni oraya götüreceğime söz verdim."

"Kaçmıyorum." Durakladım, o lanet Colgate gülümsemesine hayran kaldım. "Hem beni eve nasıl bırakacaksın? Şoförüm sen olursan Quinton'a ne derim?" Sırıttım.

"Koç Holiday'e dün gece iyi vakit geçirdiğini söylersin. Birinin seninle hak ettiğın gibi ilgilendiğini." Ezeziel'in yontulmuş yüzü sertti. Şaka yok.

Ona ters ters baktım. Bal rengi gözbebeklerim yanmaya başladı. Neden bilmiyorum ama bu ifade içimde karışık duygular uyandırdı. Zeke haklıydı. Dün gece benimle ilgilenmiş, bedenimi daha önce hiç deneyimlemediğim yeni platolara ulaştırmıştı. Kendimi seksi, fiziksel olarak tatmin olmuş hissetmeyeli uzun zaman olmuştu... kahretsin, arzulanmıştım.

Quinton'la seks yapmayalı aylar, en az altı ay olmuştu. Vücudum artık ona tepki vermiyordu. Ne kadar muhteşem olsa da, kedicğim denediğı zamanlarda kesinlikle hiçbir şey hissetmiyordu. O da denemeyi bıraktı. Ama Kitty ve Dr. Ezeziel Green arasında neler oluyordu? Mırlıyor, kemiriyor, onun tadına bir kez daha bakmak için ağlıyordu. Vücudum çığlık atıyor ve kabul ettiğini haykırıyor, Ezeziel'in dün geceki dokunuşuna ve sayısız santimine karşılık olarak yüksek sesle ve net bir şekilde konuşuyordu.

"Mutfaktan bir şey ister misin?" diye sordu, hafifçe üzerime eğilerek.

Kahretsin, biraz daha votka. Bir mimoza, diye düşündüm. "Su, lütfen," diye mırıldandım.

Yataktan çıkmadan önce alnımı, sonra omzumu ve dizimi öptü. Dizime kondurulan bir öpücüğün ne kadar hoşuma gideceğini hiç bilemezdim.

Zeke tüm erkeklik ihtişamını sergileyerek duruyordu. Bu adamın aleti, Michelangelo'nun elleriyle yontulmuş, zamansız, değerli bir eserdi. Ezeziel'inki yakından ve kişisel olarak gördüğüm sadece ikinci sikti, tek kelimeyle muhteşemdi. Büyük boy bir Snickers gibi uzun ve kalındı. Tatlı ve tuzlu canavarın tadına bakmak istiyordum. Ama kafası bok gibiydi! Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Quinton'da değil, en iğrenç, en pis porno sitelerinde bile. Zeke daha da dikleştikçe, kafa açan bir gül gibi sevinçle çiçek açtı. Büyülü bir şeydi, dün gece gözlerimin önünde büyümüş ve kalınlaşmıştı.

Zeke gizlenme zahmetine katlanmadan odanın içinden geçip kapıdan çıktı ve ben buna kızmadım. Dün geceden pek bir şey hatırlamadığım için bir an etrafımı gözlemledim. Oturma odasına benzer yüksek tonozlu tavanlar, kontrast oluşturan açık gri püsküllü bir yatak başlığıyla kısmen kaplanmış kömür grisi vurgulu duvar. Belli ki okumayı s e v i y o r d u çünkü dün gece geçtiğim ofis "kitaplar" yazan kutularla doluydu. Benzer kutular yatak odasının duvarına da yığılmıştı. Komodininin üzerinde Ezeziel'in boyuna ve kakao tenine sahip yakışıklı bir genç adam ile babasının tüm yüzünü çalmış muhteşem bir genç kadının resmi duruyordu.

"Eriya ve EJ." Sert, bas dolu ses beni hayallerimden uyandırdı. "Üçüncü Ezeziel, ama biz ona EJ diyoruz, yirmi iki yaşında ve Yaya'mla birlikte beni deli ediyor." Kıkırdadı. Çocuklarından bahsederken gözlerinde beliren ışıltı sevimliydi... ve seksiydi.

Ben hâlâ yatağın üzerinde tünemişken elinde bir tepsiyle bana doğru yürüdü. Ezeziel, tepsiye kaşlarımı çatarak baktığımda şaşkınlığımı fark etti.

"Dün gece pek bir şey yemedin. Aç olabileceğini düşündüm."

Kızarmış bir simit, bir dilim krem peynir, çilek, muz ve üzüm, bir şişe su ile birlikte ahşap bir tepsiye dizilmişti.

"Teşekkür ederim." Neden bu kadar dikkatli olduğunu merak ederek kızardım. *Az önce kedinin üzerindeki örümcek ağlarını tek tek temizledi.* "Tuvaletinizi kullanmamın bir sakıncası var mı?" Alnımı avucumun içine gömdüm çünkü bu en aptalca soruydu.

"Elbette, Jemma." Kıkırdadı, hâlâ çıplaktı ve hâlâ çok iyiydi.

Vücudumu örtmek için battaniyeyi sıkıca kavradım. En yumuşak yerime santimlerce girdikten sonra alçakgönüllülüğüm biraz gecikmişti. Yüksek karyola iskeletinden yavaşça kayarken ayaklarım yere zar zor değdi. Telaşsızca etrafımda döndüm ve kendimi kalın, beyaz battaniyeye sarmaya devam ettim. Yatak başlığına yaslanmış, battaniye bir gelinliğin kuyruğu gibi arkamda sürüklenirken odanın içinde parmak uçlarımda ilerleyişimi izlerken maskaralıklarına gülüyordu.

Kapıyı kapatarak battaniyenin yere düşmesine izin verdim. Büyük aynaya baktığımda farklı görünüyordum. Kahretsin, farklı hissediyordum. Yara izleri bugün o kadar çirkin görünmüyordu ve kendimi tatmin olmuş hissediyordum; şaşırtıcı bir şekilde, bir gram bile suçluluk duygusu ruhumu işgal etmemişti.

Tuvalete oturdum, yine etrafımı sindirmeye çalıştım. Çok güzel bir evi vardı. Umutsuzca küvetinde yüzmek istiyordum ama bu

sadece çok fazla. Onun evinde biraz fazla rahattım. *Kıcını eve götürmelisin... ya da başka bir yere.*

Kendimi temizlemek için mendili kaptım ve kediciğim hâlâ dün geceki kadar sulu ve hassastı. Şok olmuştum, amımın Quinton'a en son ne zaman bu şekilde tepki verdiğini hatırlayamıyordum. Bir ara bende tıbbi bir sorun olduğunu düşünmeye başlamıştım ama belli ki kediciğim artık Quinton'ı önemsemeyi sevmiyordu.

Nefes verdim, gözlerimi kapadım, dün geceyi anımsadım. *Jules'u*. Bana Jules dediğinde çok tatlı ve doyumsuzdu. Ezeziel'in klitorisimi yalaması, kalın dilini doymuş deliğimin derinliklerine sokması... Tanrım. Ama başparmağıyla şişmiş klitorisime masaj yaparken, parmakları amımda ve götümdeyken Edward Scissorhands şeyini yaptığında, sanırım bir saniyeliğine kodlandım. Düz çizgi gibi. Ölmek üzereydim. Bu adam cinayet işliyordu. Otopsi raporunda, *büyük bir aletin yoğun ve şehvetli saldırısı sonucu öldüğüm* yazacaktı. Dr. Green iğrenç bir piç kurusu ve sanırım bundan hoşlanıyorum. Kahretsin! Başım belada.

Kendimi tekrar mumyaladım ve battaniyeye sarınarak banyodan çıktım. Ezeziel telefonuna odaklanmışken müstehzi bir gülümsemeyle bana baktı. Yanında bulunmamı isteyen parmağını kıvrıdığında kızardım ve endişeyle yanağımı çimdikledim. Neden itaat ettim ki?

"Gergin olma, güzelim." Seksi bir şekilde sırıttı. Sessizce ona doğru ilerledim ve yatağın kenarına oturduğu tarafa ulaştım... hala kıcı çıplaktı. *Aman Tanrım!* Battaniyeyi çekeştirerek kumaşı bedenimden gevşetirken beni bacaklarının arasına yerleşmem için yaklaştırdı. Okşayışının sıcaklığı hoş, rahatlatıcı... güvenli hissettiriyordu.

"Günaydın, Dr. Holiday. Nasıl uyudunuz?" diye sordu kıvrıcık saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırırken.

"Günaydın, Dr. Green. Oldukça iyi uyudum." Kızardım, tüylerim diken diken oldu.

Zeke burnumun ucunu, her iki yanağımı öptü, sonra dudaklarımın kıvrımını şehvetle yaladı. Nefesim kesildi ve amım zonklamaya başladı. Dudaklarımı yavaşça ayırdı, dilimi emdi, en müstehcen kaparinin içinde kıvrıldı. Sert ellerinden biri yüzümün kıvrımlarını kavrarken diğeri beni battanieden sıyırdı. İçgüdüsel olarak, göğüslerimi örtmek için ellerimi aceleyle hareket ettirdim, ama bu girişimim boşunaydı. Ellerimi nazikçe kavradı, başını şehvetle sallayarak bana yasak koydu.

"Sen mükemmelsin, Jemma. Benim için hiçbir şeyi maskeleyem zorunda değilsin." Sanki bir dahaki sefere olacaktı gibi kendinden emin bir şekilde bu sözleri söyledi.

Kıvrımlı fiziğime baktı, rahatlatıcı gözlerinde hayranlık vardı. Zeke bir elini vücudumda gezdirdi, şişmiş, maun rengi areolalarım, kaya gibi sert meme uçlarıma özellikle dikkat etti.

Nefesim kesildi. "Ezekiel."

"Durmamı istiyor musun?" diye sordu. Her zaman rızamı doğrulamasını takdir ediyordum ama aptal, ateşli kıcım onu reddetmemişti.

Evet demeliydim, lütfen dur. Duraklatmaya ihtiyacım vardı ama dördüncü bir serbest bırakmayı arzuluyordum, kahretsin, can atıyordum. İsteyerek, hevesle ona vücudum için izin verdim. Ve eğer bu güzel kışkık, çikolata kışkık, çiçek açan sık kışkık adam vermeye hazırsa, ben de almaya kesinlikle hazırdım.

"Hayır," diye nefes nefese onayladım.

Zeke yataktan kayarak doğrudan benim kişisel alanımda durdu. Vücutlarımız çarpıştı; aletin kabarıklığı vücuduma baskı yapıyordu. Kalplerimizin ritmi akraba bir birlik içinde çarpıyordu. Başımı omuzlarımdan arasından arkaya attım, duygularımı karıştıran ve büyüleyen bu güzel adama harikulade bir şekilde baktım.

Zeke beni şefkatle duvara yasladı, titreyen etimin her santimini yumuşakça öptü. Önümde diz çöktü, mücevherimin tepesini yalamadan önce göbeğimle oynadı. Sağ bacağımı omzuna atan Ezekiel, özel kıvrımlarımla oynamak ve okşamak için dilini düzleştirdi. Kahretsin! Peloton bacaklar için Tanrı'ya şükürler olsun çünkü tek bacağımın üzerinde dimdik duruyor ve onu içimde ağırlıyordum. Dili tahtıma girerken kıcımı avuçladı. Kıcımı sıkarken amımı emiyor, beni çılgına çeviriyordu.

"Zeke, kahretsin. Zee, lütfen." Ellerimi başına dayadım, devam etmesi için mi yoksa birinin beni bu nefis ve şehvetli saldırıdan kurtarması için mi yalvardığımdan emin değildim.

Titriyordum, gözlerimin kenarlarından yaşlar süzülüyordu. Bu bok çok iyi hissettirdi, beni feryat etmeye hazır hale getirdi. Çözülüyordum, kreşendoya ulaşıyordum. Ona beni nasıl hissettirdiğini anlatmak, göklere doğru gürültülü bir çığlık atmak istedim ama direndim, sevinç çığlıklarımı tuttum çünkü bu adam benim zevkim olmamalıydı. Beni en yükseklerle çıkarmamalıydı. Ben birinin karısıydım, lanet olsun.

"Aman Tanrım. Oh kahretsin." Yumuşakça nefes aldım.

Ezekiel ayağa kalktı ve beni yatağa götürdü. Beni bir bebek gibi kucaklarken gözyaşlarımı gizlemeye çalışarak aromatik boynunun rahatlığına gömüldüm. Prezervatif alıp almadığını bile hatırlamıyordum ama birden hazinem derinliklerine gömülmüş muazzam bir ağırlık hissettim.

"Aaah!" Hâlâ yüzümü saklayarak inledim. Quinton'dan başka birinin vücudumu tanımaya başladığına inanamıyordum. Bu sadece tek gecelik bir sevişme değildi. En azından bana öyle gelmiyordu. Vücutlarımız, pervanelerin ateşe çekilmesi gibi duygusal bir çekim içindeydi. Balın arıları gibi. Zeke vücudumu arzulu bir şekilde kucakladı ve okşadı, güzelliğim ve mükemmelliğimle ilgili hayranlık dolu duygular fısıldadı.

"Jules, sen çok güzelsin." Ama bana *Jules* diye seslenişinde farklı bir şey vardı, amımda şehvet dolu bir sele neden oluyordu. Baştan çıkarıcılığı yavaş, istikrarlı ama kaderli, garantili... ve ne yazık ki geçiciydi.

Ezekiel'in bedenimden ayrılacağı düşüncesiyle ürperdim, bu büyüleyici doruk noktasının hiç bitmemesi için özel olarak dua ettim. Duygularımın ve bu muhteşem aletin etkisiyle sessiz gözyaşları döktüm.

* * *

Güneş uyanmam için **çığlık attı**. Tek gözümü açarak gerindim, bu sefer etrafımı hemen fark ettim. Hâlâ Ezekiel'in evindeydim. Hâlâ onun yatağındaydım ama o yoktu. *Saat 11:21*. Umutsuzca gitmeye ihtiyacım vardı ama kaçış beni rehin tutuyordu. Gerçekliğimle yüzleşmek istemiyordum.

Sabahki simit kahvaltısı hâlâ komodinin üzerinde duruyordu. Bu sabah iştahımı başka şekillerde tatmin ettiği için açlıktan ölüyordum. Telefonumu elime almadan önce ağzıma bir üzüm attım. Quinton sabahtan beri arıyor ve mesaj atıyor, onu aramam için yalvarıyordu. Kıcı tehlikedeyken birdenbire bu kadar dikkatli olması komikti. Quinton aptal değildi. Şu anki durumuna bakılırsa, asla yeniden bir araya gelemeyeceğimizi biliyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu evlilikten ayrılmak için dua ediyor, bir işaret bekliyordum. Sanırım Tanrı, başka bir kadın yeterince büyük bir işaret olmadığından, kafama bir kadın ve bir bebekle vuracağını düşündü. Telefonum komodinin üzerinde titreyerek sersemliğimi bozdu.

"Hey, Maxi," diye fısıldadım.

"Heffa, hâlâ Dr. Green'le misin? Quinton bu sabah beni en az yirmi kez aradı çünkü senin burada olduğunu sanıyor," diye fısıldadı ama nedenini anlamamıştım.

"Biliyorum. Biliyorum. Onu aramak üzereyim. Beni bir saat içinde alabilir misin?" Rica ettim.

"Elbette yapabilirim. Ama kurnaz değilsin. Soruma cevap ver. Hâlâ o adamla birlikte misin?" Maxi araştırdı.

"Evet," dedim nazikçe.

"Kahretsin! Sürtük, yoldayım ve tüm iğrenç detaylara ihtiyacım var." Güldü.

"Neden paylaşacak kötü detaylar olduğunu düşünüyorsun, Max?" Sanki beni görebiliyormuş gibi gözlerimi devirdim.

"Çünkü kıcınızın sesi sakın ve boktan geliyor. Sanki doğru düzgün sikilmişsiniz gibi, hanımefendi." Maxi kıkırdadı. Sözler onun iğrenç ağzından çıktığı anda Ezekiel yatak odasına girdi ve beyaz basketbol şortuna bastırıldığı sikini salladı. Pürüzsüz, kakao renkli, çıplak göğsü boncuk boncuk terle parlıyordu. Yüce Tanrım.

"Maxi, gitmem gerek. Adresi sana mesaj atarım. Bir saat Maxi. Geç kalma," dedim ve dikkatimi ona çevirdim.

"Hey. Neden beni uyandırmadın?" Seksi bir şekilde sııttım. *Kes şunu, Jemma, bu adam seni tekrar duvara yapıştırmadan önce.*

"Uyuyan güzeli neden uyandırayım ki?" Gülümsedi. "Çok huzurlu bir şekilde dinleniyordun, seni rahatsız etmek istemedim. Bu yüzden hızlı bir koşuya çıktım."

"Yakında yakandan düşeceğim. Eminim bugün benimle ilgilenmekten başka yapacak daha iyi işlerin vardır," diye ağzımdan kaçırdım ve hemen pişman oldum.

Ezekiel bana tehlikeli bir şekilde baktı. "Benim için bir zevkti, Jemma. İstedığın kadar kalabilirsin."

Telefonum yine çaldı. Bu sefer arayan Quinton'dı. İçimi çektim, sinirlenmişim ama aramayı cevaplamak zorundaydım.

"Quinton, beni binlerce kez arayıp mesaj atman hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Sana güvende olduğumu söyledim. Eve gittiğimde sana haber veririm," dedim sakince. Tavrım onu şaşırtmış ve kızdırmıştı.

"Jemma, hangi cehennemdesin?" Quinton havladı ve telefonu bir an için kulağımdan çekmeme neden oldu. Sakinliğimi korudum. "Bütün gece sana mesaj attım ve aradım. Ve bilmediğim zamanlarda da aramaya devam edeceğim."

Karımın nerede olduğunu ya da oraya nasıl gittiğini." Telaş ve çaresizlik yüksek sesle dile getiriliyordu. "Maxi'lerde misin, Jemma?" Ürkütücü derecede sakindi.

"Şimdi de karın için mi endişeleniyorsun?" Güldüm ama hiç komik değildi. "Beni sorgulamaya ne kadar da cüret ediyorsun." Soruya cevap vermedim. Ezeziel önemsemediymiş gibi yaparak dolaptan banyoya doğru ilerledi.

"Eve geldiğinde, evde mi kalacaksın, J?" Quinton araştırdı.

"Gerçekten bilmiyorum, Quinton. Bir saat içinde orada olacağım. O zaman konuşuruz. Beni bir daha arama." Yüzüne çarpmak için eski tip bir ev telefonum olmasını dileyerek telefonu kapattım.

Ezeziel banyodan çıktı ama bana doğru bakmadı. "Hazır olduğunda ihtiyacın olan her şey banyoda. Aceleye gerek yok," dedi ve ben bir şey söyleyemeden hızla odadan çıktı.

Maxi'ye adresi ve kıyafet isteğini mesaj attım. Kokteyl elbisemle eve gidemezdim. Birkaç dakika sonra Ezeziel yatak odasına dönmemişti. Pelüş halının üzerinden sürünerek banyoya girdim ve bir dizi havlu ile yeni bir kalıp

Dove sabunu fark ettim. Ağzımı çalkaladım ve parmağımla bir havlu kullanarak geçici bir diş fırçası yaptım. Tangamı sıcak ve sabunlu suyla ovarken başımı sallayarak "Bu tam bir orospu boku" diye fısıldadım.

Hızlı bir duş aldım, ardından losyon sürdüm ve dün gece önerdiği tişört ve şortu giydim. Koridorda yavaş adımlarla ilerlerken Ezeziel'in kanepeye uzanmış, iPad'inde bir şeyler yazdığını fark ettim.

"Bunu kurutucuya koyabilir miyim?" Islak tangayı parmak uçlarımdan sarkıtırken utanarak sordum."

"Ya da burada bırakabilirsin?" Kıkırdadı.

"Ben ciddiym, Dr. Green." Yüzümün kızarması sözlerimle tamamen çelişiyordu. "Dr. Dupont birazdan beni almaya gelecek. Bana birkaç kıyafet getirecek," diye mırıldandım endişeyle.

"Anladığım kadarıyla formalitelere geri döndük. TAMAM." Başını sallarken dudaklarını büzdü, sonra iPad'i sehpanın üzerine koydu. Ellerini karnının üzerinde kavuşturarak aval aval bana baktı, sonra mutfağın yanındaki çamaşır odasını işaret etti. Giysiyi kurutucuya attım ve oturma odasına geri döndüm.

"Ezeziel, ben-"

"Açıklama yapmana gerek yok Jemma," diye araya girdi. "Biliyorduk... Bunun ne olduğunu biliyordum, bu yüzden herhangi bir açıklama yapmam aptallık olurdu.

beklentiler."

Ezekiel kapı zilini duyunca ayağa kalktı ve cevap vermeden önce yanıma geldi. Yanaklarımı avuçladı. "Umarım dün gece iyi vakit geçirmişsinizdir. Tek istediğim iyi olmanız Dr. Holiday." Dudaklarımı şefkatle öperken saçlarımın dağınık dallarını karıştırdı. "Tamam mı?" diye mırıldandı, bir kaşını kaldırarak. Başımı salladım. İsteksizce kapıyı açmak için uzaklaştı.

"Merhaba, Dr. Dupont. İçeri gelmek ister misiniz?" Maxi devasa gövdesinin etrafından dolanıp bana baktı. Başımı hafifçe sallayarak Maxi'ye kışını kaldırıp arabaya dönmesini işaret ettim. Onunla bir dakika yalnız kalmaya ihtiyacım vardı.

"Merhaba, Dr. Green. Hayır. Hayır, teşekkür ederim. Ben arabada bekleyeceğim," diye şarkı söylerken bir yandan da kocaman sırıtıyordu. "Bunlar Dr. Holiday için." Maxi ona bir çanta uzattı ve uzaklaşmak için döndü.

Kurutucudan tangamı aldım, sonra siyah bir tişört elbise, parmak arası terlik ve halka küpeler giydim. Aceleyle oturma odasına geri döndüğümde onu kanepenin koluna yerleşmiş, yontulmuş yüzünde bıkkın bir ifadeyle buldum.

"Ezekiel-"

"Jemma, yapma," diye araya girdi.

"Hayır. Lütfen bunu söylememe izin ver." Aradaki mesafeyi kapattım ve ellerimi onun ellerinde birleştirdim. "Açık olmak istiyorum. Aramızda olan hiçbir şeyden pişmanlık duymuyorum. Tamamen farkındaydım ve rıza gösterdim. Dürüst olmak gerekirse, dün geceki çılgın bebek ifşasından sonra bencilce istendiğimi hissetmeye ihtiyacım vardı." Omuz silktim, amaçladığımdan daha lakayt bir şekilde.

"Bu kadar mı? Tek istediğin bu muydu, Jemma? İstendiğini hissetmek. Bunu her yerde bulabilirdin," diye bağırdı bana ters ters bakarak.

Ezekiel açıkça sinirlenmiş bir şekilde elimden çekildi. Umursamaz görünmek istememiştim çünkü bu gerçekten hissettiklerimden çok uzaktı. Dürüst olmak gerekirse, tanıştığımız ilk günden beri bana istendiğimi ve arzuladığımı hissettirmişti.

"Zeke. Lütfen dur." Doğal vanilya kokusunu içime çekerek kaslı, kordonlu kolunu kavradım. "Seni istedim. Sana ihtiyacım vardı, Zee," diye gözyaşları içinde itiraf ettim. Kahretsin, bu adamı arzulamak istemiyordum ama arzuluyordum, hem de çaresizce.

"İşleri senin için zorlaştırmak istememiştim Jules. Ama seni ilk gördüğüm gece arzuladığımı inkâr edemem. Otel odamdaki o geceden beri ve iletişim kurmaya başladığımızdan beri her gece. Ama..." Sözlerini yarıda kesti ve bir elini başının arkasında gezdirirken nefes verdi.

"Ben evliyim," diye fısıldadım.

"Evet, belki biraz da kırılgan. Bana olan arzunuzun yaralı bir kalpten ilham almasını istemiyorum. Bir ribaund, bir pislik, hatta belki de bir intikam olduğumun tamamen farkındayım. Ama bu tekrar oynamak istediğim bir pozisyon değil," dedi sert bir şekilde.

"Zeke, öyle söylüyorsun ki-"

"Doğru mu? Kesin mi?" diye bitirdi.

Dudağımın kenarını ısırdım ve gözyaşlarımı bastırmak için hızla gözlerimi kırptım. Bu çok yoğundu. Ezeziel'le benim için her şeyin bu olduğu düşüncesi neden kalbimi biraz kırmıştı?

"Jemma, lütfen ağlama. Git işlerini hallet. Daha da iyisi, git kalbini sakinleştir." Elimi tuttu ve beni kapıya doğru çekti. Ezeziel sırtını ön kapıya yaslayarak bedenimi kendine çekti. Beni öyle sıkı, öyle tatlı kucakladı ki boynumu öpmeden önce kokumu içine çekti.

Elleri sırtımın ortasından aşağı indi, sonra popomu kavradı. Nazik yağmurlar ve sıkımlar, narin öpücüklerle birleştğinde gözlerime daha fazla yaş getirdi. O an çok samimi, çok şefkatli, çok... pervasızdı. Bir parmağımı yakışıklı yüzünün inceliklerinde gezdirdim. Dudaklarını sıyırdığımda gözlerini sımsıkı kapatarak parmak uçlarımı öptü. Aklımı kaçırmıştım. Bu adamın gitmesine izin vermek istemiyordum.

"Jules" diye inledi ve gözlerimizin yavaşça açılmasına neden oldu. Bir an için birbirimize çok uzun süre baktık çünkü kediciğim beşinci raunda kalmak istiyordu. "Jemma, evliliğinle ilgili ne karar verirsen ver, bu senin kararın olsun. Onun ne istediğine, ailenin ne istediğine ya da aramızda olanlara göre değil. Senin için en iyisi neyse onu yap. TAMAM MI? Bana bu sözü verebilir misin?" Başımı salladım. "Kelimelerinizi kullanın, Dr. Holiday," diye alay etti, yüzü kızarmıştı.

Burnumun ucunu öperek devam etti: "Eğer konuşmaya ihtiyacın olursa, bir arkadaşına ihtiyacın olursa, sadece yerini söyle, orada olacağım."

"Belli ki ben tam bir fahişeyim çünkü tüm bu olanlardan sonra numaran bile bende yok." Kıkırdadım.

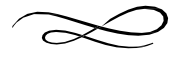
"Hayır, bu kesinlikle o değil. Telefonuna bak. Seni yakaladım."

Başımı salladım. "Tamam. Gününüzün geri kalanında iyi eğlenceler Dr. Green." Gülümsedim, ayrılmak istemiyordum ama gitmem gerekiyordu.

"Senin güzel kışın yatağında olmadan bu pek mümkün değil," dedi, sonra burnumun ucunu okşadı ve ardından göz kırptı. "Sonra görüşürüz, Dr. Holiday."

OceanofPDF.com

On iki

OceanofPDF.com

JEMMA

"BIITTCCHH! Evine gitmeden önce bana her şeyi anlatmak için on dakikan var. O adamla neredeyse aynı köşede yaşadığına inanamıyorum." Maxi, Ezeziel'in garaj yolundan çıkarken ciyakladı. "Jemma, ne oldu?"

"Bu uzun ve karmaşık bir hikâye."

"Peki, o zaman bu işi basitleştir ve yoğunlaştır," diye talepte bulundu.

"Zeke, Ezeziel, yani Dr. Green arabayla şehri dolaştı ve sonra beni evine getirdi çünkü başka nereye gideceğimi bilmiyordum. Şaşkınlık içindeydim." Pencereden dışarı baktım ve Bethany'nin sesinin kafamda yankılandığını duydum. "Çılgılık atmama, ağlamama ve sadece dinlenmeme izin verdi. O sadece benim için oradaydı, Max."

"Ve bu seks yapmanıza mı dönüştü?" Maxi'nin kaşları çatıldı.

"Çok mu yargılayıcı?" Gözlerimi devirdim. "Ve sen onun hayallerimizdeki tek gecelik ilişki olduğunu söylememiş miydin?"

"Seni yargılayacak son kişi benim, Jemma. Sanırım korkunç kışının serserilik yapacağını düşündüm." Maxi kıkırdadı.

"O zaman bana öyle bakmayı kes. Tamamen aklım başımdaydı. Ne yaptığımı çok iyi biliyordum," dedim kendimden emin bir şekilde, çünkü öyleydim. "Evine onunla yatmak niyetiyle mi gittim? Hayır. Pişman mıyım? Kesinlikle hayır."

"İntikam belki?" Maxi sorguladı.

"Hayır." Uzun bir süre durakladım. "Yenilenme. Kahretsin, serbest bırakma." Ezeziel'in ellerini, dilini... her şeyini hatırlayınca ürperdim. "O tam olarak ihtiyacım olduğunu bilmediğim şeydi."

"O kadar iyi, ha?" Güldü.

"Kızım!" Başımı koltuk başlığından kaldırıp ona baktım. "Çok iyiydi." Başımı geriye attım, kıs kıs güldüm. "Kendimi *Love Jones*'daki Nina gibi hissediyorum. Aleti az önce... benimle konuştu."

"Kızım, ne diyordu?" Ben ve Maxi yüksek sesle bağırarak, klasik siyah aşk filmini düşündük. "Hiç pişmanlığın var mı?" Maxi sordu.

"Hayır, hiç," dedim, hiç tereddüt etmeden başımı sallayarak.

"Kahretsin! İyi doktorun iyi bir aleti olduğunu biliyordum," diye açıkladı. "Bu ilk ve son sefer miydi, çünkü o adamın sana aval aval bakma şekli... Tanrım! Bu tek gecelik bir bakış değildi."

"O zaman ne tür bir şeydi Max?" Sırttım.

"*Senin gibi bir bakış istiyor*," diye kıkırdadı dilini dışarı çıkararak.

İçtenlikle gülerken başımı salladım. Evimin garaj yoluna girdiğimizde neşemiz çabucak dağıldı. Quinton, ona eve geldiğimi mesaj attığımdan beri verandada oturuyordu. Başını yumruklarına dayamış, gergin bir şekilde bacaklarını zıplatıyordu. Torunlarımızı sallayacağımızı umduğum salıncakta otururken ona baktım.

"Kalmamı mı istiyorsun?" Maxi fısıldayarak onu inceledi, küçümseme gözlerini delip geçti.

"Hayır. Ben iyiyim. Yine de bu gece senin evinde olacağım. Bu işi çözene kadar belki birkaç gece. Sorun olur mu?" Birbirimize baktık, gözlerim yaşardı. "Burada kalamam."

Maxi başıyla onayladı. "Benimle istediğin kadar kalabilirsin. Bunu biliyorsun." Ben arabadan inmeden önce elimi tuttuğunda bir gülümseme paylaştık ve sürpriz bir şekilde o da arabadan indi.

Quinton zıplayıp salıncaktan kalkarak bağırarak: "Gerçekten mi Maxi? Refakatçiye ihtiyacı yok." Quinton telaşla üç basamak aşağı inerek bize doğru yürüdü. "Ne yani, ona zarar vereceğimi mi düşünüyorsun? Sanki korunmaya ihtiyacı varmış gibi?"

"Senin maymun kışın onu yeterince incitti, Quinton. Onunla uğraşmaya devam edersen korunmaya ihtiyacı olan kişi *sen olacaksın!*" Maxi onu tutarken omzumun üzerinden bağırarak.

"Max. Dur. Ben iyiyim. Yola çıktığımda sana haber veririm," diye güvence verdim.

Bana sıkıca sarılmak için eğildi ve "İhtiyacın olursa beni ara" diye fısıldadı.

Başımı salladım.

Telefonum çaldığında, bu konuşmayı yapmaya hazır olmadığım için merdivenlerden yukarı çıktım. Arayan Quaron'du.

"N'aber, hanım evladı?" Ses tonum kasvetli ve bitkin bir haldeydi.

"Abla, bilmiyordum. Yemin ederim bilmiyordum. O aptal zencinin bir kaltağı hamile bıraktığına inanamıyorum!" Quaron bağırdı.

"Biliyorum. Bana söyleyeceğine inanıyorum. Seni kim aradı? Maxi mi?" Soruşturdum.

"Hayır. Q'nun salağı," dedi. "Dün gece aradı, bir sürtük gibi ağlıyordu, benden biraz sempati alacağını düşünüyordu. Ben de onu annesiyle babasını aramakla tehdit ettim. Quinton böyle yetiştirilmediğini biliyor."

"Vay be." Başımı sallayarak kıkırdadım. "Sanırım çaresizlik insana bunu yaptırıyor."

"Doğru! Onun aptal kıcıyla. Yola çıktım, Monroe'ya dönüyorum. Bir saat içinde orada olurum."

"Tamam. Muhtemelen Maxi'lerde olacağım. Dikkatli sür." O devam edemeden telefonu kapattım.

Eve Quinton'dan önce girdim. İçki içiyordu. Mutfak adasının üzerinde boş bir Hennessy şişesi duruyordu. *Oh, kesinlikle çaresiz*, diye düşündüm çünkü nadiren içerdi ve kesinlikle Hennessy içmezdi. Kollarımı kavuşturarak adaya yaslandım. Quinton'ın, normalde onun ihlallerinden biriyle karşılaştığımda yaptığım gibi küfretmemi, bağırıp çağırmamı ve ortalığı birbirine katmamı beklediğinden emindim. Ama ben sakın, sessiz, bıkkın ama yine de sakın kaldım. Odadaki gerilim çok ağırdı. Sağır edici, garip bir sessizlik tonozlu tavanlarda yankılanıyordu. Ne kadar süre orada durup Quinton'ı gözlemledim bilmiyorum, o çılgınca yerde volta atıyordu. Arka planında yıllar boyunca çekilmiş aile portrelerimizin görüntüleri yanıp sönüyordu.

"J, sıçtım batırdım," diye ağzından kaçırdı. "Böyle olmasını istememiştim. Jemma, seni asla incitmek istemediğime inanmak zorundasın. Her zaman sadece sen ve ben vardık... sadece J ve Q, hatırladın mı? Başka hiçbir kadın senin yerini alamaz. Sen ve Shiloh benim dünyamsınız. J, bebeğim, seni seviyorum." Dramatikliği neredeyse inandırıcı ama komikti.

Başımı arkaya atıp tavana baktım ve Quinton'ın aşk itirafı karşısında ciğerlerime dolan kahkahayı zapt edemedim. Hayatım kelimenin tam anlamıyla doksanlı yılların tüm siyah aşk filmlerinin kelimeleriyle yazılabilirdi. Kafamın içinde, *Boomerang*'daki klasik Halle Berry repliğini dramatik bir şekilde haykırıyordum. *"Aşk. Siz erkekler ne bilirsiniz ki*

Aşk hakkında mı? Dün gece seni eve a k getirmeliydi." Ama melodramatik bir yol izlememeye karar vererek yumu adım.

"O zaman tam olarak ne olmasını istiyordun Quinton?" Ellerimi arkamda kavu turmu , ona doğru yürürken ürkütücü bir şekilde hareketsizdim. "Korunmasız bir kadınla yattığında, bebek pek çok olasılıktan biridir. Sanırım kendini şanslı saymalısın, tabii açıklaman gereken bir cinsel yolla bulaşan hastalık yoksa?" G l msemem rahatsız ediciydi. Kahretsin, bu beni korkuttu. Neden bu kadar vurdumduymazdım?

"Ama beni sevdiğini söylemek, benim senin d nyan olduğumu söylemek; bu bir hakaret Quinton. Çünkü beni gerçekten sevseydin, ondan ve diğerlerinden uzakla ırdın." Nefes nefese kalması beni duraklattı. "Evet, Q. Bethany'nin tek olmadığını biliyorum. Ama eskiden olduğu gibi sadece J ve Q olsaydı, en başta o kaltağı çiğ çiğ sikmezdin. Düzeltiyorum. Rastgele orospuları sikmezdin, nokta." Ben aramızdaki mesafeyi kapatmaya devam ederken sessiz gözyaşları yüzümü lekeledi.

"Bu zamanı birbirimize karşı dürüst olmak için kullanalım. Beni sevdiğine inanıyorum... *Nostalji*. Geçmişten gelen bir a ka tutunuyorsun ama uzun zamandır bana açık değilsin."

Başını şiddetle salladı. "Jemma, bu doğru değil." Quinton bana sarıldı, boynumu öptü ve fısıltıyla tekrarladı, "Bu doğru değil. Seni çok seviyorum."

Duygusuzca elini bıraktım ve güzel yeşil gözlerini kaplayan sırları fark ettim. Ağlıyordu.

"En az dört yıldır bu bir ilişki değil, bir i  ortaklığı oldu. Monroe  niversitesi'nin m kemmел Holiday ailesiydik. Bir sahtek rlık. Bir gösteri. Aramızdaki ilişki zaten mesafeliydi ama ben hastalanınca daha da k t le ti."

Quinton sessizdi. Bana bakamıyordu. "İlk göğüs ameliyatımdan sonra senden benimle ilk kez sevi meni istediğim zamanı hatırlıyor musun Quinton?" Durakladım, aslında bir yanıt beklemiyordum ama daha fazla ağlamamak için boşuna bir çabaydı. "Bana bir mutantmı ım gibi bakmı tın. Yara izlerim seni iğrendirdi. Artık senin m kemmел, güzel, melek gibi Jemma'n değildim. Sanırım her şey o zaman ba ladı. Geç saatlere kadar süren geceler, erkek mağarandaki özel konuşmalar, ikinci telefon."

Quinton sonunda gözlerini kocaman açarak bana baktı. Söylediğim her şeyin doğru olduğunu biliyordu. İki yıl önce bana Fibrokistik Meme Hastalığı teşhisi kondu. Kelimenin tam anlamıyla bir gecede olmuş gibiydi. Bir gün, du tayken,

Sağ göğsümde küçük bir şişlik fark ettim. Bir hafta sonra, bir yumru üç büyük yumruya dönüştü ve beni dayanılmaz bir acıyla uykumdan uyandırdı. Haftalar süren ağırlı drenaj tüpleri, çeşitli testler ve çok sayıda mamogramdan sonra, Tanrı'ya şükür yumrular kanserli değildi, ancak ameliyatla alınmaları gerekti ve sağ göğsümde üç önemli yara izi ve ara sıra his bıraktılar. Altı ay sonra sol göğsümde iki kist daha ortaya çıktı ve aynı işlemlerden geçmem gerekti. Quinton doktor randevuları, ameliyat ve iyileşme sürecim boyunca bana destek oldu ancak iyileştiğimde ve kocamla tekrar yakın bir ilişki kurmaya hazır olduğumda beni istemedi.

"Özgüvenimin her parçasını kaybettim. Günlük güvensizlikler beni rahatsız ediyordu; görünüşüm, seni cinsel olarak tatmin etme yeteneğim hakkında kendime güveniyordum." Gözyaşlarım ağzımın kenarlarını tuzlayarak akarken başımı salladım. "Her gün kendimi suçluyordum." Onun güzel gözlerinin içine baktım. Hâlâ yeşilin en büyüleyici tonundaydılar ama artık o hayran olduğum ışıltıyı taşıyorlardı.

"J, çok üzgünüm. Sen her zaman gördüğüm en güzel kadın oldun. Kusursuzdun. Seni o yurt odasında gördüğüm ilk gün seni istediğimi biliyordum. Benim olmanı sağlamak için Betty Shabazz Hall'un tamamını boyayabilirdim. Sen mükemmel bir kombinasyondun; en iyi arkadaşım, kankam, ölüm kalım meselem ve sevgilim. Hastalandığında, doktorlar kanser olup olmadığını bilmediğinde, göğsünü kaybedip kaybetmeyeceğini bilmediğinde, bu bok beni korkuttu. Kontrolümü kaybettim, önümde ne olduğunu göremedim. Lütfen bana bunu nasıl düzelteceğimi söyle. Bunu düzeltmememe izin ver, Jemma." Quinton gözlerinde yaşlarla yalvardı. Bana doğru uzandı, ama ben onun dokunuşunu düşünerek geri çekildim.

"Quinton, yolda lanet bir bebeğin var. Bir bebek, Q!" Duygularımın ilk belirtisi olarak çılgılık attım.

Beni yakaladı ve bir an için kırıldım. Bir zamanlar beni güçsüz bırakan eller enseme okşadı. Bu his midemi bulandırdı. Agresif bir şekilde sarsılarak onu üzerimden ittim.

"Şu anda senden nefret ediyorum! İçimde asla tamir edemeyeceğim şeyleri kırdın. İlklerimin çoğunu çaldın. Asla geri alamayacağım birçok anımı. On dokuz yaşından beri seni koşulsuz sevdim ve ölüm bizi ayırana kadar da sevmek istedim. Bu kadar genç yaşta neleri kaçırdığımı hiç merak etmedim çünkü

İhtiyacım olan her şey sende vardı. Beni her zaman özgürce, acımasızca ve koşulsuz seveceğini düşünmüştüm. Ama yanılmışım Q."

Başı utanç içinde öne eğildi. Zorla çenesini kaldırdım, yüzüne sabit durarak bana bakmasını istedim, böylece neden olduğu her parçalanmış parçamı gözünde canlandırabilecekti.

"Sana kalbimle güvendiğim için kendimden utanıyorum Quinton. Sadece kocam olarak değil, arkadaşım olarak da senin için en iyisini düşündüğüm için bana yazıklar olsun. Seni her zaman gözlerim kapalı, nefesim kesilene kadar öptüğüm için bana yazıklar olsun. Seni yüceltmek için hararetle çalışırken Jemma'yı kaybettiğim için bana yazıklar olsun." Şiddetli feryat ciğerlerimden yükseldi ve boşluğu sefil kalp ağrısının cırtlak sesleriyle doldurdu.

"Yani, soruna cevap vereyim. Bu" -ben ve Quinton'ın arasını işaret ettim- "Onarılamaz, tedavi edilemez, umutsuz. Sadece J ve Q... bitti."

OceanofPDF.com

On üç

OceanofPDF.com

JEMMA

Gözlerimi ona diktiğimde tuttuğumu fark etmediğim nefesimi **bıraktım**. Yavaşça yatak odamıza doğru ilerlerken onun solgun yüzünü acı, pişmanlık ve korku kaplarken benimkini keder, iyimserlik ve kurtuluş aydınlatıyordu. Ortadan kaybolmam gerekiyordu. Hızla geri çekilmeliydim çünkü onun varlığını daha fazla hazmedemiyordum. Yatak odama girdiğimde, Ezeziel'in odasının düşünceleri beynimi işgal etti. Dilinin ve vücuduma şehvetle hükmeden ellerinin görüntüleri kontrolsüz bir ürpertiye ateşledi.

"Jemma." Quinton'ın acı dolu baritonu çantamı hazırlamak için acele etmeme neden oldu. Suçluluk duygusu aniden ruhuma girdi. İkiyüzlü müydüm? Quinton'ı davranışlarından dolayı suçluyor ama kendi davranışlarım için kendimi affediyordum.

"Jemma, bebeğim, gitmek zorunda değilsin. Ben başka bir odaya geçeceğim," dedi Quinton, peşimden gelmemi durdurmak için kolumdan tutarken.

Bebeğim, diye düşündüm, kuru bir kıkırdamayla. "Biliyor musun Quinton, bana en son ne zaman *bebek* dediğini hatırlamıyorum. Şimdi buradasın, bu sözcük dilinden kolaylıkla dökülüyor... ya da belki de sadece suçluluk duygusudur."

"J! Hadi ama. Lütfen, bebeğim-" diye yalvardı, ama ben aniden sözünü kestim. "Hayır. Hayır, teşekkür ederim. Burada duramam. Düşünmem gerek... nefes almalıyım, ve ben bunu burada yapamam. Evimiz artık benim için güvenli bir sığınak değil." O şezlonga yerleşip beni izlerken, ben odanın içinde koşturarak banyoya girdim ve banyo malzemelerimi topladım.

En az otuz dakika boyunca garip bir sessizlik içinde oyalandık. Odadaki tek yaşam belirtisi benim kalp atışlarımdı.

"Anneciğim. Babacığim. Neredesiniz çocuklar?" Shiloh'nun sesi oturma odasından seslendi. Kaşlarım panikle havaya kalkarken Quinton'a baktım.

Bu saçmalığı kızımızla hemen paylaşmamız gerekiyordu. Shiloh'ya hiç yalan söylemedim, şimdi de söylemeyecektim.

"Tak, tak," diye seslendi, çatlak yatak odasının kapısını iterek açtı. "Hey, hey. Burada ne yapıyorsunuz?" Shiloh tıpkı küçük bir kızken yaptığı gibi yatağın ucuna çöktü. "Anne, seyahate mi çıkıyorsun?" diye sordu, bavullarımı inceledikten sonra benimle Quinton'ın arasına baktı. Babasınıninkine benzeyen o güzel masum gözleri kalbimi kırdı. "Babacığım? Neyin var? Ağlıyor muydun?" Endişeyle araştırmaya devam etti.

Banyo eşiğinde hareketsiz durdum, elimde tuvalet çantam, Quinton'a bakarak konuşmasını bekledim. Konuşmuyordu ama bu kez onu kurtarmayı reddettim. Dakikalar süren sessizlik sanki bir ömür gibi geçti.

"Shi, bebeğim." Boğazındaki ağırlığı temizledi. "Annenle ben biraz ara vereceğiz. Halletmemiz gereken bazı yetişkinlik meselelerimiz var," dedi Quinton, odanın öbür ucuna, yatağın üzerinde ona katılmak için ilerleyerek.

"Ara mı? Neden? Bu da ne demek oluyor?" Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarptı.

"Annenin birkaç konuda kafasını toplamaya ihtiyacı var, tatlım. Bu sadece bir mola." İkna edici görünmeye çalışsa da yüz ifadem gerçeği ele veriyordu.

"Anne, babamı terk mi ediyorsun? Bunu neden yapasın ki?" Shiloh tükürdü, yeşil gözleri yaşlarla parlıyordu.

"Quinton!" Telaşlandım, kaşlarım öfkeyle çatılmıştı. "Ya ona bütün gerçeği anlatırsın ya da ben anlatırım." Gözlerimde yanan ateşten sıcak yaşlar kaçtı.

"Baba! Neler oluyor?" Shiloh bağırdı.

Quinton bana baktı ve kaşlarını kaldırdı, bir müttefik arıyordu. Ama yoktu. Bende yoktu. Derin bir nefes verdim, kollarımı kavuşturdum ve tamamen sessiz kaldım.

"Shi. Prenses." Sesi titriyordu. "Baban her şeyi berbat etti, bebeğim. Ben... Annene sadık kalmadım. Ve-" Shiloh konuştu ama elini kaldırdı. "Lütfen bitirmeme izin verin." İç çekti. "Uğraştığım kadın hamile ve çocuk benden olabilir."

Onun pis ağzından dökülen kelimeleri duymak midemi bulandırdı. Umutsuzca ortadan kaybolmak, arabama koşmak ve yoluma devam etmek istedim ama Shi'm için güçlü olmalıydım.

"Ne var? Bu bir şaka, değil mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu, nemli gözlerini kocaman açmış, Quinton'la benim aramda bakışıp duruyordu. "Baba, bunu neden yaptın? Anneme mi? Bana mı? Bize!" Shiloh hıçkırarak hıçkırarak ağladı ve babasının onu teselli etmeye çalışmasına engel oldu.

Nefes alamıyordum. Kızımın çektiği acı tüm kalbimi parçaladı. Biz, bu aile, Shiloh'nun dünyası olduğu kadar onun da bizim dünyamızdı. Quinton onu nasıl düşünmezdi? Nasıl bu kadar bencil olabilirdi? Bu kadar dikkatsiz. Ama bu düşüncelere daha fazla kafa yoramazdım. Her Siyah kadının, her Siyah annenin eşinin ve çocuklarının iyiliği için yapması gerekeni yapmalıydım. Geçici olarak Quinton'ın müttefiki olmak ve küçük kızımı teselli etmek için endişelerimi arka plana attım. Onunla hayatta başka hiçbir konuda anlaşmasak da kızımızı ne pahasına olursa olsun sevip koruyacağımız konusunda anlaşmıştık. Her ne kadar on dokuz yaşında ve yetişkinliğe adım atıyor olsa da, bu çetin dönem boyunca etkili bir şekilde birlikte ebeveynlik yapmamız gerekecekti. Bu hesaplaşma sırasında hepimizin rehberliğe ihtiyacı olacaktı, ama özellikle Shiloh'un. Yatakta onlara katıldım ve ben saçlarını okşarken o da koynuma girdi.

"Shi, insanlar her zaman hata yapar. Ben mükemmel değilim. Baban da mükemmel değil. Ama o hala senin baban ve seni çok seviyor. Benim onunla olan ilişkim seninkini belirlemez. TAMAM MI?" At kuyruğundan dökülen gevşek bukleleri okşayarak ona güvence verdim.

"Bunun ne kadar utanç verici olduğu hakkında bir fikrin var mı? Ne kadar sorumsuzca?" İnançsızlıkla başını salladı.

"Shi, bebeğim, çok üzgünüm. Bunu düzelteceğiz. Bunu düzelteceğim." Quinton onun elini tutarak gitmesini engelledi. Shiloh babasına ters ters baktı, sonra bana döndü.

"Siz boşanıyor musunuz?" Shiloh sordu. "Evet," dedim kesin bir ifadeyle.

"Hayır," diye açıkladı Quinton.

Seslerimiz uyum içinde çınılıyordu ama sözlerimiz uyumsuzluk içindeydi.

"Henüz hiçbir şeye karar verilmedi, Shiloh. Annen ve benim konuşacak çok şeyimiz var.

Bu biraz zaman alacak." Quinton onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Sanki karar verici kendisiymiş gibi konuştu. Kararımı vermiştim. Koç ve Dr. Holiday'in saltanatı sona ermişti. İnsanların ne diyeceği umurumda bile değildi. Utanır mıydım? Utanır mıydım? Evet. Ama umurumda mıydı? Hayır. Özbakımım ve özdeğerim benim için en değerli şeylerdi. Bu sahte balonun içinde yaşamaya devam edemezdim. Özgürlüğümü, kurtuluşumu, lanet huzurumu istiyordum.

"Şu anda bunu yapamam. Yurda geri dönüyorum. Baba, lütfen beni binlerce kez arama. Konuşacağımıza söz veriyorum ama şimdi olmaz. Şu anda sana bakamıyorum bile." Shiloh gözyaşlarını silerek yataktan kalktı. "Anne, nereye gidiyorsun? İyi olacak mısın?" Önümde diz çöktü ve başını şefkatle kucağıma koydu.

Quinton odada volta atıyor, beni ve Shiloh'yu izliyordu. En sevdiği iki kızın kalplerinin kırık olduğu görüntüsü Quinton'ı öldürüyordu. Yüzünden keder okunuyordu.

"Maxi Teyze'ye gidiyorum. Ben ve babam her şeyi çözene kadar orada olacağım, tamam mı?" Başının üstünü öptüm. "Shiloh, bana bak. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum." Sesim titreyerek mırıldandım çünkü belki de kızıma ilk kez yalan söylüyordum. Gerçekten de bunu nasıl atlatacağımızı bilmiyordum.

* * *

QUINTON valizimi arabamın bagajına koyarken kalmam için **yalvardı**. Ağlıyordu, gerçekten hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Bu adamın sadece iki kez ağladığını görmüştüm, o da Shiloh doğduğunda ve bir yarışta aşıl tendonunu yırttığında. Sanırım dünyanın gözlerinizin önünde parçalandığını gördüğünüzde ve azmettirici siz olduğunuzda, gözyaşları kaçınılmaz oluyor.

Quinton'a veda ettiğimde, hayatımın son yirmi yılına da veda etmiş oluyordum. Bir daha asla yağmurlu bir gecede onunla güneş odasında dans edemeyeceğimi, Shiloh'la arka bahçede koşmasını izleyemeyeceğimi, Shi uyuyamadığında prenses yatağında ona sarılamayacağımı, tasarladığım mutfakta yemek yapamayacağımı ya da çalışma odamda başka bir kitap yazamayacağımı biliyordum. Bu kalbimi kırdı. Sessiz gözyaşları döktüm çünkü ses çıkarmanın acısı dayanılmazdı.

Saat yediyi biraz geçe Maxi'nin garaj yoluna girdim. Quaron'un arabası çoktan oraya park etmişti. Valizimi bagajdan çıkarırken, seksen yıllık yenilenmiş evin ön kapısının gıcırdayarak açıldığını duydum. O ve Quaron kapının girişinde kollarını açmış duruyorlardı. Onlara yaklaşırken dudaklarım titredi. Eşiğe ulaştığımda çantamı bıraktım ve onlar beni yavaşça eve sokarken feryat ettim, tamamen çöktüm. Kanepeye yan yana tünedik, ben Quaron'un omzuna yaslandım.

Kutular dolusu mendil, en sevdiğim kırmızı şarap şişeleri, çilekli cheesecake ve televizyonda çalan *Altın Kızlar*'ı izlerken kızlarım benim için gerçekten çok iyi şeyler yaptı. Uzun bir gece için hazırlanmıştık.

"Jemma, her şey yoluna girecek. Her şeyi çözeceksin." Quaron omzumu okşadı.

"Öyle mi, Roni? En iyi arkadaşımı kaybettim. Bir eş olarak kimliğim yok oldu. Yirmi yaşımdan beri birinin karısıyım. Şimdi ne yapmam gerekiyor?" Cevap almak için kız kardeşlerimin arasına baktım.

Maxi, "Bir ayağını diğerinin önüne koyman ve sadece yaşamam gerekiyor, Jemma," dedi. "Kim olduğunu bul. Özgür, spontane ol. Ne istiyorsan onu yap," diye haykırdı ağlamaklı bir gülümsemeyle.

"Abla, bir işaret için dua ettin, işte burada. Şimdi bu konuda ne yapacaksın? Somurtacak, depresyona girecek ve umutsuzluğa mı kapılacaksın? Hayır, hanımefendi. Siz lanet olası Dr. Jemma Warren Holiday'siniz. Dünya senin olsun, yuh," diye açıkça alay etti Quaron.

Melodramatik anlara bayıldığımı bildikleri için kahkahalarla güldük. Maxi üç kadeh kırmızı şarap doldurdu ve biz kanepede birbirimize sokulduk. Ağlamam kesilene kadar benimle birlikte sessizce tünediler. Dudaklarımdan hava üfledim ve yankılanan bir nefes verdim.

"Teşekkür ederim. Hepinizi seviyorum." İçimi çektim.

"Biz de seni seviyoruz bebeğim," dedi Maxi, ikisi de beni son bir kez sıkarken.

"Şimdi birkaç saat ağladığına ve bunu aradan çıkardığımıza göre..." Quaron hiddetle araya girdi. "Söylesene, nasıl oldu da iyi doktor seni kaptan kurtarıp gibi alıp götürdü ve profesyonelce sikti?" Parmaklarını üç kez şıklattı.

"Bilmek istediğim şey, nasıl oluyor da hayatında sadece iki penisin oldu ve ikisi de hayatındaki en iyi penisler oldu?" Maxi sorusunda ciddiydi.

"Ew! O siklerden biri benim aptal kardeşim. Bunun hakkında konuşmasak olmaz mı?" Quaron'un bariz tiksintisine kıkırdadık.

"Ciddiyim Jemma, detayları paylaşmak zorunda değilsin ama sana doğru olanı yaptı mı?" Maxi sordu.

"Hayır, kaltak. Tüm iğrenç detayları istiyorum," diye bağırdı Roni.

Kahkahalarımı kontrol edemeyerek başımı salladım. "Şöyle diyelim, iyi doktor vücudumda kıyameti kopardı. Duyguları tetikledi

içimde aylardır uykuda olan bir şey var." Gözle görülür bir şekilde titredim, hatırladım

Onu.

"Peki ya yara izleri? Sen... o nasıl yaptı?" Maxi, göğüslerimle ilgili öz-bilincimi bildiği için endişeyle sordu.

Sözlerini düşünerek durakladım. *Çok güzelsin, Jules.* "Onların... mükemmel olduğunu düşünüyordu," dedim nefes nefese, küçük bir gülümseme ağzımın kenarlarını kıvrırken.

"Tamam! Başka bir randevu ayarladınız mı, yoksa iyi doktor ev ziyaretleri mi yapacak?" Maxi ciyakladı. Abartılı ses tonu karşısında başımı salladım.

"Evet, çünkü Dr. Green bir kutu Pringles gibi," diye kendinden emin bir şekilde geveledi Quaron. Ben ve Maxi şaşkınlıkla kaşlarımızı çattık, sonra o devam etti. "Bir kere *patladın* mı, eğlence *bitmez*."

Maxi'nin kucağına düştüm. Mutlu gözyaşlarım kızarmış yanaklarımdan aşağı aktı. Onun çılgın kışına çok güldüm.

Nefesimi topladıktan sonra, "Hayır. Dr. Ezekiel Green bir uyuşturucu. Hem de en kötüsünden. Kıçım tamamen bağımlı olurdu. Her sabah delirmiş gibi uyanır, bir sonraki vuruşumu arardım. Kendime odaklanmalıyım. Onunla oraya gidemem. Bir daha olmaz."

Gözlerimi kısarak dudağımın kenarını kemirirken içimi bir parça hüznü kapladı ve Ezekiel ile ilk ve son zamanımı düşündüm.

Chime. Telefonuma baktım, mesajda yazan isme bakıp yüzümü buruşturdum. Numarasını telefonuma nasıl kaydettiğine güldüm.

İyi Dr. Z.: Umarım sağ salim varış noktanıza ulaşmışsınızdır. Ne zaman bir arkadaşına ihtiyacın olursa. Bir rahatlama. Restorasyon. Yerinizi bildirin. Her zaman, her yerde... gece ya da gündüz, orada olacağım. İyi geceler Jules.

Kahretsin! Başım çok büyük belada.

On dört

OceanofPDF.com

ZEKE

Kavurucu yaz sıcağı, sonbaharın renkli tonlarının güzelliğine yer açmak için kayboldu. Bir HBCU'daki ilk mezuniyet baloma katılmış ve zar zor da olsa sağ salim kurtulmuştum. Kampüste bir konuşmadan diğerine geçerken siyah insan denizi Monroe Üniversitesi boyunca kilometrelerce uzanıyordu. Melanetli spektrumun her renginden kadınlar yolumu kesiyordu ama ben sadece bir tanesini arzuluyordum. Jemma'ya iki ay önceki bağış galasından sonraki o meşum geceden *ve sabahtan* beri dokunmamış ya da tadına bakmamıştım.

Onunla aramıza profesyonel bir mesafe koymak, iletişimimiz arttıkça giderek daha da zorlaşıyordu. IG yazışmalarımız hızla kısa mesajlaşmaya, ardından telefon görüşmelerine ve şimdi de ara sıra görüntülü sohbetlere dönüştü. Bencilce, Jemma'nın hâlâ Maxine'le kalıyor olmasına şükreliyordum. Eve dönmemişti ama evliliği hiç tartışma konusu olmamıştı. Olmasına da gerek yoktu.

Etrafımızı bir karmaşıklık bulutu sarmış olsa da, sorunsuz, karmaşık olmayan bağlantı kurma yeteneğimiz seviştikten sonra bile devam etti. Jemma isteyerek beni şimdiye kadar sahip olduğum en mükemmel amla şereflendirdi ve bir zenci ortaya çıktı. Geçirdiği çalkantılı geceye rağmen o kadar huzurlu uyuyordu ki, umarım bunda benim de payım vardır.

Mezunlar günü haftasonuna giden önemli planlama ve lojistik, açıkçası aramızdaki ilişkilerin garipleşmesine izin vermiyordu. Yönetmemiz gereken bir üniversitemiz vardı ve Dr. Holiday öğrencileri söz konusu olduğunda, özellikle de mezuniyet haftasında yaşadıkları deneyimler ve güvenlikleri söz konusu olduğunda oyun oynamazdı. Her detayı en ince ayrıntısına kadar biliyordu ve ben

etkilendim. O anlarda ben Zee değildim, o da Jules değildi; başarısızlığın bir seçenek olmadığına inanan iki üniversite lideriydik. Ancak konuşmalar ve sponsorlarla toplantılar tamamlandığında, Monroe Üniversitesi'nin geçmiş mezuniyet kraliçesi, kız öğrenci birliği kızına dönüştü.

Jemma, yetişkinlerin gündüz partisinde bir Yunan gezintisi sırasında koca kıcını döndürdü ve kardeşliğimin ev sahipliği yaptığı şenlik ateşinde bir puroyu seksi bir şekilde üfledi. Bütün gece onu gizlice gözlemledim. Dar kot pantolonu, sırtına kadar inen kırmızı gömleği ve kırmızı rugan ince topuklu ayakkabıları vücudundaki her kıvrımı vurguluyordu. Çıplak dudakları dolgun ve iştahla, ama sürdüğü itfaiye arabası kırmızısı ruj beni yüzündeki o pisliği yalamaya ve emmeye hazır hale getirmişti. Gürültülü kahkahası ve parlak ışıltısı beni büyüledi, onda ereksiyon oldu.

Koç Holiday mekâna vardığında saçmalıklar hemen başladı. Kısa mesafeden olay çıkmasını engellemeye çalıştığını fark ettim: "*Hayır, Q, sonra konuşuruz*" diyordu, ama o kolunu sıkıca tutmuş, agresif bir şekilde kulağına fısıldıyordu. Kız kardeşi Quaron onu sakinleştirmeye bile çalıştı ama Quinton buna izin vermedi. Sarhoş ve her şeyi mahvetmeye hazır görünüyordu. Bas sesiyle araya girmemin bir faydası olmadığından emindim ama umurumda değildi çünkü ben de gerekirse her şeyi berbat etmeye hazırdım.

"Koç..." Sesim arkasında gürlüyordu ama sadece onun duyabileceği kadar kısıktı. "Burada olmaz dostum. Gözler üzerinde," dedim ve kollarımı kavuşturmadan önce telefonumu cebime attım.

Dikkatleri üzerine çektiğini görmek için bir an gözlerini benden ayırdı. "Karımla konuşuyorum, Provost," diye geveledi Quinton. "Seni ilgilendirmez. Biz iyiyiz dostum," dedi Quinton, karısının ön kolunu gergin bir şekilde tutarak ve elini vurgulamak için karısının kıcına dayayarak.

"Aynı fikirde değilim. Bu üniversitede olan biten her şeyle ilgilenmek benim işim, buna o da dâhil," dedim, ses tonum istemeden de olsa sahipleniciydi. "Tüm personelim ve öğrenci topluluğum beni ilgilendirir."

Quinton'ın kaşları çatıldı. "Mesaisi bitti ve seninle hiçbir işi yok," diye fısıldadı ve sert bir parmakla Jemma'yı işaret etti. "Monroe'ya geleli iki saniye falan oldu, yani burada hâlâ rütbeni hak etmen gerekiyor evlat. Burası *benim* üniversitem." Yumruğunu göğsüne vurdu. Bu adamın egosu zedelenmiş ve kendi kendini yok etmesine yol açmıştı. Ben sadece

Hayatınız boyunca sevdiğiniz kadının mutlu ve bir bütün olarak siz olmadan yoluna devam etmesine tanık olmanın nasıl bir his olduğunu hayal edin. Çaresizdi.

"Quinton, lütfen kes şunu. İkimizi de utandırıyorsun," diye yalvardı Jemma, dişlerini sıkarak konuşuyordu.

"Seninle konuşmam gerek J. Hadi bebeğim, lütfen," diye devam etti, hafifçe kolunu sallayarak. Sakin duruyordu ama ben korku değil, sadece tedirginlik hissediyordum.

Onunla göz temasını sürdürdüm ama Jemma'ya hitap ettim. "Dr. Holiday, iyi misiniz?" Gözleri yumuşadı, bu da ses tonumdaki şefkati ve onun için duyduğum endişeyi anladığını gösteriyordu.

Başını salladı, sonra mırıldandı, "Ben iyiyim. Teşekkür ederim, Dr. Green. Sadece bir yanlış anlaşılma oldu." Güzel yüzünü kaplayan aşağılanmayla irileşen gözlerle başını eğdi.

Başını yukarı kaldırmak için çenesini dürtmemek, tacını yakalamamak için tüm soğukkanlılığını kullanması gerekiyordu çünkü tacı kayıyordu. Bu bayat zencinin tek derdi mezuniyet töreninde taktığı sahte başlıktı ama gerçek tacı, yani özsaygısı ve itibarı umurunda bile değildi. Kız adamın elinden kurtulmaya çalışıyordu ama adam inatçıydı. Bakışmamız uzadıkça, adamın tutuşu daha da sıkılaşıyordu.

"Quinton, lütfen," diye fısıldadı, parmaklarını boş yere uzaklaştırarak. Hareketsiz kaldı, hâlâ bana bakıyordu.

Yaşadığım kızgınlık ve öfkeyi bastırmak için bir elimi sakalımda gezdirdim. Jemma benim değildi ama onu korumak istiyordum. Bu serseri zencinin ağzını burnunu kırmak, sonra da benimle eve gelmesi için onu kaçırmak. Ben eğitilmiş, gösterişli ve profesyoneldim ama bir zenci bir hayduttu. Kıçına tekme basmak istiyordum ama hepimiz için tehlikede olan çok şey vardı.

"Koç Holiday, içkili olduğunuz için kampüs güvenliğini işe karıştırmak istemiyorum, bu yüzden sizden sadece bir kez rica edeceğim, lütfen Dr. Holiday'i serbest bırakın." Tavrım ürkütücü derecede sakindi.

"Q, bırak onu. Babamı ve Bay Warren'ı çağırıyorum. Seni eşek sudan gelinceye kadar dövecekler, evlat," dediğini duydum Quaron'un. Jemma'ya o kadar odaklanmışım ki sonunda onun başından beri orada durduğunu fark ettim.

Belli ki babalarından ve kayınpederinden bahsetmek onu sakinleştirmişti ve Jemma'nın kolunu bıraktı. Jemma sesli bir şekilde nefes verdi ve bu on beş dakikalık çile boyunca serbest kalma tehdidinde bulunan gözyaşlarını önlemek için hızla gözlerini kırptırdı.

"Jem. J, özür dilerim." Quinton içini çekti, bir an için her şeyi berbat ettiğini fark etmiş gibiydi... yine.

Başını iki yana salladı, başka bir şey söylemesini engellemek için elini havaya kaldırdı. "Senden nefret ediyorum, Quinton. Benden uzak dur," diye sessizce tükürdü Jemma. Gözleri yaşlarla doldu ama düşmelerine izin vermedi. Quaron ve Maxine onu takip ederken hızla oradan uzaklaştı. Quinton yüzünde kederli bir ifadeyle onu izliyordu. Sanki sarsıntısının beni ürkütmesi gerekiyormuş gibi hızla bana döndü. Kaşlarımı kaldırdım, sessizce benimle dalga geçmesi için ona meydan okudum.

"Hadi buradan gidelim Q," dedi Yardımcı Koç Jamar, onu omuzlarından tutup yönlendirerek. "Ona biraz zaman ver, dostum," dedi. Quinton öfkeyle yumruğunu şakağına vurdu ve merakla uzaklaştı.

Jemma'yı aramak için gözlerimi kalabalık şenlik ateşinin etrafında dolaştırdım. Eski tarz Jay-Z ve Wu-Tang Clan şarkıları hoparlörlerden yükselirken, çeşitli kız ve erkek öğrenci birliği üyeleri dans edip geziniyordu. George Clinton'ın "Atomic Dog" şarkısının benzersiz akustiği yankılandı ve ben hızla kardeşlik kardeşlerimin dramatik zıplamalarının ve sallanan çengelli kollarının önünden çekildim. Eskiden olsa ben de katılırdım ama bugün zeki bir üniversite rektörü olmak zorundaydım. Kalabalığın arasında dolanırken hâlâ onu arıyordum. Jemma hiçbir yerde yoktu. *Biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var* diye düşündüm.

"Dr. Green, bir fotoğraf çekilebilir miyiz?" diye sordu benden büyük bir grup kardeş. Başımı salladım ve sohbetlerine katılmadan önce fotoğrafı çektim. Kahretsin, ona mesaj atıp iyi olduğundan emin olmak istiyordum ama yapmamam gerektiğini biliyordum. Jemma'yla yaşadığım bu şey beni paramparça ediyordu. İlişkimiz... arkadaşlığımız, telefonlarımızın sınırları içinde yaşıyor ve nefes alıyordu ve ne yazık ki bu artık benim için yeterince iyi değildi.

Yaklaşık bir saat sonra şenlik ateşi hâlâ yanıyordu ama ben vedalaştım. Kamyonetime binerken cebimdeki cep telefonum çaldı. Jules. Koca, yetişkin kığım kızarıyordu. Ekranı genişletmek için tıkladım ve tam olarak söylediğim şeyi yaptığını gördüm. *Eğer konuşmak istersen, bir arkadaşına ihtiyacın olursa, sadece yerini bildir, ben orada olacağım.* Telefonum arabaya bağlandığında, GPS'ime yol tarifini yüklemek için haritaya tıkladım. Saat neredeyse gece yarısıydı ve yaklaşık otuz dakika uzaktaydı ama umurumda değildi. Mesaj attım, **OMW**.

GPS'in beni nereye götürdüğünü bilmiyordum. Bir karanlık çakıl yol ve ardından gelen diğer yol kığım hızla geri dönmeye hazır hale getirmişti. Gece yarısından sonra Missouri'nin taşra yollarında seyahat eden siyah bir adamın sonu iyi bitmezdi. Sonunda, az miktarda ışık huzmesi belirdi ve gözlerimi bir

Kireçtaşı yüzeyine *Mağaralar* kazınmış büyük bir kaya parçası. Hayatımda gördüğüm en güzel yerlerden birine ulaşmadan önce yarım mil daha yol aldım. Turuncu, kırmızı ve sarı tonlarında devasa kaya yapıları, engebeli kaldırımın dairesel bir parçasını çevreliyordu. Arabalar ve kamyonlar amaçsızca park ederken, alan boyunca kalabalıklar oluşmuştu. Dolunayın yoğun parıltısı, yürüyüş yolları boyunca ara sıra yerleştirilmiş yapay kayalara yerleştirilmiş donuk ışıklar dışında tek parıltıyı sunuyordu. Kamyonetimi park ettim ve Jemma'ya mesaj attım, ancak beş dakika sonra yanıt alamayınca, tam o beni ararken ben de onu aradım. Yorgun ve engelli parkurdan dolayı biraz sinirliydim ve bu ses tonumun sertliğinden anlaşıyordu.

"Buradayım," diye cevap verdim, selam vermedim.

"Hey. Tamam, neredesin?"

"Um, kahretsin, bilmiyorum. Bir ağacın yanında, bir kaya. Hiçbir fikrim yok."

Kıkırdadı. "Hoparlörleri olan kamyonet solunuzda mı?"

Kafamı çevirdim ve kamyonun kasasında müzik çalan iki devasa hoparlörü olan, baştan aşağı siyah bir GMC Sierra fark ettim. "Evet."

"Kırmızı Tesla'nın arkasında mısın?" diye soruşturmaya devam etti. Daha da sinirlenerek içimi çektim. "Mm-hmm."

"Seni görüyorum. Bana bir saniye verin." Jemma telefonu kapatmadı, ben de onun birine, muhtemelen arkadaşlarına, "Geri geleceğim. Beni bırakmayın."

Görüş alanımıza girene kadar telefonu sessizce tutmaya devam ettik. Arabamı görür görmez görüşmemizi kesti. Pencerelerimdeki ekstra koyu renkli camlar yüzünden o beni göremiyordu ama ben onu görebiliyordum. Taze yüzlü, sade siyah maksi elbisesi, kot ceket, kırmızı parmak arası terlikleri ve renkli başörtüsünden fişkırان bukleleriyle göz kamaştırıcıydı. Sıradan, rahat Jemma benim en sevdiğim versiyonuydu.

Onu karşılamak için kapımı açtım ama ben arabadan çıkamadan, "Ben binerim," diye mırıldandı. Arabamın önünden geçerken ona baktım. Bu gece beni neyin beklediğine dair hiçbir fikrim yoktu ama Jemma'nın aklında bir şeyler varmış gibi görünüyordu. Hafifçe gülümseyerek yolcu koltuğuna kaydı ve "Hey" diye fısıldadı.

"Hey," diye cevap verdim.

"Geldiniz," diye mırıldandı. Sesindeki tonlama şaşkınlık gösteriyordu.

"Sana yapacağımı söylemiştim." Lanet olası tavrım boktandı ve ona tam olarak

Nedenini anlıyorum.

"Sen... bir şeye mi kızdın?" diye sordu. Başımı salladım. "Hayır, sadece yorgunum."

"Dr. Green, özür dilerim. Size mesaj atmamalıyım."

"Dr. Green?" Sinirli bir şekilde sordum, sonra bir kaşımı kaldırarak anlayış aradım. "Artık mesaide miyiz? Bu resmi bir üniversite işi mi yoksa başka bir şey mi?" Oturduğum yerde dönüp ona bakarak sordum.

"Ezekiel, senden bu kadar geç gelmeni istememeliydim," diye açıkladı.

"Sormadın Jules. Ama sana söyledim, yerini bırak ve ben her zaman oradayım... her zaman," diye onayladım.

Jemma hafifçe dolgunlaşan alt dudağının köşesini ısırmadan önce dudaklarını sıkı bir çizgi haline getirdi.

"Sen iyi misin?" Ona dokunmamak için ellerimi direksiyon simidinde sıkarak sordum. Başını salladı. "Jules, orada baş etmen gereken çok şey vardı.

İnan bana, ben de senin yerindeydim. İyi misin?" Tekrar sordum. "Sen benim yerimde miydin?" Parmağıyla göğsünü işaret etti. "Seni önemsiyorum Paylaşmak ister misin?" diye sordu, bir bacağını vücudunun altına katlayarak bana bakacak şekilde pozisyon aldı.

"Önce soruma cevap verin," diye sertçe rica ettim.

Jemma sinirli bir şekilde bana baktı. Bu konuşmanın gidişatından duyduğu rahatsızlık kırışmış şakaklarından anlaşılıyordu. "Mutlu ya da üzgün değilim, utanıyorum. Quinton köşeye sıkıştığını hissettiğinde, bilinçsizce aptalca şeyler yaparak saldırıyor. Bu filmi daha önce de görmüştüm ve artık aştım." Jemma omuz silkti.

"Köşeye mi sıkıştın? Nasıl? Bana kışkırtan oymuş gibi geldi. Saldırgan." Kaşlarım çatıldı çünkü bir parçam o zencinin esnemesini istiyordu, böylece o kırmızı ve beyaz bastonları giydiği serseri tişörtünden söküp atabilirdim.

Gözlerini devirdi ve bıkkın bir iç çekişle birlikte kararlı bir şekilde önüne baktı.

"Gerçekten mi Jules?" Dedim, kendi kızgınlığım artıyordu. Konsolun karşısına uzandım ve çenesini parmakladım. İsteksizce, o görkemli gözlerini tekrar bana odakladı. "Telefonda konuştuğumuzda her şeyi konuşabiliyoruz. Mesajlaşma, FaceTime, ara vermen gerektiğine karar verdiğin zamanlar dışında neredeyse her gün iletişim. Ama az önce tanık olduğum şeyi, hissettiklerini benimle yüz yüze konuşamazsın, öyle mi Jemma?"

Başını gri deri koltuğa yaslayarak sesli bir şekilde nefes verdi. Yüzünün her kıvrımına, her neşeli ve hoşnutsuz ifadesine hakim olmuştum.

Bu yüz ifadesi mi? Bu yorgunluk ve hayal kırıklığıydı.

"Yasal ayrılık davası açtım ve şimdi çok kızgın, tamam mı?" diye sinirli bir şekilde ağzından kaçırdı ve bir elini havaya kaldırdı. "Oyun oynuyor. Quinton boşanma belgelerini imzalamıyor çünkü kesinleşene kadar hiçbir şey yapamayacağımı biliyor. Yasal ayrılık başvurusunda bulundum, böylece belki onun müdahalesi olmadan bir yer bulabilirim. Ama yeni bir ev satın almak, yatırımları yeniden düzenlemek istediğimi biliyor..." Bir kalp atışı kadar durdu, başını salladı. Gözyaşı yok, sadece saf öfke. "Hayatıma devam edemiyorum. Beni bırakmasına ihtiyacım var."

"Özür dilerim Jemma," diye mırıldandım çabucak ve bunda ciddiydim. Onun bununla mücadele ettiğini görmek cesaretimi kırmıştı. Anladığımı söylediğimde boş konuşmuyordum. Onun durumu benim geçmiş ilişkimle birçok benzerlik taşıyordu.

"Hey," dedim, çenesini kavrayarak yüzünü bana yaklaştırdım. Şakağını öpmek için eğildim, sonra benimkini onunkiyle birleştirdim. "Bana mağarayı gezdirebilir misin?" Aklını bu saçmalıktan uzaklaştırmaya çalışarak sordum.

Başını salladı.

Mağaraların odak noktası olan mağaraya giden yarım milden kısa patikayı takip ettik. Mağaraya girmek için eşikten geçerken suyun şırıltısı bir sakinlik hissi veriyordu. Kayanın içine yerleştirilmiş parlak mum ışıkları, milyonlarca yıllık kireçtaşı yataklarını mavi, mor ve pembe tonlarıyla süslüyordu. İnsan yapımı köprüler, yaklaşık dört millik mağara sistemine rehberlik eden periyodik küçük su akıntıları üzerinde kemer oluşturunuyordu. Taştaki delikler ve çukurlar patikada küçük saklanma yerleri yaratıyordu. Jemma telaşsızca ilerliyor, sanki bir tur rehberiymiş gibi buranın tarihini anlatıyordu.

"Şehir yıllar önce burayı ihmal ettiğinde, üniversite burayı antropoloji okulunun bir parçası olarak on yıl öncesine kadar muhafaza etti ve düşük kayıtlar nedeniyle programı durdurdu. Mağara tekrar ihmal edildi ve yaklaşık beş yıl önce Monroe City'nin ilk siyahi belediye başkanı evsizler için ev bulmayı ve bir zamanlar tarihi bir anıt olan mağarayı yenilemeyi taahhüt edene kadar evsizlerin mekanı haline geldi. Şimdi burası gelişen bir mekan. Burada düğünler, yaz panayırı, konserler ve her türlü etkinlik düzenleniyor. Ve ayda bir kez, sonbaharda, yerel halk sabahtan bu gece gördüğünüze kadar devam eden bir küçük işletme cumartesi gününe ev sahipliği yapıyor." Amaçsızca yürümeye devam ederken ellerini arkasında kavuşturdu. Maksim elbisenin içinde bile Jemma'nın poposunun dolgunluğu derindi.

"Burada çok zaman geçirmişsin gibi görünüyor," diye onayladım, yürürken şakacı bir şekilde omzuna vurdum.

"Dürüst olmak gerekirse, üniversite sorumluluğu bıraktığından beri buraya gelmedim. Ama eskiden..." dedi heyecanla, "The Caverns'e gelmezseniz klik üyesi sayılmazdınız. Eskiden üniversite öğrencilerinin mesai sonrası uğrak yeri idi. Tüm kardeşlik ve kız öğrenci birlikleri Perşembe geceleri burada buluşurdu. Çılgıncaydı. Biri arabasından müzik açardı ama kamyonetteki adam kadar ileri gitmezdi. Daha da rastgele bir arabanın bagajındaki rastgele soğutuculardan Omega yağı ve Alpha punch akardı." Bu anıyı hatırlayınca kıkırdadı. "Dans eder ve gezinirdik... muhtemelen toplum içinde yapmamamız gereken diğer şeylerin yanı sıra. Ama iyi vakit geçirirdik."

"Eminim polisler bununla bir gün geçirir. Her hafta bu boku kapatıyorlar." Güldüm.

"Evet. Ne yazık ki birisi göle dalmaya çalıştı ve çok kötü yaralandı. Ben mezun olduktan kısa bir süre sonraydı ama bu olaydan sonra kesinlikle kapattılar."

"Bu da ne böyle?" Aydan gelen hafif bir parıltı dışında zifiri karanlık olan yapıdaki büyük bir açıklığı işaret ederek sordum.

"Tarihçiler burada Kızılderili eserlerinin bulunduğunu söylüyor ve insanların bu alanda dinlendiğine inanıyorlar. Bu yüzden buraya İlk İnsanların Evi deniyor. Mağaranın dışarıyı görebilen tek bölümü burası, bu yüzden de günün geceye ne zaman döndüğünü anlamak için burada uyudukları varsayılıyor." Önce zeminin ortasındaki odaya adını veren plaketi, sonra da yukarıdaki hafif açıklığı göstererek bana ders verdi. "Bu noktanın ortasında durursanız, yerli halkın yankılarını duyabileceğinize inanılıyor. Buraya gelin." Jemma elini uzatarak beni kendisine doğru çekti. El ele tutuşarak yüz yüze durduk.

"Gözlerini kapat," diye fısıldadı, sonra dört parmağını yüzümde gezdirerek gözlerimi kapanmaya teşvik etti.

Önce hafif, sonra tuhaf bir şekilde daha güçlü fısıltılar duyuldu. Birkaç dakika sonra gözlerimi tembelce açtım ve beklenmedik bir huzur yaşadım. Jemma'nın gözleri neredeyse meditatif bir şekilde kapalı kaldı. Uzun bir kalp atışı boyunca ona baktım ve anlık huzurun tadını çıkardım. Çiller. Bu yakınlıkta, yanaklarının tepelerine serpiştirilmiş çilleri tekrar görebiliyordum. Durgun nefesler aramızda yavaşça dans ederken biraz sııttım. O da yavaşça gözlerini açarak benim ince neşeme katıldı.

"Bana saymayı unutturdun," diye fısıldadım.

"Neyin?" diye mırıldandı, sonra bükülmüş parmağımın ucunu yüzünde gezdirirken yutkundu.

"Çillerin. Çok güzeller," diye ilan ettim, tüm yüzünü avuçlarımın içine alarak. Gözlerimiz her bir renk zerresini yakalamak için birbirini kovaladı.

"Dik dik bakıyorsun." Kıkırdadı.

"Sadece görüntüye hayran kaldım." Başparmaklarım aynı anda onun pembe yanaklarını okşadı, sonra çıplak dudaklarında gezindi.

Ağzım kapalı bir gülümsemeyle dudağımı ısırdım. Haftalar önceki ilk ve son öpüşmemizden beri tek düşündüğüm Jemma'yı öpmekti. Hâlâ yüzünü kavrarken onu usulca öptüm, herhangi bir itirazı olup olmadığını anlamak için durumu test ettim. Tepkisi tam tersi oldu, onun yerine seksi bir gülümseme sundu. Ağzının kenarını yaladım, dolgun alt dudağını nazikçe dişledim.

Jemma, lezzetli ağzına girmem için bana izin vererek ayrıldı. Dilim neşeyle zıpladı ve döndü, evinde olmaktan mutluydu. Jemma başımı okşayarak beni daha da yaklaştıırken teslim oluyordu. Ellerim vücudunu boydan boya dolaşırken göğüs uçları göğsümde sertleşti. Bütün gece o kıcı izlemiştim ve umutsuzca bir avuç arzuluyordum. Şiddetle yoğurarak, etinin her santimini topladım; her çukur ve çukur avuçlarımın içinde dinlendi. Açgözlü dil darbelerimin her birini memnuniyetle karşılarken inlemelerimiz ve homurdanmalarımız atalarımızın fısıltılarına karışıyordu. Tatmin olmuş tenimin kaynağını biliyordum ama onunkini merak ediyordum.

Onu öperken, o gece yatak odamda akşamdan kalan ışığın içinde oyalandığımızı hayal ettim. Aletimi onun ıslak kremesi kıvrımlarından çıkardığım anı hatırladım. Bedenlerimiz ahlaksızca birbirine dolanırken kaynaşmıştık ve ben bunu tekrar yapmak istiyordum. Eğer sikimi yavaşça onun tatlı kıcına sokmak istemediğimi söylersem lanet olası bir yalancı olurum. Ama daha da önemlisi, onu arzuluyordum. Ne haltlar dönüyordu? Bu kadınla daha birkaç ay önce tanışmıştım ve ona ihtiyacı olan her şeyi vermeye hazırdım, istekliydim ve hazırdım.

"Jules," diye

inledim. "Hmm?"

diye şarkı söyledi.

"İşte yine başladın... bana bir sebep veriyorsun, Jemma," diye kükredim, gözlerim kapalı, burnum boynuna gömülmüştü.

"Bunu daha önce de söylemiştin. Ne yapıyorum ben? Sana ne için bir sebep veriyorum?" diye sordu, kendini tamamen o ana kaptırmıştı.

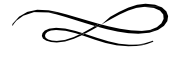
"Bir erkeğin başka bir yarını iple çekmesini sağlıyorsun. Bir erkeğin seni o zencinin burnunun dibinden kapmak istemesini sağlıyorsun. Sana her yaklaştığımda, içimde pek çok şey yapma isteği uyandırıyor." Dudaklarına doğru nefes verdim, konuşurken yalıyor ve öpüyordum.

"Söyle bana," diye rica etti parmak uçlarıyla kulaklarıma nazikçe masaj yaparken. "Seni eve götürmek istiyorum. Sıcak bir banyo yaptırmak ve seni

tepeden tırnağa. Bugünün tüm saçmalıklarını temizle," dedim dilimi kulağının arkasında dolaştırarak. "Sonra seni yatağıma yatırıp hindistancevizi yağıyla ovma istiyorum, bu muhteşem göğüslere ve kalçalarının arasındaki o şişmiş şahesere özel bir ilgi göstererek." İnce elbisesinin kumaşından amını avuçladım ve başparmağımı klitorisinin üzerine koydum. Boku çok nemli ve çok şişmişti. Yavaş, dairesel hareketler nefeslerimizin ritmiyle birlikte ilerliyordu. Nefes nefese kaldı, başını geriye atarken gözleri dönüyordu. "İyice nemlendikten sonra, amını tekrar tekrar yemek istiyorum," diye itiraf ettim, başparmağımı şişmiş tomurcuğunun etrafında dolaştırarak. Gömleğimin yakasını tutarken bacakları güçsüzleşti, zevk büyüleyici bir doruğa doğru yoğunlaştıkça sevgili hayatı için tutundu.

"O zaman iyi bir uyku çekmeni istiyorum, böylece seni uyandırabilir ve bu boku tekrar yapabilirim," dedim, hazinesine acımasızca masaj yapmaya devam ettim. Jemma hazzını bağıra bağıra haykırıp odadaki efsanevi fısıltıları sustururken, nektarının sıcaklığının elbiseyi nemlendirdiğini hissettim.

On beş

OceanofPDF.com

JEMMA

"Seni ne kadar istesem de... ve lanet olsun Jules, seni fena halde istiyorum, bu gece benimle eve gelmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. İlk birlikteliğimiz senin uğraştığın saçmalıklardan sonraydı. Eğer benimle eve gidersen, yine saçmalıklardan sonra olacak. Hikayenin bu olmasını istemiyorum. Beni istemeni istiyorum çünkü beni ve sadece beni arzuluyorsun... ona kızgın olduğun için değil. Bebeğim, Jules, umarım anlarsın."

Çenemi kaldırdım, sanki Ezeziel'in dokunuşunu yüzümde hissedebiliyormuşum gibi, tıpkı mezuniyet gecesi mağarada bana giyinik ve iki ayağımın üzerinde dururken yaşadığım en iyi ve tek orgazmı yaşattıktan sonra o sözleri söylediğinde yaptığım gibi. Çıktığımızda kendimi toparlamak zorunda kaldım çünkü o lanet orgazmdan sonra yavru bir zürafa gibi sallantılı bacaklarla yürüyordum.

Uzun siyah elbisem için şükürler olsun çünkü serseriliğimin kanıtı iç bacaklarımdan aşağıya, merkezimden taşıyordu. Ezeziel gizlice bir elini belime koyarak beni arabaya doğru götürdü. Torpido gözünden bana bir avuç peçete uzatarak bu sokaklarda tam bir fahişe olduğumu doğruladı. Neredeyse bir saat daha arabaya yerleştik ve sanki az önce ruhumu kapmamış gibi sohbet ettik. Klitorisime karşı yavaşça yaptığı dairesel hareketler beni mahvediyordu. Onu istiyordum - kahretsin, onun için sınırdan bir şeytandım. Ama o haklıydı, Quinton'a karşı duyduğum hoşnutsuzlukla ona karşı duyduğum tutkuyu birbirinden ayırmalıyım.

Düşündürücü bir sohbete kolaylıkla geçiş yapabilmemiz, Ezeziel'i çekici bulmamın başlıca nedeniydi. Beni yanlış anlamayın, adam iyiydi ama konuşması aklımı başımdan aldı. Nemli, hala zonklayan bir orta ile, her kelimesini düşünerek yolcu koltuğunda tembellik ettim

Sonunda daha önce sorduğum, neler yaşadığımı anlamakla ilgili soruma cevap verdi. Kendisinin de benim yerimde olduğunu söyledi ama bunun ne anlama geldiğini merak ediyordum. Evlenip boşandığını biliyordum ama ayrıntıları hiç araştırmamıştım.

"Eski karım Michelle beni aldattı. Gençtik, aşıktık ve çok erken çocuk sahibi olduk. En başta neden birlikte olduğumuzu anlamaya zorlandığımızda, gençlik aşkımız ve arkadaşlığımız yeterli olmadı. O yüzden neler yaşadığımı anlıyorum Jules. Suçlu ya da kırgın olman fark etmez, bu hiç de kolay değil." Onun itirafını hatırladım.

Bu karşılaşma dört hafta önceydi ve ben hâlâ onun sözlerinin yankılanmasını ya da amımdaki titreşimi durduramıyordum. Onun çılgın programı ve benim kendimi soyutlama isteğim yüzünden eve döndüğümüzden beri pek iletişim kurmamıştık. Yatağa uzandım, tavana baktım, gözlerimi vantilatörün hareketiyle daire içine aldım. Şükran Günü'nün ertesi günüydü ve ben zaten hiçliğin tadını çıkarmayı planlamıştım. Maxi ve ben dün en sevdiğim restoranlardan birinde akşam yemeği yemiştik. Erkek oyuncularından biriyle olmayı tercih edeceğinden emindim, ama insanlarım olmadan geçirdiğim ilk Şükran Günü'nde günü benimle geçirdi.

Annem ve babam Missouri'nin güneyinde geniş ailelerini ziyaret ediyorlardı ve Quaron da günü ailesiyle birlikte St. Shiloh ise Şükran Günü'nü Indianapolis'te Jordan'ın ailesiyle geçirecekti. Gitmesini istemiyordum ama Shi'nin benden ve babasının kaosundan biraz uzaklaşmaya ihtiyacı olduğunu anlıyordum. Neyse ki Shiloh'ya tamamen güveniyordum, bu yüzden bu hafta sonu yetişkin kararları alırsa, korunacağını biliyordum. Quinton'ın nerede olduğundan emin değildim ve açıkçası umurumda da değildi.

Son yirmi yıldır Holiday ve Warren aileleri kutlamaları birlikte yapıyorlardı ama mezuniyet balosunda patlattığım bomba yüzünden artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Quinton'ı dehşete düşürmek için, eve dönüş balosu için şehre geldiklerinde ailelerimize ayrıldığımızı ve yakında boşanacağımızı bildirmemiz gerektiğine karar verdim. Tüm konuşma boyunca suskun kaldı, gerçeği açıklamayı reddetti. Quinton'ın muhtemelen bir çocuk babası olduğunu öğrendikten sonra babam onu neredeyse koltuğundan çekene kadar sakindi. Kapının desenli bir şekilde çalınması sersemliğimi bozdu.

"Ne istiyorsun Maxi?" Başımı battaniyenin altına saklayarak sızlandım, odaya girip hemen kapıyı açmasına hazırlandım.

Körler.

Maxi kapıyı açarken, "Günaydın, günışığım," diye seslendi. "Aşağıda taze kahvem, kruvasanlarım, peynirli yumurtalarım ve pastırmam hazır. Quaron da gelmek üzere."

"Aç değilim. Muhtemelen bütün gün bu geceliğin içinde ve bu yatakta kalacağım." İçimi çektim ve pencereden sızan pırıl pırıl güneşe doğru döndüm. Keyfim yerinde değildi. Quinton hâlâ boşanma kâğıtlarını imzalamamıştı, Ezeziel'le konuşmayalı neredeyse iki hafta olmuştu ve fena halde azmıştım.

"Jem, sorun ne, boo?" Maxi sordu ama ben sessiz kaldım. "Onu özölüyorsun, değil mi?" diye sordu omzuma nazik bir el koyarak. Her zaman aklımı okuyabildiği için kızgın bir şekilde ona baktım. Kimi kastettiğini sormama gerek yoktu ama doğruluğunu kabul etmeyi reddettim. Onu özlemek, arzulamak istemiyordum ama istiyordum, hem de çaresizce.

"İstediğin kadar sessiz kalabilirsin, ama yerinde olsam o aleti hemen çağırırdım." Kıkırdadı ve ben başımı salladım. "Sen yerini söyler söylemez o adam geldi. Bunu tekrar yapacağından eminim."

"Onunla haftalardır konuşmadım, Max," dedim, şimdi yatak başlığına yaslanmış oturuyordum.

"Peki bu kimin aptal hatası?" diye sordu alaycı bir tavırla, gözlerini devirerek. "Sekiz numaralı kız kardeşim, Destined To Be Great, işte o," diye alay etti Maxi.

O haklıydı. Mağaralarda olanlardan sonra Ezeziel'den kaçıyordum. Onu arzulamadığım için değil, çünkü Tanrı biliyor ki o adamı arzuluyordum. Ondan uzak durdum çünkü onun uyarılarına kulak verdim, ona duyduğum özlemin öfke ya da intikamdan kaynaklanmadığından emin olmak için zamana ihtiyacım vardı. Kuşkusuz, intikam almak için yaptığım ahlaksızca bir hareket o anda kendimi kurtarıcı hissettirmişti ama Dr. Green'in düşünceleri, o daha bedenimin ırzına geçmeden çok önce zihnimi işgal etmişti.

Kıkırdamadan önce "Şeftalili mango mimoza yaptım," diye şarkı söyledi. Maxi beni bu California kral yatağından kurtarmak için neyin gerekli olduğunu çok iyi biliyordu.

"Daha az konuş, yedi numaralı kız kardeşim, Cilalı Hassasiyet," diye takıldım, kendimi yataktan dışarı sürükleyerek.

"Siz tembeller neden hâlâ yataktasınız?" Quaron'un hırıltılı sesi kapı aralığından gürledi.

"Ve işte dokuz numaralı kız kardeşimiz." Sırıttım. "Truth Hurts," diye ben ve Maxi hep bir ağızdan geveledik, üçümüz brunch yemek için merdivenlerden inerken gülüyorduk.

* * *

DUŞ ALDIM ve bordo maksi eteğimi, omuzları açık gri Hillman College sweatshirt'ü ile birlikte giydim. Maxi, bir grup üniversite arkadaşımızla birlikte eski usul bir Arkadaş Günü yemeği düzenliyordu. Herkesten seksenli yıllardan kalma eşyalar giymeleri ve en sevdikleri çocukluk bayramı tatlısını getirmeleri istenmişti. Geleneksel ve geleneksel olmayan yiyeceklerden oluşan bir ziyafet büyük mutfak adasına yayılmıştı. Annem ve Bayan Holiday sağ olsunlar hindi, sos, peynirli makarna ve Quaron'un yanında getirdiği tatlı patatesli turtayı hazırlamışlardı. Ben de yeşil fasulye ve en sevdiğim tatlı olan elmalı tart yaptım, keşke büyükannemin ev yapımı vanilyalı dondurmasıyla eşleştirebilseydim.

"Mutlu Dostluk Günleri," diye bağırdı ön kapıdan gelen sesler. Arkadaşımız Adara ve kocası Ken, üzerlerinde seksenlerin filmi *The Breakfast Club* markalı tişörtleriyle kapıdan içeri girdiler. "Yia-Yia'mın baklavasını getirdim," diye bağırdı Adara, alüminyum bir tavayı kaldırarak. Üniversitedeyken Dara'nın evindeki aile yemeği, babasının Yunan mirası ve annesinin Afrika kökenli olması sayesinde mükemmel bir Yunan-ruh yemeği kombinasyonuydu.

"Kızım, Celosia Ariti'ye hâlâ en sevdiğim Yia-Yia olduğunu söyle," diye takıldı Quaron Dara'ya sarılarak. "Merhaba Ken," diye kuru bir sesle konuştu ve o da kuru bir şekilde başını salladı. Adara'ya hayrandık, ama Ken... o kadar da değil. İkinci sınıftayken bir partide tanıştığı, buralı dediğimiz biriydi. Ondan beş yaş büyüktü, küçük bir oğlu ve kontrol edemediği çılgın bir annesi vardı. İlişkileri o zamanlar çalkantılıydı ve bugüne kadar da öyle kaldı, yakın zamanda üçüncü kez barıştılar.

"Tamam millet," diye bağırdı Maxi. "Hadi yemeği kutsayalım çünkü açlıktan ölüyorum."

En az on kişi adanın etrafında durmuş, başlarını öne eğmiş, yemek ve onu hazırlayan eller için şükrediyorlardı. Gülümseyerek odaya baktım çünkü arkadaştan da öte olduğunu düşündüğüm bu insanların çoğu için gerçekten minnettardım. Hepsi Quinton'la aramızdaki durumu biliyordu ve neden artık birlikte olmadığımızı hiç sorgulamadılar. Benim

Shiloh'yla konuştuktan sonra daha önceki eğiliminde iyileşme oldu. Jordan kadraja her girdiğinde parlak gülümsemesi ve başının dönmesi çok tatlıydı.

"Anne, bugün eğlenmeye çalış, tamam mı? Kendin için bir şeyler yapacağına söz ver," dedi ve seni seviyorum anlamına gelen üç öpücük kondurdu. Benim için duyduğu endişeyi hatırlayınca kalbim ısındı. Kapı çalınana kadar tam bir şaşkınlık içinde gülümsedim. Mutfakta dolaşmaya, servis kaplarını tavalara yerleştirmeye devam ediyordum ki...

"Millet, bu Dr. Ezekiel Green, üniversitenin yeni rektörü ve onun kardeşi..." Ağabeyinin adını hatırlamaya çalışan Quaron'un kısık sesi kesilirken yüzünde Cheshire kedisi gibi bir gülümseme vardı.

"Ezra," Ezekiel'in bas dolu tenoru, ona bakarken içimi ürpertti. "Ve bu da kuzenim Myron," diye devam etti, geniş gözlü bakışlarımı selamlayarak.

"Dr. Green. Sonunda sizinle tanışmak harika," diye selamladı Maxine'in üvey kız kardeşi Claudia. Gardırop talimatlarına uymamayı tercih etmiş, bunun yerine kısa süre önce satın aldığı yepyeni devasa kalçalarını ve çift D'sini ortaya çıkaran dar bir kazak elbise giymeyi tercih etmişti.

"Teşekkür ederim. Bana Zeke de," diye talimat verdi ve elini sıkmak için bir anlığına gözlerini benden ayırdı.

Maxine yanıma yerleşirken başını salladı ve "Ona mesaj mı attın?" diye fısıldadı. Başımı salladım. "Lanet olsun, kaltak. O adama ne büyüsü yaptın?" Tekrar adama odaklanmadan önce ona gözlerimi devirdim.

Shiloh'la konuştuktan sonra onun talimatlarına uydum. *Anne, senin için bir şey yap.* Böylece konumumu ona bildirdim, ardından da arkadaşlarımıza gönderdiğimiz davetiyenin bir kopyasını içeren bir kısa mesaj attım. *O sadece benim için bir şeydi. Her ne kadar aradığımda gelmemiş olsa da, varlığı beni yine de şok etmişti.*

Ezekiel vintage Tribe Called Quest kapüşonlu sweatshirt, koyu renk yıpranmış kot pantolon ve buğday rengi Timberland botlar giymişti. Bugün Brooklyn kanı akıyordu ve lanet olsun, ona çok yakışmıştı. Yanındaki iki devasa adam da benzer şekilde giyinmişlerdi. Bu moka renkli tanrıların entrikalarını fark eden iki çift tanıdık küreyi gözlemledim. Myron evine iltifat ettiğinde Maxine'in yanaklarının kızarması komikti.

Gerçek Quaron tarzında, Ezra'nın üzerinde taç giymiş Notorious B.I.G. resmi olan tişörtünü işaret ederek, "Ah, büyük kardeşim, kötü şöhretli olan seksenlerde değildi," dediğinde flörtüne kattığı alaycı tonu engelleyemedi.

Quaron kendi boyunda olmasına rağmen adamın tepkisini tam olarak görebilmek için başını kürek kemiklerinin arasından geriye atmak zorunda kaldı. Bu zenci çok iriydi. *The Green Mile* filmindeki John Coffee gibi iriydi. Ezra ona tek yanağıyla gülümsedi ve adamın gözle görülür bir şekilde titrediğine yemin edebilirim.

"*Ev Partisi* de öyle küçük kardeşim," diye alay etti Quaron'un kırılmış tişörtünü göstererek. "Kendi partinin kurallarına bile uymuyorsun güzelim." Kıkırdadı, kızın bakışlarını atlattı ve doğruca yemeğe yöneldi.

Tüm bu alışveriş eğlenceli olsa da gözlerimi Ezekiel'den alamıyordum. Ben elimde lanet olası bir servis kaşığıyla hareketsiz dururken o aramızdaki mesafeyi kapattı.

"Mutlu Dostluk Günleri,
Jemma." "Sen geldin," diye
mırıldandım.

"Sana yapacağımı söylemiştim."

"Sanırım düşündüm ki... mesajıma cevap vermediğin ve konuşmadığımız için..." Mırıldandım, kafam tamamen karışmıştı.

"Cevap vermem gerektiğini düşünmüyordum ama sana karşı duruşumu tekrarlamam gerektiği çok açık." Tezgâhın üzerine bir çanta koydu ve bizi izleyenlere aldırmadan aramızdaki zaten çok az olan mesafeyi iyice daralttı. Eğildi ve fısıldayarak, "Aklın başında olsa bile, her aradığında geliyorum Jules. Bunu sorgulamana gerek yok, orada olacağım. Her seferinde."

Sesli bir şekilde inledim ve hiç umursamadım. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım seksi bir şekilde, alt dudağımı ısırarak. Tezgâhın üzerindeki çantayı göstererek, "Ne getirdin?" diye sordum.

"Annemin Alman çikolatalı kekini denemeye cesaret edemezdim, bu yüzden seveceğinizi düşündüğüm bir şey getirdim."

"Kim ben?" O çantayı karıştırırken dramatik bir şekilde parmağımla kendimi işaret ettim. Straub's Bakery logosunu gördüğümde ve kapağında yapışkan tereyağlı keki okuduğumda neredeyse gözlerim yuvalarından fırlayacaktı. "Ne? Nasıl? Nereden buldun bunu?" Kekeledim.

"Bana mesaj attığında kardeşimi ve kuzenimi St. Louis'deki havaalanından alıyordum. Ve IG sayfanda yediğin en iyi pastayla ilgili bir fotoğrafı hatırladım. Pastaneye uğradım ve şansına ellerinde birkaç tane kalmıştı."

Kahretsin, ona sarılmak istedim. Kahretsin, kollarına atlamak ve beni hemen üst kata çıkarmasını istemek, ama arzumu bastırdım.

"Ezekiel, ne diyeceğimi bilemiyorum. Teşekkür ederim." Yüzümün kızarmasını kontrol edemiyordum.

"Sadece ilk parçayı benimle yiyeceğine söz ver." Elimini okşadı ve sırtına yumuşak bir öpücük kondurmak için kaldırdı.

"Söz veriyorum." Uzun bir kalp atışı boyunca baktık.

Birkaç saat sonra herkes karnını doyurmuş ve alkolle dolmuştu. Büyük odanın bir tarafında karaoke makinesinden seksenli yılların müziği yükselirken, diğer tarafta düşmanca bir Uno oyunu oynanıyordu. Ezekiel ve ben kanepeye yerleşmiş, sohbete dalmıştık. Maxi ve Quaron, Zeke ve Jules'un ülkesinin uçurumuna yuvarlanıyormuşuz gibi görüldüğümüzde araya girmeye çalışır gibi "İyi misiniz?" diyerek rastgele ortaya çıkıyorlardı.

Rom kokteyli içtikçe çekingenliğim daha da gevşedi. Ezekiel meslektaşım ve şehirde yeni olarak tanıtılmıştı, bu yüzden genel bir sohbet tuhaf görünmeyecekti. Bununla birlikte, sergilediğimiz mesafeli ama samimi bağ muhtemelen birkaç kaşın kalkmasına neden oldu. Ama ikimiz için de bu ittifak rutin bir şeydi. Tek fark, telefonlarımızın yarattığı güvenlik ağına sahip olmamamızdı.

FaceTime'da benimle flört ettiğinde kaslı kolunu okşayamıyordum. Ya da bana kaç kez göz kırptığının bir önemi yoktu çünkü ekranda sadece ikimiz vardık. Ama bu bitişiklik, bedenlerimize pervanelerin ateşe yaklaşması gibi dalgınca çiftleşme izni verdi. Teni benimkini sıyırdığında, avucumda basit bir başparmak kaydırması ya da çoraplı ayakları benimkiyle oynadığında, bu durumlarda boşta kaldık. Lanet kediciğimin ondan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı, bu yüzden bir süreliğine yollarımızı ayırdık. Ezekiel kardeşiyle maça oynadı ve ben de birkaç arkadaşımın Madonna'nın "Like A Virgin" şarkısını söyleyerek karaokeye katıldım.

Birkaç su almak için mutfığa doğru yürüdüm, Quaron'un MC Lyte'in "Paper Thin" şarkısını çok ciddi bir şekilde yorumlamasına gülmekten kırıldım. Maxine'in evi neredeyse yüz yıllıktı, bu yüzden bugün gördüğümüz açık kat planlarına sahip değildi. Birkaç duvar yıkıldıktan sonra bile mutfak evin arka tarafında kalmıştı. Kemerli girişten geçerken Ken'in mutfak masasında oturduğunu fark etmedim.

"N'aber, Jemma?" Ken beni şaşırtarak söyledi.

"Oh, kahretsin. Ken!" Elimini göğsüme bastırarak bağırdım. "Neden burada saklanıyorsun?"

"Özür dilerim. Sizi korkutmak istememiştim. Saklanmıyorum, sadece bir parça kekin tadını çıkarıyorum," dedi ve ağzı kapalı, sahte bir gülümseme gösterdi.

"Herkes oturma odasında eğlenirken sen evin arka tarafında, mutfakta tek başınaysan, bir şeylerden saklandığını düşünebiliriz," diye alay ettim, şişe suları taşımak için bir kova kaptım.

"Hmm. Kesinlikle ihtiyar delikanlıdan saklanmıyorsun," dedi, bir parça daha kek çatallarken.

"Affedersiniz?" Durdum, kaşlarım çatıldı.

"Jemma, başkalarının işine karışmadığımı biliyorsun çünkü insanların benimkine karışmasından hoşlanmıyorum, ama-"

"O zaman yapma Ken. Özellikle de benim işim değil. Ve özellikle de neler yaşadığım hakkında hiçbir şey bilmiyorken."

"Yirmi yıl, Jemma. Sen ve Q yirmi yıldır birliktesiniz ve bunun peşini öylece bırakacak mısın? Herkes hata yapar," diye açıkladı.

"Ve herkesin hatalara nasıl karşılık vereceği konusunda bir seçimi var," diye söze girdim. "Quinton'la da aynı konuşmayı yaptınız mı? Hmm? Çünkü eğer yapmadıysan, bu saçmalıkla beni özleyebilirsin."

"Sadece söylüyorum... hayatınızın yarısını çöpe atıyorsunuz. Hepiniz gençtiniz ve fazla tecrübe edinemediniz. O-" Aniden durakladı ve kelimeleri ağzından dökülmeden önce yakaladı.

"Hayır. Lütfen devam edin. Bunun olması kaçınılmazdı, değil mi? Quinton'ın aldatması kaçınılmazdı çünkü çok genç ve deneyimsizdik, değil mi? Şunu açıklığa kavuşturalım, aldatmasını hoş görmem gerektiğini mi söylüyorsun? Metresinin çocuğunu da kucaklamam mı gerekiyor?"

"Söylediğim şey bu değil. Bu işi çözersin. İşyerindeki yeni adama aşık olmazsın. Gerçekten bu kadar klişe olmaya mı çalışıyorsun, kardeşim?" Ken öldürmek için saldırıyordu ama *postanedeki her yeni kuku parçasını sıkmesi* çok sinir bozucuydu.

"Piç kurusu!" Kova elimden kayarken bağırdım. Şişelenmiş sular yere saçıldı. "Beni sorgulamaya çok cüret ediyorsun. Dikkatli olmalısın Ken, çünkü bugün bütün dünyanı mahvedebilirim."

"Dünyamı mahvetmek mi?" Oturduğu yerden ayağa kalktı. "Nasıl yani?"

"Evlat, lütfen. Quinton'ın mazeretinden daha fazlası olduğunu biliyorum çünkü

O senin de, değil mi? Ayın yeni lezzetine ihtiyaç duyduğunda

kaliteli zaman geçiriyorsun ve aniden koşu yarışları için seyahat ediyorsun. Bu oyun değil mi?" O sinirlendikçe gözlerimi devirerek alay ettim.

Çarpan kova ve benim yüksek ses tonum Maxi, Roni, Adara ve diğerlerinin mutfağa doğru yönelmesine neden oldu. Sustum çünkü Adara'nın kocasından ne kabul ettiği beni ilgilendirmiyordu.

"Neler oluyor?" Adara buruşuk kaşlarını endişeyle çatarak sordu, gözleri Ken'le benim aramda gidip geliyordu.

"Hiçbir şey," diye öfkeyle nefes aldım. "Kocan sadece bana evlilikle ilgili tavsiyeler veriyordu." Alay ettim.

Ken başını salladı. Bana dönmeden önce karısına, "Abla yanlış yapıyor, dostum," diye mırıldandı. "Sana bunun iyi bir görüntü olmadığını söylemeye çalışıyorum. Eğlenmek istemeni anlıyorum ama onunla değil."

Kendimi kaybettim. "Abla mı? Şimdi abla oldum. Sen Quinton'ı korurken ben senin ablan mıydım? Onu başka kadınların evlerinden alırken. O zaman da ablan mıydım? O zaman bana göz kulak oluyor muydun?" Maxi belimi tutana kadar ona doğru agresif bir şekilde yürümeye başladığımı fark etmemiştim.

"Kenneth!" Adara inanamayarak bağırdı.

"Defol git evimden Ken. Bu gece tüm pisliklerin ortaya dökülmeden önce Jemma'yı dinlemen gerekiyor," dedi Maxi.

"Hepiniz saçma sapan konuşup duruyorsunuz ama siz kadınlar da en az biz zenciler kadar rezilsiniz. Daha fazla değilse bile," diye tısladı. Sonra tiksinti dolu bir bakışla Quaron'a döndü. "Q, kardeşin ve sen bu saçmalığı onaylıyor musunuz?"

"Ken, hakkında hiçbir şey bilmediğin bir konuda konuşuyorsun. Başkalarını temizlemeye çalışmadan önce kendi lanet olası evini temizlemeye ne dersin? Zenci, senin bokun pis," diye tükürdü Quaron. Benim aksime Roni'nin umurunda bile değildi, hiçbir duygusunu esirgemiyordu.

Ken öfkelenerek aceleyle Quaron'a doğru ilerlerken Ezra'nın devasa gövdesi onu durdurdu. Ken az önce bir duvara çarpmış gibi görünüyordu. Bu noktada Ezekiel de dahil olmak üzere herkes mutfakta toplanmıştı. Gözlerimden akan yaş selini engellemeye çalışarak yanaklarımı emdim. Utanç, hissettiklerimi tarif edemezdi. Öfke. Aşğıılanma.

"Dr. Holiday, iyi misiniz?" Ezekiel mutfak kapısından kollarını göğsünde kavuşturarak bağırdı. Belli ki her şeyi duymuştu.

"Dostum, tüm bu formalite saçmalıklarını siktir et. Bu sen değilsin, k a n k a ," diye uludu Ken, beni göstererek. "Bu senin pozisyonun değil, dostum. Bul

Başka bir koltuk. Bu ömür boyu benim adamımın koltuğu olacak. Onların geçmişi var."

Ezekiel, Ken'e doğru ilerlerken bir an için ürktücü bir şekilde sustu. Ezra hâlâ Quaron'un alingan sırtını tutarken, Myron kuzeninin arkasından yakından takip ediyordu. Ken'in saldırganlığı çabucak yatıştı. Zeke tam Ken'in önünde durmuş, elleri ceplerinde gülümsüyordu.

"Biliyor musunuz, tarihin en sevdiğim yanı kendini tekrar etmeye devam etmesi ama yeni şekiller, biçimler ve anlatılar alması. Tarih benim en sevdiğim konuydu, özellikle de yapılan ve kazanılan savaşların hikayeleri. Muzaffer sonların hayranıyım. Geçmişin, bugünün *ve geleceğin* yansımaları," diye vurguladı, bir profesör gibi yerde volta atarak. Daralan gözleri sadece birkaç saniyeliğine üzerime dikildi ama yüz ifadesi meme uçlarımdan diken diken olmasına neden oldu. Ezekiel de Ken'e baktı. "Evet... Tarihle dalga geçiyorum. Bu yüzden sana dikkatli olmanı tavsiye ederim, dostum," diyerek Ken'le alay etti. "Beni tanıımıyorsun ve bana ait olan hakkında hiçbir şey bilmiyorsun." Altta yatan mesajın Ken'in aptal kafasını aştığından emindim ama diğer herkes Ezekiel'in neye gönderme yaptığını çok iyi biliyordu. *Ben*.

Birkaç çift sorgulayan göz bana odaklanırken, kendime koşmamı, hemen oradan uzaklaşmamı söyledim.

"Affedersiniz. Affedersiniz," diye mırıldandım, kalabalığın arasından sıyrılıp Maxi'nin evinde kendime ait olduğunu iddia ettiğim yatak odasına giden merdivenleri hızla çıktım. Adara ve Ken gitmek için eşyalarını toplarken arkamdan özür dilediklerini duydum ama onlara cevap vermeyi reddettim.

Dakikalar sonra kapıya hafifçe vuruldu ama cevap vermedim. Maxine ya da Quaron olduğunu ve içeri gireceklerini düşündüm. Umutsuzca hava almaya ihtiyacım vardı, bu yüzden yatak odasına bağlı özel balkona yerleştim. Fransız kapılar gıcırdadı ve ben de "Bu konuda konuşmak istemiyorum" dedim.

"Konuşmak zorunda değiliz." Gırtlaktan gelen baritonu beni şaşırttı. Zeke'in antrasit gözleri, ayaklarımı sedirin üzerine koymuş, koltuğa oturduğum balkonun kıvrımından bana bakıyordu. "Bana bu tuhaf görünümlü pastayı paylaşacağımıza söz vermiştin." Elinde büyük bir dilim yapışkan tereyağlı kek ve iki şişe su bulunan bir tabağı dengede tutarak göz kırptı.

Kızardım ve fısıldadım, "Hey."

"Hey. İyi misin?"

Başımı salladım. "Bu işe bulaştığın için üzgünüm," dedim kısık bir sesle. "Dürüst olmak gerekirse, *bunun* ne olduğundan bile emin değilim."

Başını iki yana salladı. "Merak etme," dedi ve yanıma oturmadan önce tabağı masaya bıraktı. "Bu bok... ne diyordu ona? Tarih," diye dalga geçerek pastadan bir parça aldı.

"Hiç komik değil, Ezekiel. Bundan sonra daha fazla saçmalıkla uğraşmak zorunda kalacağım," diye mızızlandım, Quinton'ın her an ön kapıya vurmasını bekliyordum.

"Aslında çok komik Jules ve uğraşmak istemediğin hiçbir şeyle uğraşmak zorunda değilsin. Avukata bunun için para ödüyorsun, saçmalıklarla uğraşsın diye," dedi pragmatik bir şekilde, sonra çatalı ağzına götürdü.

"Bir dakika bekle. Bu onuru bana bırak. Kendinizi şimdiye kadar tattığınız en iyi şeye hazırlayın."

"Onu bilemem. Senin tadına baktım Jemma Jule," diye inledi ve ben kıkırdarken yanağımı gıdıkladı. Çatalı elinden aldım, sonra da ağzına doğru götürdüm. Tek başına şımarmanın diye hemen kendime de bir ısırık aldım.

"Kahretsin," diye haykırdı ve bir parça daha almak için çatalı elimden aldı. "Sana söylemiştim," demeden önce kıkırdadım ve yapışkan iyiliğin tadını çıkardık. Aramızdaki tek konuşma rastgele, memnuniyet dolu inlemelerdi. Tabakta ve benim yüzümde sadece pudra şekeri izleri bırakarak pastayı mideye indirdik. Kalıntıları parmaklamak için elini bana doğru uzattı ama görünüşe göre yeterince yakın değildim.

"Buraya gel," diye emretti. Kucağına oturmayı tercih ederek itaat ettim. "Yeterince yakın mı?" Fısıldadım.

Başını salladı ve parmaklarıyla dudaklarımı okşamaya devam etti. Parmak uçlarındaki yapışkan tatlılığı yaladım ve sonunda tüm parmağını ağzıma aldım. Emiyor ve ısıırıyordum, bu kez farklı bir nedenle birlikte inliyorduk. Dudaklarımız kışkırtıcı bir öpücükle birleşti, şeker hala dillerimizde demleniyordu. Ezekiel'in sert eli kalçama masaj yaparak eteğimi kaldırdı ve pamuklu tangamı ortaya çıkardı.

Kıçımı avuçladı, dili ağzımda parmaklarının yerini aldığında öpüşmelerimizin dalgın hızına göre yoğurdu. Aleti giderek sertleşiyor, kalın kot kumaşına karşı savaşıyordu. Onu biraz rahatlatmak için elimden geldiğince fermuarı açmak için aramızdan uzanarak kalktım. Kalçalarımı oynatarak onun çelik gibi erkekliğinin zar zor gizlediğim klitorisime sürtünmesini teşvik ettim. Bir eliyle saçlarımı sıkıan Ezekiel, diğer eliyle

iki parmağını ağızıma soktu. Onları memnuniyetle karşıladım. Emmek ve ona doğru sallanmak beni zirveye yaklaştırdı. Dillerimizi ağız sulandıran bir kapari içinde birbirine geçirerek, tangamı yana itti ve dayanıksız malzemeyi hafifçe yırttı. Saniyeler sonra, doymuş iki parmağım narin deliğe girmeden önce kıcıımı dürttü.

"Oh, kahretsin!" Başımı arkaya atarken ellerimle ensesini kavrayarak bağırdım. Ezekiel'e kadar anal oyunlara bakireydim, bu yüzden bu his benim için hala yeniydi, tahrik edici ve çok şehvetliydi. Ben onun ereksiyonuna karşı düzensiz bir şekilde öğütürken, parmaklarını yavaşça içeri ve dışarı kaydırды, döndürdü ve döndürdü. Aleti zonkluyor olmalıydı ama umurumda değildi. İkili uyarım beni duramayacak kadar yaklaştırmıştı.

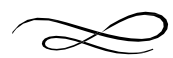
"Lanet olsun, Jules. Seninkini al, bebeğim," diye rica etti, ama sustum. "Konuş benimle," dedi bu kez. "Bana nasıl hissettiğini söyle," diye devam etti, parmaklarının adımlarını durdurarak.

"Hayır, hayır, hayır. Zeke, lütfen. Durma, lütfen. Tam oradayım," diye sızlandım, tırnaklarımı kapüşonunun ipine geçirdim. Mevcut elini boynuma dolayarak beni ona bakmaya zorladı.

"Kendini nasıl hissediyorsun, Jules?" diye sordu, parmaklarıyla sulu açıklıklarımı mutlu bir şekilde istila etmeye devam ederek. "Söyle bana."

Bakıştık, söylenmemiş pek çok söz kaldı. Ben kalçalarımı ileri geri sallayıp mükemmel bir ritim yaratırken boynumu daha sıkı sıktı. Kendimden geçmem zirveye yaklaştıkça nefes alışım dengesizleşti. Hâlâ tek kelime etmemişti, sadece güzel ve sessiz bir saldırı vardı. Zeke gözlerini kapadı ve şakağını sıkıca benimkine bastırdı. Onun sessiz saldırganlığı benim kırılma noktamdı, nefes nefese özgürleşmemdi. Boğuculuğundan sıyrılan gözlerim başımın arkasına yuvarlandı, sonra da "Özgürüm!" diye bağırdım.

On alti

OceanofPDF.com

EZEKIEL

SERBEST. Çok basit bir kelime ama Jemma için çok karmaşık bir anlam taşıyordu. Benimleyken kendini ifade etmekte özgürdü, geçmişinin esaretinden kurtulmuştu. Ve onun haberi olmadan, vücudunu daha önce hiç deneyimlemediği yeni zirvelere taşımam gereken o samimi anlarda *özgür* artık bizim güvenli kelimemizdi. Kendime onunla o noktaya gelmememi söylemiştim ama parmaklarımla kıkına girmeme izin verdiğinde dayanamadım. Zirveden inmesi bir dakika sürdü. Bu, vajinal penetrasyon olmadan en görkemli ve şiddetli orgazmı yaşadığı ikinci seferdi ve onun zevki benim önceliğim olsa da, aletim onun içinde olmak için ağrıyordu.

Hâlâ bana sıkıca sarılmış olan Jemma'yı yatak odasına taşıdım. Tek kelime bile etmeden banyoya girdi. Çok ileri gittiğimi düşünerek yatağın kenarına çöktüm. *Aptal! Onu neden boğdun? Daha hazır değil, diye düşünerek* zihnimle savaştım, umarım yaptıklarım gecemizi mahvetmezdi. Jemma'nın bakire olmadığı açıktı ama cinsel keşfinin sınırlarından emin değildim. Yaklaşık beş dakika sonra kapı aralığında belirdi. Güzel yüzünü utangaç ama küstah bir ifade süslüyordu.

"Jules, ben-" Beni susturmak için parmağını dudaklarımın üzerine koyarak aramızdaki kısa mesafeyi hızla azalttı.

"Mağaralar'da söylediklerini düşünüyordum ve seni senin için istiyorum Zeke. Ve sadece seni. Sadece seni," dedi kendinden emin bir şekilde, bacaklarımın arasında durup başımın üstünü okşayarak.

İtirafı karşısında şok olmuş bir şekilde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kollarımı beline dolayarak onu kendime çektim ve yüzümü karnına gömdüm. Ona bakmadan önce karnının üzerinde öpücükler bıraktım. O artık

çok güzeldi. Bakışlarındaki ifade korku ve ihtiyacın bir bileşimiydi. Jemma beni şaşırtacak şekilde kapüşonunu başından çekti, sonra da önden kapanan sütyenini çözdü. Cömert göğüsleri ağzımı sulandıracak şekilde ortaya döküldü. Her nasılsa, yara izleri küre şeklindeki harikaları daha da güzelleştiriyordu. Parmak izleri gibi, sadece ona özgüydüler. Eteğini ve tangasını kıvrımlı kalçalarının üzerinden sıyırdım, onu tamamen çıplak görmek için sabırsızlanıyordum. Bu kez göğüsleri konusunda utangaç görünmüyordu, bunun tam bir güven işareti olduğunu umuyordum.

"Jules, sen bulaşıcı bir hastalıksın," diye homurdandım. Önce kapüşonumu sonra da tişörtümü çıkarmamda bana yardım etti, sonra da onu nazikçe üzerime doğru çekti. Yumuşakça, şefkatle, demeye dilim varmıyor ama sevgiyle öpüştük. O üstümdeyken bedenlerimizi yatağa uzanmaları için yönlendirdim. Çok hevesliydim, ellerim çılgınca dolaşıyordu çünkü onun her yerine dokunmak zorundaydım. Dillerimiz birbirine karıştı ve oynadı, tekrar birleşmenin baş döndürücülüğüyle. Parmak uçlarımı onun kadife tenine yastık gibi vuruşlarla vurdum, bu anın bitmesi için acelem yoktu. Arzuladığım şey yakınlıktı.

"Geldiğine hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadı burnunu sakalıma değdirerek. "Neden?" diye sordu, neredeyse utangaç bir şekilde yüzünü boynumun kıvrımlarına yaslarken. Parmaklarımla saçlarını okşarken meyvemsi kokusunu derin derin içime çektim. Jemma'ya onu ne kadar çok istediğimi anlatamazdım... bu şartlar altında bile.

"Yerine getiremeyeceğim sözler vermem. Ve sana gözümü dikmek için elime geçen her fırsatı değerlendireceğim." Başının tepesini öptüm, hâlâ dalgınca kafa derisine masaj yapıyordum.

"Bu iş çok karışabilir. Çok şey tehlikede. Seni istemiyorum-" Kendimi sabote eden düşünceleri susturarak onu öptüm.

"Ben büyük bir çocuğum, Jules. Dağınıklık beni korkutmaz," diye karşılık verdim ve en güzel, parlak gözler bana bakarken dudaklarını şefkatle öptüm.

"Zeke, cidden. Benim saçmalıklarımın çapraz ateşinde kalmanı istemiyorum. Sana hiçbir şey için söz veremem çünkü beni neyin beklediğini bilmiyorum."

"Dur," dedim, iki göz kapağını da öperek. "Dur. Senden bir taahhüt ya da dürüstlüğünden başka bir şey için söz istemiyorum. Eğer çok zorlaşırsa ya da çok fazla gelirse, bana söyle ve ben de duraklatayım. Her zaman başkalarını düşünüyorsun. Kendin için bir şey yap. Jules ne istiyor?" Parmak uçlarımız dalgınca iç içe geçerken araştırmaya devam ettim. Ne istediğime dair hiçbir şüphe yoktu ve bunu ona anlatmaktan çok göstermeye hazırdım.

Jemma hiç tereddüt etmeden "Sen" dedi.

Ellerimi göğüs kafesine sabitledim ve göğsüne öpücükler serpiştirirken vücudunu benimkine doğru yönlendirdim. Kafası karışmıştı, hareketlerimi merak ediyordu. Onu tekrar dürterek uzun bedenime tırmanmaya devam etmesi için teşvik ettim. Titreyerek bana bakarken kalçaları omuzlarımdaydı. Kalçalarının kalınlığına masaj yaptım, her iki iç uyluğuna da yumuşak öpücükler kondurdum.

Jemma'nın gözleri kocaman açılmıştı ve tüyleri diken diken olmuştu ama bana hayır demedi. "Bebeğim, rahatla," diye tekrarladım, sesimin tonuyla yumuşadığını hissettim. "Sadece seni her yönden deneyimlemek istiyorum Jules. Eğer bu çok fazlaysa. Eğer çok *fazlaysam*, ne diyeceğini biliyorsun."

Jemma'nın kaşları bir an için çatıldı, sonra farkına varması yüzünü aydınlattı. "Özgür," diye fısıldadı, kırbacımı beklerken gerilen yüzüme bakarak. Şeytani bir şekilde gülümsedim, sonra onu yüzüme oturtmadan önce klitorisini nazikçe öptüm, damlayan amına ağzıma kadar eşlik ettim. Dilimin üzerinde dans ederken onu önden arkaya doğru tekrar tekrar yalayarak ziyafet çektim. Benim düzenlediğim hızda yüzümü sürerken başımın üstünden başka tutunacak hiçbir şeyi yoktu. Dilim içine girdikçe kadınlığı daha da sıkılaşıyordu. Beni başka bir lezzetli, susuzluk giderici kreşendo ile kutsarken ağzından anlaşılmaz kelimeler damladı.

Sakalım berbat haldeydi ama bana yemeğimi bitirmem öğretilmişti. Tabakta tek bir lokma bile bırakma ve ben de bu doyurucu ziyafeti afiyetle yedim. Jemma öne doğru yığıldı, başı yataktan sarkarken nefes nefese kalmıştı. Kıvrandı, kıcı kalkıktı ve benim için hazırды. Beni davet ettiğinde küstahlık etmek istemedim ama iyi ki kardeşimi dinlemişim ve birkaç prezervatif getirmişim, *ne olur ne olmaz diye*. Pantolonumu ve boxer'ımı çıkardım, sonra cüzdanımdan altın sarısı üç paketi çıkarıp ikisini komodinin üzerine attım. Bu gece lanet olası kaynağı tüketmeye niyetliydim.

Jemma'nın vücudu gevşekti ama ihtiyaçtan kabarıyordu. Bir ter damlası sırtındaki mağaradan aşağı süzülerek kıcının hemen üzerinde birikti. Onu yaladım, sırtına öpücükler kondurmadan önce dilimin poposunun dikişinde zıplamasına izin verdim, sonra kulağına fısıldadım, "Lanet olası bulaşıcı." Sikimin mantar kafası onun seks beklentisiyle zonkluyordu. Arkadan girerek erkekliğimi yavaşça onun nemli özüne doğru sürdüm.

Başımı öne eğdim, şakağımı omzuna dayadım. Nefes alamıyordum. Kukusunun sikime uzun zamandır görüşmeyen arkadaşlarımı gibi sarılması, yeniden tanışmaktan mutluluk duyması beni bayılmaya hazır hale getirmişti. Derin bir nefes aldım, sonra devam etmeden önce bıraktım çünkü bokum patlamak üzereydi. Yine de Jemma'ya zaman ayırmak istiyordum. Yavaş, acelesiz vuruşlar benim tercih ettiğim tempoydu. Bu pozisyonda uzun bir dakika tembellik ettim ve hızlanmaya doğru ilerledim. Bir elimle bacaklarını daha geniş açmak için aşağı uzandım ve daha derine inmeme izin verdim. O kadar dalana kadar sikimi her seferinde bir inç verdim ki, onun soluklarıyla benimkiler arasında bir fark tespit edemedim.

Jemma arkama uzanıp ensemden tuttu ve beni dudaklarına yaklaştırdı. Onu dilimle beslemeden önce kıvrımını yaladım. Başını geriye atarak baştan çıkarıcı boynunu daha fazla ortaya çıkardı. Kahretsin, bunu neden yaptı? O boyun benim zayıf noktamdı. Homurdandı, kıcını geriye atarak aşağı vuruşumu selamladı, sonra ensemdaki tutuşu sıkılaştırdı. Hafifçe kıs kıs güldüm çünkü sanırım Dr. Holiday onu becermem için sessizce iletişim kuruyordu

-Kahretsin, onu boğmak için. Jemma bu güvenli kelimeyi denemek istedi.

"Özgür olmak ister misin, bebeğim?" Kabaca sordum. Başını salladı ve ben de memnuniyetle kabul ettim. Kalçalarını tutarak terli bedenini dizlerinin üzerine çektim, aletim hâlâ onun ıslak göbeğine ölçülemez bir şekilde gömülüydü. Jemma çarşafı pençeliyor, ben tekrar tekrar içine girerken yumruğunu yatağa vuruyordu.

"Zee," diye yüksek sesle inledi, sonra yalvarışını tekrarladı. Dikkatle dinledim ve güvenli sözcüğünü söyleyip söylemediğini kontrol ettim. Neyse ki, Jemma nezaketle her şeyimi alıyordu. Eminim yarın bir açıklama yapmak zorunda kalacaktı çünkü adımın kendi versiyonunu haykırışını tüm evin duyduğundan emindim. Sırtı mükemmel bir kavis çizerek kıcının sallanmasına ve bokuma çarpmasına neden oldu. Jemma ayaklarını bileklerinden çaprazladı, sonra dik bir duruşa geçerek neredeyse kucağıma oturdu.

Kalçalarını salladı ve bana karşı telaşsızca sallandı. Yatak başlığına yaslandım ve tüm kontrolü ona bıraktım. Aletimin ucunda yavaşça dans etti, sonra hepsini özüne kaydırды. Tekrar yaptı. Ve sonra tekrar. Jemma kendini kaybetmişti ve ben de kendimi kaybettim. Saçlarını kavradım, onu göğsüme doğru çektim ve etini yemem için bana erişim sağladım. O lanet boynunu. Çırpındım, dövdüm ve tekrar tekrar yumrukladım.

"Jules!" İsyan edercesine bağırdım, doruk noktaya ulaşmıştım. Jemma ise çığlıklarını bir yastıkla bastırarak kadar akıllıydı. Şimdi benim de yarın yapmam gereken bazı açıklamalarım olacaktı. Vücutlarımız dikkatsizce yatağa devrilmeden önce birlikte titredi. Fısıltılar, "Aman Tanrım. Aman Tanrım" fısıltıları ağızdan hızla dökülüyordu. Arada sırada gelen titremeler, gevşekliğim onun içinden süzülürken prezervatifi tamamen yakalamamı engelledi. Yine bir karmaşa, ama umurumuzda değildi.

Sadece bir saniyeliğine gözlerimi kapatıp nefes almaya niyetlendim ama bilincimi yeniden kazandığımda saat neredeyse sabahın biri olmuştu. Islak noktanın olduğu yatak örtüsünün üzerine pelüş gri bir havlu serilmiş, kremi suları uzantımdan temizlenmiş ve çıplak bedenlerimiz başka bir battaniyeyle örtülmüştü. *Lanet olsun. Bütün bunları ne zaman yaptı? Lanet olası Jemma Holiday*, diye düşündüm kollarımda onunla birlikte uykuya dalarken.

* * *

Jemma'ya sürekli olarak onun tatlı kıcını yalayıp yutmak istediğimi söylediğimde söylediklerimde **ciddiydim**. Sabah yedi sularında kapı çalınıp bizi uyandırana kadar, prezervatif stoğunu tüketerek kendime iki kez daha onun lezzetini tattırmıştım. Kapı tekrar gürledi, ardından bas dolu bir tenor sesi geldi.

Ezra, "Zeke, gitmeliyiz kardeşim," dedi.

Jemma'nın beni kucaklamasından kaçmak istemeyerek sesli bir şekilde ofladım. Çıplak vücudu en yumuşak, en tatlı ninni gibiydi. Ayaklarını gıdıklayarak en tatlı kızarıklığı yarattım. Horlamasının yumuşak uğultusu neredeyse hipnotize ediciydi.

"Bana bir dakika ver," diye homurdandım, onu uyandırmamaya çalışarak. Yataktan kalkıp yüzümü yıkamak ve ağızma biraz diş macunu sürmek için bitişikteki banyoya girdim. Yatağa geri oturmadan önce giyindim. Çok huzurlu uyuduğu için ona bir not bırakmayı düşündüm ama o büyüleyici gözleri görmem gerekiyordu.

"Jules, bebeğim, uyan. Gitmek zorundayım."

"Hmm," diye mırıldandı, gözünü gıdıklayan bir saç teliyle savaşıyordu.

"Ezra ve Myron beni bekliyor. Sadece bir saniyeliğine uyanın," diye rica ettim.

Parmaklarıyla gözlerini araladığında güldüm. "Bana ne yaptın böyle?" Kıkırdadı.

"O güzel kıcını uyuttum." Kıs kıs güldüm, boynunu öptüm. Dişlerimin arasında yakalamadan önce meme ucunu yaladım. "Seni sonra arayabilir miyim?"

"Mmm... evet," diye inledi.

Dün gece, yara izleri konusunda utangaç olsa da, onları yalamanın cinsel bir tepkinin kilidini açtığını öğrendim. Dilimi çikolata renkli areolasının etrafında dolaştırdım, sonra mükemmel kusuru yaladım ve öptüm. "Daha sonra gelip seni görebilir miyim?"

Jemma'nın sırtı kamburlaştı, uykulu ve şehvetli gözlerini bana dikti. Alt dudağını ısırды, inleyerek kızardı. Klitorisine hafifçe dokunduğumda hemen kel kafamı kavradı çünkü doruk noktası yaklaşıyordu ve güzelce ilerliyordu. Son tepe noktası enfesti; muhteşem bir aksesuar gibi sonraki ışıltıyı giyiyordu. Soruma yanıt olarak hızla başını salladı.

"Hayır, büyük bir kız ol ve konuş. Sonra görüşebilir miyiz, Jules?"

"Evet, Ezekiel. Bunu çok isterim." Nefes nefese kalmış, zevkten inerken göğüslerini okşuyordu.

Yüzüne ve dudaklarına öpücükler kondurdum, sonra da uykuya dalmadan önce onunla daha sonra iletişime geçeceğime söz vererek nemli tomurcuğuna bir öpücük kondurdum.

* * *

Ezra, Jemma'ya mesaj attığımı fark ettiğinde, "Aşık bir adam gibi **davranıyorsun**, Lil," diye havladı. "İki saattir ondan uzaktasın ve şimdiden birbirinizi özölüyorsunuz."

"Hayır, Büyük. Öyle bir şey değil." Güldüm. "Bu aslında işle ilgiliydi."

"Evet, tamam." İkna olmamış bir şekilde başını salladı.

Ben, kardeşim ve kuzenim bir balıkçı teknesine yerleşmiş, nehri seyrediyorduk. Kasım ayı için alışılmadık derecede sıcak olan güzel bir gündü. Daha önce burada olmayı planlamıştık ama belli ki hepimiz üç muhteşem kadının ağlarına takılmıştık. Ezra ve Myron kendi geceleri hakkında çok sessizdi ama benim gecem hakkında beni sorguya çektiler.

"Ama belli ki ondan hoşlanıyorsun. Dün gece o partiye gitmek için her şeyi bıraktık. Lanet olası yapış yapış bir kek bulmak için etrafta dolaşmak. Sözde

bu küçük kasabada büyük şehir zencisi olmak." Myron güldü. "Güven bana, anlıyorum kuzen. O çok iyi biri. Ama... durumu biraz karışık." Kaşlarını kaldırdı.

Başımı salladım, isteyerek içine düştüğüm durumu çok iyi biliyordum.

"Ama yalan söyleyemem, dün gece iyi vakit geçirdim, bu yüzden kırım şikayetçi değil." Myron kıs kıs gülererek Ezra ile el ele tutuştu.

"Evet, ikiniz de şikayet etmemelisiniz. Dün gece beni öpmeye ve anlatmaya çalışırken ne yaptınız?" Sırıttım. "Ve Ez, sen benim aşık olduğumdan bahsediyorsun... Dün gece yaptığın şey neydi? Sanki senin kadınınmış gibi Quaron'u savunuyorsun."

"Hayır, o küçük zenci benim için biraz fazla agresifti. Hiçbir erkeğin bir kadına böyle davranmasına izin vermem. Ama ufaklık kendi başının çaresine bakabilecek gibi görünüyor." Alt dudağını ısırırken başını sallayarak kıkırdadı. "O pervasız ağzı, o saçları ve o kıcı... vay be. O kötü." Güldü.

"Kahretsin, hepsi kötü. Üçünün de küçük kıkları," diye vurguladı Myron, hepimiz başımızı sallayıp buna güldük çünkü bu doğrudu.

Yerel bir bira fabrikası ve barda öğle yemeğine gitmeden önce suda birkaç saat daha geçirdik, ateş ettik ve arayı kapattık. Monroe City, gün boyunca yavaşça keşfettiğimiz şirin, küçük bir kasabaydı. Hızlı yaşamları olan üç New Yorklu çocuk için Monroe ihtiyacımız olan sakinliği sunuyordu.

Evime döndüğümüzde yorgunluktan ölüyordum. Duş aldıktan sonra yatağıma yayıldım ve komodinin üzerindeki telefonuma uzandım. Bu gece hâlâ görüşmek isteyip istemediğini öğrenmek için Jemma'ya mesaj atmıştım ama cevap vermemişti. Bir kadına baskı yapan biri olmadığım için başka planları olduğunu düşündüm. İtiraf etmeliyim ki bu durum beni bir an için rahatsız etmişti ama bu davranış yabancı değildi. Jemma kafasının içindeyken hayalet gibi davranırdı. Dün gece ve bu sabah paylaştıklarımızdan sonra eminim o da kafayı yemişti çünkü ben de öyle olduğumu biliyordum. Kapımın gürültüyle çalınması beni bu nefretten kurtardı.

"Zenci, uyuyor musun?" Ezra gürledi.

"Dostum, içeri gel. Neden polis gibi kapıyı çalmak zorundasın?" Kaşlarım sinirlenerek çatıldı. "Ne istiyorsun?"

"Living Single ekibini çekmek üzereyiz." Kıkırdadı. "Kimi?" Kimi kastettiğini çok iyi bildiğim için sordum.

"Biz. Onlar. Bayanlar. Film gecesine davet edildik," diye açıkladı Ezra.

"Bir boka davet edilmedim," diye niyetimden çok daha agresif bir şekilde tükürdüm. "Dostum, lütfen. Muhtemelen senin yüzünden bir davet alıyoruz,"

Myron odama girip şezlonga oturarak rahatına baktı.

"Kendi adına konuş, zenci. Bu penis yüzünden tekrar davet ediliyorum," dedi Ezra kasıklarını tutarak. "Bu tek gecelik bir penis değil. Her zaman daha fazlası için geri gelirler." Omuz silkti.

Bir elimi yüzüme sürerek içimi çektim. Onun aptal kıkına gülmekten kendimi alamadım. "Jemma cevap vermiyor, dostum, bu yüzden uğramak konusunda kendimi rahat hissetmiyorum."

"Adamım, sızlanmayı bırak ve kıkını getir!" Ezra bağırdı.

Otuz dakika sonra kamyonetimi Maxine'in garaj yoluna çektim. Kapıya yaklaşırken Snoh Aalegra'nın melodilerinin evin içinde yankılandığını duyduk. Gördükleri ilk yüzün kardeşim olmasına izin vererek biraz geri çekildim. Jemma yine bana hayalet gibi davranıyordu, bu yüzden kalıp kalmayacağımdan emin değildim.

"Hey, hey," diye şarkı söyledi Maxi, devasa antika kapıyı açarken. "İçeri gel," dedi Myron'a yönelttiği parlak bir parıltıyla. Elini kızın ensesine koydu, sonra da yanağına bir öpücük kondurdu.

Onu aramak için etrafıma bakındım ama oturma odası boştu. Quaron merdivenlerden iniyor, Ezra'ya dün gece ne olduysa bir kez daha yapmaya hazırmış gibi bakıyordu. Ne haltlar dönüyordu? Lanet olası alacakaranlık kuşağında olmalıydım. Kardeşim ve kuzenim iki dakikalığına şehre gelmiş ve hemen bağlantılar kurmuşlardı, bu arada ben evli, ayrılmış, duygusal olarak ulaşılamaz bir kadınla sarmaş dolaş olmuştum.

"Selam Zeke," diye selamladı Maxi sonunda beni. "Jemma verandada yazı yazıyor," diye fısıldayarak evin arka tarafını işaret etti. Mutfağın dışında geniş, dört mevsim kullanılabilen bir veranda olduğunu hatırladım. Tereddütlerle evin içinden geçip veranda kapısına ulaştım, ama arayışıma ara verdim. Jemma bacaklarını kanepeye çaprazlamış, dizüstü bilgisayarını kalçalarına dayamış oturuyordu. Elektrikli şöminenin sahte alevleri müzikle uyum içinde titriyordu. Yan masada uzun bir kadeh kırmızı şarap ve yapışkan tereyağlı kek olduğunu tahmin ettiğim boş bir tabak duruyordu. Heather grisi, geniş paçalı bir pantolon ve ona uygun kırılmış bir gömlek bedenini sararken, siyah bir türban kıvrıkcık saçlarını gizliyor ve siyah çerçeveli gözlükler yüzünü süslüyordu. O kadar odaklanmış ve o kadar

muhteşem. *JulesPen*'in yaratıcılığına tanıklık etmekten zevk alıyor ve onu bölmekten nefret ediyordum. Jemma derin düşüncelere daldığı zamanlarda sık sık yaptığı gibi dudaklarını büzerek tırnaklarının ucunu hızla çenesine vurdu. Bir sonraki düşüncesine netlik kazandırdığında yüzü aydınlanırken kıkırdadım. Cidden bütün gece onu izleyebilirdim.

"Düşünceleriniz için bir peni," dedim bariton sesimle. Paravan kapısını açtım, ama o irkilmedi, sadece tek yanağıyla gülümseyerek bana baktı.

"Bir öpücük için beş sent," diyerek 80'lerin eski R&B şarkısına gönderme yaptı.

Ceplerimi şakacı bir şekilde aradım ve "Belki bir onluk bulabilirim, eğer..." diye mırıldandım. Şarkının *bir* sonraki dizesinin *beni sevdiğini söylersen on sent* olduğunu düşünerek alay ettim. "Seni rahatsız mı ediyorum?" Konuyu hızla değiştirerek sordum.

"Hayır, sadece yazıyorum." Jemma dizüstü bilgisayarını kapattı ama gözlerini benden ayırmadı. "Ne hakkında?" Mesafemi koruyarak sordum çünkü çok yaklaşırsam

benim ahlaksız hareketlerimden sorumlu olamazdı.

"Siyah kadınlar ve tenlerinin güzelliği," diye açıkladı. "Güzelliğin yanı sıra onu tanımlayacak en iyi kelimeleri bulmaya çalışıyorum," dedi kızarak.

Ellerimi eşofmanımın ceplerine sokarak eşige yaslandım. "Hmm, bu kolay bir tane."

"Gerçekten mi? Aydınlat beni," dedi seksi bir ses tonuyla. Yastıkları yere atıp kanepenin minderine vurarak beni oturmaya davet etti.

Yanına yerleştim ve hemen *onu* tanımlamak için kullanacağım kelimeleri telaşsızca dile getirmeye başladım. "Zengin, altın sarısı, umber, kadife, baştan çıkarıcı." Bir parmağımı ön kolunda gezdirirken dudağımın kenarını ısırarak kıkırdadım, sonra elini yakaladım. Sonraki sözcükleri tenine kondurduğum yumuşak öpücükler takip etti. "Çikolata, pürüzsüz, ipeksi, mükemmel, karmaşık, büyüleyici, büyüleyici," diye fısıldadım, doğrudan gözlerine bakmadan önce boynuna doğru öptüm ve "Lanet olası çekici." Dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdum, hâlâ bakışlarını yakalıyordum. "Yani benden kaçmıyor musun?" Ses tonumdaki melankoliyi küçümseyerek sordum.

"Hayır, neden öyle dedin ki?" diye mırıldandı başını sallayarak.

"Birkaç kez aradım. Dün geceyi sindirmek için zamana ihtiyaç duyduğundan beni hayaletle çevirdiğini düşündüm."

"Ve bu sabah." Seksi bir şekilde sırıttı. "Bana ilham geldiğinde, kelimeleri kafamdan atmak için dünyayı kapatmam gerekiyor."

"Anladım. Artık farkındayım ve sürecinize saygı duyacağım," dedim kulağına sokularak. "Senin ilhamın. Daha fazlasını söyle." Bilgisayarı kucağından indirdim ve bacaklarının benimkilerin üzerinde rahatlamasına rehberlik ettim. Çoraplı ayaklarına amaçsızca masaj yaparak arkasına yaslandı ve kanepeye yaslanarak rahatladı.

"Deri vücudun en büyük organıdır ve birincil görevi korumadır. Bizi bakterilerden, kimyasallardan ve zararlı elementlerden korur, değil mi?" Ona hak vererek başımı salladım. "Siyah kadınlar için, cildimiz mükemmel olmadığında ya da lekeli veya çok koyu olduğunda, *unsurlar*... arkadaşlarımız, ailemiz, partnerlerimiz, hatta iş arkadaşlarımız, sözleriyle veya eylemleriyle bizi utandırır, zarar verir ve mağdur eder, güvenlik ve emniyet duygumuzu tüketir, dolayısıyla cildimizi silah haline getirir," dedi ama benimle göz teması kurmaktan kaçınarak bastırılmış bir şekilde. Ayak parmaklarını gıdıkladım ve o da gülümseyerek başını geriye attı. "Ama dün gece tam tersini hissettim. Lekelenmiş, lekelenmiş tenimde kendimi hiç bu kadar güzel ve sevimli hissetmemiştim. O kadar ilham vericiydi ki, bu konuda yazmak zorunda kaldım. Serbest bırakın." Derin bir nefes verdi, koltuğa daha da gömülürken elimden kurtuldu. Tam konuşacaktım ki aniden devam etti. "Gerçekten uzun zamandır böyle bir duyguyu yaşamamıştım..." Sesi durduğunda her kelimesine kilitlendim. Kırılğanlığı tutuklayıcıydı.

"Ne duygusu, Jules?" Beklentiyle araştırdım.

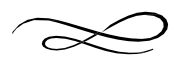
"Özgüven, teselli." Dudaklarını büzdü, sonra masumca omuz silkti ve başını koltuğun kolundaki yumruğuna yasladı. "Neden bilmiyorum Ezekiel Green ama senin yanında kendimi güvende hissediyorum ve bu beni çok korkutuyor," diye itiraf etti.

Hareketlerimi durdurdum ve ona hayranlıkla baktım. Birden onu yakaladım ve titreyen bedenini kollarımın arasına aldım. Titriyordu, yaptığı itiraftan ve muhtemelen benim vereceğim tepkiden dolayı gergindi. Nadiren tartışsak da, Jemma'nın ilişkisinde ihmal edildiğinin ve reddedildiğinin farkındaydım, bu yüzden onun savunmasızlığına vereceğim tepki çok önemliydi. Onu sonuçsuz kelimelerle yatıştırmamaya karar verdim. Bunun yerine onu kucakladım ve birkaç dakika boyunca memnun ve gerekli bir sessizliğe gömüldüm.

Kelimelere gerek yoktu. *Hareketlerim* -kalbimin çalkantılı çarpışı- ona olan hayranlığımı göstermeye yetiyordu. Ona olan düşkünlüğümün büyüklüğü göz önüne alındığında Jemma benim yanımda her zaman güvende olacaktı ama diğer yandan ben kalbimin gelecekteki durumundan emin değildim. Gerçek şu ki; Jules'um hâlâ birinin karısıydı.

OceanofPDF.com

On yedi

OceanofPDF.com

JEMMA

Bir titreme etime saldırırken sırtımdan aşağıya doğru yayılan sıcak bir hisle **uyandım**. Ezekiel sabahın erken saatlerinde amımın tadına bakarken, dilini sokarken ve yalarken vücudum sıcak ve soğuk hisler arasında gidip geliyordu. Dün gece arka bahçedeki verandada, özüm taşana kadar gençler gibi öpüştük, okşadık ve sarmaş dolaş olduk. Utanç içinde oturma odasından geçip merdivenlerden yukarı çıkarken erkekliği ortaya çıktı ve eşofman altımı yırtarak onun insan kılıfı olmamı gerektirdi. Kızlarımın onun üçüncü bacağına görmeye ihtiyacı yoktu.

Neyse ki Maxi ve Myron kanepede uyuyorlardı, Roni ve Ezra'yı ise hiçbir yerde bulamadık. Yatak odama ulaştık ama yatağa varamadık. Çılgınca soyunan Ezekiel, anakonda penisini damlayan özel dudaklarıma doğru sokarken iki yüz kiloluk bedenimi duvara yasladı. Kolanının başı, sanki olması gereken bir yer yokmuş gibi merkezimde boş boş duruyordu. Tomurcuğuma karşı yavaş salınımlar beni ihtiyaçtan yakmak üzereydi.

"Zee," diye inledim, pratikte alet için yalvarıyordum. Bu çılglığın nereden geldiğini bilmiyorum ama baskı altındayken uygun görünüyordu.

"Prezervatif mi?" Kelimeyi bir ifadeden çok bir sorgu gibi homurdanarak söyledi.

"Hayır," diye mızımızlandım, bu lezzetli müdahaleye karşı çaresizdim.

"Jules, emin misin?" diye onayladı, aleti hâlâ açıklığımda oyalanıyordu.

"Güvenli," diye mırıldandım, bu adamın büyüüne kapılmıştım, bir seferde sadece bir kelime söyleyebiliyordum.

Güvenliğimin onda olduğunu çoktan açıklamıştım ve o anda, onun açığa vurulmamış şefkatini arzuluyordum. Ezekiel ölçülü, ağır hareketlerle içime girdi. Öpüşleri tutkulu ama şefkatliydi. Benimle zaman geçiriyor, orgazmı her seferinde tatmin edici bir santim inşa ediyordu. Onun emrine itaat ettim, bu adamın ağır üyesinin bir lokmasını bile ihmal etmediğimden emin olmak için kalçalarımı metodik olarak salladım.

"Jules," diye inleyerek beni duvardan yatağa taşıdı. Ağırlığı içimden kayıp gittiğinde hayal kırıklığı içinde yatağa vurdum. Boştum. Onun tatmini olmadan bomboştum.

"Zee, hayır. Bebeğim. Kahretsin. Seni hissetmem gerek," diye yalvardım, sırtımı göğsüne dayamıştım.

Neyse ki, boşluk sadece anlıktı. O özüme geri dönerken, doymuş duvarlarım ereksiyonunu kucaklarken orada uzanırken, ilk vuruşu alan bir keş gibi mutlu bir şekilde iç çektim. Sırtım ona dönük bir şekilde durdum, ayak parmaklarımın ucunda dengede durdum, ön kollarım şiltenin üzerine tünedi ve aşağı doğru köpek gibi bir pozisyona yerleştim. Ben düzene girerken Ezekiel ellerini teslimiyetle kaldırdı. Omzumun üzerinden baktım, seksi bir şekilde gülümseyerek ona devam etmesi için izin verdim. Sayısız kalp atışı boyunca, ritmik bir şekilde, tekrar tekrar okyanusumun derinliklerine daldı ve boynuma duygusal bir boğulma ile hemen yuttuğu gırtlaktan bir çığlığı kışkırttı. Bir öpücük için beni yukarı çekti. O lanet yılan gibi penis merkezimden hiç ayrılmadı.

Düzensiz, zor nefes alıp vermem dışında hareketsizdim. Bedenim titriyordu, orgazmın zirvesi beni zincirlerinden kurtarmıyordu. İhtiyacımın kanıtı sıcak pekmez gibi yavaşça kalçamdan aşağı süzülüyordu. Beni tekrar boşalttı ve sanırım beni sırtüstü çevirip ballı sularıyla şımartırken çığlık attım. Bu adam orgazmımı daha fazla uzatırsa beni öldürecekti. Emdi, sifonladı ve bolluğunu tekrar ıslak merkezime sabitlemeden önce yapışkan inceliğini diliyle yuttu. Ezekiel, Energizer Bunny gibiydi, devam etti ve devam etti ve tohumlarını hazineme yayana kadar aleti içimde büyümeye ve büyümeye devam etti. Eğer rahmim yetenekli olsaydı, kesinlikle üçüncü Ezekiel'i doğururdum. Şişmişim, ağrım vardı ve huzursuzdum ama beni acele ettirmede, sadece yumuşayana kadar titreyen bedenimi şefkatle kucakladı.

"Jemma, bebeğim, izin ver seni temizleyeyim," dedi, bariton gırtlaklı, yorgun. Başımı salladım, sonra beni banyoya taşıırken vücudumun yataktan yükseldiğini hissettim. Beni makyaj sandalyesine oturtuktan sonra çoklu jeti çalıştırdı.

Duş. Tüm çıplaklığıyla önümde dikilirken onu seyrettim. Ezeziel çok güzel tasarlanmış bir Adonis'ti. Tatlı bebek İsa bu ihtiyaımı bir araya getirmek için değerli vaktini ayırmıştı.

"Saçınızı örtecek bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu ciddi bir ifadeyle.

Doğal sarmallarıma gösterdiği ilgiyi takdir ederek gülümsedim ama başımı sallayarak "Hayır" diye mırıldandım.

Sngerisi Dove ile kprterek beni tepeden tırnağa yıkadı. Kedimi okşadığında hafifçe irkildim. Ezeziel sorgulayan gözlerle bana baktı ama tek kelime bile etmedi. Farkındalık yüzünü kaplamıştı. Biraz ağrım var mıydı? Evet. Çok mu ileri gitmişti? Kesinlikle hayır. Onun erotik baskınlığını sevdim. *Kahretsin*, zevkli acıyı arzuluyordum. Ezeziel beni duş bankına yatırdı ve hemen üçüncü orgazmımı ateşleyen en hassas tempoda amımı okşamaya ve öpmeye başladı.

* * *

Komodinin zerindeki saate bakmak için yatağımda yer **değiştirdim**.

Saat 4:21.

Ezeziel yüzüstü yatmış mışıl mışıl uyuyordu. Yataktan usulca kalktım, banyoyu kullandım ve bornozumu kaptığım gibi mutfaktan birkaç şişe su aldım. Koridorda ağır ağır yürüdüm, vücudum güzel bir dayaktan sonra bitkin düşmüştü.

Telefonuma odaklanmış bir şekilde karanlıkta evin içinde kolayca geziniyordum; bu da Maxi'lerde çok uzun süredir yaşadığımın açık bir göstergesiydi. Kendime ait bir yere ihtiyacım vardı. Sanki şeytan içimden geçenleri duymş gibi, avukatımdan gelen bir e-posta gelen kutumdaydı.

Merhaba Jemma. Bu kadar geç mail attığım için zgnm ama sabah bunu almanı istedim. Bay Holiday şimdi evdeki eşyaların envanterini istiyor. Fırsat bulduğunda beni ara ki bunu konuşabilelim. Bu da başka bir oyalama taktiği, ama ne yazık ki bu talep onun hakları dahilinde. Beni arayın. M. Warren.

Mutfağa girdiğimde irkilerek kendime geldiğimde gözlerimi devirerek alay ettim. "Ezra. Aman Tanrım. dm kopardın." Gürleyen kalbimi sakinleştirmek için bir elimi göğsüme bastırarak ofladım.

"Benim hatam. Erken kalkan biriyim ve Q'yu uyandırmak istemedim," diye homurdandı.

"Q? Bu lakap genellikle kardeşi için kullanılır ama hoşuma gitti," dedim, Quaron'a olan aşinalığına kıkırdayarak. "Ben de bazen erken kalkarım ama bu sefer sadece suya ihtiyacım vardı." Mutfakta dolaşırken mırıldanarak buzdolabından bir şişe, kilerden de bir şişe su aldım. Ezra konyak gibi kokan bir şeyi yudumlarken sessizdi. "Peki, iyi geceler ya da günaydın." Kıkırdadım ve odadan çıktım.

Mutfak.

"Lafi dolandıracak bir tip değilim, o yüzden hemen söyleyeceğim," diye ağzından kaçırdı.

Hemen ilgimi çekti ve yüzümü ona dönerek mutfağa doğru birkaç adım attım.

"Lil seni hissediyor. Hatta sana aşık bile olabilir. O yüzden eğer sadece bir ribaunt zencisiyse onu saçmalıklarının içine çekme," diye homurdandı kayıtsızca. Konuşmak üzere olduğumu fark ederek elini küçümseyici bir şekilde havaya kaldırdığında inanamayarak başımı eğdim. "Senin durumunun karışık olduğunu ve bunun üstesinden gelmeye çalıştığını biliyorum, buna saygı duyuyorum ama Zeke'in senin ve adamının saçmalıklarıyla uğraşmasına gerek yok. Bu başhekimlik işi onun için çok önemli. Mezuniyet töreninde o zenciye nasıl saldırmaya hazır olduğunu anlatmıştı ve dün o bayat herifle de aynı şeyi gözlerinde gördüm. Ortak payda sizsiniz, Dr. Holiday. Zeke bir şey istediğinde acımasızdır. Ve şu anda, bence senin için her şeyi mahvetmeye hazır. Ve saygılarımla, tatlım, insanlar küçük kardeşime bulaştığında, beni görmeleri gerekir." Ezra durakladı, ağzı öfkeyle açıktı.

"Artık konuşabilir miyim?" Alaycı bir tavırla sordum çünkü bir dakika önceki o küçümseyici el beni çok kızdırmıştı. Ama ne yazık ki kızgınlığım Ezra'nın haklı olduğunu doğruluyordu. Hezekiel'i benim kargaşama dahil etmek ona haksızlıktı. Belli ki hayatındaki insanları ne pahasına olursa olsun koruyan bir adamdı. Bunu Quinton'la mezuniyet balosunda ve dün gece Ken'de de görmüştüm.

Ezra içkisini yudumlarken başını salladı.

Gözyaşlarımı geçici olarak durdurmak için hızla gözlerimi kırptım. Sertçe yutkundum. "Haklısın. Onu incitmek istemiyorum, çünkü neye inanırsan inan, Ezekiel'i önemsiyorum." *Çok fazla*, diye sessizce itiraf ettim. "Harika olacağından emin olduğum işi yapma becerisini kesinlikle etkilemek istemiyorum. Yani, haklısınız. Ama durumumun karmaşıklığı hakkında hiçbir zaman yalan söylemedim ya da şekerle kaplamadım. Kardeşiniz kendi kararlarını verebilecek kapasitede yetişkin bir adam. Ben de yetişkin bir kadını, kendi işimi kendim hallediyorum. Benim işimi hallediyor. O yüzden bir dahaki sefere

Bana söyleyecek bir şeyiniz varsa, ses tonunuzu tekrar gözden geçirin. Lütfen benimle bir daha *asla* bu şekilde konuşma," diye tısladım ve geldiğim gibi rahatça uzaklaşırken gözlerimi devirdim.

Yatağa geri tırmandım, yaklaşan gözyaşlarımı bastırmak için boş yere çabaladım ama çabam boşunaydı. Ezeziel bana daha da sokulurken sessiz, sıcak gözyaşları yüzümden aşağı süzüldü. Başının tepesini öptüm ve kucağına sokuldum. İçimdeki her şey bu adamı tüm doğru nedenlerden dolayı istediğimi hissettiriyordu ama sonra düşüncelerim avukatımdan gelen e-postaya geri döndü. Quinton bu evlilikten kolay kolay ayrılmayacaktı. Ken'in serseri kışının bildiğini sandığı her şeyi ortaya dökceği kesindi. Yani Quinton, Dr. Green'le birlikte olma ihtimalimizden bile haberdar olursa, hayatımda büyük aksaklıklara yol açacaktı. Bu işin peşini bırakmalıydım. *Onun gitmesine* izin vermeliydim.

Ertesi sabah Ezeziel yola çıkmadan önce şakağımı, burnumu ve ardından dudaklarımı öptü. Kardeşi ve kuzeni bugün New York'a dönüyorlardı ve o da onları öğleden sonraki uçuşlarına yetişmeleri için St. Beni dördüncü bir orgazmla kutsamaya çalıştı ama yorgunluğumu gerekçe göstererek onu ittim, ki bu tamamen doğru değildi. Eğer o adam ağzını tekrar bana dayasaydı, Ezra ve Myron bir sonraki Amtrak, otobüs, bok, uzay gemisiyle New York'a dönüyor olacaktı çünkü Ezeziel'i onun iyiliğini daha fazla tüketemeyene kadar alıkoyacaktım.

"Ezeziel, gitmelisin," diye sızlandım, yaklaşan gıdıklamalarından şakacı bir şekilde kaçmaya çalıştım.

"Biliyorum, biliyorum. Seni boğmak istemedim, sadece..." Durdu, bir elini yüzüne sürerken nefes verdi.

"Ne?" diye sordum. Tırnaklarımı sakalına geçirerek sordum.

Başını iki yana salladı. "Bu sadece iyi hissettiriyor, Jemma. Hem de çok iyi."

Birbirimize bir ömür gibi görünen bir süre boyunca ters ters baktık ama sadece dakikalar geçti. Onun duygularını kelimelerle onaylamamayı seçtim. Umarım gözlerimdeki çiy buğusu dile gelmeyen hayranlığımı anlatmıştır.

"Süreçten geçmek, kaçmak için zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum ve sana ihtiyacın olan zamanı vereceğim. Ama bana bir konuda söz verebilir misin?" Hiç tereddüt etmeden başımı salladım. "Beni dışlama. Konuş. İyi, kötü ve çirkini duymak istiyorum. Acıtacak olsa bile. TAMAM MI?"

Tekrar başımı salladım, kardeşiyle yaptığım *konusmayı* ifşa edip etmemeyi düşündüm ama vazgeçtim.

"Bir söz daha?" diye sordu şaşkınlığımı bozarak. Kaşlarımı kaldırdım ve sessizce devam etmesine izin verdim. "Seni bir yere götürmek istiyorum..."

sessiz ve sakin bir yer, sadece bizim için. Akılsız ve özgür olabileceğimiz bir yer." Gülümsedi, sonra göz kırptı. "Eğer böyle bir şey ayarlayabilirsem, bunu ciddi olarak düşüneneğine dair bana söz verebilir misin?"

Başımı salladım. Kalbimde ve kafamda o kadar çok duygu vardı ki konuşamıyordum.

"Kelimelerini kullan, kelime ustası," diye takıldı burnumun ucunu ısırarak. "Evet, Zee. Bunu düşüneneğim."

* * *

"İKİ GÜN DAHA. Sadece iki gün daha, Dr. Holiday," diye fısıldadım kendi kendime, çocuklarının mezun olamayacağını farkında olmayan bir başka veliyle telefonu kapattıktan sonra.

Aralık ayındaki mezuniyet törenine iki gün vardı ve ben bursiyerlerimizi kutlamak için sabırsızlanıyordum. Ama daha da önemlisi, kış tatilinde dört hafta boyunca hiçliğin tadını çıkarmaya hazırdım. Ofis koltuğumda dönerek arkama yaslandım ve bana avlunun muhteşem manzarasını sunan büyük resim penceresinden dışarı baktım. Ağaçlar dünkü yağmurdan kalan buz sarkıtlarının izleri dışında çıplaktı. Alt sınıflar Cuma günü final programlarını tamamladıklarından beri kampüs sessizdi. Monroe Üniversitesi'nde on yılı aşkın bir süre çalıştıktan sonra, her dönemin sona ermesi için gereken koşuşturmaya alışmış olacağımı düşünebilirsiniz. Ancak bu dönem, beklemediğim kişisel değişikliklerle birlikte geldi. Bu yılın Haziran ayında biri bana evsiz kalacağımı ve boşanma davası açacağımı söyleseydi, tek kelimesine bile inanmazdım. Dünyamı altüst edebilecek bir adamla tanışma ihtimalime kesinlikle saçmalık derdim.

Ezekiel ve ben Şükran Günü'nden beri fiziksel olarak bir araya gelmemiştik ve vücudum onun için ağrıyordu. Seyahat etmekle ve başhekimlik sorumluluklarına alışmakla meşguldü. Son birkaç haftadır mesajlaşmalarımız bile çok azdı. Hayat kesinlikle hayat gibiydi. Yeni kitabım için son teslim tarihime hızla yaklaşıırken ve öğrenci nüfusuyla ilgili bazı durumları yönetirken benim programım da çılgıncaydı. Ruh sağlığı ve zindelik desteğinin artırılması ihtiyacı üniversite için kritik öneme sahipti, bu nedenle bursiyerlerimizi destekleyecek programları belirleme konusunda gayretli davrandım. Monroe Üniversitesi'nin beklentileri yüksekti ve ne yazık ki birçok

Kızım da dahil olmak üzere öğrenciler Monroe Jaguar'ın titizliğine ve taleplerine tam olarak hazır değildi, bu nedenle bu çaba çok önemliydi.

"Tak, tak," tanıdık, zengin bariton sesi düşüncelerimi böldü. O geri dönmüştü. Yüzümü kaplayan gülümsemeyi bastırmak için bir nefes çektim. "Dr. Holiday?" dedi, kapıyı yavaşça iterek açtı.

"Dr. Green. Tekrar hoş geldiniz." Ağzım kapalı bir şekilde gülümsedim. "Teşekkür ederim. Geri dönmek güzel." O da bana karşılık verdi.

"Bugün personele bayram neşesi dağıttığınızı duydum," dedim ve başımla küçük meyve sepetleriyle dolu arabayı işaret ettim.

"Klişe, biliyorum. Annemin tavsiyesi. Çalışanları için yaptığı bir şeydi ve çok severlerdi." Şirin bir şekilde omuz silkti.

"Hiç de klişe olduğunu düşünmüyorum."

"Oturabilir miyim?" diye sordu, misafirler için ayrılmış sandalyeyi işaret ederek. "Lütfen," dedim ve oturması için elimi salladım.

"Damien Harris adlı bir öğrenciyle ilgili bir konuda bana yardımcı olabileceğinizi umuyordum. Bu sabah geldiğimde beni bekliyordu."

"Ah, Damien," dedim hayal kırıklığı içinde. "Demek onu tanıyorsun?" Kıkırdadı.

"Çok iyi." Gözlerimi devirerek iç çektim. "Damien beş buçuk yıldır bizimle birlikte ve iki gün içinde mezun olması planlanıyordu. Ancak geçen hafta bitirme tezi danışmanı bana Bay Harris'in notunun yüzde ellisini oluşturan final ödevini son teslim tarihine kadar tamamlamadığını bildirdi."

Hezekiel eğlenerek başını geriye attı. "Tabii ki hikâyenin o kısmını anlamadım. Bay Harris benden yardım istiyordu, çünkü biz, tırnak içinde söylüyorum, 'kardeşlik bağıyla bağlıyız'."

Başımı sallayarak kahkahalarla güldüm. "Umarım bu genç adam hukuk fakültesine gider çünkü olabildiğince düzgün ve işbirlikçi biri."

"Ona patronla konuşacağımı söyledim... yani sizinle, bunun düzeltilip düzeltilemeyeceğini daha iyi anlamak için. Ofisimden çıkarken gözyaşı döktüğüne eminim." Kıkırdadı.

Başımı salladım. "Bay Harris iyi olacak. Makalenin yaklaşık yüzde yetmişinin tamamlandığına dair kanıt sundu. Google'dan aldığı teklif için o kadar heyecanlıymış ki ödevi unutmuş. Mezuniyet için yürümesine izin vereceğim ama onu biraz terleteceğim, o yüzden bu kısmı ona şimdilik söylemeyin." Göz kırptım.

"Seni yakaladım." Bana seksi bir şekilde bakarak güldü. Birkaç dakika hoş bir sessizlik içinde kaldık. Birbirimizi dikkatle inceledik. Ben onu özlemiştim ve antrasit gözlerindeki ışıltıya bakılırsa Ezeziel de beni özlemişti. İkimiz de bu gerçeği itiraf etmeye cesaret edemiyorduk. Derin mırıltısı sessizliği bozdu. "Kış tatili için planların nedir?"

"Kesinlikle hiçbir şey ve ben bunun her dakikasını seveceğim." Kıkırdadım ve o da bana katıldı.

"Kulağa harika geliyor. Ama cidden, ailenle bir planın yok mu?" "Çoğu zaman St. Louis'de olacağım. Yıllık tatil pijama partisi ve ailemle birlikte ailemin evinde Noel yemeği yiyorum, ama hepsi bu kadar." Omuz silktim. "Shiloh yeni yılda erkek arkadaşı ve onun ailesiyle Disney World'e gidecek," diye mırıldandım, yüzümde alaycı bir ifade vardı. "Muhtemelen yeni yıla kızlarımla gireceğim. Peki ya sen?" diye sordum.

"Aynen. Sadece boş zamanın tadını çıkarıyorum. Noel'i annemde geçirdikten sonra çocuklarımla tatile çıkacağım. Shiloh gibi EJ de yeni yılı kız arkadaşıyla geçirecek ve Eriya da annesinin ailesiyle birlikte olacak."

"Yetişkin çocukların güzelliği ve laneti, değil mi?" Dedim ve o başını sallarken gülüştük. "Ne zaman gidiyorsun?" Çaresiz görünmek istemediğim için isteksizce sordum.

"Mezuniyet töreninden hemen sonra New York'a." Ne diyeceğimi bilemeden ve onu görmeden geçireceğim bir ayı düşünerek başımı salladım. "Pekala, buradan çıkmama izin ver. İdari personel için düzenlenen bir öğle yemeği etkinliğine uğramam gerekiyor," dedi ve senkronize bakışlarımızı kırdı.

Ezeziel tam boyunda duruyordu ve gündelik kıyafetler içinde yemek yiyebilecek kadar iyi görünüyordu. Koyu renk kot pantolon, camel Polo kazak ve kahverengi Gucci mokasen ayakkabılar kedimi çılgına çevirdi. Kapıya doğru yürüdü, görünüşe göre çıkmaya hazırdı ama onun yerine kapıyı kapattı. Bir sonraki hamlesini tahmin etmeye çalışırken gözlerim büyüdü. Yoni'ndeki gümbürtü, onun sayısız inçlerine erişmeme izin vermesi için ağrıyordu. Bu masa genellikle Ezeziel'in başrolde olduğu en şehvetli rüyalarımın arka planıydı. Eğer isteseydi, memnuniyetle yerine getirirdim. Parmağını eğerek beni yanına çağırdı. Ben de itaat ettim. Yüzümün kıvrımlarını okşayarak beni narin bir kucaklamanın içine çekti ve yanağıma suçsuz bir öpücük kondurdu. Burnu hafifçe kulağıma değdi ve ardından "Seni özledim" diye fısıldadı.

Bir kez daha cesur olan oydu. Bir şey söylemeliydim; bir karşılık vermeliydim, duyguyu onaylamalıydim, bir şey yapmalıydim ama yapmadım. Çekingen bir şekilde

gömleğinin yakasını kavradı, kazağının altından baktı. Gözlerimiz sevgiyle birleşmiş, dile getiremediğimiz arzularımızı sessizce dile getiriyordu. Gözlerimizi birlikte kapatarak öpüştük. Yumuşak, zarif, tutkulu öpücükler amıma ısı dalgaları gönderdi. Karnıma bastıran çelik gibi sertlik, onun uyumlu özleminin göstergesiydi. Bir adım geri çekildim ve gözlerimi açtım, tüm bu pisliği masamdan süpürmeden önce durmaya ve vazgeçmeye çalıştım.

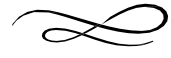
"Gitsem iyi olacak. Seninle sonra konuşuruz." İçini çekti, alnıma bir öpücük daha kondurdu, sonra kapı koluna uzandı.

"Hey," diye bağırdım ve durakladı. "Benim için sepet yok mu, Dr. Green?" Dudaklarımdaki öpücük kalıntılarını yalayarak sordum.

"Hayır, size sepet yok, Dr. Holiday. Ama size bir şey geliyor. Bizi izlemeye devam edin." Göz kırptı, sonra girdiği gibi seksi bir şekilde çıktı.

OceanofPDF.com

On sekiz

OceanofPDF.com

EZEKIEL

Çocukluğumun geçtiği evden yayılan nefis kokulara uyandığımda **kocaman bir sırtış** yüzümü süsledi. Babam dört yıl önce öldüğünden beri ben, Ezra ve Myron Noel arifesi gecesi annem yalnız uyanmasın diye hep onun evinde uyurduk. Evlilik yıldönümlerini saymazsak, Noel annemle babamın en sevdiği bayramdı. Çocukken evimiz Bedford-Stuyvesant'ın kış harikalar diyarıydı. Hiçbir yüzey tatil ışıklarından, gergilerden, fiyonklardan, aklınıza ne gelirse ondan korunamazdı. Hatta evimizin ön bahçesinde şişme Noel karakterleri bile vardı. Neyse ki sonunda annemi şişme karakterlerden vazgeçmeye ikna ettik ve nostalji olsun diye eve ışıklar dizmesi için birine para verdik.

Derin bir nefes aldım, kahvaltıda bir dilim tatlı patatesli turta yemeyi bekliyordum. Telefonumdan gelen "My Girl" melodileri yüzümde daha da büyük bir gülümsemeye neden oldu. "Mutlu Noeller fıstık," diye selamladım kızım Eriya'yı. O tam bir babasının kızıydı.

"Mutlu Noeller baba," diye ciyakladı. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim. LV sırt çantamı çok seviyorum."

"Şimdiden hediye mi açıyorsun, fıstık?" Kıkırdadım. "Annene teşekkür etsen iyi olur. Bir kitap çantası için üç bin dolar benim mali sorumluluk tanımıma uymuyor. Monroe'daki ilk dönemimde 4.0 alsam iyi olur."

"Merak etme, babacık. Ben seni tuttum. Ve bu eski bir LV sırt çantası, sadece bir Jansport kitap çantası değil, ugghh," diye kabaca düzeltti.

"Nankörlük etmeye ve bu ayrıcalıkla hava atmaya devam edersen o sırt çantası, kitap çantası, her ne haltsa hemen geri gidecek. Biliyorsun ki

YaYa," diye sert bir şekilde ilan ettim. Neyse ki eski eşim ve ben çocuklarımıza cömertçe bakabiliyorduk, ancak takdir edilmeyen davranışlara müsamaha gösterilmiyordu. Eriya ve EJ kendilerine verilen her şey için çalışmak zorundaydı.

"Özür dilerim baba. Nankörlük etmeye çalışmıyorum. Tekrar teşekkür ederim," dedi.

"Bir şey değil, bebeğim." Eriya'yla yirmi dakika kadar konuştuk ve yarın sabah erkenden Key West, Florida'ya uçmak üzere havaalanında buluşma planlarımızı kesinleştirdik. Futbol kariyerim sona erdikten sonra ailem Noel'den sonra Key West'teki tatil evimizi ziyaret etme ve yılbaşı gecesi geri dönme geleneği yarattı. Eski eşim Michelle ve ben, çocuklarla dönüşümlü olarak bu geleneği sürdürdük.

Komodinin üzerindeki dijital saate baktım: *saat ondu*. Jules'u aramak istedim ama onun için sabahın sekizi olduğundan basit bir mesaj göndermeyi tercih ettim.

Mutlu Noeller, güzelim. Fırsat bulduğunda beni ara.

Hemen duşa girdim ve annemin ısrarla giymemizi istediği siyah spor ayakkabılarımı ve bayram tişörtümü giydim. Çocukluğumuzun retro yansımalarını her zaman hoşgörüyü karşıladım. Kapıya vurulması hayallerimi durdurdu. Gelenin Ezra olduğunu biliyordum ve içeri girmeden önce kapıyı sadece bir kez çaldı.

Ezra gömleğinin ne kadar dar ve kısa olduğunu göstermek için kollarını kaldırarak, "Abi, şuna baksana," diye bağırdı. "Annem bu orta boy gömlekle hâlâ on iki yaşında olduğumu düşünüyor."

"Zenci, sen on iki yaşında orta boylu değildin." Myron eşiğe yaslanmış, kahkahadan iki büküm olmuştu. Boş yere kıkırdamamı bastırmaya çalıştım ama bu şey çok komikti.

"Ezra, Junior, Myron!" diye bağırdı annem, hep yaş sırasına göre. "Kahvaltı," diye anons etti.

Kuzenim Myron on beş yaşındayken, annemin en küçük kız kardeşi olan annesi anevrizma nedeniyle aniden öldüğünde yakın ailemize katıldı. Babası New York'ta polis memuruydu ve çalışma saatleri çok farklıydı, bu yüzden Myron'un tam zamanlı olarak bizimle yaşamasına karar verdiler. Tıpkı çocukluğumuzda olduğu gibi, merdivenlerden inen üç çift devasa ayak evin içinden geçen bir yük treni gibi ses çıkarıyordu.

"Artık yetişkin kıçlarınıza evime girmenizi söylemek zorunda olmadığımı biliyorum," diye telaşlandı annem.

Anında küçük çocuklara döndük ve "Hayır, hanımefendi" dedik.

"Mutlu Noeller anne," dedim, lavabonun başında durmuş bugünün yemeği için yeşillikleri temizlerken onu yanağından öperek.

"Mutlu Noeller, V Teyze," diye devam etti Myron.

"Anne, ellerindeki tek gömlek bu mu?" Ezra dırdır etti.

"Sana da mutlu Noeller, Ezra Victor Green." Kıkırdadı.

"Mutlu Noeller anne. Ama anne, gerçekten, ellerindeki tek gömlek bu mu?" Ezra onu yanaklarından öperken bir yandan da belini gıdıklayarak şakalaştı. Kızarıp bozarak onu uzaklaştırdı.

Yetmiş küsur yaşındaki annem hâlâ aktif ve güzel bir kadındı. Birkaç tutam siyah kalmış gümüş rengi saçları, ipek kadar pürüzsüz ten rengi ve hayatımda gördüğüm en güzel açık kahverengi, badem biçimli gözleri vardı.

Çırpılmış peynirli yumurta, tavuk sosis, kızarmış patates, ırmık ve ev yapımı tarçınlı ekmekten oluşan ziyafet, beyaz seramik servis tabaklarında yemek masasına yayılmıştı. Annem kâğıt tabaklara ya da mutfak eşyalarına inanmazdı, bu yüzden sekiz kişilik yemek masasının her koltuğuna bir tabak yerleştirilmişti. Masayı bir sürahi portakal suyu ve bir fincan kahve ile tamamlardı. Bazıları bunun tatil için özel bir muamele olduğunu düşünebilir, ancak bu sunum annemin büyürkenki normal hafta sonu rutiniydi. Annem de babam da eğitim sektöründe çalıştıkları için, okullarına zamanında yetişebilmeleri için sabahları askeri kamp gibi idare edilirdi. Ancak hafta sonları aynı kiraz ağacından masada kahvaltı ederek saatlerce dostluk içinde vakit geçirirdik.

Ezra kahvesini hazırlarken ben de annemin tabağını hazırladım. Bugün mutfak görevi Myron'daydı, yani onu mutfaktan çıkarıp oturmaya ve kahvaltı etmeye zorlamak onun sorumluluğundaydı. Her zaman çok küçük olduğunu düşündüğüm bir tencereye aşırı miktarda yeşillik doldurduktan sonra masanın başına yerleşti.

"Ezra, bu sabah anlamsız bir şekilde uyandığına göre, yemeği sen kutsa," diye alay etti.

En az bir saat sonra, arka planda çalan duygusal tatil müziği eşliğinde ikinci fincan kahvelerimizi içerken hâlâ gülüyor ve konuşuyorduk. Telefonum çınlayarak bir mesaj geldiğini gösterdi. Arayan Jemma'ydı.

Jules: Mutlu Noeller. Ailenizle birlikte kutsanmış bir sabah geçirmeniz için dua ediyorum.

Ben: Birkaç hafta önce balkonda benim için de bir lütuf olan bir sabahı hatırlıyorum.

Masadakilerin bakışlarına bakılırsa kızardığımdan oldukça emindim. Ezra yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle başını salladı.

"Kardeşinin bana bahsettiği kadın doktor arkadaşın bu muydu?" Annem sordu, sonra pasif bir şekilde kahvesinden bir yudum aldı.

Ezra'ya ateş saçan gözler fırlattım. "Peki kardeşim sana tam olarak ne söyledi?" "Pek bir şey yok. Onun çok güzel olduğunu ve senin de çok güzel görüldüğünü söyledi.

Annem ona düşkün," dedi, taranmamış bukleleri zıplarken başı yana eğilmişti.

"Bu gerçekten konuşmak istediğim bir şey değil anne. İşler... karışık," diye açıkladım, ağabeyime karşı kullandığım seçme kelimeleri durdurmaya çalışarak.

"Sanırım evli bir kadın senin için bazı komplikasyonlar yaratabilir evlat."

Başımı geveze kardeşime doğru salladım. "Ez, gerçekten mi, dostum? Kaç yaşındayız, beş mi? Anneme işimi anlatmak için mi koşuyorsun?" Alay ettim.

"Her neyse, Zeke. O kadın burnunu sonuna kadar açmış ve senin incindiğini görmek istemiyorum," diye bağırdı.

"O zaman benimle benim işim hakkında konuş, annem hakkında değil."

"Çocuklar, kesin şunu. Kesin şunu. Çenemi kapalı tutmalıydım." İç çekti. "Junior, kardeşine kızma. O sadece seni kolluyor ve endişeleniyor. Ben de endişeliyim."

Kahvemden bir yudum aldım, sonra derin bir nefes vererek sesimdeki öfkeli tınıyı uzaklaştırmak için kendime biraz zaman tanıdım. "Anne, endişeni anlıyorum ama her şey kontrolüm altında. Jules-Dr. Holiday ayrıldı ve boşanma sürecinde. Biz arkadaşız ve evet, onun arkadaşlığından hoşlanıyorum ama içinde bulunduğu durumun karmaşıklığını bu masadaki herkesten daha iyi anlıyorum. Ve dürüst olmak gerekirse..." Duraksadım, telefonum çaldığında masanın etrafına bakıyordum.

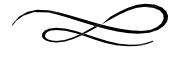
Jules: Balkondaki sabahlar benim favorim. Tekrarı mı?

Sözleri beni kıs kıs güldürdü, sonra aileme baktım ve "Her ne sebeple olursa olsun, onun için her şeyi riske atmaya hazırım" dedim.

"Bana hiçbir şey açıklamana gerek yok evlat. Bu seninle Tanrı'nın arasında. Sadece dikkatli ol, Junior."

Ben: Evet, umarım daha sonra. Günün tadını çıkar, güzelim. Yakında konuşuruz.

On dokuz

OceanofPDF.com

JEMMA

Kilisedeki gün doğumu ayini ruhumu gerçekten kutsadı. Yıllık tatil yemeğimiz için bazı kız kardeşlerimle geçirdiğim gecenin ardından bitkin düşmüştüm ama tam zamanında kalkıp kırmızı bir kazak elbise ve siyah diz üstü çizmelerimi giyerek annem ve Shiloh ile birlikte kiliseye gittim. Annem papazı, diyakozları ve ana kurulun tüm üyelerini selamladıktan sonra, Shiloh'yu diğer büyükanne ve büyükbabasının evine bırakmadan önce kahvaltı için babamla buluşabildik. Noel sabahını babasıyla, akşam yemeğini ise benim ailemle geçirmeyi tercih etti. Shiloh için bu yeni normalden nefret ediyordum.

Doğduğundan beri Warren ve Holiday aileleri arasında her zaman uyumlu bir birliktelik yaşadı. Shiloh'nun iyiliği için neredeyse birbirimizden ayrılamazdık. Ama şimdi, daha yirmi yaşındayken, tatillerde velayeti belirlemek zorunda bırakılıyor. Boşanma benim için bile zordu. Bazen kendimi herkesten ayırdığım için suçlu hissediyordum çünkü kayınvalidemi çok seviyordum; onlar benim için ikinci ebeveyn gibiydiler. Ama Quinton'la aramızdaki gerginlik göz önüne alındığında... hayır, onu geçtim, beni sayısız kez aldattığı ve şimdi de bir çocuk babası olduğu gerçeği göz önüne alındığında, onlarla ilişkim asla eskisi gibi olmayacaktı. En azından Quinton etrafta olduğu sürece. Bayramın görkemli evinin önüne geldiğimizde telefonum çaldı.

Zee: Annem bir orduya yetecek kadar yemek pişirdi ve bize bu bayat tişörtleri giydirdi.

Saniyeler sonra telefon tekrar çaldı ve ben Ezekiel, kardeşi ve kuzeninin Grinch Noel tişörtleri giydiklerini görünce içten içe kıkırdadım.

ekose pijama pantolon. Ama yine de iyi görünüyordu.

"Anne," diye bağırdı Shiloh, anlık sevincimi bölerek. "İçeri geliyorsun, değil mi?" Başımı salladım ve Ezeziel'e hızlıca bir mesaj gönderdim.

Bayıldım. Bebeklerini seven bir anne asla bayat değildir.

Yürüyüş yolundan ön kapıya doğru yürürken içimi bir anda gerginlik kapladı. Bu, Quinton'ı bir aydan uzun bir süredir ilk görüşüm olacaktı, zira boşanma işlemlerini yine oyalayan saçma sapan bir talepte daha bulunmuştu. Annem, babam, Shiloh ve ben elimizde kekler, turtalar ve Noel hediyeleriyle yaklaştık.

Bay Holiday kapıyı açtı ve sanki babamla birlikte golf oynamayı yeni bitirmemişler gibi bizi sıcak bir şekilde karşıladı. Annemle babam arkadaşta, bu yüzden Quinton'la artık birlikte değiliz diye ilişkilerini kesmelerini istemek adil olmazdı. Bayan Holiday, çocuklarına armağan ettiği o güzel yeşil gözleriyle hemen kocasının yanında belirdi. Gözleri bana dikilir dikilmez yaşlarla buğulandılar.

"Geldin, Jemma. Muhteşem görünüyorsun." Bayan Holiday iç çekerek beni sıkıca kucakladı. Gülümsedim ve başımla teşekkür ettim. "Prensesime de bakın," dedi ve dikkatini Shiloh'ya çevirdi. "Hadi git ve bunları yemek odasına koy, Shi. Baban koşudan döner dönmez hediyeleri açmaya hazırız."

Quinton'ın yokluğu nedeniyle rahat bir nefes aldım ama annemle babam gevezeliği kesmezlerse boşuna nefes almış olacaktım. Normalde Noel'de Bayram'la birlikte brunch yapardık ama bu durumda hiçbir şey *normal* değildi ve ben rahatsızdım. Quaron elinde mimoza dolu iki şampanya kadehiyle bayram tebriklerini sunarak koridorda ilerlerken biz de oturma odasına geçtik.

"Mutlu Noeller, kardeşim. Bunu kullanabileceğini düşündüm." Roni kıs kıs gülerek bardağı bana uzattı.

"Sen bilirsin, kardeşim." Kıkırdadım ve şampanyadan büyük bir yudum aldım. "Mutlu Noeller." Pahalı kristal flütleri tokuşturarak kadeh kaldırdık.

Annem başını sallayarak, "Yemin ederim, siz ikiniz," diye telaşlandı. "Jemma Jule, sen kiliseden yeni geldin."

Quaron parmaklarını vücudunun üzerinde gezdirerek bir haç işareti yaptı ve mırıldandı: "Tanrı'ya şükürler olsun. Tanrı'ya şükürler olsun, şimdi git partiye devam et, Maureen Anne." Dudaklarını şakacı bir şekilde birbirine vurarak annemin yanağını öptü. Onun bu aptallığına hepimiz gürültülü bir kahkaha attık.

"Hey, anne, Bayan Owens pastanın-" Quinton'ın soluk soluğa söylediği sözler birden boğazında düğümlendi, evin arka tarafından salona doğru ilerleyip bizi şakalaşırken gördü. Mimosanın geri kalanını bir tekila shot olmasını dileyerek geri fırlattım. "Pops, Ma Maureen," diye yüzünü buruşturdu, hâlâ sevgi dolu bir hitap kullanması gerekip gerekmediğinden emin değildi. "Mutlu Noeller Bay ve Bayan Warren," diye mırıldandı endişeyle.

"Mutlu Noeller Quinton," diye selamladı annemle babam.

Genişleyen yeşil gözleri beni tepeden tırnağa süzdü, "Mutlu Noeller Jem" diye mırıldanmadan önce vücudumda gezindi. O da rahatsızdı, sertçe yutkunduğu ve gergin bir şekilde ensesini ovuşturduğu fark ediliyordu.

"Mutlu Noeller Quinton," diye karşılık verdim sahte bir gülümsemeyle.

Hayal kırıklığına uğramış ve kalbi kırılmış gözler ailemizin dolambaçlı söylemini izlerken aramızda gidip geldi.

"Baba!" Shiloh'nun çığlık çığlığa tezahüratı günü kurtardı. Bir elinde gümüş bir kutu, diğer elinde araba anahtarları sallanırken, "Ciddi misin? Benim bir arabam var. Nerede?" Kollarını babasının boynuna dolayarak havaya sıçradı.

"Garajda, bebeğim." Kıkırdadı.

"Anneciğim! Ciddi misin?" diye çığlık attı. Kıkırdadım, başımı salladım.

"Aman Tanrım! Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Sen gitmeden önce gidip görelim." Garaja girmek için kolumdan tutup kapıya doğru çekti. Herkes Shiloh'un yepyeni beyaz Jeep Cherokee'sini hayranlıkla seyretmek için bize katıldı. Öte yandan ben gitmeye hazırdım. İçimdeki Quinton'ı öldürme arzusunun zamanla yok olacağından emindim ama şu anda bu arzu her daim mevcuttu. Garajdan çıktım ve tuvaleti kullanmak için evin içine daldım. Neşeli şakalaşmalardan biraz uzaklaşmam gerekiyordu. Birkaç dakika sonra dışarı çıktığımda Quinton koridorda beni bekliyordu.

"Jemma," diye fısıldadı, peşimden gelmemi durdurmak için elimi tuttu.

"Quinton, dövüşmek istemiyorum." Nefes nefese kalmıştım, zaten yaklaşan değişim.

"Ben de öyle. Bunu çözmek istiyorum, J. Küçük kızımıza bak. Tek bildiği bu," dedi parmağıyla garajı göstererek. "Bu aile. Bizim evimiz ve büyükanne ve büyükbabasının evleri onun dayanak noktaları. Bunu onun için bozamayız."

Alay ettim ve gözlerimi devirdim. "Bunu engelleyemez miyiz? Bunu tek başına yaptın Quinton. Ne ben, ne ailem, ne de senin ailen. Sen yaptın. Yaptıklarının sorumluluğunu ne kadar çabuk alırsan, bu herkes için o kadar iyi olur," diye vurguladım ve uzaklaşmaya çalışırken belimden tutup beni kendine çekti.

"Daha iyi mi? Bu durumda daha iyisi yok." Bağırdı ama hemen sesini alçalttı. "Lanet olası ailemi kaybediyorum. Bunun neresi daha iyi?" Dişlerini sıkı, ifadesi gergindi.

"Yani sen çuvalladın diye herkes acı mı çekecek? Yani ben mi? Bunun yerine benim hayatımı zindan etmeyi mi tercih ediyorsun?" Ondan uzaklaştım.

Quinton geri çekilip duvara yaslandı. İronik bir şekilde, başı asılı duran düğün resmimizin hemen yanında duruyordu, daha mutlu zamanlara bir bakış. Yüzündeki kendini beğenmiş sırıtsa tanık olmak için gözlerimi anıdan ayırdım, bugünün gerçekliğinin bir anlık görüntüsüydü.

"Kimse sana gitmeni söylemedi, Jemma. Ailemi kaybetmeyeceğim. Şimdi sonuçlarına katlanacaksın. Bunlar ne olursa olsun." Umursamazca omuz silkti.

Ona bakarken göğsümden ateş fışkırdı. Şiddet dolu, kötü niyetli düşünceler kafamda uçtu. Yüzündeki o alaycı ifadeyi kazımak istedim ama sonuçlarını da düşündüm. Shiloh'umu düşündüm.

"Hayal görüyorsun. Bizim için aile diye bir şey yok. Aşk artık burada yaşamıyor, Q," diye fısıldadım, göğsümü işaret ederek. "Evet, ayrıldım çünkü sonunda..." Durakladım, devam etmeden önce derin bir nefes aldım, "Jemma'yı seçtim ve şimdi özgürüm, senin işbirliğin olsun ya da olmasın."

* * *

NOEL ÇOK YORUCUYDU. Düzinelerce aile üyesi ve arkadaş ailemin evini tıklım tıklım doldurmuş, bir açık hava etkinliği gibi içeri girip çıkıyorlardı. Annem İsa'nın doğumunu kutlamak için yiyecek, süsleme ya da hediye konusunda hiçbir masraftan kaçınmadı. Sürpriz misafirler için piyango biletleriyle dolu bir tatil kartı sepeti bile vardı. Tanrı korusun, Noel'de hediye almayan kimse olmazdı. Maureen Warren hiçbir şeyi kaçırmadı. Teyzeleri Quaron ve Maxine tarafından hediye edilen Louis Vuitton Neverfull dışında hiçbir şey Shiloh'nun arabasının yerini tutamazdı.

Kiraz ağacından tırbazana yaslandım, Shi'ye gülümseyerek baktım çünkü bu koşullar altında çok mutluydu. Daha önce Quinton'dan uzaklaşırken patlamaya hazırdım. Çok öfkeliydim ama soğukkanlılığımı korudum. Noel Günü'nde kızıma, ailesine ya da bebek İsa'ya saygısızlık edemezdim. Çok yorgundum ve bugünün bir an önce bitmesini istiyordum, ama itiraf etmeliyim ki günün şatafatı dikkatimi dağıtmıştı. Yakın aile dışında ev nihayet oldukça boştu. Shiloh Jordan'la FaceTime'daydı, annem birkaç şarap içtikten sonra kendini iyi hissediyordu ve babam verandada kardeşleriyle puro içiyordu, bu da bana gizlice kaçma fırsatı verdi.

Sos, peynirli makarna ve jambonla tıka basa doymuştum ve şimdi sıra kremanın da kremasına gelmişti: büyük bir dilim 7-Up kek ve amcamın bana hediye ettiği pahalı kırmızı karışımı tatlı şarabın son damlası. Ama önce banyo. Kuzenlerimle Tunk ya da Phase10 oynama baskısından kurtulmak için arka merdiven boşluğuna çıktım.

Annemin hoppa sesi "Gizlice mi?" diye çınladı. Durdum, kıs kıs gülüyordum çünkü Noel'i çalan Grinch gibi devrilip gidiyordum.

"Hayır, sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." İçimi çektim, yüzümü ona döndüm. Annem aramızdaki mesafeyi kapattı ve ellerini uzatarak yanaklarımı kavradı.

"Benim ışığım, benim parıltım, benim Jemma Jule'um. Bunun için dua ettin mi?" Annem tenimi nazikçe okşayarak sordu.

Başımı salladım ve bir damla gözyaşının düşmesine izin verdim.

"O zaman neden endişeleniyorsun? Çoktan bitti bile," dedi cesurca ve başımı kaldırmak için çenemi dürttü. "Sen bir savaşçısın, bebeğim. Her şey yoluna girecek. Sen, aşkım, iyi olacaksın."

Şero'ma sımsıkı sarıldım, t a ki onu kucaktan bırakmaya hazır olana kadar. Yanağımdan öptü, sonra kendi kek dilimini almak için döndü. "Jemma Jule," diye seslendi sırtı bana dönükken. "Senin bir sırrın var Noel Baba, küçük kız. Kutuyu yatağının üzerine koydum," diye alaycı bir şekilde ciyaktı.

Ağzım kapalı bir gülümsemeyle dudağımın kenarını dişledim, sonra da "Seni seviyorum anne" diye mırıldandım.

"Mmhmm. Seni daha çok seviyorum," diye mırıldandı.

Merdivenlere doğru dönerken kendimi sakın sakın yürümeye zorladım ama koşmak istiyordum. Noel sabahı tüm yıl boyunca dua ettikleri hediyeleri bekleyen bir çocuk gibi iki adımda bir çılgınca koşuşturmak. Çocukluğumun kapısını açarken servis tepsisini dengelemek

yatak odasına girdiğimde, yüzüme yayılan Cheshire sırıtişıyla kenarından baktım. Bayram ekoseli yorganın ortasında, yatağımın üzerine serilmiş, büyük boy altın bir fiyonkla zarifçe sarılmış kırmızı bir kutu duruyordu. Tepsiyi komodinin üzerine koydum, başka bir lambayı yaktım ve yatağa tırmandım.

Bacak bacak üstüne atarak, başım dönerek ama dikkatle ısıltılı altın kurdeleyi çözdüm ve kutuyu açtım. Kilolarca konfeti kağıdının gizlediği yuvarlak, ağır nesneyi kaldırırken yüzüm şaşkınlıkla buruştu. Bir kar küresi. *Neden bana bir kar küresi göndersin ki?* Gönderenin kimliği hakkında varsayımlarda bulunarak düşündüm. Ezeziel olduğunu düşündüm... Tanrım, o olmasını umuyordum. Dileğim, akan yanardöner pulların arasından New York ufuk çizgisi parladığında doğrulandı. Büyük şehri taklit eden minyatür tarihi yapıları sessizce isimlendirerek tekrar salladım. Kutunun kapağına el yazısıyla yazılmış bir not yapıştırılmıştı ve zarfın önünde *Jules* yazıyordu. Yüzüme yayılan gülümseme kar taneleri kadar beyaz ve parlaktı.

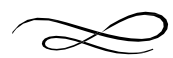
Merhaba Muhteşem. Mutlu Noeller.

Bunu başarmak benim için çok zor oldu ama Maxi'ye borçlu olduğum Junior's cheesecake buna değdi.

Jules, yeni bir yıla hazırlanırken, bu yıl hayatımın nasıl değiştiğini düşünüyorum. Hiç dile getirmediğim pek çok hayalimi gerçekleştiriyorum. Bunlardan biri de sensin. Kulağa çılgınca geliyor ama rüyalarımda seni hayal ettim. Gözlerini, dudaklarını, davetkâr kucaklamayı. Bana gel, Jemma. Tıpkı oteldeki o gece gibi, tereddüt etme, düşünme, sadece gel. Hiçbir aksaklık ya da huzursuzluk olmadan Zee ve Jules olabileceğimiz sakın bir yere. Detaylar için e-postanı kontrol et. Ben her şeyi hallettim. Tek ihtiyacım olan sensin, Jules.

Yeni yılıma başlarken görmek istediğim ilk ve tek kişi sizsiniz.

Yirmi

OceanofPDF.com

EZEKIEL

"DÜŞÜNMEYİN. *Tereddüt etmeyin. Sadece gel.*" Bunlar o gece otelde Jemma'ya söylediğim sözlerin aynısıydı. Aradaki tek fark, göğsüme gömüldüğünde nasıl hissettiğini ilk elden deneyimlemiş olmamdı, tadı... sakarin iyiliği bugün hala dilimde dolaşıyordu. Çocukluk odamda oturmuş, konyağımı yudumluyor, uzaktaki evleri hafif bir kar kaplarken pencereden dışarı bakıyordum. Saat neredeyse sabahın ikisiydi ve ben uyuyamıyordum. Anneme ve kardeşime Jemma için her şeyi göze alabileceğimi söyleyip duruyordum. Ama neden? Bu kadında beni gelişigüzel davranmaya iten şey neydi? Karar verirken metodik ve mantıklıydım ama Jules... Kapının gıcirtısı hayallerimi böldü. Gelenin Ezra olduğunu anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu.

"Bak, kardeşim. Özür dilerim. Anneme ya da Jemma'ya bir şey söylememeliydim ama endişeliyim Zeke."

"Ne hakkında?" Sandalyemde hızla yer değiştirdim. "Bekle, Jemma'ya ne dedin sen? Ne zaman?" Kükredim, sonra annemi uyandırmamak için hızla sakinleştim.

"Şükran Günü. Sana söylemedi mi? Ona seni incitmemesini yoksa beni görmek zorunda kalacağını söyledim." Ezra kaşlarını çatı.

"Onu tehdit ettin," dedim soru olarak değil, ifade olarak. Aniden sandalyemden kalkarak aramızdaki mesafeyi kapattım. Ağabeyime karşı hiçbir kavgayı kazanamamıştım ama bazı yaralar bırakmıştım.

"O evli Lil," dedi avucunun içine bir yumruk vurarak. "Boşanmak üzere olduğunu biliyorum ama yirmi yıldır o zenciyle birlikte. Hayatının yarısı. Ya boşandıktan sonra o zenciyle evlenmek istediğine karar verirse?"

başka deneyimler edinmek için? Buna hazır mısın? Jemma sadece ona ve şimdi de sana sahip. Hala genç, çok iyi ve daha yaşayacak çok hayatı var. Onun dikkatini çekmek için yarışan zenci sıkıntısı yok. Bu durum bana biraz deja vu gibi geliyor."

"Déjà vu mu?" Kaşlarım çatılmış bir halde sordum.

"Michelle," diye açıkladı. "Seni bir dakikalığına mahvetti ve seni bir daha öyle görmek istemiyorum."

"Endişeni takdir ediyorum kardeşim ama ben ergen değilim Ezra. Ben yetişkin bir adamım ve ne yaptığımı biliyorum. Jemma, Michelle değil," diye kendimden son derece emin bir şekilde ilan ettim.

"Öyle olmadığını biliyorum ve sorun da bu. Michelle hiçbir zaman seni tamamen kıracak güce sahip olmadı ama Jemma..." Başını sallayarak dudaklarını büzdü. "O senin kıçın için lanet olası bir tahakküm ve yıkım."

Ona boş boş baktım, yorumuna katılabileceğimi göstermek istemiyordum. "Her şey kontrol altında," dedim çenemi sıkarak.

Başını salladı. "Tamam. Tamam Lil, anladın. Ne olursa olsun, parçaları toplamak için burada olacağımı biliyorsun." Bu notla birlikte odamdan ayrıldı.

Ne yazık ki Ezra haklıydı. Jules benim zayıflığımdı, kriptonitimdi; beni tamamen mahvetme potansiyeline sahipti. Aklım başımda değildi çünkü Jemma hâlâ aramamıştı ve hediyesini şimdiye kadar almış olduğundan emindim. Maxine, ona dakikalarca yalvardıktan sonra bu sürprizi ayarlamama yardım etti. Bana Noel arifesinde Gizli Noel Baba'dan gelen kutunun teslim edildiği Jemma'nın ailesinin evinin adresini verdi. Ezra tarafından kabaca bölünmeden önce, son bir saatimi Jemma'nın bugün sabahdan beri benimle neden iletişime geçmediğine dair kafamda aklı başında ve çılgınca olasılıklar tasarlayarak geçirmiştım. Kardeşimin açıklaması özel düşüncelerimi daha az yıkıcı hale getirmedi. Son yudumu da mideye indirdikten sonra yatağıma uzandım, geceyi geçirmeye hazırdım ki telefonum çaldı.

"Tam da görmeye ihtiyacım olan yüz," dedim biraz sahte bir gülümsemeyle. "Mutlu Noeller, güzelim."

"Mutlu Noeller. İyi misin?" dedi, gözleri endişeyle kısılmıştı. "Evet, iyiyim. Evet, iyiyim." Gülümsedim ama gülümsememin yüzüme ulaşmadığından emindim.

Gözler.

"Yalancı." Kıkırdadı.

"Şu anda bu konu hakkında konuşmak istemediğimi söylesem sorun olur mu?" Başını salladı, "Elbette" diye mırıldandı.

"Harikasin," diye ilan ettim. Ses tonum biraz fazla şehvet doluydu ama şehvet şu anda Jemma'ya karşı hissettiğim pek çok duygudan biriydi.

"Hediyeyi aldım. Mektubu," diye kekeledi. "Yeni yılı gerçekten benimle geçirmek istiyor musun?" diye sorgularcasına geveledi. Gülümsedim, uyku sersemliğini gidermek için bir elimi yüzüme sildim. "Oh, Zee, özür dilerim. Saat çok geç oldu ve muhtemelen uyuyordun. Yarın konuşabiliriz," dedi endişeyle.

"Bebeğim, Jemma, senin için her zaman vaktim var. Aramanı umuyordum. Ve evet, seni burada istiyorum. Kahretsin, seni hemen şimdi istiyorum," diye itiraf ettim, doğrudan kameraya bakarak. "Seni özledim," diye ağzımdan kaçırdım. Kahretsin, sıvı cesaret bambaşka bir şeydi.

"Ben de seni özlüyorum, Zeke," dedi tereddütle ama bal rengi gözlerindeki parıltı her şeyi anlatıyordu.

"Noel Baba bu Noel sana iyi davrandı mı?" Telefonu bir şeyin üzerine koymasını, sonra da genç bir kız gibi başını yastığa dayamasını izleyerek sordum. Çok güzeldi, taze bir yüzü, parlak gözleri ve arka planındaki kadehi işgal eden şaraptan kaynaklandığı anlaşılan hoppa bir şivesi vardı.

Kıkırdadı. "Noel Baba bana karşı çok iyiydi. Peki ya sen?"

"Aynı. Ailemle harika vakit geçirdim. Annem çok sevindi ve benim için önemli olan tek şey bu," diye mırıldandım. Sakin bir sessizliğe gömülmüş, birbirimize bakıyorduk.

"Zee, mektubun. İsteğin..." Aklı başındaydı ama dalgınlığını çabucak bozdum.

"Senden tek istediğim bunu düşünmen, Jemma. Düşüneceğine söz verdin, o yüzden tartışmaya gerek yok. Çocuklarıma tatil boyunca çevrimdışı olacağıma dair söz verdim, bu yüzden Yılbaşı sabahı şehre dönene kadar telefonum kapalı olacak. Detaylar gelen kutunuzda."

"Ama Ezekiel-" diye araya girdi.

"Hayır, Jules. Kafanın içinden çık. Keşkelerle kendini yormayı bırak ve sana iyi gelen şeyi yap. *Senin için* doğru olanı yap, tatlım." Kaşlarını kaldırarak sırttı. "Teklifimi kabul edersen ne yapacağını biliyorsun, değil mi?"

Başını salladı ve mırıldandı, "Konumumu bırak."

"Peki bu basit talimatları uyguladığında benim cevabım ne olacak?" Hafifçe gülümsedim, sonra göz kırptım.

"Orada olacaksın. Her zaman," diye fısıldadı.

"Her seferinde, Jules."

* * *

Telefonuma ya da bilgisayarıma erişimimin olmadığı **ALTI GÜN** aslında özgürleştiriciydi. Ailemde acil durumlar için evin telefon numarası vardı, ancak bunun dışında ben ve çocuklar Key West'te rahatlatıcı bir tatil geçirdik. Havaalanına vardığımızda sabah 8:00'deki uçuşumuzun iki saat rötar yapacağını öğrendiğimizde soğuk enerjim hızla endişeye dönüştü. Bu bir saat önceydi ve hala bir gelişme yoktu.

"Bay Green, uçuşla ilgili son durumu öğrendiğimde bir anons yapacağımı söylemiştim. Lütfen oturun." Havaalanı kapı görevlisi bilgisayar ekranına bakarken ve benimle göz teması kurmaktan kaçınırken sinirli bir şekilde iç çekti.

"Ben Dr. Green, bu da yolcu servisi, değil mi?"

"Doğru," diye cevap verdi, hâlâ ekranına odaklanmıştı.

"Ben bir yolcuyum ve bir soru sorarken hizmetinizden çok memnun olurum Myra," dedim hararetle. Bu sözlerim, kalçaları genişçe açılmış, kahverengi gözlü, tecrübeli kadının bana ters ters bakmasına neden oldu.

"Efendim-" Tuhaf ama hülyalı bir ifadeyle bana bakarken sözleri bir anlığına kesildi. "Oh lanet olsun. İyisin. Şimdi, size nasıl yardımcı olabilirim, Dr. Green?" diye şarkı söyledi, parlak, altın dişli bir parıltıyla.

Başımı salladım. "New York'a 268 sefer sayılı uçuş, herhangi bir gelişme var mı?"

"Uçuş ekibi az önce indi. Kapıya varıp güvenlik kontrollerini yaptıktan sonra uçağa binmeye başlayabiliriz." Ağzının kenarını dişledi. "Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı yakışıklı?"

Alay ettim, inanmayarak etrafıma bakınırken Eriya hararetle bağırdı, "İyy, bu benim babam. Ve hayır, onun için kesinlikle hiçbir şey yapamazsın."

"Kızım, baban iyi," diye fısıldadı kadın, kızım kolumdan çekip beni masadan uzaklaştırırken gözlerini devirerek.

Kırk dakika sonra uçağa binmiştik ve üç saatlik uçuş için hazırдық. Birinci sınıfa oturduktan sonra nihayet telefonumu açmaya karar verdim ama şarjı bitmişti.

"YaYa, şarj cihazım nerede?"

"Ben sana vermedim mi baba?"

"Hayır," diye araya girdi EJ. "Sana şu şarj istasyonundan almanı söylemiştim, Ya."

"Oops," o sızlandı, bakışlar at Ben ile şunlar Büyük, parlak gözleri annesinininkine benziyordu.

"Eriya!" İstediğimden çok daha yüksek sesle bağırdım. "Özür dilerim baba. Telefonumu kullanabilirsin."

Gözlerini deviren bir adam olsaydım, güzel kızıma gözlerimi devirirdim. "Önümüzdeki üç saat boyunca benimle konuşma," diye mırıldandım, kulaklarımı kulaklıklarla tıkayarak bininci kez *Black Panther* izlemeye hazırlandım.

Hesaplarıma göre, JFK'den çocuklarımı eve götürmek ve Jemma'nın uçağı LaGuardia'ya varmadan önce Times Meydanı'ndaki otele varmak için süpersonik hızda araba kullanmam gerekecekti. *Kahretsin, umarım o uçağı binmiştir.* Noel hediyesinin içinde New York'a bir bilet de vardı. Uçağın saat 16:10'da varması planlanmıştı. İndiğinde, valizlerini aldığında ve limuzin tatil trafiğini atlattığında, otele saat altıda varacağını tahmin ediyordum. Bu hızla gidersem, ondan beş dakika önce orada olursam şanslıydım. *Ama ya gelmezse?* Anlamsız ama muhtemelen gerçekçi düşüncelerime devam ettim. İşe yaramaz telefonuma baktım ve "*Düşünme Jules, sadece gel*" diye mırıldandım.

Saatime baktım: 16:49. Başımı sallayarak uçaktan indik. Zamanında yetişmemin imkânı yoktu. Telefonumu şarj etmem gerekiyordu, yoksa onu hayalete çevirenin ben olduğumu düşünecekti. Gözlerimi sertçe Eriya'ya dikerek, adımlarını hızlandırması için başımla işaret ettim. "Bahse girerim küçük kıçının bu gece Pedro'yla planları olsaydı daha hızlı hareket ederdin," diye havladım, yavaşça yürürken omzumun üzerinden ona baktım.

"Adı Mateo," diye düzeltti.

"Her neyse, Eriya. Acele et. Planlarım var."

Tabii ki tuvalete uğraması gerekiyordu, ben de elektronik mağazalarından birine daldım ve saçma sapan bir paraya bir şarj aleti aldım. Sinirliydim ve neredeyse çocuklarıma hırlayacaktım. Bu işi berbat edemezdim. Eğer Jemma o uçaktaysa, onu ikna etmek için muhtemelen Tanrı'nın bir eylemi gerekecekti. Bu muhtemelen onu kendime ayırabileceğim tek andı. Kısa mesaj yok, görüntülü sohbet yok, odanın öbür ucundan sinsi bakışlar yok. Elini tutarak sokaklarda yürüyebilir, boş zamanlarımda onu kucaklayabilir ve öpebilirdim. Bu yolculukta Jemma benim olacaktı, sadece benim olsa bile

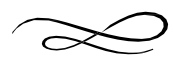
geçici. Bunun dışında, güven sorunları geçerli ve gerçektir. Bana her ihtiyaç duyduğunda yanında olacağıma dair ona söz verdim ve bugün yalancı olmayı reddettim.

"Baba, sakın ol," diye fısıldadı EJ, biz kız kardeşini beklerken elini omzuma koydu. "Tessa beni ve Ya'yı alabilir. Sen git kendi işini hallet." Kıkırdayarak beni öne doğru itti.

Kaşlarım çatıldı, bir an için sözlerini anlayamadım. Ezeziel III. özellikleri ve tavırlarıyla neredeyse benim klonumdu. Siz artık ona bir neden vermeyene kadar çok ve uzun süre severdi. Bir gün sahilde konyak içip puro tütürürken, şimdi kız arkadaşı olan çocukluk arkadaşı Tessa ile olan ilişkisi hakkında konuştuk. Bu tartışma benim hayatımdaki yeni kadın olarak tanımladığım şeyi açıklamama yol açtı. *Jules*. Ayrıntı yok, sadece temel bilgiler ama EJ sezgileri kuvvetli genç bir adamdı. "*Seni gülümsetiyor, dostum. Kahretsin, yüzün kızarıyor baba,*" diye dalga geçti ve ben de bunu bir an bile inkar edemedim.

"Bu yeni bayan senin için çok önemli görünüyor. Sen de sözünün eri bir adamsın, git kızını al dostum." Çocukluğundan beri paylaştığımız özel el sıkışmamızı yapmadan önce güleştük. Bagaj teslim noktasına geldiğimde, iki kalp atışımı kucakladım ve havaalanından dışarı fırlamadan önce sevgi duygularımı ilettim.

Yirmi Bir

OceanofPDF.com

JEMMA

Uçuş görevlisi "New York'a son inişimizi yapmaya **hazırlanıyoruz**," diye bilgi verdi. Pencereden dışarı baktım, şehrin kar küresine benzeyen karla kaplı manzarasına hayranlıkla baktım. Beni bu uçağa bindirmek için Quaron, Maxine ve Tanrı'nın bir lütfu gerekmişti. Kalbim ve aklım günlerce bir halat çekme oyununda mücadele etti. Terapistim Dr. Ray, kendimi bulmam için yer açmamı önerdi. *Kalbini sakinleştir, Jemma, tensel meseleler çizgileri bulanıklaştırmadan önce.* Çok geç.

Ezekiel ile aramızdaki sular çok bulanıktı. Şaşkınlık ve zevk okyanusunda neşeyle yüzüyorduk. Sevgisini son derece basit bir şekilde gösterebilme becerisi beni yakınlık kurmaya zorluyordu. *Beni yanında istiyor*, diye düşündüm, penceredeki kırağıya çizgiler çizerek. New York mu? Yeni yıl arifesi? Ben? Ezekiel? Birlikte mi? Bunu anlamak neredeyse çok zordu ama lanet olsun, ben de burada onunla olmak istiyordum.

"İyi doktorla ne zaman buluşacaksın?" Maxi pencereden dışarı bakmak için üzerime eğilerek sordu. Omuz silktim çünkü mesajıma cevap vermemişti. Detayları biliyordum ama bu sabah şehre dönmeyi planladığını biliyordum ama şu an itibarıyla ortalıkta yoktu.

"Hüzünlü bir aşk hikâyesi gibi gece yarısı onun kollarına mı koşacaksın?" Roni alay etti. Gözlerimi devirdim.

Quaron ve Maxi bu yolculukta bana katılmak için çok hevesliydi. İkisi de Ezra ve Myron'a aşık olduklarından beri New York'a gitmeyi planlıyorlardı. Yine de aptal değildim. Ezekiel'in hazırladığı bu büyük planda yardımcısı vardı. En iyi arkadaşlarımın bu kadar yakın olması tesadüf değildi.

benimle aynı uçakta ve aynı sırada birinci sınıf bilet alabilmek için.

"Kapa çeneni, Roni." Kıkırdadım. "Hiçbir şey bilmiyorum. Yerleştikten sonra yerimi bildirmemi söyledi, ben de otele gittiğimizde öyle yapacağım."

"Ondan haber almadınız mı?" diye sordu.

"Hayır," dedim, boş yere rahatsız olmamış gibi görünmeye çalışarak. Ama çok rahatsız olmuştum.

"Hmm..." Roni kuşkuyla mırıldandı.

"Bu ne içindi?" Maxi kaşları çatılmış bir halde sordu. "O adamın tıpkı bu kız için yaptığı gibi koşarak geleceğini biliyorsun."

"Evet, sanırım haklısın. Genelde bundan daha fazla iletişim kurardı. Her zaman konuşuyorsunuz ve bana günlerdir iletişim kurmadan gittiğini ve telefonunu patlatmadığını mı söylüyorsun?" Tek kaşını kaldırarak dudaklarını büzdü. "Belki de Ezra'yla aralarındaki anlaşmazlık sandığımdan daha büyüktü," diye düşündü Roni soğukkanlılıkla.

"Ne anlaşmazlığı?" Uçuş görevlisi bana kötü kötü bakarken fısıltıyla bağırdım. Sinirli bir şekilde emniyet kemerimi göstererek bağlı olduğunu belirttim. "Roni, sen neden bahsediyorsun?"

"Noel'den sonra Ezra ile konuştuğumda, Ezekiël'in seninle olan ilişkisi hakkında bazı endişelerini dile getirdiği için onunla yatmadığını söyledi."

"Ne?" Maxi ve ben aynı anda çığlık attık.

"Belli ki Ezra ve anneleri senin... medeni durumun hakkında endişeleniyorlar," diye fısıldadı son iki kelimeyi. "Zeke de ona siktir olup gitmesini söylemiş." Omuz silkti, kıkırdadı. Ama ben hiçbir şeyi komik bulmadım. Koltuğumda geriye yaslandım, bakışlarımı tekrar pencereden dışarı çevirerek bu kararımı yeniden gözden geçirdim.

Maxi ve Roni'nin didişmelerine aldırmadan, otele giden bir saatlik yol boyunca sessiz kaldım. Uçaktan indiğimizden beri yaygara koparıyorlardı, ancak şoföre yaklaştığımızda üzerinde *Jules* yazan bir tabelayı tutarak yüksek sesle ciyakladıklarında sustular. Sonra da bizi siyah bir limuzine götürdüğünde. Telefonumu kontrol ettiğimde Ezekiël'in mesajlarına hâlâ cevap vermediğini gördüm, bu da yerimi bildirmekte tereddüt etmeme neden oldu. Bu seyahati planladığına ve sonra da gerçekleştirmediğine inanmayı reddediyordum. Bunca ay boyunca bana ona güvenmemem için bir neden vermemişti. Ama itiraf etmeliydim ki

geçmişimdeki lekeler zihnimde ön plana çıkıyordu. Özellikle de kardeşiyle ilgili haberler ve annesinin bize, bana bakış açısı göz önüne alındığında.

Paylaş düğmesinin üzerinde gezinirken, konumumu serbest bırakmak için hızlıca pime bastım ve ardından telefonumu çantama bıraktım. Başımı pelüş deri koltuğa yasladım ve hevesli turistlerin bu geceki tarihi olayı görmek için hazırlandığı New York'un kalabalık sokaklarına baktım. Şoförümüz Times Meydanı'ndaki W oteline girdi ve Ezra ile Myron'u vale standında gördüğümde tüylerim diken diken oldu. Bu coşku kısa sürdü çünkü Ezekiel yoktu. Roni ve Maxi başlarının dönmesine engel olamıyorlardı ve ben de onları suçlayamazdım. Tanıdık gözlere sahip bu iki canavar adam arabanın kapısına yaklaşırken görkemli ve iyiydiler.

Myron, Maxine'i almak için elini uzatırken, "Selam güzel bayanlar," diye selamladı. Önce Maxine çıktı ve hemen onun kucağına sokularak ayrılmamızı engelledi.

"Hepiniz kenara çekilebilir misiniz?" Ezra homurdanarak kuzenini kapı aralığından dışarı itti. "Selam güzelim," diyerek Quaron'a sarıldı ve az önce yaygara kopardığı şeyi yaptı.

"Affedersiniz. Ben de dışarı çıkmak istiyorum," dedim, bacağımla sıkıntıyla düşüncesizce titriyordum.

"Benim hatam, Jemma. Dur sana yardım edeyim," dedi Ezra elini uzatarak ve ben kibarca görmezden geldim. Başını sallayarak kıs kıs güldü.

Şoförün bagajı boşaltmasını sabırsızlıkla beklerken onun yönü dışında her yere baktım.

"Zeke'den haber aldın mı?" Roni Ezra'ya fısıldadı ama ben her kelimesini duydum.

"Hayır, Lil henüz benimle taşak geçmiyor," diye cevap verdi ve kalbimin küçük bir parçası ayak parmaklarıma düştü.

Nerede o? Aceleyle otele girerken, etrafımda dört yeni aşk kuşu arasında yaşanan aşk güvercinliğini görmezden gelmeye çalıştım. *İğrenç!* Kesinlikle nefret ediyordum ve bu konuda kendimi kötü hissetmiyordum. Neyse ki, Ezekiel'in talimatlarına göre çoktan check-in yaptırmıştım, bu yüzden asansöre atlayıp doğrudan odama geçebildim. Quaron ve Maxine'i beklemek için bir saniye bile zahmet etmedim çünkü göğsümde oluşan öfkeyi bastırmak için yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Koridorda hızla ilerleyip 1218 numaralı odaya ulaştığımda telefonum çaldı. *Lütfen o olsun*

Onu. Metni açmadan önce gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Adını görünce yüzüm aydınlandı.

İyi Dr. Z: 12/31/20'den itibaren yer. New York City. Bu bağlantı bir dakikadan daha az uzaklıkta.

Ekteki haritayı inceledim ve The W Hotel New York kelimelerinin yanında duran küçük noktayı takip ettim. *Her seferinde*, bana verdiği ve sürekli olarak yerine getirdiği sözü düşündüm.

Zor nefes alarak, kalbim küt küt atarak ve kocaman bir gülümsemeyle, kapının kilidini açmak için anahtar kartını otomatik pedin üzerinden kaydardım. Nerede olduğundan emin değildim ama yüzünü görmeyi beklemekten başım dönüyordu. Eşikten içeri adımımı attığımda, taze ve büyüleyici bir gül kokusu havaya karışarak beni odaya buyur etti.

Düzinelerce sarı, turuncu ve mor güle ve *ona* bakarak hızla alanı inceledim. Tanıdık bir aromaya bürünmüş bu adamın cesur yapısı külotumun koltuğunu ıslattı. Ezekiel odanın ortasında duruyordu, üzerinde siyah eşofman altı, *I Am A Man* kapüşonlu sweatshirt ve retro siyah beyaz Jordan'lar vardı. Saçları biraz uzamış ve sakalları dolgunlaşmıştı ama çok iyi görünüyordu. Bu çarpıcı görüntü karşısında salyalarımın akmasını engellemek için zorlukla yutkundum. Uzun süre birbirimize baktık ve aramızda bir sürü soru, belirsizlik ve tutku dönüp durdu. Sonra o güne kadar gördüğüm en seksi ışını yakarak parmağıyla yanına gelmemi işaret etti. Roni'nin daha önceki tahminleri bana saçma gelmişti ama dediklerini aynen yaptım: Çantamı, telefonumu, her şeyi bıraktım ve tıpkı en hüzünlü aşk filmlerindeki gibi kucağına atıldım. Zeke kollarını uzatarak göğsüne çarpmama izin verdi. Uzun, heybetli gövdesi dinlenmem için tatmin edici bir teselli sağladı.

"Kahretsin, buna ihtiyacım vardı," diye nefes aldı, boynumun kıvrımına sokuldu ve beni şefkatle sardı. "Seni özledim," diye devam etti ve dudaklarıma ulaşana kadar yüzümde bir öpücük yolu izledi.

"Şimdi de beni hayalet mi ilan ediyorsun?" Kıkırdadım, davranışım ile ilgili normal suçlamasıyla alay ettim.

"Hiç de değil, güzelim. Bundan daha iyisini biliyorsun," dedi ve beni kanepeye doğru götürüp kucağına oturttu. Konuşurken farkında olmadan saçlarımı okşuyordu. "Uçağım ciddi bir şekilde rötar yaptı. Şehre vardığımda Eriya ve EJ'in eve sağ salim döndüğünden emin olmam gerekiyordu. Telefonumun şarjı bitmişti çünkü harika kızım şarj cihazımı havaalanında unutmuştu. Şehrin öbür ucundan buraya kırım sürükleyerek geldim." Bir nefes aldı ve çenemi dürterek

Ona bak. "Jules, haftalardır senin gelişini planlıyordum ve eğer seni kaçıracaksam lanet olsun." Burnunu yanağımın kavisi boyunca kaydırdı.

"Ama gelmeyi kabul edeceğimi nereden biliyordun?" Elleri vücudumda gezinirken inleyerek nefes nefese sızlandım.

"Yapacağını biliyordum." Kısmen açıkta kalan omzuma yumuşak dudaklarını değdirdi. "Eğer benim seni özlediğim gibi sen de beni özölüyorsan, bunu yapacağını biliyordum."

Nazikçe gülümsedim, sonra fısıldadım, "Teşekkür ederim." "Ne için?" diye sordu.

"Sözünü tutuyorsun," dedim gözlerimdeki ıslaklığı kırıştırarak. "Her seferinde, Jules," dedi dudaklarımın kıvrımını yalayarak, sonra beni diliyle besliyordu. Birlikte olduğumuz her an öpücükleri yepyeni oluyordu. İster tenimde yeni cazibeler bulması, parmak uçlarıyla en tuhaf yerleri tüylendirmesi, ister kulak mememin etli kısmını kemirerek her bir halka küpeyi yere düşürmesi olsun, Ezekiel her zaman vücudumu tahmin etmeye devam etti. Elleri taytımın kumaşının altında kayboldu, tümseğimin dolgunluğunu manipüle etti. Tangamı çekiştirerek kucağına oturmam için beni kanepeye doğru yönlendirdi. Nemli kıvrımlarıma sıkıca tutunan kumaşın sürtünmesi onun sertliğiyle çarpıştı. Damlıyordum, ihtiyaçla kaynıyordum, erotik kokum odaya yayılıyordu.

"Çok güzel kokuyorsun. Beni mi bekliyordun, Jules? Beni istiyor musun bebeğim?" diye sordu.

"Mmhmm," diye inledim, dilimi boynunda gezdirdim, kulağının arkasındaki, içindeki hayvanı harekete geçiren küçük yarığa yerleştirdim.

"Bebeğim, neden bu kadar çok kıyafet giyiyorsun?" diye gırtlaktan gelen, bas dolu bir şekilde sızlandı.

"Çünkü dışarı otuz derece," diye cevap verdim kendi mızımlığımla.

"Çok uzun zaman oldu, tatlım. Bu güzel vücudu görmem gerek," diye homurdandı ve arzusunun aciliyetini ve sertliğini merkezime doğru bastırıldığını hissettim.

Ona karşı yavaşça döndüm. "Zee, yapamayız. Maxi ve Roni her an gelebilir."

"Hayır, yapmazlar. Burası *bizim* odamız. Sen ve ben," diye onayladı ve kazağını çıkarmak için sırtımı gıdıkladı.

Gözlerim irileşti, odaya baktım, odanın diğer ucunda, bir bölmenin arkasına yerleştirilmiş, yaşam alanından ayrı duran büyük boy yatağı fark ettim. "Sadece sen ve ben mi?" Şaşkınlıkla sordum.

Başını salladı. "Eğer istersen bizim için bir yer bulacağımı söylemiştim."

"Bunu istiyorum. Zee, seni istiyorum," diye itiraf ettim, parmaklarımı onunkilere kenetleyerek.

Şakağını göğsüme dayarken enseme okşadı. Burnunun ucunu etime değdirirken, elleri göğüslerimi okşamak ve yoğurmak için gövdem uzunluğuna masaj yaptı. Tişörtün ağır ipliklerine rağmen memelerim çok hassastı. Dudaklarıma geri döndü, bana bakarken usulca saçlarımı ısırdı ve yumrukladı. Bu durum ne kadar karmaşık olsa da Ezekeil'in yanında çok rahattım. Monroe'da gerginlik ve endişe ağır bir yükü ve beni neredeyse boğuyordu. Burada, bu dört duvar arasında kendimi hiç bu kadar sınırsız hissetmemiştim.

"Jules, seni tadabilir miyim?" diye sordu, giysilerimin bir katmanını daha soyarken.

Başımı salladım ve cevap verdim. "Hayır."

Durdu, "Hayır mı?" diye açıklık getirirken yüzünde şok ifadesi belirdi.

"Hayır... çünkü seni tatmak istiyorum," dedim, gözlerimde şehvet dansı ve onunkinde şaşkınlık oynayıyordu.

Bakışlarından hiç ayrılmadan yavaşça kucağından inip dizlerimin üzerine çöktüm. Pantolonundaki çadır, sütlü çikolata renkli Tanrı'ya bağlı o geniş, ağır üyeyi korumak için savaşılan lanet bir gölgelik gibiydi. Pantolonunun lastikli belini çekiştirerek onu yukarı kalkması için cesaretlendirdim. Hiç vakit kaybetmek istemediğim için aynı anda boxer'ını ve pantolonunu ayak bileklerine kadar sıyırdım.

Özgür... Dev gibi aleti özgürleşmiş bir şekilde öne doğru fırlarken güvenli kelimemizi düşündüm. Zeke'in erkekliğini tecrübe etme zevkine eriştiğim zamanlarda, ona iyice bakma fırsatını hiç yakalayamamıştım. *Lanet olsun.* Yakından ve kişisel görüş etkileyiciydi, hatta güzeldi bile diyebilirim. Ezekeil'in penisi güzeldi. Pürüzsüz, lekesiz cildi, mükemmel yuvarlak kesesinden, geniş çevresi boyunca parlayan mantar kafasına giden bir yol çizen dolgun damarlar için ideal bir tuval sunuyordu. Peki ya uzunluğu? *Bugün Tanrım.* Ereksiyon halindeki uzunluk, uzun boyluydu.

Uzun bir süre gözlerimi kırıştırdım ve derin bir nefes verdim. *Tıpkı lanet bir bisiklete binmek gibi, Jemma Jule.* Kendimi cesaretlendirdim çünkü bunu yapmayalı uzun zaman olmuştu. Tam ucuna kondurduğum nazik bir öpücük hafızamı ateşledi ve kısa sürede eğitim tekerleklerinden on vitesli bir bisiklete geçtim. Yavaş hareketlerle dilimi çiçek açan ucun etrafında dolaştırdım, sonra

Gözlerimi ondan hiç ayırmadan dilimle öpücükler kondurdum. Oyalanma temposunu sürdürerek sikini santim santim yuttum. Erkekliği ağzımın içinde kaybolurken, Ezeziel'in gözbebekleri genişledi ve ağzı sonuna kadar açık bir şekilde bana baktı. Bir elini alnına vurdu ve "*Siktir*" diye mırıldandı. Yüzündeki ifade şaşkınlık, memnuniyet ve... şaşkınlıktı. Sanırım mezuniyet balosu kraliçesinin içinde küçük bir ucube olduğunu düşünmemiştii.

"Jules, aman Tanrım..." Sıcak ağzımın yarattığı ritmik hareketle taşaklarını okşadığımda kelimeler boğazında düğümlendi. Vücudu bilinçsizce kanepenin daha da aşağısına yığılırken orada birkaç uzun dakika oyalandım. Diğer elimi kullandım ve parmaklarımı onun çevresine dolayarak aynı tempoda salındım. Ağzımın suları yüzeyi kayganlaştırdı ve tekrar tekrar onun geniş boyutları üzerinde sorunsuzca kaymamı sağladı. Belli ki bu işe yaramıştı çünkü aniden, iki heybetli el saçlarımı sıkıca kavradı ve aletin yukarıya doğru hareketini dudaklarımın aşağıya doğru hareketiyle birleştirdi.

"Jemma, Jules. Lanet olsun, bebeğim. Ben... sıçmak üzereyim," diye tutarsızca homurdandı, yaklaşan doruk noktasının açık bir işaretiydi bu. Kreşendosunu engellemek için mücadele ederken hafif bir hayal kırıklığı ya da belki de utanç belirtisi fark ettim. Boşalmak istemiyordu, en azından henüz değil. Zeke hiçbir zaman hızlı bir sevgili olmamıştı. Orgazmımı uzun bir süre boyunca erteleme yeteneği esrarengizdi. Ama bugün benim ağzım olarak da bilinen bu ölümcül silahı deneyimlemenin heyecanını yaşadı. Ondan hiç duymadığım bir oktavda "Dr. Holiday!" diye böğürdüğünde içimden kıs kıs güldüm.

Onun her bir damlasını sindirmiştim. Mutluluk dolu zirveye doğru ilerlerken saçlarımdaki tutuş hâlâ gergindi. Hareket etmeye çalıştığımda diğer eliyle boynumu kavrayarak kalkışımı engelledi. Çenemi kalçasına yasladım, nefesi dengelenirken heykel gibi kaslarına narin öpücükler kondurdum. Zorlu nefesler alarak başını salladı ve iç çekti. "Sen lanet olası bir baştan çıkarıcısın."

Yirmi İki

OceanofPDF.com

EZEKIEL

JEMMA'NIN az önce bana bahşettiği **kafa düpedüz** şehvet dolu, iğrenç ve muhteşemdi. Ben bir erkektim, bu yüzden elbette onun kafa oyununu merak ediyordum, ama acele etmeyecektim ve kesinlikle istekte bulunacak durumda değildim. Hayatımın geri kalanını onu tatmin ederek geçirebilirdim, ama üzerimden kayarak vücudunu lanet bir yılan gibi hareket ettirip dizlerinin üzerine çöktüğünde, yetişkin kırım ilk kez üyesini emen bir genç gibi neşeliydi. Jemma sabırlı ve hassas bir yaklaşım sergiliyordu. Detaylara gösterdiği özen eşsizdi, dokunulmadık hiçbir yüzey bırakmıyordu. Bu kadın kelimenin tam anlamıyla ruhumu emdi.

Sekiz dakika. Beni bir serseri gibi bağırtması sekiz dakika sürdü. Şipşak sevişmeler hiçbir zaman bana göre değildi çünkü mahremiyet içinde yaşamaktan, yolumu bulmaya çalışan bir gezgin gibi amımın içinde dolanmaktan hoşlanıyordum. Ama Jemma kırıma tekme basmıştı. Gerçekten de baştan çıkarıcı bir kadındı ve onun içinde olmayı o kadar çok istiyordum ki, ama bu geceki programa uymak zorundaydık. Neyse ki, hiçbir olay olmadan birlikte duş aldık çünkü onun sulu özüne nüfuz edersem, topun düştüğünü asla göremezdik. Makyajını yaparken aynadaki yansımasına baktım. Kıkırdayarak sessizce düşündüm, *bu gece onun güzel kıcı için bir şeyim var*. Planım Jemma'yla yeni yılı kutlamak için yeni bir şekilde sevişmekti. Sadece hazır olmasını umuyordum.

Bize birkaç içki hazırlamak için oturma alanına doğru ilerledim. Benim için konyak, onun için tekila. Jules daracık bir kot pantolon, parlak sarı bir kazak ve koyu kahverengi, kalça hizasında çizmelerle odaya girdi. Normalde kıvrık olan saçları düzleştirilmişti ve botlarıyla uyumlu çikolata kahvesi bir fötr şapka takmıştı. Dumanlı gözleri bana bakıyordu.

ve ben onu süzerken parlatılmış dudakları bana gülümsedi. Jemma çok seksiydi. Kalçalarının genişliğini ya da poposunun narinliğini gizlemek onun tarzı değildi ve bir zenci buna minnettardı.

"Jemma Jule. Lanet olsun, içimdeki Brooklyn sokak zencisini ortaya çıkarmaya çalışıyorsun. Bu gece senin yüzünden birinin canını yakmak zorunda kalabilirim," diye mırıldandım göz kırparak.

"Şiddete gerek yok, Dr. Green," diye seksi bir şekilde şarkı söyledi, içkisini almak ve bana bir öpücük vermek için odanın karşısına geçti.

Güldüm, sonra sordum: "Eldiven ve atkınız var mı? Hava sıcaklığı düşmeye devam edecek." Başını salladı ve odadan çıkıp asansöre doğru yürüdük. Otelin lobisine adım attığımızda her yerde insanlar vardı. Bar zıplıyordu ve kalabalık One Times Square'e doğru yolculuğa başlamak için dışarı çıkıyordu. Tüm bu kargaşanın arasında Ezra'nın kahkahasının gırtlaktan gelen gürültüsünü hâlâ duyabiliyordum. Quaron benim ve Jemma'nın yönünü işaret edince arkasını döndü. El ele tutuşarak telaşsız bir şekilde onlara doğru yürürken o da gelip geçenleri izliyordu.

"N'aber Lil?" Ezra selam verdi, takma adımı ruh halimi test etmek için kullanıyordu. Eğer ben de aynı şekilde karşılık verirsem, aramızdaki sorunun çözüleceğini biliyordu. Gözlerimi kısarak onu inceledim, o da aynısını bana yaptı. Kardeşim ve ben birbirimizin düşüncelerini okuyabiliyorduk, söze gerek yoktu.

"Jemma-" Ezra denedi ama Jemma onun sözünü kesti. "Dr. Holiday," diye sordu kaşlarını çatarak.

Başını salladı. "Tamam. Dr. Holiday, size yanlış adım attığım için lütfen içten özrümü kabul edin. Haddimi aştım. Ateşi kesebilir miyiz?" Ezra ona elini uzattı.

Jemma onu uzun bir süre oyaladıktan sonra, "Kayıtlara geçsin ki kurşun tüküren tek kişi sendin. Ama özrünü kabul ediyorum" diye haykırdı ama elini sıkmasına rağmen ben hala ikna olmamıştım. Kardeşimle kendi aramda bir ateşkes ilan edecek ve Jemma'nın üzgün ifadesini daha sonra ele alacaktım.

Sonunda kardeşimle selamlaştım. "N'aber Koca?" Birbirimize sarıldık ve kardeşçe kucaklaştık.

Altı kişi şehrin sokaklarında yavaşça dolaştık ve yıllardır keşfetmediğim manzaraları gözlemledik. Sokak satıcılarından yemek yedik ve hanımlar hediyelik eşyalar alıp şehrin turistik yerlerinin önünde fotoğraf çektirdiler. New York'ta doğup büyümüş biri olarak Times Meydanı turistler içindi, yerliler için değil. Ama itiraf etmeliyim ki, Jemma'nın yüzünü süsleyen coşku bu kadar zahmete değdi.

yavaş tempolu tatilciler ve aşırı kalabalık sokaklar. Kendim ve onun güvenliği için onu yakınımında tuttum. Dick Clark's New Year's Rockin' Eve etkinliği için saat on bir civarında One Times Square'e ulaştık. Yüksek mevkilerde birkaç arkadaşım vardı, bu yüzden performans programını ve VIP girişini biliyordum.

Jemma kızlarıyla sohbet ediyordu, devasa Noel ağaçları ve karmaşık bir şekilde dekore edilmiş yapılar karşısında büyülenmişti. Onu yanıma çağırdım ve kordonu başına geçirdim. Aşağı baktığında VIP Girişi yazısını görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Yanılmıyorsam yüz ifadesi sevinçten şehvete dönüştü. Beni kendine çekmek için yakama yapışmadan önce alt dudağının kenarını dişledi.

Kulağıma fısıldadı, "Bu gece ne istersen alabilirsin, iyi doktor."

"Merak etme güzelim, yapacağım," diye dalga geçerek kışına şaplak attım. Çıkardığı kıkırdama kalbime ok gibi saplandı. Kaygısız, engelsiz ve canlı; arzuladığımı, kahretsin, acı çektiğim Jemma buydu.

D-Nice DJ'di ve onun seti ve Travis Barker, The Roots, Lizzo ve Mary J. Blige gibi diğer performanslar boyunca dans ettik. MJB hit şarkısı "Be Happy"yi söylediğinde Jules kendini müziğe kaptırdı. Onu dikkatle izledim, gittikçe daha derine dalarak büyüüne kapıldım. Parmaklarını şaklatıyor, kıvrımlı kalçalarını sallıyor ve tekila içini ısıtırken, şarkı sözlerini ruhundan söylüyordu.

"Başkasını nasıl sevebilirim? Eğer kendimi yeterince sevemiyorsam. Zamanı geldiğinde. Bırakma zamanı. Tek istediğim mutlu olmak."

Arkasına sokuldum, göğsüm sırtına yaslandı ve birlikte sallanırken bir kolumu sıkıca beline doladım. Şarkı sözlerini kulağına söyledim çünkü ben de mutlu olmak istiyordum. Jemma ve ben aynı hikâyede yol alıyorduk ama mutlu bir sonu mu, uçurumun kenarını mı yoksa trajik bir sonucu mu paylaşıyorduk?

Ryan Seacrest geri sayımı başlatmak için sahneye çıktı... "On, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş, dört, üç, iki, bir, Mutlu Yıllar!" Devasa topun kristalize ışıltısı Jemma'nın çekici kahverengi gözlerini aydınlattı. O aval aval topa bakarken ben de ona baktım ve sonra dua eder gibi gözlerini kapadım. Gözlerini açtığında, tek bir damla gözyaşı akarken yanaklarını kocaman bir gülümseme süsledi. Bana döndü ve yüzündeki nemi okşayarak uzaklaştırdı.

"Mutlu yıllar, Zee," diye mırıldandı. Ellerini yüzüme doğru uzatarak yanaklarımı kavradı ve beni kendine yaklaştırdı.

"Mutlu yıllar Jules," diye mırıldandım, zorlukla yutkundum çünkü söylemek istediğim daha çok şey vardı. Tapınağımı onunkine bağladım. Bedenlerimiz son birkaç aydır onunla deneyimlemediğim bir şekilde birbirine bağlandı. Kalplerimizin hızlı ritmi Travis Barker ve Questlove'ın davuldaki ritminden daha hızlı atıyordu. İçimde dolaşan hayranlık sözcükleri tarafından zincirlenmiş hissettim. Onları serbest bırakmak istedim. Onun bilmesine ihtiyacım vardı, bu yüzden ağzımdan kaçırdım, "Jemma, bebeğim, sanırım, biliyorum, ben-"

"Hayır. Zee, hayır. Sakın söyleme. Şimdi olmaz. Sanırım ben de hissediyorum ama söyleme. Düşünecek çok şeyimiz var," diye açıkladı gözlerini sımsıkı kapatarak.

"Ama hissediyorsun, değil mi? Lütfen bana benim hissettiklerimi hissettiğini söyle, Jules. Bu işte yalnız olmadığımı söyle." Gözlerimi kocaman açarak yalvardım çünkü yüzünü görmeli, ifadesini anlamalıydım. Gözlerini açtı ve içimi ürkütücü bir sakinlik duygusu kapladı.

"Sana söz veriyorum, yalnız değilsin. Ama sadece burada, şu anda olalım, karmaşıklık olmadan, belirsiz duygular olmadan. Kolaylığımızın, sadeliğimizin tadını çıkarabilir miyiz? Lütfen Zeke," diye yalvardı, bal rengi gözbebekleri benimkilerle aynı hizaya gelmek için bir ileri bir geri gidip geliyordu.

Sustum, Jemma'nın söylememe izin vermediği atasözü dışında söyleyecek sözüm yoktu. Ben de bunun yerine onu öpmeyi tercih ettim. Onu yıllardır hissetmediğim bir coşkuyla öptüm. Yavaşça, tutkuyla, sevgiyle... Bu öpücük hem umutlu hem de umutsuzdu. Kalbimden geçenleri ifade edemesem de ona göstereceğimden emindim. Etrafımızı binlerce insan sarmıştı ama o anda sadece ben ve Jemma, kaybolmuş ve yönünü kaybetmiştik ama bir ikilemde olduğumuzun farkındaydık. İyi ve kötü belanın ortasında bir savaş vardı ve şu anda kötü olan çok iyi hissettiriyordu. Bir damla gözyaşını daha silip attım ve ağlaması durana kadar kollarımı omuzlarına koyarak yüzünü seyredenlerden gizledim.

"Bebeğim, iyi misin? Jemma, neden ağlıyorsun?" Başını salladı, yüzünü göğsümün kıvrımlarına sakladı. "Kelimleri kullan, kelime ustası," diye fısıldadım kulağına, sonra kulak memesinin çok sevdiğim kısmını ısırdım.

"Otele geri dönmek istiyorum." Sesi çok kısıktı. "Emin misin?" Onayladım.

Başını salladı, sonra belli belirsiz bir sesle "Evet" dedi.

Jemma otele dönüş yolu boyunca o kadar sessizdi ki ruh halini anlayamadım. Sanırım belime sıkıca sarılması olumlu bir işaretti. Otele girdiğimizde hediyelik eşya dükkanında durdu.

Sürprizimin hazır olduğundan emin olmak için resepsiyona gittim. Odamıza girdik ve yatağa giden yolu aydınlatan gül yaprakları ve armatürleri görünce Jule'nin gözleri parladı. Bir şişe şampanya ve şarküteri tabağı beyaz ketenle örtülü bir oda servisi arabasının üzerine yerleştirilmişti. Noel'de açtığına benzer bir kutu yatağın ortasında duruyordu.

"Jules, bunu planlamıştım, ama eğer yapamayacaksan..." Arkasını döndü ve aramızdaki mesafeyi hızla sildi ve beni susturmak için parmağını dudaklarımın üzerine koydu.

"Bu mükemmel, Zee. Sadece oradan uzaklaşmak istedim çünkü... Sadece seninle olmak istiyorum. Gezmek yok, kalabalık yok, arkadaşlarım ve ailen bile yok. Seni istiyorum," diye itiraf etti.

Dudaklarımı şakağına dayadım. "Kutunu aç," diye rica ettim.

Jemma yatağa yerleşti ve ben de botlarını, kazağını ve kot pantolonunu çıkarmasına yardım ettim. Üzerinde sadece beyaz bir atlet ve beyaz dantel tangayla kırmızı güllerin arasında uzanırken muhteşemdi. O kutuyu açarken ben de iki kadeh şampanya doldurdum. Arkamdan gelen hafif bir nefes sesi beni biraz kıs kıs güldürdü.

"Zee, bu ne?" dedi, ilk parçayı kaldırırken kaşları çatılmıştı. "Sen akıllı bir kadınsın, bebeğim. Bana ne gördüğünü söyle."

Jemma eşyaları sayarken hem çok şirin hem de çok telaşlıydı. "Güzel bir iç çamaşırı, karanlık arzu göz maskesi, bir komut kırbacı ve nazik esaret kelepçeleri görüyorum." Biraz ciyakladı, sonra durakladı. Gözleri şokla irileşmişti ama merkezinden sızan şekerli arzusunun kokusunu alabiliyordum.

"Devam et," dedim ve şampanyayı ona uzattım. Devam etmeden önce uzun bir yudum aldı.

"Doğal kayganlaştırıcı, klitoral uyarıcı jel, çiftler için titreşimli halka ve..." Sertçe yutkundu, şehvetle beni izlerken mırıldandı, "Ve sanırım son olarak, paslanmaz çelikten bir anal zevk tıkaçı." Jemma paketi okudu, sonra bana baktı, parlak aleti şaşkın bir bakışla tutuyordu. "Zee. Ne?" diye kekeledi, düşüncesini tamamlayamamıştı.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm, bacaklarını çekiştirerek onu kendime yaklaştırdım. Dudaklarımı kalçalarına dayayarak ona baktım, korku ve ateşli bir özlem yüz ifadesini kaplamıştı.

"Bunları daha önce hiç kullandın mı?" Kalçasına daha fazla öpücük serpiştirerek sordum. Başını salladı.

"Denemek ister misin?" Burnumu tam ortasına dayayarak yokladım. Nefes nefese kaldı, sonra hiç tereddüt etmeden başını salladı.

"Sana kendini iyi hissettirmek istiyorum Jules. Vücudunun asla unutamayacağı yüksek bir deneyim. Tamam mı?" Dilimi kılıflı özel dudaklarının kıvrımından aşağı kaydırarak sordum. Tekrar başını salladı.

"Ne demek istiyorsun?" Göz maskesini almak için ayağa kalkarak araştırdım.

"Özgür," diye fısıldadı, gözlerini maskeyle kapattığımda gözlerini kapattı.

"Durmamı istediğin her an, sadece söylemen yeterli."

Boş flütü elinden alıp komodinin üzerine koydum. Kalçasını öptüm, dudaklarımı külotunun dantel kumaşında gezdirdim, sonra diğer kalçasını da aşağıya doğru öptüm. Arka planda H.E.R.'in "Comfortable" şarkısı yankılanıyordu. Ben yavaşça etini gagalamaya ve yalamaya devam ederken Jemma nefes nefese kalmıştı. Onu soydum ve kusursuz, lekesiz çıplaklığını ortaya çıkardım. Üzerindeki tek giysi yüz maskesiydi. Müziğin gürültülü ritmi ve görüşünün engellenmesi diğer fiziksel duyularını da güçlendirdi. Jemma'yı yatağın üzerine yatırdım ve kutudan kırbacı aldım. Saten ve deri saçaklar cildinde ipeksi ve yünlü hisler arasında mükemmel bir geçiş sağlıyordu. Karışık malzemeleri tüyleri diken diken olmuş teninde gezdirdim, tepe noktasının çıplaklığına ve göğüslerinin tepelerine sürtündüm. Daha yeni başlamıştım ve o şimdiden minimal okşamalardan dolayı çırpınmaya başlamıştı. Kelepçeler muhtemelen bu gece bir seçenek değildi. "Beni kelepçeleyecek misin?" diye inledi, sanki aklımı okumuş gibiydi. Bilinçsizce göğsünü okşarken bir yandan da dişlerini ve bu beni tahrik etti.

"Kelepçelenmek ister misin, Jules?" Aletimi avuçladım, baskının bir kısmını yatıştırmaya çalıştım. Tanrı'ya şükür daha önce muhteşem bir orgazm yaşamıştım çünkü aksi takdirde onun kendine dokunuşunu gördüğümde patlayabilirdim.

Başını salladı ama sözsüz iletişim kurmayacağımı bildiği için hemen sözlü olarak yanıt verdi. "Evet, Zee. Bu eşyaları bana bir sebepten ötürü hediye ettin. Her şeyi deneyimlemek istiyorum."

Hay sikeyim! Derin derin nefes alarak düşündüm. Sakinleşmem gerekiyordu ama sınır tanımayan bir Jemma, boğucu, kışkırtıcı bir Jules demekti ve bu hoşuma gidiyordu. Onu yüzüstü çevirmeden hemen önce uyarıcı jeli klitorisine uyguladım. *Çalkala.* Müzik eşliğinde kırbacı şefkatle kıkına vurdum. Kelepçeleri kutudan çıkarıp, en güzel karamel teninin açıklığını öptüm, bağlı elleri sırtının küçük kısmına dayanırken bir bileğini diğerine sabitledim.

Bir elimle kelepçeleri sıkıca tutarken, diğer elimle kıcının şehvetini yoğurdum. Bağlantısında kaynayan şekerli nektarın kokusunu aldım ve tadına bakmak istedim. Poposunun dikişlerini yalayarak titreşen merkezine doğru ilerledim. Amını emdim ve şapırdattım, ağız dolusu sakarın sularını sindirdim. Ama henüz boşalmasına hazır değildim, bu yüzden geri çekildim, kulağına fısıldamak için titreyen gövdesinin üzerinde durdum.

"Bebeğim, eğer gitmene izin verirsem, ellerini oynatmayacağına söz ver misin?" Jemma yavaşça başını sallarken sarsılıyordu. "Jules, konuş benimle. Kendine zarar vermeni istemiyorum," diye emrettim.

Üzerinde yattığı yastıkla boğuklaşırken, "Söz veriyorum," diye mırıldandığını neredeyse anlamıyordum.

Titreşimli halkayı parmağıma sardım ve başlamak için en düşük ayara getirdim. Hâlâ karnının üzerinde duruyordu, kavisli kalçalarını hafifçe kaldırdım ve dizlerine kadar yükselmesi için onu cesaretlendirdim. Lanet olsun, çok seksiydi. Sırtının ortasında bir alay minik ben sıralanmıştı ve onları öpmek zorundaydım ama orada duramazdım. Dalışa geçmeden önce sırtının kemerine ve poposuna ıslak, etli öpücükler serptim. Yavaş ve yumuşak vuruşlarla vibratörü etli kıvrımlarında gezdirerek basıncı test ettim. Jemma kendini oyuncaklarla tatmin ettiğini ama asla bir partnerle birlikte olmadığını itiraf etti, bu yüzden ne kadar yoğunluğa dayanabileceğini merak ediyordum. Nefes alış verişi sıkıntılıydı ama kontrollüydü. *Klik. Klik.* Küçük düğmeye bastım ve daha fazla güç uyguladım.

"Aah," diye alçak sesle nefes aldı.

Tıkla. Tıkla. Klik. Klik. Yolun yarısına gelmiştik ve baskının arttığını gördüm. Burası tatlı noktaydı. O tombul kış kıpırdadı, Muni Long'un "Hrs & Hrs" şarkısında kışkırtıcı bir şekilde ileri geri sallandı. Jules'un şehvetli inlemeleri meleksi bir şarkıya dönüştü. *Bunu saatlerce ve saatlerce yapabilirdim.* Vibratör tomurcuğuna masaj yapmaya devam ederken, periyodik olarak ahlaksız fısıltılar, homurdanmalar ve inlemelerle aynı kelimeleri tekrar tekrar söyledi. Orgazmı güzelce inşa etmiştim ve şimdi onu zirveye çıkarmanın zamanı gelmişti. Kıcını nazıkçe aşağı bastırdım, vücudunu düz durmaya zorladım ve oyuncağı doğrudan özel dudaklarının arasına sabitledim. Parlak gümüş anal tıkacı, açıklığına sürmeden önce hızla kayganlaştırıcı ile doyurdum. İçeri girer girmez vücudu gerildi ve nefes alması durdu.

"Bebeğim, nefes al. Nefes al," diye talimat verirken bir yandan da gergin bedenine öpücükler serpiştiriyordum. Tıkacı dikkatlice ıslak deliğine doğru ittiğimde vücudu sakinleşti.

"Zee," diye bağırdı. "Bilmiyorum. Bilmiyorum. Bilmiyorum. Bebeğim." Nefes nefese kaldı, son heceyi seksi bir hırıltıyla uzattı. Yavaş yavaş geri çektim, sonra tıpayı aynı yavaş hızda tekrar tekrar içeri kaydardım. Klitoral uyarım, anal penetrasyon ve şimdi de final. İki parmağımı şimdiye kadar karşılaştığım en ıslak, en ıslak amcığa kaydardım.

"Kahretsin! Aman Tanrım. Aman Tanrım. Aman Tanrım..." Jemma kelepçelere karşı savaşıırken ve agresif bir şekilde yastığı ısırırken inledi ve kıvrandı. Parmaklarımı yavaşça özünden çıkardım, sonra vibratörü kapmak için titreyen çerçevesinin altına doğru pençeledim. Tıkaç, sakinleşene kadar ikinci deliğini delmeye devam etti. Ve tıpkı bunun gibi... bir, iki, üç, sayım için aşağıdaydı. Kelepçeleri açmadan önce birkaç dakika ona baktım. Jemma bir harikaydı. Vücudu parlıyor, rahatlamış ve tamamen tatmin olmuştu, onu sonsuza kadar böyle izleyebilirdim.

Vücudundan yukarı doğru kaydım ve en yumuşak, en seksi pantolonla karşılaştım. "İyi misin bebeğim?" diye fısıldadım. Başını salladı. "Canın acıyor mu?" Başını salladı. Kıkırdamak istememiştim ama o kadar uyuşuktu ki hareketleri ağır çekimdeydi. Göz maskesini çıkarıp şakağını, burnunu ve dudaklarını öptüm. "Jules, bebeğim, bana bak." Önce bir gözünü, sonra ikincisini açtı. "Çok mu fazla geldi?" Tekrar başını salladı. "Kelimeler," dedim.

"Hayır," diye mırıldandı.

"Aferin kızıma," dedim, gevşek bedenini kollarımın arasına alarak.

O kadar uzun süre keyifli bir dinginlik içinde kaldık ki, uyuyakaldığını sandım.

"Peki ya sen?" diye sordu, sesi fısıltıyla çıkıyordu.

"Peki ya ben?"

"İhtiyacın olanı alamadın," diye sızlandı.

"Tam tersine, güzelim. İhtiyacım olan her şeyi aldım," dedim, dilimi ağzına sokmadan önce dudaklarında gezdirdim. "Ama bunu saatlerce yapabileceğini söylediğini unutma ve ilk kez, kalbimizin istediği her şeyi yapmak için saatlerimiz var."

"Kalbim seni arzuluyor, iyi doktor," diye ilan etti Jemma, iki elinin avuçlarında sikimi okşarken seksi bir şekilde sırtarak zaten var olan ereksiyonumun daha da sertleşmesine neden oldu. Bunu ne zaman yaptığımı bilmiyorum.

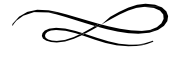
ama arka planda dönen müzik bu gece için mükemmel bir film müziğiydi. Jemma üzerime tırmanmak için döndüğünde Tank'ın "When We" şarkısı çalıyordu.

Aletimi nemli amına doğru yönlendirdi, durmak bilmeyen ama tembel bir tempoyla şaftımı aşağı yukarı kaydırđı. Jemma iyi bir öğrenciydi; orgazmı her seferinde bir vuruşta inşa etme sanatını çabucak öğrendi. İkimiz de patlayıcı bir optimum zirveye ulaşana kadar uzun dakikalar boyunca sikimin üzerinde sallandı, sallandı ve titreşti.

"Kahretsin, bebeğim. Jules, ben-" Konuşmaya teşebbüs ettim, ancak kelimeleri müstehcen bir öpücükle yuttu ve tanıklığımı sonlandırdı.

Jemma kalbimi ve ruhumu fethetmişti, bana sahipti, tüm benliğime. Aklımda, o benimdi ve gitmesine izin vermeyi reddediyordum. Ama bu kiralık bir fırsattı, kısa süreli bir doluluktan çünkü Jemma benim değildi. En azından benim istediğim gibi değildi. *Ne bok yiyeceğim ben?* Titreyen bedenime sokulup parmak uçlarını göğsümden gezdirerek beni sakinleşmeye teşvik ederken, ona sahip olmamanın verdiği berbat his midemi bulandırıyordu. Devam eden titremeler, muhteşem ve şiddetli orgazmdan daha fazla nedenden dolayı beni istila etti. Dr. Jemma Jule Holiday'e aşık olmuştum. Birinin karısına *aşık* olmuştum.

Yirmi Üç

OceanofPDF.com

JEMMA

YEDİ GÜN. Dr. Ezekiel Green ile onun şehrinde, onun yatağında tam yedi gün geçirdim. Yılbaşı günü uyandım, doymuştum ve biraz da ağrım vardı. Zeke vücudumun her yarığını ve deliğini karmaşık bir şekilde keşfetti, hala anlayamadığım hassasiyetleri ve duyuları ortaya çıkardı. Kendimi ilk kez devasa bir hız trenine binen bir çocuk gibi hissediyordum, sersemlemiş ve tedirgindim, kaçınılmaz düşüşü bekliyordum ama yine de başka bir yolculuğa çıkmak için can atıyor ve hevesliydim. Artık resmileşmişti; Ezekiel'le birlikte dalmaya karar vermiştim. Bunun çalkantılı çılgınlığını arzuluyordum... o, ben, *biz*.

Saatler süren sevişmenin yanı sıra, kediciğimi başka bir gezintiye çıkmaya hazır hale getiren şey, sevişme sonrasındaki tembellikti. Yatağa uzanmış, bir dirseğinin üzerinde dinleniyor, bana üzüm yediriyor ve parmak uçlarıyla göğüs dekolteLERİMİ gıdıklıyordu. Önemli ve önemsiz şeyler hakkında konuşurken, birbirimizin her kelimesine değer verirken, en büyüleyici dumanlı gözlere baktım.

"İlk kez birlikte olduğumuzda yara izlerini gizlediğini hatırlıyorum. Ne değişti?" diye sordu, elini istemsizce göbeğimde gezdirerek.

Omuz silktim, bazen onun yan ı n d a utangaç küçük bir kıza dönüştüğümü hissediyordum. "Sanırım senin yanında rahat olduğumu biliyorum. Onlardan öğreniyor gibi görünmüyorsun."

"Böyle mi başladı?" diye araştırmaya devam etti.

"Ne nasıl başladı?"

"Evliliğinizdeki... sorunlar mı?" diye tereddütLE sordu.

Bunu yapmadık; benim başarısız evliliğim ya da onun başarısız evliliği hakkında konuşmadık.

"Eskiden anlaşmazlığın o zaman başladığını düşünürdüm ama şimdi biliyorum ki ilk ameliyatımdan sonra dikkatimi vermeye başladım. Komplikasyonlar nedeniyle neredeyse dört ay boyunca evdeydim, bu nedenle geçmişte dikkatimi dağıtan iş, yazı ya da Shiloh'un yoğun programı gibi şeyler artık yoktu. Mükemmellik ve kontrol ihtiyacı, dinamiğimizi gözlemledikçe daha da belirginleşti," diye itiraf ettim, yakın zamanda terapide bu ifşaati ortaya çıkardıktan sonra.

"Kontrol edildiğinizi hissediyor musunuz?" diye sordu. Şaşırtıcı bir şekilde, sorgulama beni rahatsız etmedi.

Başımı salladım. "Hayır, kontrollü değildim ama uyumluydum. Onunla anlaşmazlığa düşmemek ya da kafa karışıklığı yaşamamak için her şeyi yapıyordum. Savaşlarımı seçerdim ve enerjime değmeyen konularda sessiz kalırdım. Büyürken annemle babam arasında anlaşmazlık ve tartışma görmedim, bu yüzden Shiloh için de bunu istemedim."

"Kontrol ve mükemmellik dediniz. Bana mükemmel olma arzusundan biraz daha bahset." Kahretsin, Ezeziel'in bu gece bütün soruları vardı.

"Ben bir kazanandım. Her yarışmayı, her akademik çabayı kazandım. Kimse bana hayır demedi, bu yüzden nasıl kaybedeceğimi hiç öğrenmedim. Ve hamile olduğumu öğrendiğimde, o zamanlar hayatımdaki en büyük günahıktan sonra kendimi affettirmek için çok çalıştım," dedim tırnak işareti yaparak. "Sonra hastalandım ve vücudumda sonsuza kadar iz bırakacak ameliyatlar olmak zorunda kaldım. Zamanla, görünen izlerin zaten içimde sakladığım yaraların dışı vurumu olduğunu fark ettim."

"Kimse mükemmel değildir Jules, ama bence sen buna çok yakınsın," diye fısıldadı burnunun ucunu omzuma değdirerek.

Kıs kıs güldüm, sonra onun pozisyonunu taklit ederek avucumun içine destek olmak için döndüm. "Sanırım az önce ağzımı senin penis dediğin o canavara doladığım için böyle söylüyorsun."

Ezeziel gürültülü bir şekilde kıkırdadı ve öğleden sonra geç saatlere kadar beni lezzetli bir şekilde yutarken beni yatağa sabitledi. Bu adamın amıma ne yaptığını tam anlamıyla bilmiyordum çünkü dokunuşunun şehvetli yumuşaklığı en romantik şiir ve en tatlı aşk şarkısı gibiydi. O aletle, o dille ya da o gırtlaktan gelen, bas dolu, gırtlaktan gelen inlemedeki "bulaşıcısın" fısıltısıyla durmaksızın içime nüfuz ettiği her an, onun için genişledim ve onu her seferinde içimde karşıladım.

Ezekiel'le geçirdiğim bir haftanın ardından öğrendiğim bir şey de onun herkesin önünde sevgi gösterilerine duyduğu özlemidi. İster eski mahallesindeki Airbnb evlerinden birinde birlikte yemek pişirirken, ister koşmak için parka yürürken olsun, bulduğu her fırsatta bana sarıldı, okşadı ve düpedüz okşadı. Ayrılmadan bir gece önce, evden birkaç blok ötedeki en sevdiği restoran olan Bella Italia'da akşam yemeği yedik. Sonunda övgüyle bahsettiği siyah trüflü pizzanın tadına baktım. Ezekiel büyük bir Sezar salatası ve iki pizza sipariş etti çünkü benimle paylaşmayı reddetti.

Kıkırdadım çünkü yüz ifadesi son derece ciddiye: "Üzgünüm güzelim. Pek çok şeyi paylaşmaya hazırım ama bu pizza onlardan biri değil." Birkaç saat sonra, iki şişe boş kırmızı şarap ve tek bir pizza kırıntısı bile kalmamışken, bir parça çilekli cheesecake paylaştık. Onu keşfetme fırsatını çok seviyordum. Belki de çok fazla.

"Zeke? Sweets, bana şehirde olduğunu söylemedin mi?"

Tatlılar mı? Masamıza yaklaşan maun rengi güzelliği görmek için boğucu sese doğru döndüğümde kaşlarım çatıldı.

"Stella," dedi Ezekiel, onu selamlamak için ayağa kalkarak. "Nasılsın, tatlım? Bir merhaba demeden kasabadan ayrılmayacağımı biliyorsun." Benimkine yapışmak için onun kucağından ayrılarak devam etti. Elim sıkı ve beni ayağa kaldırırken elimin arkasını öptü. Kolunu belime dolayarak, "Stella, bu Monroe'dan arkadaşım, Dr. Jemma Holiday. Jules, bu benim uzun zamandır arkadaşım, Stella Nolan."

"Merhaba Stella. Tanıştığımıza memnun oldum," diye mırıldandım ve onu selamlamak için elimi uzattım.

"Saçmalama," diye bağırdı ve beni rahatsız edici bir şekilde kucakladı. "Zeke'in her arkadaşı benim de arkadaşımıdır." Stella alt dudaklarını ısırıp ve göz kırptı. *Bu da ne böyle?* Bu jestin bana mı yoksa Ezekiel'e mi olduğunu anlamaya çalışarak düşündüm. "O muhteşem, Ezekiel," diye mırıldandı.

"Geri çekil, Stella. Paylaşmayacağım," diye neredeyse hırladı. Yüzünü saran çatık kaşlar mizah olmadığını gösteriyordu.

Stella ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Ah, bu sizin özel olduğunuz anlamına geliyor, Dr. Holiday. Ezekiel sadece bir kadından gerçekten etkilendiği zaman böyle kaşlarını çatar. Ve gerçekten de güzel bir kadına." Kadın kıkırdadı ve şakacı bir şekilde adamın koluna vurdu. Pantolon ve iş gömleği giymiş, kafası bal sarısı sarmallarla dolu, cinsiyeti belirsiz bir kişi bize yaklaştı ve bir elini doğrudan Stella'nın poposuna koydu, sonra yanağına bir öpücük kondurdu. Kafam çok karışmıştı ama araştırma arzumla saygısızlık etmemeyi tercih ettim.

"Zeke, bu Cora, beni burada kendi başımın çaresine bakmam için bırakmadan önce sana bahsettiğim kadın," dedi alaycı bir tavırla.

Stella bizi tanıştırdıktan sonra Cora başıyla onayladı. Ezekiel bize katılmayı teklif etti, ama onlar sipariş almakta oldukları için bize katılmamayı tercih ettiler. Az önce olanları düşünürken oldukça sessizdim. Zeke ve Stella'nın bir noktada bir çift olduklarından hiç şüphem yoktu. Ciddi bir ilişki içinde olmasalar bile, kesinlikle sevişmişlerdi. Ama sanırım Stella benimle flört ediyordu ve daha da şaşırtıcı olanı, sanırım Zeke ile geçmişte bir ya da iki kadını paylaşmışlardı.

"Stella ve ben yaklaşık beş yıl önce tanıştık. Tek gecelik bir ilişkimiz oldu ve bu ilişki periyodik bir arkadaşlığa dönüştü. Stella...." Durakladı, düşüncelere dalmış bir halde çenesini kavradı. "Muhtemelen güzel insanlardan hoşlandığını söyleyecektir, cinsiyet tercihi yok."

Dudaklarımı büzdüm, başımı sallarken kaşlarımı kaldırdım. Yolda eve doğru ilerlerken adımlarını durdurdu. Yüzümü bana dönerek, gözlerimi ona odaklamam için çenemi dürttü.

"Evet, daha önce üçlü yapmıştık. Sadece bir kez," dedi, aklımı okuyarak. "New York'tan ayrıldığımdan beri Stella ile birlikte olmadım. Birine bağlandığımız zaman, yüzde yüz bağlanırsınız. Olmadığımız zamanlarda ise ara sıra bağlantı kuruyoruz," diye açıkladı.

"Bana bir açıklama borçlu değilsin, Zeke," dedim inandırıcı olmayan bir şekilde. "Hayır, bilmiyorum. Ama bilmeni isterim ki, bu konuda hiçbir saçmalık sana geliyor, Jemma. Biri benim hakkımda bir şeyler söyleyecek mi diye benimle birlikte omuzlarının üzerinden bakmak zorunda değilsin. Durumumuz bu olsa bile sana bunu yapmam. Bana olan güvenin her şey demek. Anlıyor musun?"

Başımı salladım, sonra da ağzımdan kaçırdım: "Benim kelimelerimi kullan. Biliyorum." Gözlerimi devirdim ve o da kıkırdadı. "Anlıyorum." Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca gözlerimin içine baktı, sonra beni öptü ve kaldırımdaki gezintimize devam ettik.

Normalde Pazar sabahlarını severdim, ama o sabah Pazar gününden nefret ediyordum. Ezekiel adlı cennette yedi gün geçirdikten sonra St. Louis'e geri dönüyordum. Bana son derece şefkatli ve saygılı davrandı. Yüzündeki üzgün ifadeye bakılırsa o da ayrılmamızı istemiyordu. Davetini kabul etmeye karar verdiğimde, bu iyi bir fikir gibi göründü ve bana ona ait olduğumu hissettirdiğinde daha da iyi bir karar oldu. Sanki o benim güvenli yerim, evimdi. Ama onu terk etmek

İçim içimi yiyordu çünkü Monroe'ya döndüğümüzde her şeyin değişeceğini biliyordum.

"İki hafta" diye fısıldadığında boş yere gülümsemeye çalıştım.

Herkül gibi gövdesini benimkine yaslayıp arabaya yaslanırken başımı salladım. Havaalanının otoparkındaydık çünkü beni gidebildiği yere kadar götürmekte ısrar ediyordu. Bedenlerimiz oraya yerleşmişti ama kalplerimizin atışları huzursuz ve çalkantılıydı. Sanki düzensiz atışlar yalvarıyor, ayrılmamak için birbirlerine yalvarıyorlardı.

"İki hafta," diye tekrarladım, söyleyecek başka bir şey bulamıyordum.

Bana ters ters baktı, beni dudaklarına götürmeden önce ellerini yüzümün iki yanına koydu. Ağlama isteğiyle titredim. Onunla geçirdiğim bu zamandan sonra birkaç hafta içinde kampüse döndüğümüzde nasıl profesyonelce davranmam gerekiyordu? Arzulanmanın, saygı görmenin, *onun* olmanın nasıl bir his olduğunu tatmıştım. Dudaklarıma şefkatli, narin, yürek ısıtan ve iç burkan bir öpücük kondurdu, sonra hızla geri çekilerek bagajımdan bavullarımı aldı. Sessiz bir aptallıkla parmaklarımız birbirine kenetlenmiş halde, bizi kimin izleyebileceğini umursamadan havaalanına kadar eşlik etti.

* * *

ONDAN UZAKLAŞIYORDUM. Okul haftalar önce tekrar başladı ve New York'tan önce olduğu gibi onunla ilişki kurmaya kendimi ikna edemedim. Görüntülü sohbet yoluyla iletişim kurmak artık benim için yeterince iyi değildi, bu yüzden iş sorumluluklarının yanı sıra aramıza biraz mesafe koydum. Sanırım ipucunu almaya başladı çünkü haftalar geçtikçe bağlantı kurma girişimlerinin sıklığı da azaldı. Değişmeyen tek şey onun ince nezaket davranışlarıydı; masama yapıştırdığı basit merhaba notları, her hafta posta kutuma bıraktığı tebrik kartları ve yazarken kaybolup yemek yemeyi unuttuğum gecelerde rastgele UberEats teslimatları.

Sevgililer Günü'nde bile ondan uzak durmaya çalıştım ama Maxi'nin kapısında beni en az beş düzine gül karşıladığında ve birkaç düzine daha oturma odasına yayıldığında bunu neredeyse imkansız hale getirdi.

Maxi, "Gidip o adamla konuşmalısın, Jemma," diye bağırdı, kaşları hayal kırıklığıyla çatılmıştı. "Her yerde çiçek var ve sen onu aramayacak mısın?"

Kanepeye çöktüm ve o gözlerini devirip uzaklaşırken başımı salladım. Vintage dekorun etrafına bakarken, güllerle dolu bir odaya en son ne zaman girdiğimi anımsadım. *New York'u*. Ziyaretim sırasında bana her gün bir buket gül hediye etmişti. Sarı güller dostluk için, mor güller tutku için ve aradaki her şey için farklı anlamlar taşıyordu. Ama bana hiç kırmızı gül vermemişti... ta ki bugüne kadar. Maxine'in evini süsleyen gül koleksiyonu kan kırmızısıydı, hayranlık ve aşk anlamına geliyordu. Onu aramak için saatlerce telefonumla güller arasında boş boş bakakaldım. Sadece sesini duymak için.

"Max," diye seslendim. "Ben-" Devam etmeye çalıştım ama sözümü kesti.

"Garaj kapısının yanındaki sepetteler," diye bağırdı mutfaktan. Arabanın anahtarlarını kaptığım gibi kırmızı Lexus'una atladım ve neredeyse otuz dakikalık bir yolculukla onun evine gittim. Saat gecenin onunu geçiyordu ama evin her yerinde birkaç ışık yanıyordu. Evdeydi ama yalnız mıydı? Onu suçlayamazdım. Bugün Sevgililer Günü'ydü ve bu günü başka biriyle geçiriyorsa bu tamamen benim hatam olurdu. Birkaç dakika boyunca geri viteste takıldım, kalbime karşı aklımın arzularıyla mücadele ettim. Nerede olduğumu ona bildirmek için bir iğne atmaya karar vererek, kapıyı açıp açmayacağından bile emin olmadan endişeyle garaj yoluna tünedim.

Beş yorucu dakikanın ardından garaj kapısının gürültüsü beni sersemliğimden uyandırdı. Ezeziel, kömür grisi eşofman altı, uzun kollu, drift Nike tişörtü, çoraplı ayakları ve koyu çerçeveli gözlükleriyle son derece seksi görünerek arabaya doğru yavaşça ilerledi. Takip ettiği arabayı garaj yolunun kenarında durdurdu ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana baktı.

Sertçe yutkundum çünkü gırtlığım kıcıma düşmüştü. Muhtemelen bana kıcımı kaldırıp eve gitmemi ve bir daha dönmememi söyleyecekti. Kamyonetin yanındaki boş garaj bölmesini işaret ettiğinde gözlerim parladı. İçeri girdim, sonra motoru durdurdum, çıkmakta tereddüt ettim. Kapının gürültüyle kapanması ürpermeme neden oldu. Direksiyonu kavrayarak, onun sinsi yürüyüşünü görmezden gelmeye çalışarak tertemiz, düzenli alana baktım. Sürücü tarafına ulaşmadan önce dikiz aynasında görkemli çerçevesinin yansıması parladı. *Tak tak. Tak.* Çikolata kahverengi parmak eklemleri cama vurdu.

"Kapının kilidini aç, Jemma," diye kuru bir şekilde talimat verdi. Ben de arabadan inip aralık kapıya yaslandım. "Gördüğüm kadarıyla kılık değiştirmişsin." Sesi gırtlaktan geliyordu ama monoton ve duygusuzdu. Dikkat çekmemeye çalıştığım konusunda haklıydı. Sadece Maxine'in arabasını kullanmıyordum, aynı zamanda

Kapüşonlu bir tişört, tozluk ve UGG botlarla aşağıya inmişim ve başımda kız öğrenci birliği markalı bir beyzbol şapkası vardı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu ses tonunda belirgin bir bas tonuyla.

"Seni görmek istedim," diye kekeledim. "Teşekkür etmek için."

"Ne için?" diye bağırdı. Gerginlik alnını kırıştırdı. Ezeziel çıldırmıştı.

"Güller. Çok güzeller... ve kırmızılar," dedim parmaklarımla gergin bir şekilde oynayarak.

"Bugün Sevgililer Günü. Sevgilin olduğunu düşündüğün bir kişiye karşı bu normal bir jesttir." Bu sözleri o kadar zahmetsizce söyledi ki. Onca saçmalığımdan sonra bile.

Gözyaşlarımı kırıştırdım, sonra yavaşça onu kucaklamamı engelleyen boşluğu azalttım. Soğukkanlılığını korudu, kolları hâlâ gergin bir şekilde kavuşturulmuştu. "Özür dilerim, Zee," diye sızlandım, geri çekilip çekilmeyeceğini anlamak için bir elimi koluna koydum. Geri çekilmedi.

"Özür dilerim," diye tekrarlardım, ellerimi her iki pazısından yukarı doğru gezdirerek ensesine masaj yaptım. Gerginliği azaldı ama hâlâ kıpırdamıyordu. "Ezeziel, özür dilerim," dedim ve parmak uçlarıma yükselip boynuna minik öpücükler kondurdum. Nefes verdi ve elini belime doğru indirdi. Bedenlerimizi kamyonuna yaslarken affını kazanmak için çabalamaya devam ettim. Tekrar tekrar "Özür dilerim" diye fısıldayarak onu şefkatle ve derinden öptüm, ta ki teslim olana kadar.

Vücudundaki sertlik kayboldu ve tanıdık bir sevgili gibi bana dokundu, geniş kalçalarımı yoğurdu ve avuçladı. Aniden, avuç içlerini sıkıca yanaklarıma bastırdı. Bu hareket beni ürküttü, ta ki onun kısılmış gözlerini kaplayan çiğliğe tanık olana kadar.

"Bana ne yapıyorsun Jules? Hiçbir kadını seni özlediğim kadar özlemedim. Bu saçmalık beni öldürüyor." Alnını benimkine dayayarak başını salladı ve sesli bir şekilde iç çekti. "Bundan sonra boku yiyeceğim. Lanet olası kalbimi kıracaksın."

Çaresizce gömleğinin kumaşını avuçlarken, "Zeke, hayır," diye fısıldadım, çünkü söyleyebildiğim tek şey buydu. Bir okyanus dolusu gözyaşı yanaklarımı ıslatırken bedenim titriyordu. Onu incitmek istememiştim. Sadece onu sevmek istiyordum ama benim durumum çok karışık.

"Bana başka bir şey hissettir, Jemma. Bu acıyı benden uzaklaştır. Lütfen bebeğim. Sadece bu gece için," diye yalvardı.

Başımı salladım, hüznü ve kasvetli gözlerine baktım. Ellerimi kel kafasının arkasına doğru uzatarak onu çaresizlik ve aciliyetle dolu bir dil öpücüğüne çektim. Ahenkli inlemelerimiz tüm salonda yankılandı.

oda. Hâlâ garajda olduğumuza inanamıyordum. Ve kesinlikle bu garajda ne yapmak üzere olduğuma inanamıyordum.

Dilimi boynundan aşağı doğru gezdirdim, ellerim karnıma bastıran sert çıkıntıya ulaşana kadar beyaz boyalı tırnaklarımı göğsünün eğiminde kaydardım. Gömleğini kaldırarak dilimi meme uçlarının etrafında dolaştırdım ve birkaç dakika boyunca sertliğine masaj yaptım. Bu hareket düşük bir inilti yarattı. Devasa aletin ucu bel kemerinin üzerine çıkmış, adeta ona biraz ilgi göstermem için bana yalvarıyordu. Bu adamı özlemiştim... her şeyini. Aleti serbest bırakılmak için savaşıyordu, ben de kabul ettim. Ezeziel büyük, cesur ve güzeldi... her yerde.

Bulduğumuz yeri hiç düşünmeden çömeldim ve erkekliğini ağzıma aldım. Sanki ele geçirilmiş gibiydim, neden olduğum acı ve incinmeyi ortadan kaldırmaya kararlıyım. Delicesine emiyor, şapırdatıyor ve pervasızca, hız kesmeden yalıyordum, sözsüz olarak özrümü ilettim.

Alçak sesle konuştu, "Kahretsin, bebeğim, hayır."

Ezeziel hızlı bir hareketle beni olduğum yerden kaldırıp kollarına aldı. Açlıkla öpüşürken kalın bacaklarımı beline doladım. Yapışık bedenlerimizi dikkatlice evine doğru yönlendirdi. Yatak odasına ulaşmak için gösterdiğim cesur çaba boşunaydı. Ezeziel ele geçirilmiş bir erkek gibiydi, kanepede, yerde, mutfakta etimin her santimini yutuyor, her metrekareyi kutsuyordu. Saatler sonra, kanepenin şezlongunda uyandığımda, onun ağırlığı kalçalarımın arasına demirlemişti. Şehvetle gülümsedi, bir tur daha atmaya meyilliydi.

"Sevgililer Günün kutlu olsun güzelim," dedi uykulu bir sesle.

"Sevgililer Günün kutlu olsun, Zee," diye karşılık verdim ve bir kez daha onun müstehcen denizine daldım.

* * *

QUINTON Noel'den beri **oldukça** sessizdi ve mantıksız yasal taktikleriyle hayatımı çekilmez hale getirmek için avukatını kullanıyordu. Bugün, aylar önce boşanma davası açtığımdan beri beşinci arabuluculuk toplantısıydı. En zengin ünlüler bile boşanmak için bu tür bir dramaya katlanmak zorunda kalmadı. Taleplerinin çoğunu kabul etmişim ama bunun bugün sona ermesine karar verdim. Quinton her şeye sahip olabilir. Çok yorulmuştum.

ve tek istediğim huzurdu. Ezekiel ya da bir başkası yüzünden değil, mutlu olmayı hak ettiğim için.

Toplantının başlamasından yaklaşık on dakika önce Cole ve Harper Avukatlık Bürosu'nun lobisine girdim. Avukatım ve kuzenim Mallory Warren resepsiyon görevlisinin masasına yaslanmış, sırtı bana dönük bir şekilde avukatlardan biriyle konuşuyordu. Kıkırdamalarındaki çapkınlık görmezden gelinemezdi. Yanındaki adam ince ve iriydi, neredeyse bana *Kara Panter* filminde M'Baku'yu oynayan adamı hatırlatıyordu.

"Mallory," diye şarkı söyledim, arkasını döndüğünde.

"Hey, Jem," diye selam verdi ve aradaki kısa mesafeyi kapatarak beni kucakladı. "Hazır mısın?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Bu işi bugün bitiriyoruz, tamam mı? Söz veriyorum." Sahte bir gülümsemeyle omzunun üzerinden hâlâ bizi izleyen devasa adama baktım. Boğazını temizledi. "Ah, özür dilerim. Kyle Creighton, bu Dr. Jemma Holiday," diye tanıştırdı Mallory bizi. Elimi sıktı, sonra kuzenime döndü.

"Gelecek hafta tekrar görüşünceye kadar, Bayan Warren," dedi ve onu çift eliyle kavrayarak samimi bir şekilde tokalaştı.

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı çünkü Mallory Warren, JD, işle eğlenceyi birbirine karıştırmazdı. Dikkati tekrar bana dönmeden önce ona başıyla onay verdi. "Gidelim mi?" dedi, konferans odalarına giden koridoru işaret ederek.

"Yüzün kızarıyor." Aceleyle yürürken omzumla onu dürterek kıkırdadım.

Mallory ciddi patron kaltağı moduna dönmeye çalışıyordu. "Değilim," diye ciyakladı, gereğinden bir oktav daha yüksek sesle.

"Mmhmm," diye mırıldandım, utangaçlığına sırıtarak. Kuzenim neredeyse kırk yaşındaydı, hiç evlenmemişti ve çocuğu yoktu. Geçmişte erkeklerden çok çekmişti ve onu bir erkek yüzünden neşeli ve canlı görmek içimi ferahlatmıştı.

"Ondan hoşlansam bile çok genç," diye mırıldanarak çantasındaki kâğıtları karıştırdı.

"Ne kadar genç? Bana yetişkin bir adam gibi göründü. Ve o bir avukat," dedim yanına oturarak.

"Monroe'da üçüncü sınıf hukuk öğrencisi, avukat değil. Ve otuz iki yaşında." Sırıttı, titizlikle kemerli kaşları birbirine çarptı.

"Demek büyüdü. Sen de kendininkini alsan iyi olur kuzen," diye takıldım dilimi çıkararak.

"Sanki sen kendininkini alıyorsun," diye aynı hareketle karşılık verdi. "Mmhmm, şimdi sessiz olma, kuzen. Maureen Teyze bana Noel hediyenden ve yeni yıl için ortadan kaybolma eyleminden bahsetti."

"Mal, düşündüğün gibi değil. O sadece bir arkadaş," diye mırıldandım, annemin işimi paylaşmasından utanmıştım.

"Benim ne düşündüğüm önemli değil, Jemma. Sen büyüdün ve yanlış bir şey yapmıyorsun. Ama yine de kuzenin ve arkadaşın olarak bana söyleyebilirdin," dedi ve kalçasıyla bana vurdu.

"Haklısın. Özür dilerim. Bu iş bittikten sonra size tüm detayları anlatacağım."

"Ben de o bokların hepsini istiyorum. Ne kadar müstehcen, o kadar iyi." Kıkırdadık, ama neşeli alışverişimiz çabucak durdu.

"Bu kadar komik olan ne?" Quinton'ın sert baritonu sordu.

Onu Noel'den beri görmemiştim ve stresli görünüyordu. Geçmiş toplantılarda şık giyinirdi ama bugün üniversite markalı bir eşofman ve spor ayakkabı giymiş, daha önce hiç görmediğim düzgün kesilmiş bir sakal bırakmıştı.

Mallory sert bir sesle, "Seni ilgilendirmez," dedi, güzel yüzünde küçümsemenin izleri vardı.

Kıs kıs güldü ve bir sandalye çekerek karşıma oturdu. "Merhaba Jemma," dedi doğrudan bana bakarak.

"Merhaba Quinton," diye karşılık verdim, aynı boş bakışları ona da yönelttim.

Bir dakika boyunca o garip boşlukta durduk. Onun üzerinde bir acı ve dehşet bulutu gezinirken, benim üzerimde memnuniyet ve neşe güneş ışınları dolaşıyordu. İyi bir yerdeydim. Korkusuzluk ve kendini kabullenme benim yeni yoldaşlarımdı. Uzun zamandır ilk kez, kusurlarım ve her şeyimle kendimi içten dışa doğru seviyordum.

"Harika. Çetenin hepsi burada." Derek Harper elinde iPad'iyle odaya girerken sinir bozucu bir şekilde kıkırdadı. "Ama ne yazık ki boşuna olabilir.

Bay Holiday'in bu meseleleri kapatmadan önce yargıcın incelemesini istediğimiz bazı ek maddeleri var," diye mırıldandı. Tam konuşacaktım ki Mallory elini koluma bastırarak bu işi ona bırakmamı işaret etti. "Bay Harper, ana ev, göl evi ve St. Louis, Missouri'deki kiralık mülkler konusunu çözüme kavuşturduk. Yetişkin çocuk için herhangi bir velayet tartışması yok. Bay Holiday'in halletmesi gereken başka hangi meseleler olabilir?"

"Depodaki iki klasik arabaya biçilen değer beklediğimizden yüksek çıktı ve Bay Holiday hakimın arabaların değerini yeniden gözden geçirmesini istiyor.

Araçların daha yüksek değerde olmasının nedeni Bay Holiday'in çabaları olduğu için gelirler yarı yarıya paylaşılacaktır."

Mallory'nin kulağına fısıldamak için eğildim. O da hemen dikkatini diğer avukata yöneltti. "Bay Holiday gelirlerin yüzde yüzünü elinde tutabilir. İşimiz bitti mi?"

"Bir şey daha var. Bay ve Bayan Holiday, üniversite ve Bay Holiday'in konuşma taahhütleri adına çeşitli etkinliklere katılmak üzere sözleşmeli olarak anlaşmışlardır. Anlaşmalı son etkinlik Mayıs ayında, yani-"

"Sizi burada durdurmama izin verin Bay Harper. Bayan Holiday, Öğrenci İşleri Dekanı rolü dışında üniversite adına *herhangi bir* etkinliğe katılmayı kabul eden hiçbir sözleşme imzalamamıştır. Bay Holiday'in konuşma etkinliklerine gelince, Bayan Holiday'in bu etkinliklerle herhangi bir sözleşme ilişkisi yoktur. Bu nedenle, bu şehirdeki siyasi arenada sahip olduğunuz asgari güvenilirliği korumak istiyorsanız, bunu bir yargıcın önüne koymamanızı tavsiye ederim."

"Mallory..." dedi salak avukat, adının hecelerini uzatarak.

"Lütfen bana Bayan Warren ya da Avukat Warren diye hitap edin. Şimdi, bu saçmalıklarla işiniz bittiyse, halletmemiz gereken birkaç meseleyi ele alabilir miyim?" Aptal avukat başını salladı. "Yargıcın bugün boşanma kararını imzalaması ve bu evliliği derhal sona erdirmesi için bir dilekçe sundum. Ayrıca size karşı, Bay Harper, görevi ihmalden suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyorum."

"İhmal!" diye bağırdı sorgulayarak.

"Evet. Müvekkilinize adil ve etik bir şekilde tavsiyede bulunmayı ihmal ettiniz. Müvekkilimin sunulan tüm talepleri kabul etmiş olması ve beş ay sonra hâlâ burada olmamız çok saçma ve hukukun kötüye kullanılmasıdır," dedi sakince. "Ve bu davaya dahil *etmediğimiz* bir faktör de müvekkilinizin Bayan Holiday *olmayan* bir kişiden bir çocuk babası olduğu gerçeğidir."

"İddiaya göre," diye karşılık verdi Bay Harper.

"Elbette, iddiaya göre. Sanırım Bay Holiday'in bu yılın 18 Şubat'ında Bethany Williamson'dan doğan bir çocuğun babası olduğu da *iddia ediliyor*." Mallory doğrulamak için elindeki kâğıtlara baktı. "Çocuk destek belgelerinde kız çocuğun adı Quinn Holiday Williamson olarak geçiyor."

Nefesim kesildi, bir an için sersemlemiştim çünkü kuzenimin bu kartı oynayacağından habersizdim çünkü sadakatsizlik ya da babalık durumunu açıklamama konusunda kararlıyım. *Quinn*. Onun adaşı ve Bethany'nin o meşum gece bana yaklaşırken kullandığı takma ad. Etrafımdaki her şey bulanıktı. Mallory'nin dil çıkarmasına devam ettiğini zar zor duydum.

"Bay Harper, lütfen müvekkilinize bu meseleyi hemen çözmesini tavsiye edin, aksi takdirde acil bir babalık testi için mahkemeye başvurmaya hazırız. Sonuçlar yetmiş iki saat içinde açıklandığında, bu durumun temelli olarak çözüleceğinden eminim." Sırıtarak sessizce zafer işareti yaptı.

Quinton sıkılmış dişlerinin arasından, "Odaya ihtiyacımız var," dedi. "Pardon?" diye sordu iki avukat birlikte.

"Karımla konuşmam gerek. Yalnız," diye kükredi Quinton, benimle göz teması kuramıyordu.

Mallory bana doğru kayarak onay istedi. Başımı salladım, onlar odadan çıkarken Quinton'a bakmaya devam ediyordum. Kapı çarparak kapandı ve bakışları benden başka her şeye odaklandı.

"Bunu neden yapıyorsun, Quinton? Neden ikimizin de iyiliği için bu işin peşini bırakmıyorsun?" Çabucak ayağa kalktım, odayı geçip pencerenin önünde durdum.

"Neden, yeni müdürle birlikte olabilmek için mi?" diye sordu.

Mor rügan stiletolarıma bakarken başımı sallayarak kıs kıs güldüm. Beni güçlü, kendinden emin ve güzel hissettiriyorlardı ve bugün alabileceğim her türlü desteğe ihtiyacım vardı.

"Dr. Ezekiel Green. Gerçekten mi, Jem? Bu bokun ne kadar zamandır devam ettiğini ancak tahmin edebilirim," diye tükürdü.

İşte oradaydı. Saptırma. Yeniden yönlendirme. Quinton'ın her zaman konudan sapma gibi bir huyu vardı, özellikle de asıl konu kendi kıcı olduğunda. Ken'in Şükran Günü'nde olanlar hakkında konuşmak için sabırsızlandığını biliyordum. Quinton arka planda atıp tutmaya devam ederken aslında kıkırdadım. Bu ifşaatın bir şeyleri değiştireceğine gerçekten inanıyordu. Beş ay ya da beş yıl sürmesi umurumda değildi, Quinton Holiday'den boşanıyordum. Sessiz kaldım ve saçmalamaya devam etmesine izin verdim.

"Mezuniyet balosunda bir şeylerin farkına varmalıydım. Bana kampüsü korumak gibi saçma bir bahane uydurdu ama aslında seni koruyordu. Şükran Günü'nü o zenciyle geçirdin. Kıçını bizim kampüsün etrafında

Bir bok değilmışim gibi arkadaşlar. Bana saygısızlık ediyorsun. Sen kendine bu zenciye sevdiğini mi söylüyorsun, Jemma?"

O kadar hızlı döndüm ki, boynumdaki bir kasın çekildiğini sandım. Bu adam az önce ona saygısızlık ettiğimi söyleme cüretini mi göstermişti? Şehirde bebeğiyle dolaşan bir kadın varken ve bu durumda saygısız olan kişi *bendim*.

"Aklını tamamen yitirmişsin. Kararımın onunla hiçbir ilgisi yok ve bunu sen de biliyorsun. Bir gün daha, bir dakika daha acı içinde yaşamayı reddediyorum Quinton. Başka bir ilişkiye girmeye karar verdiğimde, bana neşe veren bir adamla birlikte olmak istiyorum. Kırdığın bazı şeyleri onarmak için. Utanç duymayan bir adamı sevmek istiyorum. Kapıma utanç ve aşağılanma getiren biri değil. Ve bu..." İçinde bir resim bulunan bir mesaj dizisine açık olan telefonumu masaya doğru kaydardım. Quinton'ın bana yabancı ama ona tanıdık gelen bir numaradan gelen ve yeşil gözlü bir kız çocuğunun resminin yer aldığı mesajı fark edişine tanıklık ederek, "Bu sadece bu işin bittiğinin son onayıydı," diye söylendim. Mesajı birkaç hafta önce almıştım ama ne tepki vermiş ne de yanıtlamıştım. Ek cephaneye ihtiyacım olursa diye sadece kaydet tuşuna bastım. Quinton blöfümü görmeye ve bu oyunları oynamaya devam ederse, büyük jokerimi oynamaya hazırdım. Ama bilmediğim bir şey vardı ki, Mallory ben fırsat bulamadan onun kışına bir Boston operasyonu yapmaya hazırlanıyordu.

"Her şey söylendikten ve yapıldıktan sonra, hala bir bebeğiniz var. Sessizliğin bir itiraf ya da inkâr değil ama ikimiz de bunun doğru olduğunu biliyoruz. Seninkine benzeyen gözlerle bana bakan o küçük kızın resmine kaç kez baktığımı biliyor musun? Tıpkı benim Shiloh'm gibi," diye mırıldandım, kızımızdan bahsederken sesim titriyordu. "Sebepe olduğun acıların yaşayan, nefes alan bir hatırlatıcısı Quinton. Geçmişte, senin patavatsızlıklarının kanıtlarını göremediğimde, onlar yokmuş gibi davranabiliyordum. En azından kendime söylediğim yalan buydu. Ama bu... bir bebek." Başımı sallayarak resmi gösterdim. "Seni çoktan affettim Quinton, kendi akıl sağlığım için. Ama sen asla unutmayacağımdan emin oldun," dedim ve tekrar pencereye döndüm.

Sandalyeden kalktığını duydum ve aramızdaki mesafeyi kapattığını hissettim. Saçlarımı kulağımın arkasına süpürürken heybetli gövdesi sırtıma bastırdı.

"Çok özür dilerim, Jemma. Çok üzgünüm. Bu şekilde sıçıp batırdığıma inanamıyorum. Seni seviyorum, Jem. Sensiz ne yapacağım ben?"

Sen?" dedi, yüzünü boynumun kıvrımına sokarak.

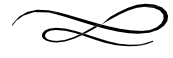
Hareketsizdim, hareketsiz. Duygusuz. "Bırak gideyim, Q. Lütfen. Eğer beni gerçekten seviyorsan, gitmeme izin verirsin," diye fısıldadım burnum yüzünün yan tarafına değerken. Şaşırtıcı bir şekilde ağlamıyordum ama sesimdeki acı tartışılmazdı, yalvarıyordu.

"Yapamam. Sensiz öleceğim," diye mırıldandı. Gözlerinin kan kırmızısı olduğunu ve gözyaşlarıyla dolduğunu görmek için doğrudan ona bakacak şekilde pozisyonumu ayarladım. "Beni sonsuza dek seveceğini söylemiştin, Jemma."

"Ve sen de bana asla zarar vermeyeceğine söz vermiştin. Sanırım ikimiz de yalan söyledik," dedim omuz silkerek. Ondan uzaklaştım ve Telfar'ımı kaptığım gibi konferans salonunun kapısına yöneldim. Kapıyı açmadan önce durdum ve "Hoşça kal Quinton" dedim.

OceanofPDF.com

Yirmi Dört

OceanofPDF.com

EZEKIEL

MISSOURI'DE MART ayı New York'tan oldukça farklıydı. Bir gün hava nemli ve yapış yapışken, ertesi gün dondurucu, kışla karışık bir hava olabiliyordu. Şaşırtıcı, çelişkili hava durumu Jemma ile olan kafa karıştırıcı ilişkiyi yansıtıyordu. Sevgililer Günü'nün ertesi sabahı evimden şüphe ve kararsızlık dolu bir pozla ayrıldı. Kendimi neye bulaştırdığımı çok iyi biliyordum ama bu kadar canımın yanacağını hayal bile etmemiştim. Bahar tatiline yaklaşıyorduk ve ondan haber alamamıştım. Başarısız bir şekilde onu aramaya çıkmamaya çalıştım ama yine de çıktım çünkü cevaplara ihtiyacım vardı. Ofisine doğru ilerlerken Maxine tarafından hemen durduruldum.

"Dr. Green, merhaba. Sizinle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim?"
d i y e sordu endişeyle burnunu karıştırarak.

"Merhaba, Dr. Dupont. Elbette," dedim ve onu müsait bir konferans odasına yönlendirdim.

"Eğer Dr. Holiday'i arıyorsanız, kendisi şu anda biraz izinli.
Uzun bir bahar tatili."

"O iyi mi?" Maxine'in kolunu tutarak ağzımdan kaçırdım ve titremesine neden oldum. "Evet. Evet, o iyi. Jemma'nın sadece biraz zamana ihtiyacı var. Boşanma gerçekleştiğinden beri
Son olarak, yoluna devam etmeye ve Shiloh'u bu zor dönemden geçirmeye çalışıyor."

Dalgınca başımı salladım. Jemma'nın boşanma haberinin çözüme kavuşması içten içe şok etmişti ama dıştan metanetini koruyordu çünkü bana gelmemişti. Kutlama yapmak için değil, omzumda ağlamak, arkadaşı olarak bana güvenmek için.

"Beni bilgilendirdiğiniz için teşekkür ederim Dr. Dupont. Lütfen Dr. Holiday'e en iyi dileklerimi iletin." Kapıya doğru döndüm çünkü bir an önce

Oradan çık.

"Zeke, bekle." Maxine koluma hafifçe dokunarak gidişimi durdurdu. "Gerçektir. Gerçek. Bu Jem için yeni bir normal. Ona biraz zaman ver, tamam mı?" diye rica etti.

Boş boş baktım, belli ki ikna olmamıştım çünkü Maxine devam etti. "Seninleyken yıllardır hiç olmadığı kadar gülümsüyor. Her ne kadar kabul etmek istemese de, sen onu yeniden bir araya getirdin. Güven bana, yola gelecektir," dedi Maxine ve odadan çıkarken cesaret verici bir şekilde omzuma vurdu.

Elimi yüzüme sürdüm ve konferans salonundaki sandalyeye çökerken sert bir şekilde nefes verdim.

* * *

Bahar tatilinde **neden** Monroe'da kaldım? Tatile çıkmalıydım, kardeşim ve kuzenimle Montego Bay'de sahilde olmalıydım. Ama unutmuşum, teknik olarak onları tanıştırdığım kadınlarla birlikteydiler. Onun yerine, Rise and Grind adlı kafede tek başıma oturuyordum. Gizemli bir şekilde sıcak günlerden biriydi, bu yüzden dışarıdaki verandaya tünemeyi tercih ettim. Belli ki tatil için de bir planları olmayan birkaç öğrenci ve personele merhaba dedim. Biraz tanıdık bir kadın bebek arabasını iterek yanımdan geçti. Görünüşe göre birini beklerken durakladı. "Çantasını aldın mı?" diye sordu kadın, ardından çok tanıdık bir tenor sinirli bir şekilde cevap verdi: "Evet B, sana alacağımı söylemiştim." *Koç Holiday*. Kıs kıs güldüm, başımı salladım ve dikkatimi tekrar kitabıma yönelttim. Bu adamın gerçekten de başka bir kadından koca bir bebeği vardı. Bu en büyük ihanet.

"Ezekiel Green," diye şarkı söyledi Koç Holiday kendini beğenmiş bir şekilde, hayallerimi bölerek.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, lanet güneşimi engelleyecek şekilde duruyordu. "Koç Holiday, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordum, kitabımı

Masaya oturup bir bacağına diğerinin üzerine atarak saçmalıklara hazırlandı.

"Zenci, ne zamandır karımı beceriyorsun?" diye fısıldayarak bağırdı, onu boğmamı engelleyen boşluğu biraz azalttı.

"Karın mı?" Gözümü kırpmadan sırtıttım. Sorgulayıcı ses tonum, ona bu eş saçmalığının bir rap olduğunu bildiğimi gösteriyordu.

"Akşam yemeğindeki bu görüşmenin tamamen saçmalık olduğunu düşünmeye başlıyorum. İkiniz başından beri sevişiyordunuz. Aynı çevrelerde çalışıyorsunuz, yani buna inanmak zor olmaz."

Başımı sallayarak alay ettim. "Bence Jemma'yı bundan daha iyi tanıyorsun." Mükemmel demlenmiş kahvemi yudumladım. "Görüyorsun ya Koç, senin gibi zenciler eşleri, kadınları hakkında atıp tutmayı sever ama sahiplenmek için çaba sarf etmezler. Örnek A," dedim, elinde yeni doğmuş gibi görünen bir bebek tutan kadını göstererek. "Ortalık yatıştıktan, gözyaşların kuruduktan ve sen Jemma ile beni merak etmeye devam ettikten sonra, Koç, senin hâlâ yepyeni bir bebeğin var. Her şeyi berbat ettiğinin sürekli bir hatırlatıcısı, dostum." Kısa sürede Provost Green'den Bed-Stuy'lu mahalle zencisi Zeke'e dönüşmüştüm. "Jemma rafta tozlanmasına izin vereceğin türden bir kadın değil. Onu her gün cilalarsın. Zenciler Jules gibi bir kadının huzuruna çıkmak için bir ömür boyu bekler ve sen onun parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verirsin. "

"Jules? Mutherfucka, o benim karım. Her zaman da öyle kalacak." Dişlerini sıktı, çenesini sıktı.

"Hayır, artık değil," dedim soğukkanlılıkla.

"Dostum, aletimin o amcığın üzerinde yirmi yıllık izi var. Sadece bana uyacak şekilde şekillendi. Ona öğrettiklerimin meyvelerini topluyorsun," dedi sessizce.

"İşler değişir, playa. Ve sanırım ikimiz de Jules'un çok iyi bir öğrenci olduğunu biliyoruz. Her zaman yeni şeyler öğrenmeye isteklidir." Kıkırdadım ve ne ima ettiğimi açıkça anlayarak sarsıldı. Yüzümdeki kayıtsız, alaycı ifade, şehirdeki yeni eğitmenin ben olduğumu anlamasını sağladı.

Uzun bir süre boyunca göz göze geldiler. Nefes almakta zorlanıyor, gözlerinde delilik ateşi yanıyordu. Quinton çıldırmak üzereydi. Tahmin etmem gerekirse, şu anda Koç Holiday'in kafası, Jemma'nın sikime karşılık verdiği o güzelim şehvetli inlemelerle dönüyordu ve bu sesler kara tahtaya çakılmış çiviler gibi çınılıyordu. Ruhunda alevlenen cehennemi körüklemek için devam ettim.

"Ne derler bilirsin, bir adamın çöpu başka bir adamın hazinesidir. Senin işe yaramaz ve kusurlu gördüğün şeyi ben değerli ve bir mucize olarak görüyorum. Ama aslında sana teşekkür etmeliyim Koç, çünkü kaldırıma bıraktığın çöp benim mükemmel hazinem. O kadının vücudundaki her güzel kusuru, her kusurluluğu seviyorum. Her yara izi, okumamayı seçtiğiniz bir hikaye anlatır. Ama ben her bir kelimeyi, her bir lanet şeyi sindirmek için zaman ayırıyorum.

paragraf. Ve eğer bir gün bana ona tapma ve tapınma fırsatı verirse, her çağırdığında geleceğim."

Quinton'ın az önce egosuna indirdiğim yürek burkan darbeye karşılık olarak bir yumruk atmasını bekliyordum. Ama yeni bebeğinin ağlaması ve annesinin onu çağırması, onu öfkesinden uzaklaştırdı.

"Tekrar görüşeceğiz Dr. Green," diye mırıldandı uzaklaşırken.

"Kesinlikle," dedim ve kahve fincanımı kaldırarak ona veda ettim.

* * *

"**BIG**, saat sabahın biri. Ne halt istiyorsun?" Kardeşimin çağrısına cevap vererek inledim.

"Lil, IG'de miydin?" diye gürledi arka plandaki müziğin üzerine.

"Hayır, dostum, uyuyorum," diye bağırdım.

"Bunun için kıcını kaldırmak isteyeceksin. Sana linki mesaj attım. Şimdi şuna bak," diye talimat verdi, sonra da Quaron olduğunu tahmin ettiğim kişiye bir şeyler mırıldandı.

"Hemen şimdi, iyi doktor" dediğini duydum.

"Tamam!" diye bağırdım ve telefonu kapattım. Derin bir nefes alarak sırt üstü döndüm ve mesajlarıma yöneldim.

Bir videoya yönlendiren IG bağlantısına tıkladım. Jemma'ydı. Yeni kitabı hakkında bir podcast'te konuşuyordu ve çok güzeldi. Belli belirsiz nude makyajı ve dalgalı, kıvılcı saçları zaten muhteşem olan yüzünü aydınlatıyordu. *Kahretsin, o yüz*. Üzerinde *JulesPen* logolu siyah bir tişört giymişti ve arka planında yabancı bir şey vardı. Aşırı dramatik moderatör sandalyesinde dans etti ve röportaja başlamadan önce izleyicileri sohbete davet etti.

"Herkes merhaba, Siyah, Cesur ve Güzel podcast'ine hoş geldiniz. Ben kızınız Golden ve en sevdiğim yazarlardan biri olan JulesPen ile konuşacak olmaktan heyecan duyuyorum. Merhaba hanımefendi. Sizi görmek çok güzel," dedi moderatör.

"Hey, Golden, seni görmek de güzel. Beni ağırladığınız için teşekkür ederim. Selam millet." El salladı ve en büyük, en parlak ışın yüzünü süsledi. Sakin görünüyordu. Mutlu görünüyordu.

"Nasıl olduğumu bilirsin kızım. Hemen konuya gireceğiz çünkü konuşacak çok şeyimiz var. Bu hafta başında hayranlarınıza yirmi yıllık evliliğinizin sona erdiğini açıkladınız. Bunu duyduğuma çok üzüldüm," dedi Golden şefkatle ve dua eden ellerini dudağına bastırarak. Jemma ağzı kapalı bir şekilde gülümsedi ama karşılık vermedi.

"Yazınızda kadınları cesur ve atak olmaya teşvik ettiniz. Başkaları ne düşünürse düşünsün, kendileri için iyi olan kararları vermelerini." Jules dudaklarını büzdü ve Golden devam ederken başını salladı. "Peki JulesPen, seni kendi tavsiyene uymaktan alıkoyan neydi?"

"Vay canına, hemen konuya giriyorsun." Jemma kıkırdadı. "Kayıtsızlık, korku, inkar. Gerçek anlamda bir kadın olmadan önce bir eş ve anne oldum. Yirmi yaşındayken, hayatımın sonraki adımlarına karar verirken cesur ya da atılgan olmanın ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Kucağımda iki yaşında bir çocukla sınıf birincisi olarak mezun olduktan, doktoramı bitirdikten ve kendi başarıımı kurduktan sonra bile risk almaktan korktum çünkü başarısız olmaktan korkuyordum. Annem ve babam kırk yılı aşkın süredir evliler. Onlar benim yol haritam, hedefim, ilham kaynağımdı ve onları hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Hayal kırıklığına uğrama tehdidi sizi hayal bile edemeyeceğiniz şekilde engelleyebilir. Sonra etrafıma baktım ve birden yirmi yıldır evli olduğumu ve kim olduğuma dair hiçbir fikrim olmadığını gördüm." Omuz silkti, sanki bu itirafla üzerinden bir yük kalkmış gibi derin bir nefes verdi.

"Peki ne değişti? Yeni motivasyonun ne ya da *kim*? Çünkü bu yeni cesur ve gözü pek JulesPen'den hoşlanıyorum." Golden dudaklarını şapırdattı.

Jemma boğucu bir gülümsemeyle alt dudağını dişledi. "Huzuru ve mutluluğu seçmeye karar verdim. Dürüst olmak gerekirse, kendimi seçmeye karar verdim. Çok özel bir arkadaşım bana bir deneyim olduğumu söyledi. Kişiliğimin bulaşıcı olduğunu söyledi. Bunu anlayamadım ve bir iltifat olarak algılamadım. Ta ki terapistim beni suçluluk ve utanç duygusundan kurtulmaya teşvik edene kadar. Ve daha da önemlisi bana ihanet edenleri ve beni incitenleri affetmem için. Bu arkadaşım ayrıca kafamdan çıkmamı söyledi. Düşünme, tereddüt etme, sadece yap. Kalbim ne istiyorsa onu yap. Ben de öyle yapıyorum." Jemma utangaç ama gırtlaktan gelen bir kıkırdama çıkardı.

"Kızım, yeni kitabın için sabırsızlanıyorum. İki hafta içinde çıkacak, değil mi? Bize ondan bahset," diye sordu moderatör.

"Evet, 1 Nisan'da yayınlanacak olan yeni projem için çok heyecanlıyım. Ham, özgün, kişisel bir proje ve adı da *Utanç Duymayan Kadın*. Başlık Nikki Giovanni'nin "Kadın" şiirinden esinlenildi.

Bu kitabı okumak hayatımı değiştirdi ve kırk yaşında kendimi bulmam ve olduğum kişiye kesinlikle sevmemle ilgili kendi keşişlerimi paylaşmamı sağladı."

Moderatör katılımcılardan sohbet yoluyla sorular aldı. Özellikle bir soru ilgimi çekti. *JulesPen, tekrar evlenecek misin?* Cevabını duymak için sabırsızlanarak yatakta doğrulduım. Bu soruya kıkırdadı ama kalbim ayak parmaklarıma kadar battı. Yakın zamanda tekrar evlenmek gibi bir niyetim yoktu ama bu benim için tamamen ihtimal dışı da değildi. Kesin *olan* bir şey varsa o da onunla bir ilişki ve arkadaşlık arzuladığımdı... sadece onunla. Cevap verdiğinde bir an nefesim kesildi.

"Golden, o kadar uzun süre birinin eşiym ki kendimle hiç vakit geçirmedim. Ve şu anda, bu kendini keşiştirme yolculuğu gerçekten iyi hissettiriyor. Ama hayatımda arkadaşlık ve dostluk istediğimi söyleyebilirim. Bana neşe veren, zihnimi ve bedenimi harekete geçiren bir erkeği sevmeyi arzuluyorum." Kaşlarını vurgulamak için kaldırarak seksi bir şekilde şaka yaptı. "Utanmadan sevebileceğim bir adam. Benimle her şeyi paylaşan, belki siyah trüflü pizza hariç." Jemma kıkırdadı, anımsama gözlerindeki ışıltıyı yoğunlaştırdı. "Hangi *Cuma* filminin en iyisi olduğunu tartışan ve neo-soul müziği en az benim kadar seven bir arkadaş. şu anda sadece birinin kız arkadaşı olmak istiyorum."

"Tamam beyler, ilk kez burada duydunuz. Güzel JulesPen piyasada ve bir erkek arkadaş istiyor," diye espri yaptı Golden.

Odanda yalnız olduğuma şükrediyorum çünkü istesem de coşkumu kontrol edemiyordum. *Jemma Holiday erkek arkadaş istiyor*, diye düşündüm, çok mutluydum çünkü benim dünyamda o zaten benim kız arkadaşımı. Podcast'i bitirip izleyicilere yeni kitabının kapağına göz atmak için Jemma'nın Instagram sayfasını takip etmelerini söylerken içimden geçenler moderatörün sesini bastırdı. Videoyu beğenmek için hızlıca kalp düğmesine bastım, ardından bir yorum yazdım. *@JulesPen Siyah trüflü pizza benim favorim.* [IG sayfasına tıkladım ve ciğerlerim boğazıma düğümlendi. Kitap kapağı Jules ve benim resmimdi. Yılbaşı gecesinde çekilmiş siyah-beyaz bir fotoğrafımız. Detaylar düzenlenmişti ve yüzlerimiz seçilemiyordu ama bu bizdik. Jemma'ya aşık olduğumu anladığım anın bir yansıması. Kristal küreye nasıl huşu içinde baktığını; kalbimin onun dokunuşuna nasıl karşılık verdiğini ve bütün gece boyunca dillerimizde dönüp duran sessiz seni seviyorum fısıltılarıyla nasıl sevişiştiğimizi hatırlıyorum.

"Siktir, Jules. Neredesin bebeğim?" Bağırışıım tonozlu tavanda yankılandı. Onu aramak istedim ama saat neredeyse ikiydi.

Sabah. Yatağın içinde debelenirken tekrar uykuya dalmamın imkânı yoktu. Yatağın kenarına tünedim ve videoyu en az beş kez izledim. Lirik onaylamasını tekrar tekrar dinlemek için ileri sarıldım. *Utanmadan sevebileceğim bir adam istiyorum.* Telefonum çaldı ve isteksizce gözlerimi onun yüzünden ayırdım. Arayanın Ezra olduğunu biliyordum ama yanılmışım.

Jules: Sayende siyah trüf mantarı benim de yeni favori pizzam oldu.

Yanıtımı düşünürken dişlerimi alt dudağımın üzerinde kaydırarak içten bir şekilde kıs kıs güldüm. Üç nokta sekerken gelen bir mesajı bekleyerek durdum.

Jules: 3/18/2021 saat 2:08'deki konum.

Harita Monroe'da Maxine'in yaşadığı yerden çok uzak olmayan bir bölgeyi işaret ediyordu. Günün bu saatinde nerede olduğunu merak ederek kaşlarımı çatmıştım ama gidip öğrenmek için kıcımlı kaldırdım. Jemma haftalardır benden uzak dursa da değişen bir şey olmamıştı. Her aradığında ona gidiyordum.

Yüzümü yıkadım ve dişlerimi fırçaladım, sonra yatak odasını karıştırıp bir eşofman altı ve kapüşonlu bir tişört buldum... iç çamaşırı yoktu. Cüzdanımı ve anahtarlarımı kaptığım gibi kamyonete atladım ve Jules'umu bulmak için yola koyuldum.

Yaklaşık yirmi dakika sonra Redwood Trace adında yeni bir inşaat topluluğuna girdim. Bazı evler hala çerçeve aşamasındaydı, birkaç ev ise doluydu. GPS beni 13 Red Dawn Court'a yönlendirdi. Terra cotta renkli taşları ve büyük boy kırmızı ön kapısıyla çiftlik tarzı bir ev karşıma çıktı. Güneş enerjisiyle çalışan ışıklarla kaplı araba yoluna girdim. İçeriden loş bir ışık parlıyordu. Zile basmak yerine kapıyı çalmayı tercih ettim. Kilidin açıldığını duyduğumda neden bu kadar gerilmiştim? Jemma parlıyor gibiydi, sarı geceliğiyle taze yüzlü bir şekilde kapıda duruyordu. Saçları kumralın daha parlak bir tonundaydı ve birkaç santim kestirmişti, dolgun tutamlar kulağının altına yerleşmişti. Geniş göğüsleri derin V kesimli elbiseden taşarken, meme uçları pamuklu kumaşa doğru çıkıntı yapıyordu.

"Benim için ortaya çıkmaya devam ediyorsun," diye fısıldadı.

"Her seferinde," diye hep bir ağızdan mırıldandık ve sonra belli belirsiz gülümsedik. Başını aralık kapıya yaslamış, ağzı açık bir şekilde bana bakıyordu. Özür ve telafi gözlerinin umberinde titreyordu.

"Burası senin yerin mi?" Ben sordum, o da başıyla onayladı. "İçeri girebilir miyim?" Kenara çekildi ve fuayeye girmem için bana yer açtı. Etrafıma bakındım, yüksek tavanlara, detaylı kartonpiyerlere ve yeni boyanmış duvarlara hayranlıkla baktım.

"Kutuların ve boya kokusunun kusuruna bakmayın, daha birkaç gün önce taşındım" diye mırıldandı, sanki iletişim kuruyormuşuz gibi. Bütün bunları ne zaman yapmıştı? Jemma bırakın bir ev inşa etmeyi, bana ev bakmakla ilgili tek bir kelime bile etmemişti. Ona hem kızmış hem de hayran olmuştum.

"Jemma," diye mırıldandım, kolundan tutup onu kemerin altından yanıma getirdim. "Bebeğim, konuş benimle. Ne haltlar dönüyor burada?"

Elimi tuttu ve beni fildişi, allık ve gece mavisini tonlarıyla dekore edilmiş büyük odaya götürdü. Dekoratif eşyalar ve hatıra eşyaları dışında tüm mobilyalar yepyeni görünüyordu. Bana oturmamı teklif ettiği kanepeye doğru yürüdük. Seksiyonel koltuğun şezlong kısmına tünedim ve hemen onu kendime doğru çektim.

"Açıklamam gereken çok şey olduğunu biliyorum," dedi utangaç bir ifadeyle. *Çok haklısın*, diye düşündüm ama bu tahrik edici pozisyonda onunla tartışamazdım. Aletim göbeğime değdiği anda sertleşmeye başlamıştı.

"İyi misin, Jules?" Yüzündeki gevşek bir bukleyi parmaklayarak sordum. Başını salladı. "Kelimeler, kelime ustası." Gülüştük ve alnını benimkine yasladı.

"Seni özledim," diye itiraf etti. "Bunca haftadır senden kaçtığım için özür dilerim. Sadece tüm değişiklikleri sindirmek için biraz zamana ihtiyacım vardı."

"Değişiklikler mi?" Odadaki en önemli değişikliği işaret ederek sordum: yeni bir ev.

"Ben boşandım. Quinton'ın yeni bir kızı oldu. Shiloh yıkıldı. Yani... değişiklikler ya da benim anormal normal dediğim şey." Omuz silkti.

"Bebeğim, çok üzgünüm. Bu iş hiç kolay değil. Neden bana gelmedin? Bu konuda bana güven Jules," diye sorguladım, onu yakınlaştırmak için ensesinden tuttum ama aramızda boş yer yoktu.

"Shiloh'nun iyi olacağından emin olmam gerekiyordu. Ama en önemlisi, bunu kendi başıma halletmem gerekiyordu. Kimsenin etkisi altında kalmadan kendi kararlarımı vermeliydim... buna sen de dâhilsin." Jemma'nın şurup gibi kahverengi gözleri nemlendi.

"New York'ta bana bu işte yalnız olmadığımı söylemiştin. Hissettiklerimin partizanca olmadığını. Bu hala doğru mu çünkü sesinde duyduğumu düşündüğüm şey beni mahvedecek. Bana ne diyorsun Jules?" Dişlerimi sıktım, yıkıma hazırlandım.

"Artık birinin karısı olmadığımı söylüyorum. Sensiz bir gün daha geçiremeyeceğimi söylüyorum. Ve sana teşekkür ediyorum, bebeğim." Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca esir tuttuğumuz nefeslerimizi uyumlu bir şekilde boşalttık.

"Neden bana teşekkür ediyorsun bebeğim?" Onun pembe kokusunu içime çektim ve burnumu göğüs dekoltesinin kıvrımlarında gezdirdim.

Jules çenemi kavradı ve parmağıyla dudaklarımı okşadı. "Çünkü beni tekrar bir araya getirdin, Zee."

Çok uzun zamandır -belki de hiç- karşılaşmadığım en büyüleyici insana baktım. Jemma'nın karmaşıklığı büyüleyiciydi. Cesareti ilham vericiydi. Ve o tamamen benimdi.

"Seni seviyorum, Jemma. Sana aşığım. O restorana girdiğim gecedan beri biliyorum. Kulağa ne kadar boktan gelse de, aslında benim olabileceğini hiç düşünmeden önce sana aşkıttım," diye itiraf ettim. Dudaklarımı onunkilere doğru kaydırırken dillerimiz en narin, en tatlı alışverişte çarpıştı. Saçlarını avuçladım, kanepeye uzanıp öpücüğü derinleştirirken onu kendime çektim.

"I-" Kekeleydi, kelimeler boğazında düğümlendi. Gözbebeklerinde parlayan duygu, bastırılmış mizacıyla çelişiyordu.

"Düşünme. Tereddüt etme. Sadece gel," diye fısıldadım, tüm bunları başlatan duyguyu tekrar vurgulayarak.

"Seni seviyorum, Zee." Yanaklarımı avuçlayarak doğrudan gözlerimin içine baktı. "Ben de bunu söylemeni umuyordum." Dudaklarına karşı sırtarak kıkırdadım.

Elimi cebime atıp bir zarf aldım ve ona uzattım. Jemma'nın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Aç şunu," diye teşvik ettim, parmaklarımı hafifçe yüzünde gezdirdim.

Kucağıma tünedi ve kâğıdı açtı. Jemma kontrolsüz bir şekilde gülerek neşeyle kıkırdadı.

"Ne yazıyor? Ve kelimelerini kullan, aşkım," dedim, alaylara katılarak.

"Birisi senin kız arkadaşı olmanı istiyor. Kim o l a c a k ? Ezekiel, Zeke, Zee ya da üçü birden," diye kıkırdadı ve saçmalıklarım karşısında başını salladı. "Peki ne olacak Jules?" Boynuna sokuldum ve

Ben onun şişen memelerini okşarken uzunluğuna öpücükler kondurdum.

Jemma inleyerek iç çekti, "Mhm, yukarıdakilerin hepsi, bebeğim."

SON

Sonsöz

Okuyucularıma Sevgi Notu

Hey, aşklar! Ezekiel senin yeni kitap sevgilin mi? Gerçekten bu hikâyenin bitmesini istemedim. Jemma ve Zeke mükemmel bir fırtınaydı, güzel bir çarpışma. Umarım bu yolculuktan keyif almışsınızdır.

Monroe Üniversitesi'nde hangi hikayelerin kilidini açabileceğimi keşfetmek için sabırsızlanıyorum. Jemma birinin kız arkadaşı olursa ne olur? Maxine ve Quaron sevecek birini bulabilecekler mi?

Öğrenmek için beni sosyal medyada takip edin! Amazon veya Goodreads'te bir yorum bırakarak bana ve dünyaya ne düşündüğünüzü bildirin.

Robbi Renee Koleksiyonu - <https://linktr.ee/lovenotesbyrobbirenee>

- Fransız Öpücüğü Duo
- Fransız Öpücüğü Noel
- Fransız Öpücüğü Yeni Yıl
- Oldukça Paramparça Serisi
- Pretty Shattered Soul - *Sesli olarak mevcut*
- Pretty Shattered Heart - *Sesli olarak mevcut*
- Pretty Shattered Mind - *Yakında Kindred -*
- Xander'ın Hikayesi
- Güzel Bir Sürpriz
- [Aşk Notları Günlüğü](#)

Özel Facebook Grubuma katılın - [Aşk Notları](#).

Beni [Facebook](#) ve [Instagram](#)'da @LoveNotesbyRobbiRenee, [Twitter](#)'da [@LoveRobbi](#) hesaplarından takip edin.

www.lovenotesbyrobbirenee.com

OceanofPDF.com

BLP Meet & Greet

Erika B. Wynta Tyme Mel Dau
Bree Wright Kay Shanee Kimberly Brown
Rosé Dior Cherish Amore Lex. C.
Mya Jaimsss P. Robbi Renee
Queen Keishii Monae Nicole Malay Reneé
ashley Tatum James Tucora Monique
Tisha Andrews A. Marie Johnson Ashantay Keys
Shajuana McDuffy India T. Norfleet B. Love

Books. Cocktails & conversations. Games & giveaways.
Food, fun, & so much more!

January 20th-22nd, 2023
Memphis, TN
To register:
www.authorblave.net

KAYITLAR AÇILDI

En sevdiğiniz yazarlarla birlikte bu harika etkinliğe katılma şansını kaçırmayın. Sabırsızlanıyorum.

Tarihler: 1/20/23-1/22/23

Buradan kayıt olun: <https://bit.ly/BLPMG23>

#BLP2023BOOKBAE #BLP2023MEETANDGREET

*Sadece fuara katılmak isteyenler için günlük geçişler mevcuttur

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.